குறள்

(அறத்துப்பால்)

வெள்ளுரை : புத்துரை

இராமாநுச கவிராயர்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

தஞ்சை

1840

THE

CURAL

OF

TIRUVALLUVAR,

FIRST PART;

WITH THE COMMENTARY

OF

PARIMELARAGAR,

AN AMPLIFICATION OF THAT COMMENTARY

BY

RAMANUJA CAVI-RAYAR,

AND AN ENGLISH TRANSLATION OF THE TEXT,

BY

THE REV. W. H. DREW,

MISSIONARY.

MADRAS:

AMERICAN MISSION PRESS, REUBEN TWIGG, PRINTER

1840.

இதனுள்

திருவள்ளுவர் செய்த

குறளின்

அறப்பாவில்

இல்லறம்—உயர—அதிகாரமும்

அவற்றிற்குப்

பரிமேலழகர் செய்த

இலக்கணவுரையும்

இயற்றமிழாசிரியராகிய

இராமாநுசகவிராயர் செய்த

வெள்ளுரையும்—புத்துரையும்

துரையர் செயத

இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பும்

அடங்கியிருக்கின்றன.

திருவாசகநிதி

அமெரிக்கன் மிஷியோன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PREFACE.

The Tamil language is spoken by a population of nearly six millions. It is of high antiquity and of remarkable precision and polish. The Roman Catholic Missionaries, but especially that distinguished Tamil scholar Beschius, cultivated it with much diligence and success: and it was the first Indian language which the Protestant Missionaries studied.

The knowledge of it at present possessed by Europeans is considerable, but not critical. There is still much difference of opinion in regard to many words and phrases, and this difference is likely to continue, unless an authoritative standard of appeal be referred to. Such a standard will, it is hoped, be furnished by the present work; in which the reader will find the purest Tamil poetry explained in the most classical prose, and that prose again simplified and amplified by an eminent living native scholar. It may be objected that as Tamil poetry is composed with most elaborate care, and in a style which the great mass of the people cannot understand, it cannot be appealed to in questions that relate to the ordinary prose style. But although the general structure of the sentences in poetry cannot be imitated in prose, yet the poetry reveals the capabilities and wealth of the language, and will furnish the diligent student with many forms of expression, many turns of thought, many uses of words, many connexions of words, distinguished for force, terseness, or elegance, which may and ought to enrich the prose style.

The work itself, the Cural of Tiruvalluvar, is held in the highest veneration by the Tamil people. The writer of it is deemed an incarnation of wisdom. It is called the first of works, from

which, whether for thought, or language, there is no appeal. The commentary of Parimelaragar, a Brahmin, here printed for the first time and explained, is considered the best of the ten that have been written upon the Cural, and the first of commentaries. The explanation of that commentary by Ramanuja Cavi-rayar is such as might be expected from his talents and thorough knowledge of his language. The index verborum, now for the first time annexed to the Cural, will, it is hoped, facilitate the studies of the learner. The student will also perhaps be interested and assisted by the English version.

The Cural has a strong claim upon our attention, as a part of the literature of the Country, and as a work of intrinsic excellence. The author, passing over what is peculiar to particular classes of society, and introducing such ideas only as are common to all, has avoided the uninteresting details of observances found in Menu and the other Shastras; and thus in general maintains a dignified style; though it must be acknowledged that he sometimes descends to puerilities. It is necessary also that such works should be known that we may not expose ourselves to the deserved reproach of the educated Hindoo by rash and unfounded statements. How often has it been asserted that the Hindoos, being utterly destitute of gratitude, have no word by which to express it! Will it be believed that Tiruvalluvar has a whole Chapter on Gratitude (ஒப்புரவறிதல்), of which the following are two distichs?—

"Forget not the benevolence of the blameless. Forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity."

"The wise will remember throughout their sevenfold births, the love of those who have wiped away the falling tear from their eye."

It cannot be supposed necessary for the sake of Christianity to deny to such works whatever degree of merit they may possess. Christianity requires not the aid of falsehood, or of concealment. Nor need we wish to blacken the systems and books of the

country beyond what truth will warrant; for even in the best there is much and pernicious error. The Cural itself, esteemed the best book of morals written by a Hindoo, is an illustration of this remark. It is divided into three parts, in which virtue, property, and sensual pleasure, are severally treated of. The third part (காமத்துப்பால, "on Lust,") could not be read with impunity by the purest mind, nor translated into any European language, without exposing the translator of it to infamy.

The late Mr. Ellis, of the H. C. Civil Service, published some portions of the Cural with lengthened notes and illustrations. But that work, however valuable for its illustrations, differs from the present; which is formed on the plan of providing the student with Tamil materials for the prosecution of his studies generally, and of this work in particular. Besides which, Mr. Ellis has only illustrated portions of the first twelve chapters. Whereas the Cural contains, without the காமத்துப்பால, one hundred and eight chapters.

The late Sarvana Perumal Eiyar published about two years ago a second edition of the Cural, with a comment somewhat more lengthened than that of the first. His work also differs from this; which contains in full the ancient comment of Parimelaragar (which should be familiar to Tamil Scholars), an English Translation of the text, with occasional notes, and an index verborum.

At present only the first twenty-four chapters are published; viz. the four introductory chapters, and the twenty chapters on (இல்லறம்) Domestic Virtue. Eighty-four chapters are therefore still remaining. These, if the Editor be spared to return to India, will at a future period be prepared for the press.

Any pecuniary profit which may remain after the whole work is printed shall be devoted to the publication of other standard Tamil works, or of approved Tamil translations of standard English works.

In conclusion, the Editor has to express his regret that the publication has so long been deferred. When he issued his prospectus

in April 1838, he hoped that the part now published would be brought out in the course of that year. But the slowness with which printing is executed in this country, together with the pressure of other engagements, defeated his expectations. At length an accident occurred by which his health was materially injured. He was in consequence absent from the presidency for nearly a year, and is now obliged to return for a time to his native country.

He has also to regret that from the same cause the greater part of the translation now published has not received his final corrections, nor been carried through the press by himself.

MADRAS,
11*th April*, 1840.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரனமுதலியவிறையவாபதங்களுமந்தமிலினபத்தழிவிலவீடுநெறிய
றிந்தெய்துதற்குரியமாந்தாக்குறுதியெனவுயாந்தோரானெடுக்கப்ப
ட்டபொருணாகவையறமபொருளினபமவீடெனபனவவற்றுளவீடெனபதுகி
ந்தையுமொழியுஞ்செல்லாநிலைமைத்தாதலிற்றுறவறமாகியகாரணவகையாற
கூறப்படுவதல்லதிலக்கணவகையாற்கூறப்படாமையினூலகளாற்கூறப்படுவ
னவேனைமூன்றுமேயாமவற்றுளறமாவதுமநுமுதலியநூலகளிலவிதித்தனசெய
தலுமவிலக்கியனவொழிதலுமாம்ஃதாவதொழுக்கமவழக்குத்தண்டமெனமூ
ன்றுவகைப்படுமவற்றுளொழுக்கமாவதந்தணாமுதலியவருணத்தாரத்தமக
குவிதிக்கப்பட்டபிரமசரியமுதலியநிலைகளினின்றவற்றிற்கோதியவற்றங்களிலவ
ழுவாதொழுகுதலவழக்காவதொருபொருளைத்தனித்தனியேயெனதெனதென
றிருப்பாரதுகாரணமாகத்தமமுணமாறுபட்டபொருணமேற்சொல்வத்துக
டனகொடனமுதலியபதினெட்டுப்பதாரத்தத்தந்தாந்தண்டமாவதவவொழுக்க
நெறியினுமவழக்குநெறியினுமவழுவினோரையந்நெறிநிறுத்தற்பொருப்பொ
ப்பநாடியதற்குத்தக்கவொறுத்தலிவற்றுளவழக்குந்தண்டமுமுலகநெறிநிறுத்
தற்பயத்தவாயதல்லதொழுக்கமபோலமக்களுயிர்க்குறுதிபயத்தற்கிறப்பிலவா
கலானுமவைதாநூலானேயன்றியுணர்வுமிகுதியானுந்தேயவியற்கையானுமறி
யப்படுதலானுமவற்றையொழித்தீண்டுந்தெய்வப்புலமைந்திருவள்ளுவராற்கிற
ப்புடையவொழுக்கமேயற்றமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டத்துதானாலவகைநி
லைமைத்தாயவருணந்தோறுமவேறுபாடுடைமையிற்கிறுபானமையாகியகிறப்
பிலபுகளொழித்தெல்லாக்குமொத்தலிற்பெரும்பானமையாகியபொதுவிய
லபுபற்றியில்லற்றந்துறவற்றமெனவிருவகைநிலையாற்கூறப்பட்டதவற்றுளில்லற
மாவதிலவாழ்க்கைநிலைக்குச்சொல்லுகின்றநெறிக்கணின்றதற்குத்துணையாகிய
கற்புடையமனைவியோடுஞ்செய்யப்படுவதாகலினதனைமுதற்கட்கூறுவானறொ
டங்கியெடுத்துக்கொண்டவிலக்கியமினிதுமுடிதற்பொருட்டுமுதற்கட்வுளவா
ழ்த்துக்கூறுகின்றார்-கட்வுளவாழ்த்தாவது-கவிதானவழிபடுகட்வுளையாதலெடு
த்துக்கொண்டபொருட்கேற்புடைக்கட்வுளையாதலவாழ்த்துதலவற்றுளிவவாழ
த்தேற்புடைக்கட்வுளையெனவறிக-வெனனைசாத்துவிதமுதலியகுணங்களானமூ
ன்றாகியவுறுதிப்பொருட்கவற்றானமூவராகியமுதற்கட்வுளரொடியைபுண்டாக
லானமமூன்றுபொருளையுங்கூறலுற்றாக்கமமூவரையுமவாழ்த்துதனமுறைமை
யாகலினிவவாழ்த்தமமூவாக்குமபொதுப்படக்கூறினாரெனவுணர்க.

இந்த

உரைப்பாயிரத்தைத்

தெளிவாகவிரித்துப்புதிதாக்கியது.

இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடைய பதவிகளையும், முடிவில்லாத இன்பத்தையுடையதாகியும் அழிவில்லாததாகியும் இருக்கிறமோக்கபதவியையும், அடைகிறதுக்கு ஏற்றவழியை அறிந்து, அடைகிறதுக்கு உரியவராகியமனிதருக்கு, நன்மையென்று உயர்ந்தவராலே எடுக்கப்பட்டபொருள்நான்கு. அ

வை அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீடும், என்பவையாம். அவற்றுள், வீடு என்பது மனசுக்கும்வாக்குக்கும் எட்டக்கூடாதது; ஆதலால் அது துறவறமாகியகாரணவகையாற் சொல்லப்படுவதேயல்லாமல், இலக்கணவகையாற்சொல்லப்படாது: ஆதலாலே, நூல்களாற்சொல்லப்படுபவை மற்றமூன்றுமேயாம். அவற்றுள்அறமாவது, மநுநூல்முதலாகியநூல்களிலேசெய்யச்சொல்லிநியமித்ததைச்செய்கிறதும், செய்யக்கூடாதென்றுவிலக்கியதைச்செய்யாமல்விலகுகிறதும், ஆம். இனி, இந்தஅறம்ஒன்றுதானே, ஒழுக்கமும், வழக்கும், தண்டமும், என்றுமூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்ஒழுக்கமாவது, பிராமணர்முதலாகிய சாதியாரானவர்கள் தங்களுக்குநியமித்தபிரமசரியமுதலானநிலைகளிலே நின்று, அவற்றிற்குச்சொல்லியதருமங்களிலேகுற்றமில்லாமலேநடப்பது. வழக்காவது, ஒருபொருளேவேறுவேறுக எனதெனது என்று சொல்லுகிறவர்கள், அந்தப்பொருள்காரணமாகத்தங்களுக்குள்ளேமாறுபட்டு, அந்தப்பொருளைக்குறித்துநியாயத்தலத்திலேசொல்வது: அது, கடன்வாங்கல்முதலாகியபதினெட்டுவகைப்படும். தண்டமாவது, ஒழுக்கம்வழக்கென்னும் இவற்றின்வழிதப்பிநடந்தவரை, அந்தந்தவழியிலே நடத்துகிறநிமித்தமாகச்சாரிப்படப்பார்த்து, அந்தந்தக்குற்றங்களுக்குத்தக்கபடிதண்டிக்கிறது. இந்தவழக்குந்தண்டமும் உலகமார்க்கத்திலேஉயிர்களை நிலைநிறுத்துகிறதாகியபிரயோசனத்தைக்கொண்டிருப்பதேயல்லாமல், ஒழுக்கம்போலமனிதருயிர்க்குநன்மைதருஞ்சிறப்பைக்கொள்ளாதவையும், நூல்களாலன்றிப்புத்திகூர்மையினும், உலகநடையினும், அறியப்படுபவையும், ஆம். ஆதலாலே, அந்த இரண்டையும்ஒழித்து இங்கேதெய்வஞானத்தையுடையதிருவள்ளுவராலே, சிறப்புடையஒழுக்கமே, அறமென்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதான், நால்வகைநிலைமைகளையுடையசாதிகளிலேயெல்லாம்வேறுபட்டு இருப்பது. ஆதலாலே, சிறுகூறுகியசிறப்பு ஒழுக்கங்களைநீக்கி, எல்லாருக்கும்ஒத்தபெருங்கூறுகியபொது ஒழுக்கத்தையேபற்றி, இல்லறம், துறவறம், என்று இருவகைநிலையாற் சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள், இல்லறமாவது, இல்வாழ்க்கைக்குச்சொல்லிய வழியிலேநின்று, அதுக்குத்துணையாகிய சலியா

உரைப்பாயிரம்.

தன்புடையமனைவியோடுகூடச்செய்யப்படுவது. ஆதலால், அதைமுதலிலேசொல்லத்தொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இந்த இலக்கியமானது, நன்முகமுடியும்பொருட்டு, இவர், முன்னே கடவுள்வாழ்த்துச்சொல்லுகிறார். கடவுள்வாழ்த்து, அதாவது, வித்துவானனவன்தான்வணங்கப்பட்டகடவுளை ஆனும், எடுத்துக்கொண்டபொருளுக்கு ஏற்றகடவுளை ஆனும், வாழ்த்துதிறதாம்அந்த இரண்டில், இந்தவாழ்த்து, எடுத்தபொருளுக்கு ஏற்றகடவுளைவாழ்த்தியது, என்றுகாண்க.என்னவென்றால், சாத்துவிதமுதலாகிய மூன்றுகுணங்களாலே, மூன்றுகிய அறம், பொருள், இன்பம், என்கிறநற்பொருள்களுக்கு, மேற்சொன்ன மூன்றுகுணங்களாலே, மூவராகிமுன்னின்றதேவரோடேபொருத்தம் உண்டு. ஆதலால், அந்த அறமுதலாகியமூன்றுபொருளாயுஞ்சொல்லத்தொடங்கினவருக்கு, அந்தமூவரையும்வாழ்த்துகிறது, முறைமை. ஆதலால், இந்தவாழ்த்து அந்தமூவருக்கும்பொதுப்படச்சொன்னதொன்றாகாண்க. இந்தக்கடவுள்வாழ்த்து, இந்தநூலுக்குமுன் இருக்கவேண்டும் என்பது, அதிகாரமுறையென்று அறிக.

திருவள்ளுவர்குறளுரை

அறத்துப்பால்.

இல்லறவியல்.

க. அதிகாரம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு.

பரிமெலழகாபதவுரை-எது-அகரமாகிய முதலையுடைய வெழுததுககளெலலாமதுபோல வாதிபகவனாகிய முதலையுடைததுலகெனறவாறு.

ப. விரிவுரை. இது தலைமைபறறிவநதவெடுததுககாடடுவமை-அகரததிறகுததலைமைவிகாரததானனறிநாதமாததிரையானவியலபாறபிறததலானுமாதிபகவறகுததலைமை செயறகையுணாவானனறியியறகையுணாவானமுறறுமுணாதலானுஙகொளக-தமிழெழுததுககேயனறி வடவெழுததுககுமுதலாதனோககி யெழுததெலலாமெனறா-ஆதிபகவனெனனுமிருபெயரொடடுபபணபுததொகை வடநூனமுடிபு-உலகெனற தீணடுயிர்கணமேனினறது-காணபபடட வுலகாறகாணபபடாத கடவுடகுணமைகூறவேணடுதலினாதிபகவனமுதறறேயென வுலகினமேலவைததுககூறினா. கூறினாரேனுமுலகிறகுமுதலாதிபகவனெனபதுகருததாககொளக-எகாரநதேறறததினகணவநதது-இபபாடடானமுதறகடவுளதுணமைகூறபபடடது.

புதிதாகியபதவுரை. (அ-கு) என்றது, குறள், இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம்-எல்லாவெழுத்துக்களும், அகரமுதல-அகரமாகியமுதலைக்கொண்டிருக்கும், (அதுபோல) உலகு-உலகமானது, ஆதிபகவன்முதற்று - ஆதிபகவனாகியமுதலைக் கொண்டிருக்கும், என்றவாறு.

புதுவிரிவுரை. ஒலிவிகாரமானசெயற்கையினாலும், நாதமேயாகிய இயற்கையினாலும், பிறப்பது, ஆதலால் அகரத்திற்குத்தலைமையும்; அதுபோலச்செயற்கையறிவினாலும், இயற்கையறிவினாலும், முற்றும் அறிவதினாலே, ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையுங்; காண்க. இந்த உவமை, தலைமைபற்றிவந்த எடுத்

துக்காட்டு உவமை. உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டி உவமிப்பது, எடுத்துக்காட்டு உவமை, எனக்காண்க. தமிழ் எழுத்துக்கே அல்லாமல், வடவெழுத்துக்கும், அகரம்முதலாகிறதைக்குறித்து, எழுத்தெல்லாம் அகரமுதல என்றார். உலகு என்றது, இங்கே உயிர்களைக்காட்டிநின்றது. காணப்பட்ட உலகினாலே காணப்படாதகடவுளின் உண்மைசொல்லவேண்டியதால், ஆதிபகவன்முதற்றேயுலகு, என்று உலகின்மேல்வைத்துச்சொன்னார். அப்படிச்சொன்னாரானாலும், உலகுக்குமுதல் ஆதிபகவனென்பது, கருத்தாகக்கொள்க ஏகாரம், தெளிவுப்பொருளிலேவந்தது. இந்தக்குறளாலே, முதற்கடவுளது உண்மைசொல்லப்பட்டது.

உ. கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழாஅரெனின்.

ப. எது - எல்லாநூல்களையுங்கற்றவாககககலவியறிவானாயபயனயாது மெயயுணர்வினையுடையவனது நல்லதாளகளைத்தொழாராயினென்றவாறு.

வி. எவனென்னும் வினாபெயரெனனென்றாயீண்டினமைகுறித்துநின்றது-கொலலெனபதசைநிலை-பிறவிபபிணிககு மருநதாகவினறாளென்றா-ஆகமவறிவிறகுபபயனவனறாளைத்தொழுது பிறவியறுததலெனபதிதனாற்கூறபபட்டது.

பு. (க-ன்) எ-இ-ள். வாலறிவன்-பரிசுத்தமான அறிவையுடைய இறைவனது, நற்றாள்-நல்லபாதங்களை, தொழாரெனின்-வணங்காரானால், கற்றதனால்-(அவர் எல்லாநூல்களையும்) படித்தஅறிவினாலே, ஆயபயன்-ஆகியபிரயோசனம், என்கொல்-என்ன, (ஒன்றுமில்லை,) என்றவாறு.

வி. எவனென்னும்வினாவினை, என்னென்றுவிகாரப்பட்டு இங்கே, இல்லையென்கிற இன்மைப்பொருள்படநின்றது. கொல் என்பது, அசைநிலைஇடைச்சொல். பிறவிநோய்க்குமருந்து ஆனதால், நற்றாளென்றார். கல்வி அறிவுக்குப்பயன், இறைவனைவணங்கிப்பிறவி நீக்குவது, என்பது, இதினாலேசொல்லப்பட்டது.

ரு. மலர்மிசையேகினான்மாணடிசேர்ந்தார்
நிலமிசைநீடுவாழ்வார்.

ப. எது-மலரினகணணேசென்றவனதுமாடசிமைபபட்டவடிகளைசசேர்ந்தாரெல்லாவுலகிறகுமேலாயவீட்டுலகினகணழிவினறிவாழவாரென்றவாறு.

வி. அனபானினைவாாதுளளககமலததினகணவாநினைநதவடிவொடு விளைநதுசேறலினேகினானெனவிறநதகாலததாறகூறினா - எனனை - வாராக காலதது நிகழுஙகாலததுமோராஙகுவரூஉம வினைசசொறகிளவியிறநதகா லததுககுறிபபொடுகிளததல விளைநதபொருள வெனமனாபுலவா எனபதொ ததாகலின - இதனைபபூமேனடநதானெனபதோாபெயாபறறிபபிறிது கடவு டகேறறுவாருமுளா-சோதலிடைவிடாது நினைததல.

பு. (ம-ர்) எ-இ-ள். மலர்மிசையேகினான்-(இதையமா கிய) மலரின்மேலேசெல்லுகின்ற இறைவனது, மாணடி-பெ ருமைபொருந்தியபாதங்களை, சேர்ந்தார்-(மனசினாலே) கிட் டினவர், நிலமிசை-நிலத்துக்குமேல், (எல்லாவுலகுக்குமேலா னமோக்கபதவியில்) நீடுவாழ்வார்-நெடுங்காலம் (அழியாது) வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. சூத்திரம் (வா-ர்) இதன்பொருள், எதிர்காலத்திலு ம், நிகழ்காலத்திலும், ஒருதன்மையாகவரப்பட்டவினைச்சொ ல்லாகியசொற்கள, இறந்தகாலத்தின் அடையாளத்தோடேகூ டச்சொல்லப்படுவது; விளைவுகாட்டியபொருளையுடையன, எ ன்றுசொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. (விளைவுசீக்கிரம்.) என்ப து, இலக்கணமானதினாலும், அன்பினாலே நினைப்பவருடைய மனக்கமலத்தின்மேல் அவர்நினைத்தவடிவுடனே, இறைவனான வன் விளைந்துசெல்லுகிறதினாலும், ஏகினான் என்று இறந்தகா லத்தாற்சொன்னார். இந்த ஏகினான் என்னுந் தெரிநிலை வினைச் சொல், விளைவுபற்றிநிகழ்காலம் இறந்தகாலமாக மயங்கிநின் றதென்றுகாண்க. இனியிந்தக்குறளின்கருத்தைப்பூமிசைநடந் தோன் புத்தன், என்பதுநிகண்டாதலாலே, பூமேல்நடந்தான் என்பதொருபெயர்பற்றி வேறோர் கடவுளுக்கு ஆக்குவாரும் உண்டு. சேர்தல், மனசினாலே இடைவிடாமல்நினைப்பது. இதி னாலே இறைவனைநினைந்தவர் வீடுபெறுவாரென்பதுசொல்லப் பட்டது.

ச. வேண்டுதல்வேண்டாமையிலானடிசேர்ந்தார்க் கியாண்டுமிடும்பையில்.

ப. எது-ஒருபொருளையும விழைதலும வெறுததலுமிலலாதவனடியை சசோநதாாககெககாலததுமபிறவிததுனபஙகளுளவாகாவெனறவாறு.

வி. பிறவிததுனபஙகளாவன - தனனைபபறறிவருவனவுமபிறவுயிாகளை பபறறிவருவனவுநதெயவததைபபறறிவருவனவுமென மூவகையானவருநதுன

பங்கள்-அடிசோந்தாரக்கவவிரண்டு மினமையினவைகாரணமாகவருமுவகை ததுனபங்களுமிலவாயின.

பு. (வே-ல்) எ-இ-ள். வேண்டுதல்-(ஒருபொருளையும்)விரும்புவதும், வேண்டாமை-விரும்பாதிருப்பதும், இலானடி-இல்லாத இறைவனதுபாதங்களை, சேர்ந்தார்க்கு-(மனசினாலே) கிட்டினவருக்கு, (நினைத்தவர்க்கு) யாண்டும்-எந்தக்காலத்திலும், இடும்பை-துன்பங்கள், (பிறவித் துன்பங்கள்) இல-இல்லை, என்றவாறு.

வி. பிறவித்துன்பங்கள்மூன்றுவகைப்படும்; அவை, தன்னைப்பற்றியும், பிறஉயிர்களைப்பற்றியும், தெய்வத்தைப்பற்றியும், வரும். இறைவனடிசேர்ந்தார்க்கு, வேண்டுதல்வேண்டாமையென்னும் அந்த இரண்டும், இல்லாததினால், அவைகாரணமாகவரும்மூன்றுவகைத் துன்பங்களும், இல்லையாம். இதின்கருத்தும், மேற்சொல்லியகுறளின்கருத்தேயாம்.

ரு. இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்
பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு.

ப. எது-மயக்கத்தைப்பற்றிவருநல்வினைதீவினையென்னுமிரண்டுவினையு. முளவாகாவிறைவனதுமெய்யமைசோந்தபுகழைவிரும்பினாரிடத்தென்றவாறு.

வி. இன்னதன்மைத்தென்வொருவராலுங்கூறப்படாமையினவிசகையையிருளென்றும நல்வினையும்பிறத்தற்கேதுவாகலானிருவினையுஞ்சேராவென்றுங்கூறினார்-இறைமைக்குணங்களிலராயினாரையுடையரெனக்கருதியறிவிலாராகூறுகின்றபுகழ்களபொருள்சேராவாகலினவைமுற்றவுமுடைய விறைவனபுகழே பொருள்சேர்புகழெனப்பட்டது-புரிதலெப்பொழுதுஞ்சொல்லுதல.

பு. (இரு-டு) எ-இ-ள். இறைவன்பொருள்சேர்புகழ்-கடவுளது உண்மைசேர்ந்தபுகழை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பினவரிடத்தில், இருள்சேர்-மயக்கத்தால்வருகிற, இருவினையும்-நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டுவினைகளும், சேரா-அணுகாவாம், என்றவாறு.

வி. இன்னபடியென்று ஒருவராலேயுஞ் சொல்லக்கூடாததினாலே அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும்பிறப்பதுக்குக்காரணமாதலால் இருவினையுஞ்சேரா என்றுஞ், சொன்னார். இறைவனுக்கு உரியகுணங்கள் இல்லாதவரை அந்தக்குணங்களையுடையவரென்று எண்ணி, அறிவில்லாதவர்புகழ்கிற புகழ்களிற்பொருள்சேராததினாலே, அந்தக்குணங்கள் நிறைந்

துபொருள்முழுமையுமுடைய இறைவன்புகழே, பொருள் சேர்புகழ், என்றுசொல்லப்பட்டது. புரிதல், எப்பொழுதும் விரும்பிவாழ்த்துகிறது. இறைவனைவாழ்த்தினவர், வீடுபெறுவர் என்பது, இதின்கருத்து.

சு. பொறிவாயிலைந்தவித்தான்பொய்தீரொழுக்க
நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார்.

ப. எது-மெய வாய கண மூக்குச செவியெனனும பொறிகளை வழியாகவுடையவைநதவாவினையு மறுததானது மெயயானவொழுககநெறியினகண வழுவாதுநினறா பிறபபினறியெககாலததுமொருதனமையராயவாழவாரென றவாறு.

வி. புலனகளைநதாகலானவறறினகடசெலகினறவவாவுமைநதாயிறறு-ஒழுககநெறியைநதவிததானறசொலலபபடடமையினாணடையாறனுருபுசெயயுடகிழமைககணவநதது-இவைநானகுபாடடானுமிறைவனைநினைததலும வாழததலுமவனெறிநிறறலுஞசெயதாரவீடுபெறுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (பொ-ர்) எ-இ-ள்-பொறி-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் ஐந்து) இந்திரியங்களை, வாயில்-வழியாகவுடைய, ஐந்து-(சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்கிற ஐம்புல இச்சைகள்) ஐந்தையும், அவித்தான் - கெடுத்தஇறைவனது, பொய்தீர்-பொய்யில்லாத, ஒழுக்கநெறி-அறநூல்வழியிலே, நின்றார்-நிலைநின்றவர், நீடுவாழ்வார்-(பிறப்பில்லாமல்) எந்தக்காலத்தும்வாழ்வார், என்றவாறு.

வி. புலன்கள் ஐந்து ஆதலால், அவற்றிற்செல்கிற இச்சைகளும், ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி, இறைவனாற் சொல்லப்பட்டதனால், ஐந்தவித்தானது என்கிற ஆறாம்வேற்றுமையுருபு,செய்யுட்பிறிதின்கிழமைப்பொருள்படநின்றது. இறைவன் வழியிலேநின்றவர்வீடுபெறுவரென்பது, இதின்கருத்து.

எ. தனக்குவமையில்லாதான்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லான்
மனக்கவலைமாற்றலரிது.

ப. எது - ஒருவாறறானுநதனககுநிகரிலலாதவனதுதாளைசசோநதாரககலலதுமனததினகணிகழுநதுனபஙகளைநீககுதலுணடாகாதெனறவாறு.

வி. உறறபாலதீணடாவிடுதலரிதெனறாறபோல வீணடருமையினமை மேனின்றது, தாளசேராதார-பிறவிககேதுவாயகாமவெகுளிமயககஙகளைமாறமாடடாமையிறபிறநதவறறானவருநதுனபஙகளுளழுநதுவரெனபதாம.

பு. (தன-து)எ-இ-ள். தனக்குவமையில்லாதான்-(ஒருவழியினாலும்) தனக்குநிகரில்லாத இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதத்தைச்சேர்ந்தவருக்கே அல்லது சேராதவருக்கு, மனக்கவலை-மனத்தில் உண்டாகிற துன்பங்களை, மாற்றலரிது-நீக்குகிறது அரிது, (நீக்குகிறதில்லை) என்றவாறு.

வி. முயற்கொம்பு அரிதுஎன்றாற்போல, இங்கேஅருமையானதுஇல்லை என்கிற அருத்தத்திலேவந்தது. பாதத்தைச்சேராதவர், பிறவிக்குக்காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை நீக்கமாட்டார்; ஆதலாற்பிறந்து, அந்தக்காமமுதலாகியவைகளாலே, வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவார்; ஆதலாலே மனக்கவலைமாற்றலரிதென்றார்.

அ. அறவாழியந்தணன்றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லாற்
பிறவாழிநீந்தலரிது.

ப. எது-அறககடலாகியவநதணனதுதாளாகியபுணையைசசோநதாரக்கல்லத்தனிறபிறவாகியகடலகளைநீநதலரிதெனறவாறு.

வி. அறமபொருளினபமெனவுடனெணணபபடடமூனறனுளறததைமுனனரபபிரிததமையானெனைபபொருளுமினபமுமபிறவெனனபபடடன-பலவேறுவகைபபடடவறஙகளெலலாவறறையுநதனககு வடிவாகவுடையவனாகவின அறவாழியநதணனெனறாா-அறவாழியெனபதனைததருமசசககரமாககியதனையுடையவநதணனெனவுரைபபாருமுளா-அபபுணையைசசேராதராகரைகாணாதவறறுளேயழுநதுவாராகலினீநதலரிதெனறாா-இஃதேகதேசவுருவகம.

பு. (அற-து) எ-இ-ள். அறவாழி-தருமககடலாகிய, அந்தணன்-கிருபையையுடைய இறைவனது, தாள்சேர்ந்தார்க்கல்லால்-பாதமாகியதோணியை அடைந்தவருக்கே அல்லாமல் (அடையாதவருக்கு,) பிறவாழி-(அந்தத்தருமத்திற்குப்)பிற்பட்டபொருள் இன்பங்களாகியகடல்களை, நீந்தலரிது-கடக்கிறது அரிது, (கடக்கக்கூடாது,) எறு.

வி. அறம், பொருள், இன்பம், என்று எடுத்துக்கொண்டதினாலே, மற்றப்பொருளும் இன்பமும், பிற ஆழி என்று சொல்லப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட தருமங்களையெல்லாந்தனக்கு வடிவாகக்கொண்டவன் ஆதலால், அறவாழியந்தணனென்றார். இனி, அற ஆழியென்பதைத்தருமச்சக்கரமாக்கி, அதைஉடைய அந்தணன்என்றுசொல்லுவாருமுண்டு. இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேராதவர், அந்தக்கடல்களின்க

ரைகாணாமல் அவற்றுள் அழுந்துவார், ஆதலால், நீந்தலரிது என்றார். அந்தணன்தாளாகியதோணி என்றது, ஏகதேசவுருவக அலங்காரமெனவும், ஏகாங்கவுருவக அலங்காரம் எனவுஞ், சொல்லப்படும்; என்னவெனின், ஒரு பொருளின் பல அங்கங்களை எல்லாமுருவகஞ்செய்வது, அநேகாங்க உருவகம் என்றும்; ஒரே அங்கத்தை உருவகஞ்செய்வது, ஏகாங்க உருவகமென்றும்; காண்க. இனிப்பிறவாழி, என்பதற்குப்பாவக்கடல் என்றுகொள்ளினும், அமையும்.

கூ. கோளில்பொறியிற்குணமிலவேயெண்குணத்தான்
றாளைவணங்காத்தலை.

ப. எது-தத்தமக்கேற்றபுலன்களைக்கொள்கையில்லாதபொறிகளபோலப்பயனபடுதலுடையவல்லவெண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானதுதாளைவணங்காத்தலைகளென்றவாறு.

வி. எண்குணங்களாவன-தன்வயத்தனாதல்-தூயவுடம்பினனாதல்-இயற்கையுணர்வினனாதல்-முற்றுமுணர்தல்-இயல்பாகவேபாசங்களைநீக்குதல்-பேரருளுடைமை-முடிவிலாவாற்றலுடைமை-வரம்பிலின்பமுடைமை-என்னவிவை-இவ்வாறுசைவாகமத்திற்சொல்லப்பட்டன-அணிமாவை முதலாகவுடையனென்னவுங்கடையில்லாதவறிவைமுதலாகவுடையனென்னவுங்கூறுவாருமுளர்-காணாதகண்முதலியனபோலவணங்காத்தலைகளபயனிலவென்னத்தலையினமேலவைத்துக்கூறினாரேனுமினமபற்றிவாழத்தாதநாக்களுமவ்வாறே பயனிலவென்பதுங்கொள்க-இவைமூன்றுபாட்டானுமவனைநினைத்தலுமவாழத்தலுஞ் செய்யாவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (கோ-லை) எ-இ-ள். கோளில்-(தமக்கு ஏற்றபுலன்களைக்) கொள்ளாத, பொறியில்-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்ற ஐம்) பொறிகளைப்போல, குணமிலவே-பிரயோசனமில்லாதனவேயாம், எண்குணத்தான்-எட்டுவகைப்பட்ட குணங்களையுடைய இறைவனது, தாளைவணங்காத்தலை-பாதங்களைப்பணியாததலைகள், எறு.

வி. எண்குணங்களாவன-தன் வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களை நீங்கிநிற்றல், பேரருளுடைமை, முடிவில்லா ஆற்றலுடைமை, அளவிலா இன்பமுடைமை, என்று இவை. இந்தப்படிசைவாகமத்திலே சொல்லப்பட்டன. இனிக்கடையிலாஞானம், கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலா இன்பம், என்கிற இந்த நான்கும் உடைத்தாயிருப்பதும்;

நாமம், கோத்திரம், ஆயுள், பாவம், என்கிற இந்தநான்குமில்லாதிருப்பதும், எனவும்; அணிமாமுதலாகிய அட்டசித்திகளெனவுஞ்; சொல்லுவாருமுண்டு. காணாதகண்முதலானபொறிகள் போல வணங்காத்தலைகள், பிரயோசனப்படாவாம், என்றுதலை மேல்வைத்துச்சொன்னார்; ஆனாலும், (சூத்திரம்) ஒருமொழியொழி தன்னினங்கொளற்குரித்தே, என்பதிலக்கணமாதலால் இனம்பற்றி, வாழ்த்தாத நாமுதலானவைகளும், பிரயோசனப்படாதவையாம், என்றுங்கொள்க. இந்தமூன்றுபாட்டாலும், இறைவனை நினைக்கிறதும், வாழ்த்துகிறதும், வணங்குகிறதுஞ், செய்யாதபொழுது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰. பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா
ரிறைவனடிசேராதார்.

ப. எது-இறைவனடியெனனும புணையைசசோநதவா பிறவியாகியபெரியகடலைநீநதுவாதனைசசேராதாா நீநநமாடடாராயதனுளழுநதுவரெனறவாறு.

வி. காரணகாரியததொடாசசியாயககரையினறி வருதலிறபிறவிபபெருஙகடலெனறாா-சோநதாரெனபது சொலலெசசம-உலகியலபை நினையாதிறைவனடியையே நினைபபவருககுபபிறவியறுதலுமிவவாறனறிமாறிநினைபபாாககஃதறுமையுமாகிய விரணடுமிதனானியமிககபபடடன.

பு. (பிற-ர்)எ-இ-ள் இறைவனடிசேர்ந்தார்-இறைவன்பாதமாகிய தோணியைச்சேர்ந்தவர், பிறவிப்பெருங்கடல்-பிறப்பு என்கிறபெரியகடலை, நீந்துவர்-கடப்பார், சேராதார்-(அந்தப்பாதமாகியதோணியை) சேராதவர், நீந்தார்-கடக்கமாட்டாமல் (அந்தக்கடலுள் அழுந்துவார்,) எறு.

வி. பிறவியானது, காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாயக்கரையில்லாமல்வருகிறதினாலே, அதைப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்து நின்றது, வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. என்னவெனின், (சூத்திரம்) சொல்லென்னெச்சமுன்னும்பின்னுஞ்சொல்லளவல்லதெஞ்சுதலின்றே; இதன்கருத்து, சொல் என்கிற எச்சமானது, பாட்டிலே ஒருசொல்மாத்திரங்குறைந்துநிற்பது, என்பது ஆதலால், இந்தக்குறளிலேசேர்ந்தார், என்கிற ஒருசொற்குறைந்து நின்றது என்றுகாண்க. உலகவழக்கங்களை நினையாமல் இறைவன

டியையே நினைப்பவருக்குப்பிறவிநீங்குகிறதும், அதைவிட்டு உலகவழக்கங்களை நினைப்பவருக்குப்பிறவி நீங்காதிருப்பதும், ஆகிய இரண்டும், இந்தக்குறளினாலேநியமிக்கப்பட்டனவாம்,

---

உ. அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு.

பரிமேலழகர்சொன்ன அதிகாரஉரையும்முறையும். வானசிறப்பு." அஃதாவது-அக்கடவுளதாணையானுலகமுமதற்குறுதியாகிய வறமபொருளினபங்களுநடத்தறகேதுவாகிய மழையது சிறபபுககூறுதல - அதிகாரமுறையுமிதனானேவிளங்கும்.

புதிதாக்கிய அதிகாரஉரையமுறையும். (வா-பு) (மேலே சொல்லப்பட்ட கடவுளின்கட்டளையினாலே உலகமும், அந்தஉலகத்துக்கு நன்மையாகியதருமமும், பொருளும், காமமும், நடப்பதற்குக்காரணமாகிய) மழையினதுசிறப்பைச்சொல்வது. இதினாலே, கடவுள்வாழ்த்தின்பின்வரத்தக்கது, வான்சிறப்பு என்கின்றஅதிகாரமுறையும்விளங்கும்.

௰க. வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலாற்
றானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று.

ப. எது-மழையிடையறாதுநிறபவுலகநிலைபெறறுவருதலாலமமழைதானுலகததிறகமிரதமென்றுணரும பானமையுடைததெனறவாறு.

வி. நிறபவெனபது நினறெனததிரிநதுநினறது - உலகமெனபதீணடுயிர்களை - அவை நிலைபெறறுவருதலாவது - பிறபபிடையறாமையினெனாஞானறு முடமபொடுகாணபபடடுவருதல-அமிழதமுணடாா சாவாது நிலைபெறுதலினுலகததை நிலைபெறுததுகினறவானையமிழதமென்றுணாகவெனறா.

பு. (வா-று)எ-இ-ள். வானின்று-மழைஇடைவிடாமல்நிற்க, உலகம்வழங்கிவருதலால்-உலகமானது விருத்தியாகிவருவதினாலே, தான்-அதுதான், அமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று-(உலகத்துக்கு)அமிர்தமென்றுஅறியுந்தன்மையையுடையது, எறு.

வி. நிற்க[illegible]ன்பது, நின்று எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. இங்கே உலக[illegible]னமது, இடத்தையன்று இடத்துநிகழ்பொருள்களாகிய [illegible]ம், என்[illegible]குறிததுநின்றதென்றுகாண்க. அந்த

உயிர்கள்விருத்தியாகிவருவதாவது, பிறப்பு இடையற்றுப்போகாததினாலே, எந்தக்காலத்திலும் உடம்போடுகூடக்காணப்பட்டுவருவது. அமிர்தம் உண்டவர்சாகாமல்விருத்தியாகிறதினாலே, உலகத்தைவிருத்தியாக்குகிறமழையை, அமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று என்றார்.

௰உ. துப்பார்க்குத்துப்பாயதுப்பாக்கித்துப்பார்க்குத்
துப்பாயதூஉமழை.

ப. எது-உணபாாககு நலலவுணவுகளையுளவாககியவறறையுணகினறாககுததானுமுணவாய நிறபதுமழையெனறவாறு.

வி. தானுமுணவாதலாவது- தணணீராயுணணபபடுதல - சிறபபுடையவுயாதிணைமேலவைததுககூறினமையினஃறிணைககுமிஃதொககும-இவவாறுயிரகளதுபசியையுநீரவேடகையையுநீககுதலினவைவழஙகிவருதலுடையவாயினவெனபதாம.

பு. (துப்-ழை) எ-இ-ள். துப்பார்க்கு-உண்பார்க்கு, துப்பாய-நன்மையாகிய, துப்பு-உணவுகளை, (போசனங்களை) ஆக்கி-உண்டு[illegible]ணி, துப்பார்க்கு-(அவற்றை) உண்பார்க்கு, துப்பாயதூமழை-(தானும்) உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதும் மழையாம், எறு.

வி. தானும்உண்ணப்படுவதாகிஅமைவதாவது, தண்ணீராக உண்ணப்படுவது. துப்பார்க்கென்றுசிறந்த (உயர்ந்தசாதியாகிய) உயர்திணைமேல்வைத்துச்சொன்னதினாலே, (உயர்வுஅல்லாதசாதியாகிய) அஃறிணைக்கும், இதுஒத்திருக்கும். இப்படிமழையானது, உயிர்களினுடையபசியையும், நீர்விருப்பத்தையும், நீக்குவதினாலே, உலகம்விருத்தியாகிவருவதையுடையதாயிற்று, என்பதாம்.

௰௩. விண்ணின்றுபொய்ப்பின் [illegible]நீர்வியனு[illegible]
துண்ணின்றுடற்றும்பசி.

ப. எது-மழைவேணடுஙகாலததுபபெயயா[illegible]
றசூழபபடடவகனறவுலகததினகணணிலைபெறறுயி[illegible]
வாறு.

வி. கடலுடைததாயினுமதனாறபயனிலலை[illegible]
ததெனறா-உணவினமையிறபசியானுயிரகளிறக[illegible]

பு. (விண்-சி) எ-இ-ள். விண்ணி[illegible]
பொய்ப்பின்-பொய்த்துப்போமானால்,

சூழப்பட்ட (கடவிஞலேசுற்றப்பட்ட,) வியனுலகத்துள்-விசாலமானஉலகத்துள்ளே, நின்று-நிலைபெற்று, பசி-பசிப்பிணியானது, உடற்றும்-(உயிர்களை) வருத்தப்படுத்தும், எறு.

வி. இல்லாமல் என்கிறபொருளையுடைய இன்றியென்னுஞ்சொல், இங்கே இன்று எனத்திரிந்துநின்றது. கடலிலும்விளிந்தநீர்வேறே இல்லாததிஞலே, அதைவிளிநீர் என்ருர். உடலல், போர்செய்தல். விண், ஆகாயம்; அது, இடத்தாகுபெயராய் மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. மழை இல்லாமற் போஞல், கடலிருந்தும் அதிஞலேபிரயோசனமில்லையென்று சொல்லவந்தவர், விளிநீர்வியனுலகத்தென்ருர். உணவு இல்லாததிஞலே, பசிமுதிர்ந்து நோயாய், அதிஞலே உயிர்கள் இறந்துபோம் என்பது, இதின்கருத்து.

பச. எரிஞழாஅருழவர்புயலென்னும்
வாரிவளங்குன்றிக்கால்.

ப. எது-உழவரோஅழுதலேசசெயயாமழையெனுமவருவாய்நன்பயனகுனறினெனறவாறு.

வி. குனறியகாலெனபது குறைநதுநினறது-உணவினமைகுகாரணஙகூறியவாறு.

பு. (எரி-ல்) எ-இ-ள். எரிஞழாருழவர்-உழுபவர் எரிஞலே உழுகிறதொழிலேச்செய்யமாட்டார், புயலென்னும்வாரிவளம்-மழையென்றுசொல்லப்பட்ட ஆதாயப்பிரயோசனமானது, குன்றிக்கால்-குறைந்தால், எறு.

வி. புயல், மேகம்; அது, கருத்தாகுபெயராய், மழைக்குச்சொல்லப்பட்டது. அந்தமழை உண்டாஞல் ஆதாயப்பிரயோசனங்கள் உண்டாயிருப்பதும், இல்லையாஞல் இல்லாதிருப்பதும், ஆகியஏற்றுமைபற்றி(ஒருமைப்பாடுபற்றி,)மழை[illegible]ம் என்று, காரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்[illegible]பட்ட ஆதாயத்தின்வழி. வளம், ஆதாயப்[illegible] என்பது, குன்றிக்கால் என்றுகுறைந்து[illegible]ன்னும் பண்புப்பெயர், தொழிற்பெயர[illegible]னநிற்கும். இந்தக்குறளிஞலே, உண[illegible]ணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௫. கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்றாங்கே
யெடுப்பதூஉமெல்லாமழை.

ப. எது-பூமியினகணவாழவாரைபபெயயாது நினறு கெடுபபதூஉமவ வாறுகேடடாாககுததுணையாயபபெயதுமுனகெடுததாறபோலவெடுபபதூமி வையெலலாமவலலதுமழையெனறவாறு.

வி. மறறுவினைமாறறினகணவநதது-ஆஙகெனபது-மறுதலைததொழி லுவமததினகணவநதவுவமைசசொல-கேடுமாககமுமெயதுதறகுரியாாமகக ளாதலிறகெடடாாககெனறா-எலலாமெனறதமமககணமுயறசி வேறுபாடுக ளாறகெடுததலெடுததலகடாமபலவாதனொககி-வலலதெனபதவாயநிலையான வநதது-மழையினதாறறலகூறியவாறு.

பு. (கெடு-ழை) எ-இ-ள். கெடுப்பதூம்-(பூமியிலேவா ழ்பவரைப்பெய்யாமல்நின்று) கெடுக்கிறதும், கெட்டார்க்கு-அப்படிக்கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணையாய் (நின்றுபெய் து,) மற்றாங்கே-பெய்யாதுமுன்புகெடுத்ததுபோலவே, எடு ப்பதூம்-கைதூக்கிவிடுவதும், எல்லாமழை-(இவை) எல்லாம் (வல்லது) மழை, எறு.

வி. கெடுப்பது என்றவினையைக்கெடுக்காமல் என்றுமா ற்றிநின்றதினாலே, மற்று என்ற இடைச்சொல், வினைமாற்றுப் பொருளிலேவந்தது. ஆங்கு என்றது, எடுப்பது என்றதொ ழிலுக்குவிரோதமாகியகெடுப்பது, என்கிறமறுதலைத்தொழில் உவமையிலேவந்த,உவமை உருபு. தரித்திரமாகியகேடும், செ ல்வமாகிய ஆக்கமும், அடைவதற்கு உரிமையுடையவர்மனித ராதலாற், கெட்டார்க்கு என்றார். அந்தமனிதர்களுடையமுய ற்சிவேறுபாடுகளாலே, கெடுக்குந்தொழில்களும் எடுக்குந் தொழில்களும் பலவாகிநிற்குமாதலால், இரண்டும் என்னாம ல், எல்லாமென்றார்.வல்லது என்பது, அவாய்நிலையாய் வந்த து; அவாய்நிலைஎன்பதற்குப்பொருள்,வேண்டிநிற்பது. மழை யினதுவல்லமையைச்சொன்னபடி, இதின்கருத்து.

௰௬. விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாங்கே
பசும்புற்றலைகாண்பரிது.

ப. எது-மேகததிறறுளிவீழிறகாணபதலலதுவீழாதாயினபபொழுதே பசுமபுலலினதுதலையையுஙகாணடலரிதெனறவாறு.

வி. விசுமபாகுபெயா-மறறுவினைமாறறின வநதது-இழிவுசிறபபு மமைவிகாரததாறறொககது-ஓரறிவுயிருமிலலையெனடதாம.

பு. (விசு-து) எ-இ-ள். விசும்பில்-மேகத்தில்நின்றும், துளி-(மழைத்) துளியானது, வீழினல்லால்-விழுந்தாற்காண்பதல்லது, மற்று-வீழாதாயின், ஆங்கே-அப்பொழுதே, பசும்புற்றலை-பசும்புல்லினதுதலையையும், காண்பரிது-காண்பது அரிது, எறு.

வி. விசும்பு, ஆகாயம்; அது இடத்து ஆகுபெயராய், அந்த இடத்திலேசஞ்சரிக்கின்றமேகத்திற்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆகுபெயரென்பது, ஒருபொருளின்பெயரை அந்தப்பொருளுக்குச்சம்பந்தப்பட்ட வேறொருபொருளுக்குவழக்குச் சொல்வது. மற்று, என்ற இடைச்சொல், வினைமாற்றுப்பொருள்படநின்றது. தலை என்ற இடத்தில், தலையும் என்ற இழிவுசிறப்புஉம்மைகுறைந்துநின்றது; அது, செய்யுள்விகாரம். மழைஇல்லாமற்போனால், ஓரறிவுயிரும் இல்லை, என்பதுகருத்து.

மஎ. நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றுந்தடிந்தெழிலி
தானல்காதாகிவிடின்.

ப. எது-அளவிலவாதகடலுந்தனதுஇயல்புகுறையும்மேகந்தானதுஇனிதுபெய்யாதுவிடுமாயினென்றவாறு.

வி. உமைமகிழ்பபுமை-தனதுஇயல்புகுறைதலாவது-நீர்வாழுயிர்களுக்கு நிறவாமையும்மணிமுதலியபடாமையும்மாம-ஈண்டுக்குறைந்ததலைநின்றதுமுகந்ததலை-அதுகடல்குறைபடுத்ததீர்கடல்குறைபடவெறிந்தென்பதனாலுமறிக – மழைகருமுதலாயகடற்குமழைவேண்டுமென்பதாம – இவ்வியைபுபாடாண்முதலாகநடந்தநற்றேதிவாதலிற்கூறப்பட்டது.

பு. (நெடு-டின்) எ-இ-ள். எழிலிதான்-மேகந்தான், நடுந்து-(அதைக்) குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் (அதினிடத்திலே) பெய்யாதுவிடுமானால், நெடுங்கடலும்-நீண்டகடலும், தன்னீர்மை-தன்னுடைய இயல்பு, குன்றும்-குறையப்படும், எறு.

வி. கடலும் என்ற உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை. தன்னியல்புகுறைதலாவது, நீரிலேபிறக்கின்ற உயிர்கள்பிறவாதிருப்பதும், முத்துமுதலானவை உண்டாகாதிருப்பதும், ஆம். (மொள்ளுகிறதாகிய) முகத்தலை, இங்கே குறைத்தல் என்று சொல்லியது; கடல்குறைபடுத்ததீர், கடல்குறைபடவெறிந்து, என்றுசொல்லப்பட்ட இலக்கியத்திலும், அதையறிக. மழை

க்குக்காரணமானகடலுக்கும், மழைவேண்டும் என்பதுகருத்து. இவை எழுபாட்டாலும், உலகம் நடப்பதற்கு, மழைகாரணம் என்பதுசொல்லப்பட்டது.

௰அ. சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமேல்வானோர்க்குமீண்டு.

ப. எது-தேவாகடகுமிவவுலகினமககளாறசெயயபபடுமவிழவுமபூசையுநடவாதுமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி. நைமிததியததொடுகூடியநிததியமெனறாராகவிறசெலலாதெனறா-நிததியததிறறாழவுதீரசசெயவதுநைமிததியமாதலினதனைமுறகூறினார-உமமைசிறபபுமமை.

பு. (சிற-டு) எ-இ-ள். வானம்வறக்குமேல்-மழை உலர்ந்துபோமானால் (மழைபெய்யாவிடின,)வானோர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், ஈண்டு-இந்தஉலகத்தில், சிறப்பொடுபூசனை-(மனிதராலேசெய்யப்பட்ட)திருவிழாவோடுபூசையும், செல்லாது-நடவாது, எறு.

வி. நிமித்தசம்பந்தம், நைமித்தியம்-நைமித்தியத்தோடேகூடியநித்தியமெனறார், ஆதலால்,செல்லாதென்றுஒருமையால்முடித்தார். நித்தியபூசையிலேவந்தகுறைவுதீரும்படிசெய்வது, நைமித்தியம் ஆதலால், அதைமுன்னேசொன்னார். வானோர்க்கும் என்ற உம்மை, உயர்வுசிறப்பு உம்மை.

௰௯. தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின்.

ப. எது-அகனறவுலகினகடடானமுநதவமுமாயவிரணடறமுமுளவாகாமழைபெயயாதாயினெனறவாறு.

வி. தானமாவதறநெறியானவநதபொருளகளைததககாரககுவகையொடுஙகொடுததல-தவமாவதுமனமபொறிவழிசசெலலாமனிறறறபொருடடுவிரதஙகளானுணடிசுருககனமுதலாயின - பெருமபானமைபறறிததானமிலலறததினமேலுநதவநதுறவறததினமேலுநினறன.

பு. (தா-ன்)எ-இ-ள். வானம்வழங்காதெனின்-மழைபெய்யாதானால், வியனுலகம்-விசாலமானஉலகத்திலே, தானந்தவமிரண்டுந்தங்கா-ஈகையுந்தபசும்ஆகிய இரண்டுதருமங்களும் நிலையாமற்போம், எறு.

வி. தானமாவது, தருமமார்க்கத்திலேநின்று, சரீரப் பிரயாசப்பட்டுவந்தபொருள்களைநல்லோர்க்குமனமகிழ்ந்து, கொடுப்பது. தவமாவது, மனம் இந்திரியங்களின்வழியிலே செல்லாமல்நிற்கும்பொருட்டு, விரதங்களாலேபோசனஞ்சுருக்குதல் முதலானவை. தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும், மிகுதிபற்றிநிற்குமெனக்காண்க.

உ௰. நீரின்றமையாதுலகெனின்யாரியார்க்கும் வானின்றமையாதொழுக்கு.

ப. எது - எவ்வகைமேம்பாட்டாராகுநீரையின்றி யுலகியலமையாதாயினநநீரிடையறாதொழுகுமொழுக்கமுமவானையின்றியமையாதென்றவாறு.

வி. பொருளின்பங்களையுலகியலென்றார் - அவையிமமைக்கண்ணவாகவின் - இடையறாதொழுகலெக்காலத்துமெவ்விடத்துமுளதாதல் - நீரின்றமையாதுலகெனபதெல்லாராலுந்தெளியப்படுதலினதுபோலவொழுக்கமுமவானின்றமையாமைதெளியப்படுமென்பார்நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார் - இதனை நீரையின்றியமையாதுலகாயினெத்திறத்தாராகுமழையையின்றியொழுக்க நிரம்பாதெனவுரைப்பாருமுளர் - இவைமூன்றுபாட்டாலுமறம்பொருளின்பங்கண்டத்தறகேதுவாதலகூறப்பட்டது.

பு. (நீரி-கு) எ-இ-ள். யாரியார்க்கும் - எவ்வளவுபெருமைப்பட்டவர்க்கும், நீரின்றமையாதுலகெனின் - நீர் இல்லாமல் உலகத்தின் (இயல்புஆகிய) நடைநடவாதானால், ஒழுக்கு - (அந்தநீர்இடைவிடாமல் ஒழுகும்)ஒழுக்கும், வானின்றமையாது - மழையில்லாமல் அமையாது, எறு.

வி. பொருள் இன்பங்களை உலகியல் என்றுசொன்னார், அவை இம்மையில் உள்ளவைஆதலால், எனக்காண்க. இடைவிடாதொழுகலாவது, எந்தக்காலத்திலும், எந்த இடத்திலும், உண்டாயிருப்பது. நீர் இல்லாமல் உலகஇயல்அமையாதுஎன்பது, யாவராலுந்தெளியப்படுவதினாலே, அதுபோல அந்த நீர்மிகுந்து, ஏரி, குளம், கழனி, கால்வாய்களில் ஒடுகிற ஒட்டமாகிய ஒழுக்கும், மழையில்லாமல் அமையாதிருப்பதுதெளியப்படும் என்றுசொல்லவந்தவர், இந்தப்படிசொன்னார். இதை நீரையின்றியமையாதுஉலகானால் எத்திறத்தார்க்கும், மழையையின்றி யொழுக்கம் நிரம்பாதென்று சொல்வாரும் உண்டு. இவை மூன்றுப்பாட்டாலும் அறம், பொருள், இன்

பங்கள் நடப்பதற்கு, மழைகாரணமென்பதுசொல்லப்பட்டது.

---

௩. அதிகாரம்.

நீத்தார்பெருமை.

ப-ம. நீததாரபெருமை-அஃதாவதுமுறறததுறநதமுனிவாதுபெருமை கூறுதல. அவவறமுதறபொருளகளையுலகிறகுளளவாறுணாததுவாரவாரகவினி துவானசிறபபின்பினவைககபபடடது.

பு-ம. (நீத்-மை) அதாவது (தேக அபிமானமுதலாகிய எலலாவற்றையும்) வெறுத்து நீக்கிவிட்ட முனிவருடையபெருமையைச்சொல்வது. மேலைஅதிகாரத்திலே, கடவுளின்கட்டளையினாலே உலகம்நடப்பதற்குக்காரணம்மழையென்றபோது, காரியப்பட்டுநின்ற அந்த உலகமுழுமையும் உள்ளபடி உணர்வதற்கும், அந்த அறமுதலாகியபொருள்களை உலகிற்கு உள்ளபடி உணர்த்துதற்கும், உரியவர் அவராகி, சுவையொளியூறோசை நாற்றமென்றைந்தின் வகைதெரிவான் கட்டேயுலகு என, உலகம் அவருள் அடங்குதலாலும், உலகமென்பதுயர்ந்தோர்மாட்டே என, இவரையும் உலகமென்றுசொல்லப்படுவதினாலும், வான்சிறப்பின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்து நீத்தார்பெருமைவிழுப்பத்து வேண்டும்பனுவற்றுணிவு.

ப. எது- தமகருரியவொழுககததினகணணேநினறுதுறநதாரதுபெருமையைபபாரககிலவிழுமியபொருளகளபலவறறுளளுமிதுவேவிழுமிதெனவிருமபுமநூலகளதுதுணிவெனறவாறு.

வி. உரியவொழுககததினகணணேநினறுதுறததலாவது- தததமவருணததிறகுமநிலைமைககுமுரியவொழுககஙகளைவழுவாதொழுகவறமவளருமறமவளாபபாவநதேயுமபாவநதேயவறியாமை நீஙகுமறியாமை நீஙகநிததவநிததஙகளதுவேறுபாடடுணாவு மழிதனமாலையவாயவிமமை மறுமை யினபஙகளினுவாபபுமபிறவிததுனபஙகளுநதோனறுமவைதோனறவீடடினகணாசையுணடாமஃதுணடாகப பிறவிககுககாரணமாகியபயனினமுயறசிகளெலலாநீஙகிவீடடிறகுககாரணமாகியயோகமுயறசியுணடாமஃதுணடாகமெயயுணாவுபிறநதுபுறபபறறாகியவெனதெனபதுமகபபறறாகிய யானெனபதுமவிடுமாகலா

னிவவிரணடுபறறையுமிமமுறையேயுவாததுவிடுதலெனககொளக-பனுவலென பபொதுபபடககூறியவதனானொனறையொனறொவவாதசமைய நூலகளெலலா வறறிறகு மிஃதொததததுணிவெனபதுபெறறாம-செயதாரது துணிவு பனுவன மெலேறறபபடடது.

பு. (ஒழு-வு) எ-இ-ள். பனுவற்றுணிவு-நூல்களினுடை யதெளிவானது, ஒழுக்கத்துநீத்தார் பெருமை-(தங்களுக்கு உரியநிலையாகிய) ஒழுக்கத்திலேநின்று (எல்லாவற்றையும்) நீக்கி விட்டவருடையபெருமையை, விழுப்பத்து-சிறப்புடையபல பொருள்களுக்குள்ளும், (இதுவேசிறந்ததென்று) வேண்டும்-விரும்பும், எறு.

வி. உரிய ஒழுக்கத்திலேநின்றுதுறக்கிறதாவது, தங்கள் தங்கள்சாதிகளுக்கும், அந்தந்தச்சாதிகளின் நிலைமைகளுக்கு ம்உரிய ஒழுக்கங்களிலேபழுது இல்லாமல் நடக்க, அறம்வள ரும்; அதுவளரவே, பாவந்தேயும்; அதுதேயவே, அறியா மைநீங்கும்; அதுநீங்கவே, நித்திய அநித்தியங்களினுடைய வேறுபாடுகளை அறிகிறஅறிவும், அழிந்துபோகிறவரிசைக்கிர மத்தையே கொண்டிருக்கிற இம்மை மறுமை இன்பங்களில் வெறுப்பும், பிறவித்துன்பங்களும், தோன்றும்; அவைதோ ன்றவே, மோட்சம்பெறவேண்டுமென்கிற ஆசையுண்டாகும்; அது உண்டாகவே, பிறவிக்குக்காரணமாகிய வீணானமுயற்சிக ளெல்லாம் நீங்கி, மோட்சத்துக்குக்காரணமாகியயோகமுயற் சியுண்டாகும்; அது உண்டாகவே, மெய்யறிவுபிறந்து, புறப் பற்று ஆகிய எனது என்பதும், அகப்பற்று ஆகிய நான் என் பதும், விட்டு நீங்கும்; ஆதலாலே, இந்த இரண்டுபற்றையும், இந்தமுறையாகவேவெறுத்துவிடுவது, என்றுகாண்க. பனுவல் என்றுபொதுவாகச்சொன்னதினாலே, ஒன்றையொன்று ஒத்தி ராத சமையசாத்திரங்கள் எல்லாவற்றினுக்கும், இது ஒத்த தெளிவு என்பது, நாம்தெரிந்துகொண்டோம். நூலைச்செய் தவர்களுடையதெளிவு, நூலின்மேல்ஏற்றப்பட்டது.

உஉ. துறந்தார்பெருமைதுணைக்கூறின்வையத்
திறந்தாரையெண்ணிக்கொண்டற்று.

ப. எது-இருவகைபபறறினையுமவிடடாரதுபெருமையையிவவளவெ னறெணணாறகூறியறியலுறினளவுபடாமையானிவவுலகததுபபிறநதிறநதாரை

யெணணிபிதறுணபனெவறியலுறருறபோலுமெனறவாறு.

வி. முடியாதெனபதாம - கொணடாலெனலுமவினையெசசமதொனி டெனதிரிநதுநினறது.

பு. (துற-று) ஈ-இ-ள். துறந்தார்பெருமை-இருவகைப் பற்றையும் விட்டமுனிவருடைய பெருமைக்கு, துணைக்கூறி ன்-அளவுசொல்லவந்தால், (அளவிடக்கூடாதாதலால் அது எதுபோலுமென்றால்) வையத்திறந்தாரை-(இந்த) உலகத்தி லே (பிறந்து) இறந்துபோனவர்களை, எண்ணிக்கொண்டற்று- (இம்மாத்திரம்பேரென்று) எண்ணி (அறிவதைமேற்) கொண் டதுபோலும், எறு.

வி. அவர்பெருமை எண்ணிமுடியாது, என்பதுகருத் து. கொண்டதுஎன்னும் வினையாலணையும்பெயர், கொண்டு எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. எண்ணிஎன்னும்வினையெச்சத்தை முடித்த அறிவது என்னும்தொழிற்பெயர், சொல்லெச்சமா யிக்குறைந்துநின்றது. அளவிடக்கூடாதாதலால் அதுஎதுபோ லுமென்றல் என்பவை, இசைஎச்சம், வருவித்துச்சொல்லப் பட்டன.

உக. இருமைவகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார் பெருமைபிறங்கிற்றுலகு.

ப. எது-பிறப்புவீடெனலுமிரணடினதுதனபவினபகுபாடுகளையா ராயநதறிநதபபிறபபறுதறபினகடறிவதனதபபூணடாறுபெ ருமையேயுலகினகணபாறதெனறவாறு.

வி. தெரிமாணடமிழமுமைறதெனனமபொருடபனெனபுழிபபோலவி ருமைபெனபதனைடொணணினகணினறது- பிரிதிலேயேகாரமவிகாரததாறறொ ஙகது - இதனறறிகிரியருடடியுலகமுழுதாணடவரசாமுதலாயினாபெருமைபி ரிகசபபடடது- இவைமூனறுபாடடாலுநீதாரதுபெருமையேயெலலாப பெருமைபினுமிகசதெனபதுகூறபபடடது.

பு. (இரு-கு) ஈ-இ-ள். இருமை-பிறப்புவீடு என்கின்ற இரண்டினுடைய, வகைதெரிந்து-துன்ப இன்பக்கூறுபாடு களை ஆராய்ந்து அறிந்து, (அந்தப்பிறப்பைஒழிப்பதற்காக) ஈண்டு-இந்தப்பிறப்பிலே, அறம்பூண்டார்-(துறவு) அறத்தை மேற்கொண்டவருடைய, பெருமைபிறங்கிற்றுலகு-பெருமை யே உலகத்தில் (உயர்ந்து) விளங்கியது, எறு.

வி. மூம்மைத்தமிழ் என்றல், அதற்குமூன்றுதமிழ்என் பதுபொருள், அதுபோல இங்கே இருமை இரண்டு எனறின்

றது. பெருமையையென்னும்பிரிநிலை யெகாரம், குறைந்துநின்றது. சக்கரத்தைச்செலுத்தி உலகமுழுதும் ஆண்ட அரசர்முதலானவருடையபெருமை, இந்த யெகாரத்திற்குமேலபிரிக்கப்பட்டது. இந்தமூன்றுபாட்டாலும் முற்றத்துறந்தமுனிவருடைய பெருமையே, எல்லாப்பெருமைகளிலும் உயர்ந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது.

உச. உரனென்னுந்தோட்டியாறைந்துங்காப்பான்
வரனென்னும்வைப்புக்கோர்வித்து.

ப. எது-நிணமையெனுந்தோட்டியாறபொறிகளாகியயானையந்தனையுந்தத்தமபுலனகணமேறசெலலாமற்றகாபபானெலலா நிலத்திலுமிகதெனனுசொலலபபடடவீடடிறகுநிலத்திறகோவித்தாமெனறவாறு.

வி. இஃதேகதேசவுருவகம-நிணமையிணடறிவினமேறறு-அந்நிலத்திறசெனறுமுனைத்தலினவித்தெனனுர் - ஈணடுபபிறபபுத்தறதலுவருமகனலவ்வெனனபதாம.

பு. (உர-து) எ-இ-ள். உரனென்னுந்தோட்டியான-அறிவென்றுசொல்லப்பட்ட அங்குசத்திறுமேல, ஓரைந்தும்-(இந்திரியங்களாகியயானைகள்) ஒருஐந்தையும், காப்பான்-(தன்தன்புலனேறாடிச்செல்லாமலே தடுத்துக்) காவல்செய்பவன், வரனென்னும்வைப்புக்கு- (எல்லாநிலங்களிலும்) உயர்ந்ததென்றுசொல்லப்பட்ட (மோட்ச)பூமிக்கு, ஓர்வித்து-ஒருவிதையாம், எறு.

வி. பின்பு அந்தநிலத்திலேபோய் மூளைப்பதிறுலே, காப்பானெவித்து என்றது, எது உருவக அலங்காரம் என்றும்; ஓரைந்தும் என்றது, எகதேச உருவக அலங்காரம் என்றும்; காண்க. இப்படிக்காப்பவன்மறுபடியும் இந்த உலகத்திலே பிறந்து இறந்து திரியமாட்டான் என்பது, கருத்து.

உடு. ஐந்தவித்தானுற்றலகல்விசும்புளார்கோமானினிற்றேனைசாலுங்கரி.

ப. எது-புலனகளிறசெலகினறவவாவைநதனேயுமடகியுணருவகினகனறவானதுளளாரிறைவனுகியவிநதிரனேயமையுஞானனெனறவாறு.

வி. ஐநதுனெனனுமுறுமமையுமாறறுகெனனுநானகனுருபுசெயபுளவிகாரததாறறெகுகன-தானேநதவியாதுசாடமெயதினறவிததானதாறறு லணாதலினுலுவ்வினதிரனேசாலுங்கரியெனறார்.

பு. (ஐந்-ரி)எ-இ-ள். ஐந்தவித்தான்-(புலன்களிலேசெல்லுகிறஇச்சை)ஐந்தையும்அடக்கினவனுடைய,ஆற்றல்-வலிமைக்கு, அகல்விசும்புளார்- விரிந்த ஆகாயத்திலேயுள்ள தேவர்களுக்கு, கொமான்-அரசனாகிய, இந்திரனே-தேவேந்திரனே, சாலுங்கரி-மிக்கசாட்சியாம், எறு.

வி. ஐந்தும் என்கிறமுற்று உம்மையும், ஆற்றலுக்கு என்கிறநான்காம் வேற்றுமையுருபும், குறைந்துநின்றன. இந்திரன் தான்ஐந்தவியாமல், ஐந்தவித்தகௌதமஇருடியினுடையசாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவனுடையவலிமையைத்தெரிவித்தானாதலால், இந்திரனேசாலுங்கரியென்றார்.

௨௬. செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்சிறியர் செயற்கரியசெய்கலாதார்.

ப. எது-ஒத்தபிறப்பினராயமக்களுடசெயதற்கெளியவற்றைசசெய்யாதரியவற்றைசசெய்வாரபெரியரவவெளியவற்றைச செயதரியவற்றைசசெய்யமாட்டாதாரசிறியரென்றவாறு.

வி. செயதற்கெளியவாவன-மனமவெண்டியவாறேயதனைபபொறிவழிகளாறபுலனகளிறசெலுததலுமவெஃகுதலுமவெகுளலுமுதலாயின-செயதற்கரியவாவன - இயமநியமமுதலாயவெணவகை யோகவுறுபபுககள - நீரிறபலகானமூழகனமுதலாயநாவிருவழக்கிறறுபதபககமெனபாருமுளாவை நியமத்துளளேயடஙகலினீததாரதுபெருமைககேலாமையறிக.

பு. (செய-ர்)எ-இ-ள்.செயற்கரியசெய்வர்பெரியர்-(பிறப்பு ஒத்தவர்களாகிய மனிதருக்குள்ளே எளியவைகளைச்செய்யாது) செய்வதற்கு அரியவைகளைச்செய்பவர்பெரியவராம், சிறியர்செயற்கரியசெய்கலாதார் - (அந்த எளியவைகளைச்செய்து) செய்வதற்கு அரியவைகளைச்செய்யமாட்டாதவர் சிறியயவராம், எறு.

வி. செய்வதற்கு எளியவைகளானவை, மனத்தைவேண்டியபடியே இந்திரியவழியாக ஐம்புலன்களிலேசெலுத்துவதும், பேராசைகொள்வதும், கோபித்தலும்,முதலானவையாம். செய்வதற்கு அரியவைகளானவை, இயமம் நியமம் முதலான எட்டுவகையோக அங்கங்கள் முதலானவையாம். இனிநீரிலே பலகாலமுழுகுவதுமுதலான எட்டுவகைப்பட்டமுனிவர் இடத்துவழக்கு, என்றுசொல்வாரும் உண்டு. அவை, நியமத்துள்

ளே அடங்குவதினாலே, துறந்தார் பெருமைக்கு ஒவ்வாமை அறிக.

உஎ. சுவையொளியூறோசைநாற்றமென்றைந்தின் வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு.

ப. எது-சுவையுமொளியுமூறுமோசையுநாறறமுமென்றுசொல்லப்பட்டதனமாததிரைகளைநதனதுகூறுபாடடையுமாராயவானறிவினகணணதேயுலகமெனறவாறு.

வி. அவறறினகூறுபாடாவன-பூதங்கடகுமுதலாகியவவைதாமைநதுமவறறினகடடோனறிய-வபபூதங்களைநதுமவறறினகூறாகிய ஞானேநதிரியங்களைநதுங்கருமேநதிரியங்களைநதுமாக விருபதுமாம-வகைதெரிவானகட்டெனவுடமபொடு புணாததததனாறறெரிகினறபுருடனுமவனறெரிதறகருவியாகிய மானகங்காரமனங்களுமவறறிறகுமுதலாகியமூலபபகுதியுமபெறறாம; தததுவமிருபததைநதனையுநதெரிதலாவது-மூலபபகுதியொனறிறறோனறியதனமையிறபகுதியேயாவதலலதுவிகுதியாகாதெனவுமதனகடடோனறியமானுமதனகடடோனறிய வகங்காரமுமதனகடடோனறியதனமாததிரைகளுமாகியவேழுநததததமககுமுதலாயவதனைநோககவிகுதியாதலுநதங்கடடோனறுவனவறறைநோககபபகுதியாதலுமுடையவெனவு மவறறினகடடோனறியமனமுஞானேநதிரியங்களுங்கருமேநதிரியங்களுமபூதங்களுமாகிய பதினாறுநதங்கடடோனறுவனவினமையினவிகுதியேயாவதலலதுபகுதியாகாதெனவும - புருடனறானொனறிறறோனறாமையானுநதனகடடோனறுவனவினமையானுமிரணடுமலலனெனவுஞசாங்கியநூலுளோதியவாறறானாராயதல-இவவிருபததைநதுமலலதுலகெனபபிறிதொனறிலலையென வுலகினதுணமையறிதவினவனறிவினகணணதாயிறறு-இவைநானகுபாடடானுமபெருமைககேதுவைநதவிததலுமயொகபபயிறசியுநததததுவவுணாவுமெனபனகூறபபடடன.

பு. (சு-கு)எ- இ-ள். சுவை- தின்-இரசமும், உருவமும், பரிசமும், சத்தமும், கந்தமும், என்று சொல்லப்பட்ட (தன்மாத்திரைகள்) ஐந்தினுடைய, வகைதெரிவான்கட்டேயுலகு-கூறுபாடுகளையும் ஆராய்ந்து அறிகிறவனுடைய (அறிவின்) இடத்ததேஉலகம், எறு.

வி. ஐந்தினுடைய கூறுபாடுகளானவை, பூதங்களுக்குமுதலாகிய அவை ஐந்தும், அவைகளிலேதோன்றிய அந்தப்பூதங்களைந்தும், அவைகளின் கூறாகியஞான இந்திரியங்கள் ஐந்தும், கரும இந்திரியங்கள் ஐந்தும், ஆகஇருபதுமாம். பூதங்களுக்குமுதலாகியவை, தன்மாத்திரைகளென்றுகாண்க; என்னவெனின், விரித்தமகதத்துவமமமுந் தன்மாத்திரையும்விளங்கு சததப்பிரகிருதியாற் பஞ்சபூதமுரைத்தவற்றாற் பிரமாண்டபிண்டமுதலாயவுலகுதையந்தான்கிரமசிருட்டி, என்றாராதலால்

உணர்க. வகைதெரிவான்கட்டேயெனத்தெரிகிறவன் உடம்பொடுசேர்த்ததினாலே, தெரிகின்றபுருடனும்; அவன்தெரிவதற்குக்காரணமாகிய, மானும், அகங்காரமும், மனமும், ஆகியமூன்றும்; அவற்றிற்குமுதலாகிய மூலப்பிரகிருதியும்; ஆகத்தத்துவம், இருபத்தைந்தும்பெறப்படும் (புருடன், ஆன்மா.) இந்த இருபத்தைந்தையுந்தெரிவதாவது, மூலப்பிரகிருதி ஒன்றிலே தோன்றியதல்லாததினாலே, பகுதியே ஆவதல்லதுவிகுதியாகாதென்றும், அதினிடத்திலேதோன்றியமானும், அந்தமான்இடத்திலேதோன்றியஅகங்காரமும், அந்தஅகங்காரத்திலேதோன்றியதன்மாத்திரைகளும், ஆகியஏழுந்; தமக்குமுன்னின்றதைக்குறித்தால்தாம்விகுதியாவதும், தம்மிலேதோன்றுகின்றவைகளைக்குறித்தால் தாம்பகுதியாவதும், உடையவை என்றும்; அவற்றினிடத்திலேதோன்றிய மனமும், ஞான இந்திரியங்களும், கரும இந்திரியங்களும், பூதங்களும், ஆகியபதினாறுந் தம்மிடத்திலேதோன்றுபவை இல்லாததினாலே, விகுதியேயாவதல்லது, பகுதியாகாதென்றும், புருடன், தான், ஒன்றிலே தோன்றாததினாலும், தன்னிடத்திலே தோன்றுபவை இல்லாததினாலும், இரண்டுமல்லாதவன் என்றும். சாங்கியநூலிலே சொன்னபடியே, ஆராய்வது. இந்த இருபத்தைந்துமல்லது, உலகு என்றுவேறொன்றில்லையென உலகினுடைய உண்மையை அறிவதினாலே, உலகு அவன் அறிவின் இடத்தையுடையதாயிற்று. பகுதியாவது, முன்னிற்பது. விகுதியாவது, பின்னிற்பது. இவைநான்குபாட்டாலும், நீத்தாருடையபெருமைக்குக்காரணம், ஐந்தவித்தலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவ உணர்ச்சியும், என்பவை சொல்லப்பட்டன.

௨௮. நிறைமொழிமாந்தர்பெருமைநிலத்து மறைமொழிகாட்டிவிடும்.

ப. எது-நிறைந்தமொழியினையுடையதுறந்தாரதுபெருமையைநிவவுலகத்தினகண்ணவாரணையாகசசொலலியமந்திரங்களேகண்கூடாகக்காட்டுமென்றவாறு.

வி. நிறைமொழியெனபது-அருளிறகூறினுமவெகுண்டுகூறினுமவவப்பயனகளைப்பயந்தேவிடுமொழி-காட்டுதலபயனாலுணாததுதல.

பு. (நிறை-டும்) எ-இ-ள். நிறைமொழிமாந்தர்பெருமை-பொருள்நிறைந்தசொல்லுக்களையுடையமனிதராகியதுறந்தவருடையபெருமையை, நிலத்து-நில உலகத்திலே, மறைமொழி-(அவர்கட்டளையாகச்சொன்ன) மந்திரங்களே, காட்டிவிடும்-(பிரத்தியட்சமாகக்) காட்டிப்போடும், எறு.

வி. நிறைமொழியென்பது,கிருபையாகச்சொன்னாலுங் கோபமாகச்சொன்னாலும், அந்தந்தப்பிரயோசனங்களைத்தந்தேபொருள்நிறைந்துவிடுஞ்சொல். நிறைமொழி மறைமொழி, என்பவையிரண்டும்; வினைத்தொகைச்சொற்கள், பின்னையதைமறையினதுமொழியெனக்கொண்டு, வேதவசனம் எனினும்பொருந்தும். காட்டுதல், பிரயோசனத்தினாலேயறிவிப்பது.விளைவாகக்காட்டும்,என்கின்றவிளைவுப்பொருள், தோன்றக் (காட்டும் என்னாமற்) காட்டிவிடும், என்றார்.

உகூ. குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி கணமேயுங்காத்தலரிது.

ப. எது-துறவுமெய்யுணாவவாவினமைமுதலியநற்குணங்களாகியகுன்றினமுடிவினகணினறமுனிவரதுவெகுளிதானுளளவளவுகணமேயாயினுமவெகுளபபடடாராறறடுததலரிதெனறவாறு.

வி. சலியாமையுமபெருமையுமபறறிககுணஙகளைககுனறாகவுருவகஞ்செயதார -குணஞசாதியொருமை- அனாதியாயவருகினறவாறுபறறியொரோவழிவெகுளிதோனறியபொழுதேயதனைமெயயுணாவழிககுமாதலிறகணமேயுமெனறும-நிறைமொழிமாநதராகலிறகாததலரிதெனறுஙகூறினார - இவையிரணடுபாடடானுமவாரணைகூறபபடடது.

பு. (குண-து) எ-இ-ள். குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார்வெகுளி. (துறவு, மெய்யுணர்வு, நிராசை, முதலாகிய,) நற்குணங்களென்றுசொல்லப்பட்ட மலையின்முடிவிலேநின்றமுனிவருடையகோபமானது, கணமேயும்-(தான் உள்ள அளவு) கணப்பொழுதாயிருந்தாலும், காத்தலரிது- (கோபிக்கப்பட்டவராலே) தடுப்பது அரிது, எறு.

வி. அசையாதிருப்பதினாலும், பெருமையினாலுங், குணங்களைமலையாக உருவகஞ்செய்தார். இது, ஏது. உருவக அலங்காரம். குணம் என்னுஞ்சொல், சாதியொருமை. கோபம், அனாதியாய்வருவதாதலால், ஓரோரிடத்திலேதோன்றினாலும்,

அதைமெய்யறிவு அழிக்கும், ஆதலாலே, கணமேயும், என்றும்; நிறைமொழியுடையவராதலாலே, காத்தலரிது என்றுஞ்; சொன்னார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், அவருடையகட்டளை சொல்லப்பட்டது.

கூ. அந்தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்.

ப. எது-எலாவுயிர்களுமேலுஞ்செவ்வியதண்ணளியையபூணொழுகலானந்தணரென்றுசொல்லப்படுவாரறவறத்திற்றேறுவரென்றவாறு.

வி. பூணுதல்விரதமாகக்கோடல்-அந்தணரென்பதழகியதடபதத்தையுடையாரொன்வ்வுருபெயர்விகுதிபெற்றதுஅவரருளுடையாரேமலன்றீசெலவாதெனபதுபொருத்தம்-அவ்வாறுணர்வுடையராயிருமுயிர்களுமாட்டருளுடையரெனபதுதிருக்குறளாற்பெறப்பட்டது.

ப. (அந்-ன்) எ-இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லாவுயிர்களிடத்தும், செந்தண்மைபூண்டொழுகலால்-செப்பமாகியகருணையைவைத்துநடப்பதினாலே, அந்தணரென்போரறவோர்-அந்தணரென்று சொல்லப்படுபவர் (துறவறத்திலேநிலைபெற்று) முனிவராம், எறு.

வி. பூணுதல்,விரதமாகக்கொள்வது.அந்தணர்என்பதில், அம்,அழகு. தண், குளிர்ச்சி.அர்,பலர்பால்விகுதி. ஆதலால்,நீர் முதலியவற்றின் வெறுக்கத்தக்கசூளிர்ச்சியையொழித்து, அழகியகுளிர்ச்சியர், எனநின்று, கருணைப்பண்புடையவரைவிளக்கிக் காரணப்பெயராய்வருதலால், அது, எல்லாவுயிர்களிடத்திலும்கருணைவைத்தவர்மேல் அல்லது, செல்லாதென்றுகாண்க. மேலேசொல்லிய அப்படிப்பட்ட கட்டளையையுடையவராயிருந்தாலும், உயிர்களிடத்திலே மிகுந்தகிருபையுடையவனென்பது, இதனாலே, சொல்லப்பட்டது.

ச. அதிகாரம்.

அறன்வலியுறுத்தல்.

ப-ம. அறனவலியுறுததல—அஃதாவது-அமமுனிவராலுணாததபபடடவமமூனறனுளளேனைபபொருளுமினபமுமபோலாதறனிமமைமறுமைவீடெனனுமூனறனையுமபயததலானவறறினவலியுடைததெனபதுகூறுதல-அதிகாரமுறைமையுமிதனானேவிளஙகும-அவைசிறபபுடைமரபிறபொருளுமினபமுமறததுவழிபபடூஉநதோறறமபோலவெனறாபிறரும.

பு-ம்(அற-தல்)அதாவது (அந்தமுனிவராலேதெரிவிக்கப்ட்டஅறம்,பொருள், இன்பம்,என்னும்மூன்றுக்குள்அறமானது, மற்றஇரண்டையும் போலாகாமல், இம்மை, மறுமை, வீடு, என்னுமூன்றையுந் தருமாதலால், அந்தஇரண்டினுள்ளும்,) அது, வலிமையுடையது, என்பதைச்சொல்வது. அதிகாரமுறையும், இதினாலேவிளங்கும். பொருளும், இன்பமும், அறத்துக்குப்பிற்படும், என்பதற்கு, உதாரணம், சிறப்புடைமரபிற் பொருளுமின்பமு, மறத்தின்வழிப்படூஉந்தோற்றம் போல,என்கின்ற, இலக்கியத்துள்ளும், தர்ம்மார்த்தகாமமோட்சம், என, எண்ணிநின்ற, வடநூல், எண்ணின்முறையுள்ளுங் காண்க-வழிப்படுதல், பிற்படுவது.

௩௧. சிறப்பீனுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூங் காக்கமெவனோவுயிர்க்கு.

ப. எது-வீடுபேறறையுநதருநதுறககமுதலியசெலவததையுநதருமாதலானுயிரகடகறததினமிககவாகக்மயாதெனறவாறு.

வி. எலலாபபேறறினுஞசிறநதமையினவீடு-சிறபபெனபபடடது-ஆககநதருவதனையாககமெனறா-ஆககமேனமேலுயாதல-ஈணடுயிரெனறதுமககளுயிரைசசிறபபுஞசெலவமுமெயதுதறகுரியததுவேயாகலின-இதனானறததினமிககவுறுதியிலலையெனபதுகூறபபடடது.

பு. (சிற-கு)எ-இ-ள்.சிறப்பீனும்-மோட்சத்தையுங்கொடுக்கும், செல்வமுமீனும்- (சுவர்க்கபதவிமுதலாகிய) செல்வத்தையுங்கொடுக்கும்,(ஆதலால்)உயிர்க்கு-உயிர்களுக்கு, அறத்தினூங்காக்கமெவன்-தருமத்தைக்காட்டிலுமிகுந்த ஆக்கத்தைத்தருவதுயாது, எறு.

வி. எல்லாப்பேறுகளிலுஞ்சிறந்தது ஆதலால், வீடு பேறு, சிறப்பு, என்றுசொல்லப்பட்டது. ஆக்கத்தைத்தருவதை, ஆக்கம்என்றது, ஆகுபெயர். ஆக்கம்,(எ-ள்)மேன்மேலுயர்வாகிறது-மோட்சமுஞ், செல்வமும், அடைவதற்குஉரியது, அதுவேயாதலால், மனிதருயிரை, இங்கே உயிரோன்று, சொல்லப்பட்டது. இதினாலே, தருமத்தைப்போலேமிகுந்த நன்மைதருவது, வேறேயில்லையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

ஈஉ. அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை
மறத்தலினூஉங்கில்லைகேடு.

ப. எது-ஒருவனுககறஞசெயதலினமேறபடடவாககமுமிலலையதனைமயககததானமறததலினமேறபடடகேடுமிலலையெனறவாறு.

வி. அறததினூஙகாககமுமிலலையெனமேறசொலலியவதனையேயநுவதித்தாரதனாறகேடுவருதலகூறுதறபயனோககி-இதனாலதுசெயயாதவழிககேடுவருதலகூறபபடடது.

பு. (அற-டு)எ-இ-ள். அறத்தின்- (ஒருவனுக்குச்செய்யப்படுந்) தருமத்தில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, ஆக்கமுமில்லை-(நன்மைதருவதாகிய) உயர்வுமில்லை, அதனைமறத்தலின்-அதை (மயக்கத்தினாலே) மறந்துவிடுகிறதில், ஊங்கு-மேற்பட்ட, இல்லைகேடு-(தீமைதருவதாகிய) கெடுதலுமிலலை, எறு.

வி. அதினாலே கேடுவருமென்பதைச்சொல்லுகிறபிரயோசனத்தைக்குறித்து, அறத்தினூஉங்காக்கமெவனோ, என்று, மேலேசொல்லியதைத்தானே, இங்கே (அநுவதித்தார்) மறுபடியுஞ்சொன்னார். அநுவாதம், சொன்னதைச்சொல்வது. அதுதொழிற்படவரும்போது, அநுவதித்தல், எனநிற்கும். இதினாலே, தருமத்தைச்செய்யாதஇடத்துக்கேடுவருவது, சொல்லப்பட்டது.

ஈஈ. ஒல்லும்வகையானறவினையோவாதே
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல்

ப. எது-தததமககியலுநதிறததானறமாகியநலவினையையொழியாதேயஃதேயதுமிடததானெலலாஞசெயகவெனறவாறு.

வி. இயலுநதிறமாவது-இலலறமபொருளளவிறகேறபவுமதுறவறமயாககைநிலைககேறபவுஞசெயதல - ஒவாமையிடைவிடாமை-எயதுமிடமாவன-மனம-வாககு-ககாயமெனபன-அவறறுறசெயயுமறஙகளாவன- முறையேநறசிநதையுமநறசொலலுமநறசெயலுமெனவிவை-இதனானதுசெயயுமாறுகூறபபடடது.

பு. (ஒல்-ல்) எ-இ-ள். ஒல்லும்வகையால்-(தங்கள்தங்களுக்கு) இயலுமாத்திரத்தால், அறவினை-தருமமாகியநல்வினையை, ஒவாதே-ஒழியாமலே, (இடைவிடாமலே) செல்லும்வாயெல்லாம்-(அதுவந்து) அடையப்படும் எல்லாவிடங்களாலும். செயல்-செய்க, எறு.

வி. இயலுமாத்திரமாவது, (இல்லறம்) பொருள்அளவுககேற்பதும், துறவறம், சரீரநிலைஅளவுக்கேற்பதுமாம். அடையும்இடங்களானவை, மனம், வாக்கு, காயம், என்பவை. இவைகளாற்செய்யுந்தருமங்களானவை, முறையாகவே, நன்மைகளைநினைப்பதும், நன்மைதருஞ்சொற்களைச்சொல்வதும், நற்கருமங்களைச்செய்வதும், ஆகியஇவை. இதினாலே, அந்தத்தருமத்தைச்செய்கிறவகை, சொல்லப்பட்டது.

௩௪. மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தற
னாகுலநீரபிற.

ப. எது-அவவாறறானறஞசெயவானறனமனததினகடகுறறமுடையனலலனாகவவவளவேயறனாவதஃதொழிநதசொலலுமவேடமுமறனெனபபடா-வாரவாரநீர்மையவெனறவாறு.

வி. குறறநதீயனசிந்திததல-பிறரறிதலவேணடிசசெயகினறவாகலினாகுலநீரவேனறாமனததுமாசுடையனாயவழியதனவழியவாகியமொழிமெயகளாறசெயவனபயனிலவெனபதூஉமபெறபபடடது.

பு. (மன-ற)எ-இ-ள். மனத்துக்கண் (அந்தவிதத்தினாலேதருமத்தைச்செய்பவன்தன்) மனசினிடத்திலே, மாசிலனாதல்-குற்றமில்லாதவனாகிறதாகிய, அனைத்தறன்-அவ்வளவையுடையதேதருமமாவது, பிற-அது அல்லாதசொல்லும், வேடமும், ஆகுலநீர-(பிறரறியச்செய்யும்) ஆரவாரத்தன்மையையுடையவை, எறு.

வி. குற்றமாவது, தீங்குஉடையவைகளை நினைப்பது. ஆரவாரத்தன்மையாவது,பிறர் அறியச்செய்யும் இடம்பங்கள். மனத்தினிடத்திலே மாசுடையவனாயிருந்தபோது, அந்தமன

த்துக்குப் பிற்பட்டவைகளாகிய - வாக்குசரீரங்களாற்செய்பவை, பிரயோசனமில்லாதவையென்பதும், பெறப்பட்டது. இதற்கு-ஆதல், என்பதை, வியங்கோண்முற்றாக்காது, தொழிற்பெயராக்குக. இனியதனைவியங்கோண்முற்றாக்கி, ஒருவன்மனத்துக்கண்மாசிலனாகுக-அறன், அனைத்து. பிற, ஆகுலநீர. என, மூன்று முடிபாக்கினும், அமையும். அதனாற்பெரும்பயன் இல்லாமையுணர்க.

௩௫. அழுக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்காவியன்றதறம்.

ப. எது-பிறராககமபொறாமையுமபுலனகணமேறசெலகினறவவாவுமவையேதுவாகபபிறாபாலவருமவெகுளியுமதுபறறிவருஙகடுஞசொலலுமாகியவிநநானகினையுஙகடிநதிடையறாதுநடநததறமாவதெனறவாறு.

வி. இதனானிவற்றோடுவிரவியனறதறமெனபபடாதெனபதூஉஙகொளக-இவையிரணடுபாடடாலுமறததினதியலபுகூறபபடடது.

பு. (அழு-றம்) எ-இ-ள். அழுக்காறு-பொறாமையும், அவா-(ஐம்புலன்களிலேசெல்லுகின்ற) இச்சையும், வெகுளி-(அவைகாரணமாகப்பிறர்மேற்செல்லுங்) கோபமும், இன்னாச்சொல் - (அந்தக்கோபத்தினாலேவருங்) கடுஞ்சொல்லும், (ஆகிய) நான்கும்-இந்தநான்கும், இழுக்கா-தள்ளுண்டுபோக, இயன்றதறம்-நடந்ததுதருமமாம், எறு.

வி. இப்படிச்சொன்னதினாலே, இந்தநான்குடனேகலந்துசெய்யப்பட்டது, தருமம்அன்றுஎன்பதுங்கொள்க. இவை இரண்டுபாட்டாலுந், தருமத்தினதுதன்மைசொல்லப்பட்டது.

௩௬. அன்றறிவாமென்னாதறஞ்செய்கமற்றது
பொன்றுங்காற்பொன்றாத்துணை.

ப. எது-யாமிதுபொழுதிளையமாதலினிறககுஞானறுசெயதுமெனககருதாதறததினை நாடோறுஞசெயகவவவாறுசெயதவறமிவவுடமபினினறுமுயிரபோஙகாலதததறகழிவிலலாததுணையாமெனறவாறு.

வி. மறறெனபதசைநிலை-பொனறாத்துணையெனறாசெயதவுடமபழியவுமுயிரோடொனறியேனையுடமபினுஞசேறலின-இதனானிவவியலபிறறுகியவறததினைநிலையாதயாககைநிலையினபொழுதேசெயகவெனபதுகூறபபடடது.

பு. (அன்-ணை) எ-இ-ள். அன்றறிவாமென்னாது- (நாமிப்பொழுது இளமைப்பருவத்தை உடைத்தாயிருக்கிறோம் ஆதலாலேமுதுமைப்பருவம்வந்த) அப்பொழுதுஅறிந்துசெய்வோமென்றுநினையாமல், அறஞ்செய்க-தருமத்தைத் (தினந்தோறுஞ்) செய்க, அது-அந்தத்தருமமானது, பொன்றுங்கால்-(இந்த உடம்பிலேநின்றும் உயிரானது) இறக்குங்காலத்திலே,பொன்றாத்துணை-(அந்தஉயிர்க்கு) அழியாததுணையாம், எறு.

வி. மற்று-என்றது, அசைநிலையிடைச்சொல். அதைச் செய்தஉடம்பு அழிந்துபோகவும்அந்தத்தருமமானது உயிரோடுகூடிநின்று, இனிவருகின்ற உடம்பிலும்புகுமாதலால், பொன்றாத்துணையென்றார். இதினாலே, இப்படிப்பட்டதன்மையையுடையதாகியதருமத்தை நிலையில்லாதசரீரமிருக்கிற பொழுதே, செய்யவேண்டுமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௭. அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடை.

ப. எது - அறததினபயனிதுவெனறியாமாகமவளவையானுணாததலவேணடாசிவிகையைககாவுவானோடுசெலுததுவானிடைககாடசியளவைதனானேயுணாபபடுமெனறவாறு.

வி.பயனையாறெனறாபினனதாகவீன-எனவெனனுமெசசததாறசொலலாகியவாகமவளவையும-பொறுததானோடூரநதானிடையெனறதனாறகாடசியளவையுமபெறறாம-உணரபபடுமெனபதுசொலலெசசம - இதனாறபொனறாததுணையாதறெளிவிககபபடடது.

பு. (அற-டை)எ-இ-ள். அறத்தாறு-தருமமார்க்கத்தின் பிரயோசனம், இதுவெனவேண்டா-இதுவரமென்று (நாம் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலே) தெரிவிக்கவேண்டுவதில்லை, சிவிகைபொறுத்தானோடு-பல்லக்கைச்சுமந்தவனோடேகூட, ஊர்ந்தானிடை-(அதிலிருந்துகொண்டு அதை) நடத்தினவனிடத்திலே, (பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தினாலேகாணப்படும்.) எறு.

வி. ஆற்றின்பயனை, ஆறு என்றது, ஆகுபெயர். என என்றதற்கு, என்றுசொல்லவென்பது, பொருளாதலால், ஆகமப்பிரமாணமும்; சிவிகைபொறுத்தானோடூர்ந்தானிடையென்றுகுறித்துச்சொன்னதினாலே, பிரத்தியட்சப்பிரமாணமும்;

பொருள்முடியாததினாலே, காணப்படும் என்றசொல்லெச்சங் குறைந்துநின்றது என்பதும்; பெற்றுக்கொணடோம். இதினாலே, தருமம் அழியாததுணையாவது தெளிவிக்கப்பட்டது.

௩அ. வீழ்நாள்படாமைநன்றாற்றினஃதொருவன் வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல்.

ப. எது-செயயாதுகழியுநாளுளவாகாமலொருவனறததைசசெயயுமாயினசசெயலவனயாககையொடுகூடுநாளவருமவழியை வாராமலடைககுங்கலலாமெனறவாறு.

வி. ஐவகைககுறறததானவருமிருவகைவினையுமுளளதுணையுமுயிரயாககையோடுகூடி நினறவவினைகளதிருவகைபபயனையுநுகருமாதலானத நாணமுமூவதுமவாழநாளெனபபடடது-குறறஙகளைநதாவன-அவிசசையகஙகாரமவாவிழைவுவெறுபபெனபன-இவறறைவடநூலாரபஞசககிலேசமெனப-வினையிரணடாவன-நலவினைதீவினையெனபன-பயனிரணடாவன-இனபநதுனபமெனபன-இதனானறமவீடுபயககுமெனபதுகூறபபடடது.

பு. (வீழ்-ல்) எ-இ-ள். வீழ்நாள்படாமை-(தருமத்தைச்செய்யாமல்) ஒழியுந்தினங்கள் உண்டாகாமல், நன்றாற்றின-(ஒருவன்) தருமத்தைச்செய்வானானால், அஃது-அந்தச்செயலானது, வாழ்நாள்வழி-(அவனுடையதேகத்தோடேகூடும்படிக்கு) சீவகாலதினங்கள்வரும்வழியை, அடைக்குங்கல்-(வாராமல்) அடைக்குங்கல்லாகும், எறு.

வி. ஐந்துவகைப்பட்டகுற்றங்களால்வரும் இருவகைவினைகளும் உள்ளள்வும், உயிரானதுதேகத்தோடுகூடிஇருந்து, அந்தவினைகளினுடைய இரண்டுவகைப்பயன்களையும், அநுபவிக்குமாதலால், அந்தநாள்கள்முழுவதும், (சீவகாலம்) வாழ்நாள், என்றுசொல்லப்பட்டது. ஐந்துவகைக்குற்றங்களானவை; அஞ்ஞானம், அகங்காரம், ஆசை, விருப்பு, வெறுப்பு, என்றுசொல்லப்பட்டஇவை. இவற்றைவடநூலார், பஞ்சக்கிலேசம், என்றுசொல்லுவர். இருவகைவினைகளும், இருவகைப்பயன்களும், எவையெனில், நல்வினைதீவினைகளும், இன்பதுன்பங்களும், என்று இவை-இதினாலேதருமமானது, மோட்சந்தருமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௩௯. அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம் புறத்தபுகழுமில.

ப. எது-இல்லறததொடுபொருந்திவருவதேயினபமாவததனொடுபொருந்தாதுவருவனவெல்லாமினபமாயினுந்துனபத்திடததவதுவேயுமனறிபபுகழுமுடையவலலவெனறவாறு.

வி. ஆனுருபீணடுடனிகழசசிககணவநதது - தூஙகுகையானோஙகுநடையவெனபுழிபபோல - இனபஙகாமநுகாசசி-அஃதாவதுகாமததுபபாலினமுதறகடசொலலுவது-இனபததுபபுறமெனவேதுனபமாயிறறு-பாவததானவருமபிறனிலவிழைவுமுதலாயினவககணததுளினபமாயததோனறுமாயினுமபினறுனபமாயவிளைதலிறபுறததவெனறா-அறததொடுவாராதனபுகழுமிலவெனவே-வருவதுபுகழுமுடைததெனபதுபெறறும-இதனானறஞசெயவாரேயிமமையினபமுமபுகழுமெயதுவரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (அற-ல) எ-இ-ள். அறத்தான்வருதே இன்பம்-இன்பமாவது இல்லறத்தோடுபொருந்திவருவதேயாம், மற்றெல்லாம்-அதனோடுபொருந்தாதுவருபவையெல்லாம், புறத்த-(இன்பமாயினும்)அந்தஇன்பத்துக்குப்புறமாகியதுன்பத்தையுடையவையாம், புகழுமில (அதுவுமல்லாமலே) புகழுடையவையும் அல்லவாம், எறு.

வி. மற்று, என்னும் இடைச்சொல், அகரவிகுதிகுறைந்துநின்றது. தூங்குகிறகையோடேகூட, ஓங்கியநடையையுடையவை, என்பதற்கு, தூங்குகையானோங்குநடைய, எனவருவதுபோல, இங்கே, ஆன், என்கின்றமூன்றாம்வேற்றுமையுருபு, உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. இன்பமாவது, காமத்தையநுபவிப்பது. அது, காமத்துப்பாலிலே, முதலிலே சொல்லப்படும். இன்பத்துக்குப்புறமென்றுசொல்லவே, துன்பமாயிற்று. மற்றொருவன்மனைவியைவிரும்புவதாகிய, பிறனில்விழைவுமுதலானவை, பாவத்தினாலேவரும் இன்பங்களாம். அவை, அப்பொழுது இன்பமாகத்தோன்றுமானாலும், பின்பு, துன்பமாகவேமுடியுமாதலால், புறத்த, என்றார். (அறத்தோடேகூடி) வாராதவை, புகழுமிலஎனவே, வருவது, புகழும் உடையது என்பது, பெற்றுக்கொண்டோம். இதினாலே, தருமஞ்செய்பவரே, இந்தஉலகத்து இன்பமும், புகழும், பெறுவார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

சஅ. செயற்பாலதோருமறனேயொருவற்
குயற்பாலதோரும்பழி.

ப. எது - ஒருவனுககுசசெயதறபானமையது நலவினையேயொழிதற பானமையது தீவினையேயெனறவாறு.

வி. ஒருமெனபனவிரணடுமசை-தேறறேகாரமபினனுஙகூடடபபட டது-பழிககபபடுவதனைபபழியெனறா-இதனாறசெயவதுமொழிவது நியமிகக பபடடது.

பு. (செய-ழி) எ-இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, செய ற்பாலது - செய்யப்படுவதாகியஉரிமையையுடையது, அற னே-தருமமாகியநல்வினையே, உயற்பாலது-ஒழியப்படுவதா கிய உரிமையை உடையது, பழி-பழிக்கப்படுவதாகியதீவினை யே, எறு.

வி. ஒரும், என்ற இரண்டும், அசைநிலை இடைச்சொல். ஏகாரம், தெளிவுப்பொருள்படநின்றது. அதனைப்பின்னுங்கூ ட்டிச்சொல்லப்பட்டது. பழி, தொழிலாகுபெயர். இதனா லே, செய்வதும், தவிர்வதும், சொல்லப்பட்டது.

---

௫. அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை.

ப-ம. இலவாழககை-அஃதாவதுஇலலாளோடுகூடிவாழதலினதுசிற பபு-இனனிலையறஞசெயதறகுரியவிருவகைநிலையுணமுதலாதலினிஃ நறனவலி யுறுததலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (இல்-கை) அதாவது, இல்லாளோடுகூடிவாழ்வ தைச்சொல்வது. அறத்தைச்செய்வதற்கு உரித்தாகிய, இல்ல றநிலை, துறவறநிலை, என்னும் இரண்டினுள், இல்லறநிலைமுத லாதலால், அறன்வலியுறுத்தலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

சக. இல்வாழ்வானென்பானியல்புடையமூவர்க்கும்
நல்லாற்றினின்றதுணை.

ப. எது-இலலறததோடுகூடிவாழவானெனறுசொலலபபடுவானறவிய லபினையுடையவேனைமூவாககுமவாசெலலு நலலொழுககநெறிககணணிலைபெ றறதுணையாமெனறவாறு.

வி. இலலெனபதாகுபெயா-எனபாளெனசசெயபபடுபொருளவினைமு தலபோலககூறபபடடது-எனையமூவராவாா-ஆசாரியனிடததினினறோதலும விரதஙகாததலுமாகியபிரமசரியவொழுககததானுமிலலைவிடடுததீயொடுவன ததினகடசெனறுமனையாளவழிபடததவஞசெயயமொழுககததானுமுறறத துறநதயோகவொழுககததானுமெனவிவா-இவருணமுனனையிருவனாயுமபிற ாமதமெறகொணடுகூறினாா-இவரிவவொழுகக நெறிகளைமுடியசசெலலுமளவு மசசெலவிறகுபபசிநோயகுளிரமுதலியவறறாலிடை பூறுவாராம லுணடியுமரு நதுமுறையுளுமுதலியவுதவியவவநெறிகளினவழுவாமறசெலுததுதலானலலா றறினினறதுணையெனறாா.

பு. (இல்-ணை) எ-இ-ள். இல்வாழ்வானென்பான்-இல்ல றத்தோடுகூடிவாழ்பவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், இயல்பு டையமூவர்க்கும்-(தரும) நிலைகளையுடையமற்றமூவருக்கும், நல்லாற்றின்-(அவர்செல்லுகிற) நல்லமார்க்கத்திலே, நின்ற துணை-நிலைபெற்றதுணையாம், எறு.

வி. இல்லினிடத்திலேசெய்யப்பட்டதருமத்தை,இல்,என் றது,இடத்தாகுபெயர்.வாழ்வானெனப்படுவான்,என்பதற்கு, வாழ்வானென்பான், எனக்கருத்தாவைப்போற்சொல்லப்ப ட்டது. செயப்படுபொருளைச்செய்ததுபோலத்தொழிற்ப டக்கிளத்தலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. மற்றமூவர் யாரெனின், ஆசாரியன்இடத்திலேபோய்வேதம்ஓதுவதும், வி ரதங்காப்பதும், ஆகியபிரமசரிய ஒழுக்கத்தானும், வீட்டை விட்டுத்தீயுடனேகூட வனத்திற்போய்மனைவி வழிபாடுசெய்ய த்தவஞ்செய்யும் ஒழுக்கத்தானும், எல்லாவற்றையும்வெறுத் துநீக்கிவிட்டயோகஒழுக்கத்தானும், என இவர். இவருள்-த வவொழுக்கத்தான் யோகவொழுக்கத்தானென்கின்ற இருவ ரையும், பிறர்மதமேற்கொண்டு, இயல்புடையமூவர்க்குமென் றார். இவர்கள் இந்தமார்க்கங்களிலே முடியப்போமளவும், அந்தப்போக்குக்குப்பசி,நோய்,குளிர்,முதலானவைகளாலே, விக்கினம்வாராமல், உணவு ,மருந்து, இடம், முதலானவை கொடுத்து, இல்வாழ்பவனானவன், அந்தந்தவழிகளிலே, அவ ர்களைப் போகப்பண்ணுவதினாலே, அவனை, நல்லாற்றினின்ற துணையென்றார்.

௪௨. துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்குமிறந்தார்க்கு மில்வாழ்வானென்பான்றுணை.

ப. எது-களைகணானவராற றுறககபபடடாாககுநலகூாநதாாககுமொருவருமினறிததனபாலவநதிறநதாாககுமிலவாழவானெனறுசொலலபபடுவானறுணையெனறவாறு.

வி. துறநதாாககுபபாவமொழியவவவககளைகணாயநினறுவேணடுவன செயதலானுநதுவவாதவாககுணவுமுதலியகொடுததலானுமிறநதாாககுநீாககடனமுதலியசெயதுநலலுலகினகடசெலுததலானுநதுணையெனறாா-இவையிரணடுபாடடானுமினனிலையெலலாவுபகாரததிறகுமுரிததாதலகூறபபடடது.

பு. (துற-ணை) எ-இ-ள். துறந்தார்க்கும்-(பாதுகாத்தவராலே) நீக்கப்பட்டவர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-அநுபவிக்கக்கிடையாதவராகியதரித்திரர்க்கும், இறந்தார்க்கும். (ஒருவருமில்லாமைத்தன்னிடத்தில்வநது) இறந்துபோனவர்க்கும், இல்வாழ்வானென்பான்றுணை-இல்லறத்தோடுகூடிவாழ்பவனென்றுசொல்லப்பட்டவனே துணையாம், எறு.

வி. இல்வாழ்பவன், துறந்தார்க்குப்பாவந்தீர, அந்தந்தப்பாதுகாவலாளியாய்நின்று, செய்யவேண்டியவைகளைச்செய்துபாதுகாப்பதினாலும்; துவ்வாதவர்க்கு, உணவுமுதலானவைகொடுப்பதினாலும், இறந்தார்க்கு (நல்லடக்கஞ்செய்து) நீர்க்கடன்முதலானவைசெலுத்திநல்லுலகத்திலே அவரையனுப்புவதினாலும், துணையென்றார். இந்தமூவகையவர்க்கும், இல்வாழ்வான் அன்றிவேறு துணையில்லாததினாலே, தெளிவுப்பொருள்படநின்றஏகாரம், குறைந்துநின்றது. அது, வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும், இல்லறநிலை எல்லாஉபகாரங்களுக்கும்உரித்தாவது, சொல்லப்பட்டது.

௪௩. தென்புலத்தார்தெய்வம்விருந்தொக்கறானென்றாங் கைம்புலத்தாறோம்பறலை.

ப. எது-பிதிராதேவாவிருநதினாசுறறததாாதானெனறுசொலலபபடடவைநதிடததுஞசெயயுமறநெறியைவழுவாமறசெயதலிலவாழவானுககுசசிறபபுடையவறமாமெனறவாறு.

வி. பிதிராாவாாபடைபபுககாலததயனாறபடைககபபடடதோாகடவுடசாதி-அவாககிடநதெனறிசையாகலிறறெனபுலததாரெனறாா-தெயவமெனபதுசாதியொருமை-விருநதெனபது-புதுமையஃதீணடாகுபெயராயபபுதியராயவநதாாமேனினறது-அவரிருவகையா-பணடறிவுணமையிறகுறிததுவநதாருமஃதினமையிறகுறியாதுவநதாருமெனவிவா-ஒககல-சுறறம-எலலாவற

ஙகடகுநதானுளனாயநினறுசெயயவேணடுதலிறறனனையோமபலுமறனாயிற
று-எனறவெனபதுவிகாரமாயிறறு-ஆஙகசை-ஐவகையுமறஞசெயதறகிடனா
கலினைமபுலமெனறார-அரசனுககிறைபபொருளாறிலொனறாயிறறிவவைமபுல
ததிறகுமைநதுகூறுவேணடுதலானெனபதறிக.

பு. (தென்-லை) எ-இ-ள். தென்புலத்தார்-பிதிர்க்களும், தெய்வம்-கடவுளும், விருந்து-விருந்தாளிகளும், ஒக்கல்-சுற்றத்தாரும், தான்-(இல்வாழ்வானாகிய) தானும், என்றாங்கு-என்றுஅங்கே (சொல்லப்பட்ட) ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்தும், ஆறு (செய்யப்படுந்தரும) மார்க்கத்தை, ஓம்பல்-(குற்றம் வாராமலே) பாதுகாப்பது, தலை-(இல்வாழ்பவனுக்குச்) சிறப்புடையதருமமாம், எறு.

வி. பிதிர்க்களாவார், படைப்புக்காலத்திலேபிரமதேவனாலேபடைக்கப்பட்ட ஒருசாதித்தேவர். அவரிருக்கும் இடந்தெற்குஆதலால், தென்புலத்தாரென்றார். விருந்து, புதுமை. அது, இங்கேபண்பு ஆகுபெயராய்ப்புதியராய்வந்தவரைக் காட்டிநின்றது. அவர், முன்னேஅறிமுகமாகிக்குறித்துவந்தவரும், அறிமுகமில்லாமல்வந்தவரும், என்றுஇருவகைப்படுவார். எல்லாத்தருமங்களையுந்தான் உள்ளவனாகநின்றுசெய்யவேண்டியதினாலே, தன்னைத்தான்பாதுகாப்பதுந்தருமமாயிற்று. இந்தஐவகையுந்தருமஞ்செய்வதற்குஇடமாதலால், ஐம்புலமென்றார். தான்முயற்சியைச்செய்துபெற்றபொருளிலே இந்தஐந்திடத்திற்கும்ஐந்துகூறுவேண்டுவதினாலே, அரசருக்குவரி, ஆறிலோன்றானதென்றுகாண்க. என்றுஎன்பது எண், இடைச்சொல். ஆங்கு, அவ்விடம். சொல்லப்பட்டஎன்பது, சொல்லெச்சம். அதுவருவிக்கப்பட்டது. ஐம்புலத்து-என்ற இடத்துமுற்றும்மை, குறைந்துநின்றது. ஆறுஎன்றதற்கு, செய்யப்படும்அறத்தாறு எனக்கூட்டிச்சொன்னது, குறிப்பெச்சம். தலைமையாகியஅறத்தைத்தலைஎன்றது, பண்பாகுபெயர்அதுகடைக்குறைந்துநின்றது.

சச. பழியஞ்சிப்பாத்தூணுடைத்தாயின்வாழ்க்கை
வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்.

ப. எது-பொருளசெயயுஙகாறபாவததிறகஞசியீடடியபொருளையியலபுடையமூவாமுதலாயினாககுநதென புலததாாமுதலியநாலவாககுமபகுதது

ததாணுண்டலையொருவனிலவாழக்கையுடைததாயினவனவழியுலகததெஞ்ஞா னறுநிறறலலலதிறததலிலலையெனறவாறு.

வி. பாவததானவநதபிறனபொருளைபபகுததுணணினறமபொருளு டையாரமேலும பாவநதனமேலுமாய நினறுவழியெஞசுமாகவிறபழியஞசி யெனறார-வாழவானதுடைமைவாழககைமேலேறறபபடடது.

பு. (பழி-ல்)எ-இ-ள். பழியஞ்சி-(பொருள்தேடுங்கால த்திலே) பாவத்துக்குப்பயந்து, பாத்தூண்-(தேடியபொ ருளைமேற்சொல்லியஇயல்புடையமூவர்முதலானவர்க்குந்தெ ன்புலத்தார்முதலியநால்வருக்கும்)பகுத்துத்தான்உண்பதை, உடைத்தாயின்வாழ்க்கை-(ஒருவனுடையஇல்)வாழ்க்கையான துஉடைத்தாயிருந்தால், வழி-அவனுடையசந்ததியானது, எஞ்சலெஞ்ஞான்றுமில்- (உலகத்திலேநிலைத்திருப்பதல்லது) இறந்துபோவதுஎக்காலத்துமில்லை,எறு.

வி. பாவத்தினாலேவந்தபிறருடையபொருளைப்பகுத்து ண்டால்அந்தத்தருமமானது, பொருளுக்குஉரியவர்மேலும், பாவந்தன்மேலும், ஆகநின்றுஅவன்சந்ததிஅற்றுப்போம் ஆ தலால், பழியஞ்சியென்றார். அவனுக்கும், அதற்கும், இருக்கி றஒருமைப்பாடுபற்றி, வாழ்வானது உடைமையை (உடைத் தாயின்வாழ்க்கையென்று) வாழ்க்கையின்மேல்ஏற்றப்பட்ட து. வழிஎன்றது, இங்கேசந்ததி-அதுதனக்குப்பின்னிற்பது ஆதலாலே, வழி பிறங்கடைமகன்பேர், என்றநிகண்டுநோக்கி க்காண்க. (இனிஇதற்குவேறுஉரை) வாழ்க்கை-(இல்லறத்தா னொருவனுடைய) செல்வமானது, பழியஞ்சி-(இட்டுண்ணான் வாழ்க்கையிடுகாட்டுளேற்றுப்பனை, எனச்சான்றோர்) நிந்தித் தலுக்குப்பயந்து-பாத்தூணுடைத்தாயின் (பிறர்க்குப்) பகு த்து இட்டு உண்பதையுடையதானால், (அது) வழியெஞ்சலெ ஞ்ஞான்றுமில்-(அவன்) சந்ததிக்குங்குறைபடுவது எக்காலத் துமில்லை, எறு. இல்லறத்தான் ஒருவனுடைய, என்பது, அதி காரத்தாற்பெற்றோம்-வழியெஞ்சல், என்றஇடத்து, வழிக்கு மெஞ்சல்-என்றநான்காம்வேற்றுமையுருபும், இறந்ததுதழு வியஎச்சஉம்மையும், செய்யுள்விகாரப்படுதலாற்குறைந்துநி ன்றது. அதினாலே அந்தவாழ்க்கை அவனுள்ளளவுங்குறைப டாதிருப்பதும் அன்றி, அவன்சந்ததிக்குங்குறைபடாதெனக்

கொள்க. பகுத்துண்ணான் சந்ததியுமுலகத்துநிற்குமாதலால் அதினாலேபெரும்பயனின்மையிற்சந்ததிக்குஞ்செல்வங்குறைபடாதுநிற்குமென்பதேதெளிவு. மேற்சொல்லியவிரிவுரை இலக்கணங்களுள் இந்த உரைக்குவேண்டியவையுங்கொள்க.

௪௫. அன்புமறனுமுடைத்தாயினில்வாழ்க்கை பண்பும்பயனுமது.

ப. எது-ஒருவனிலவாழ்க்கைதன்றுணைவிமேற்செய்யத்தகுமனபினையுமபிறாக்குப்பகுத்துண்டலாகியவறத்தினையுமுடைத்தாயினவவுடைமையதற்குப்பண்புமபயனுமாமென்றவாறு.

வி. நிரனிறை-இல்லாடகுங்கணவற்குநெஞ்சொன்றாகாதவழியில்லறங்கடைபோகாமையினனபுடைமைபண்பாயிற்றுஅறனுடைமைபயனாயிற்று-இவைமூன்றுபாட்டானுமினனிலையினின்றானறஞ்செய்யுமாறுகூறப்பட்டது.

பு. (அன்-து)எ-இ-ள். இல்வாழ்க்கை-ஒருவனுடையஇல்வாழ்க்கையானது, அன்பும்(தன்மனைவிமேற்செய்யத்தக்க) அனபையும, அறனும்-(பிறர்க்குப்பகுத்துண்பதுமுதலாகிய) தருமத்தையும, உடைத்தாயின்-உடைத்தாயிருந்தால், அது-அந்தஉடைமையானது, பண்பும்பயனும்-(அந்தவாழ்க்கைக்குக்)குணமும்பிரயோசனமுமாம், எறு.

வி. மனைவிக்குங்கணவனுக்கும்மனம் ஒன்றுபடாதகாலத்தில், இல்லறமானதுமுற்றநடவாது ஆதலால், அன்புடைமை, பண்பும், அறனுடைமை, பயனுமாயிற்று. இது, முறை நிரனிறைப்பொருள்கோள். நிரனிறையலங்காரமுமாம் பொருள்கோள்என்பது, அந்வயம். இவைமூன்றுபாட்டாலும், இல்வாழ்வான் அறஞ்செய்யுந்தன்மைசொல்லப்பட்டது.

௪௬. அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிற்புறத்தாற்றிற் போஒய்ப்பெறுவதெவன்.

ப. எது-ஒருவனிலவாழ்க்கையையறத்தினவழியேசெலுத்துவனாயினதற்குப்புறமாகியநெறியிற்போயப்பெறுமபயனயாதென்றவாறு.

வி. புறத்தாறு இல்லை விட்டுவனத்துச்செல்லுநிலை - அந்நிலையினிதுபயனுடைத்தெனபாரபோயப்பெறுவதெவனென்றார்.

பு. (அற-ன்) எ-இ-ள். அறத்தாற்றின்-தருமமார்க்கத்திலே, இல்வாழ்க்கை-மனைவாழ்க்கையை, ஆற்றின்-(ஒருவன்)

செய்வானானால், புறத்தாற்றிற்போய், (அவன்அதற்குப்)புறமாகியவழியிலேசென்று,பெறுவதெவன்-பெறத்தக்கபிரயோசனமென்ன, எறு.

வி. அறத்தாறாவது, பழிஅஞ்சிப்பகுத்துண்பதும் அன்புடைமையுமென்று மேலேசொல்லியமார்க்கம். புறத்தாறு, வீட்டைவிட்டு வனத்திலேசெல்லுகிறமார்க்கம். அந்தப்புறத்தாற்றைப்பார்க்கிலும், இதுபிரயோசனமுடையதென்றுசொல்லவந்தவர், புறத்தாற்றிற்போய்ப்பெறுவதெவன்என்றார்.

௪௭. இயல்பினானில்வாழ்க்கைவாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை.

ப. எது-இலவாழகைககணினறதறகுரியவியலபொடுகூடிவாழபவனெனறுசொலலபபடுவானபுலனகளைவிடமுயலவாரெலலாருளளுமிககவனெனறவாறு.

வி. முறறததுறநதவாவிடடமையினமுயலவாரெனறது - மூனறாநிலையினினறாரை- அநநிலைதானபலவகைபபடுதலினெலலாருளளுமெனவுமுயலாதுவைததுபபயனெயதுதலிறறலையெனவுஙகூறினார்.

பு. (இய-லை) எ-இ-ள். இயல்பினான்- (அதற்குப்பொருந்திய) சுபாவத்தோடுகூடி, இல்வாழ்க்கை - மனைவாழ்க்கையிலே, வாழ்பவனென்பான்-வாழ்கிறவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், முயல்வாருளெல்லாம்- (ஐம்புலன்களைவிட்டுநீங்கும்படியாகத்) தவஞ்செய்பவராகிய எல்லாருள்ளும், தலை-உயர்ந்தவன், எறு.

வி. துறந்தவர்புலன்களைவிட்டதினாலே, முயல்வார்என்றது. மூனறாநிலையிலேநின்று மனைவியோடுங்கூடத்தவஞ்செய்வாரை, எனக்காண்க. அந்த நிலைபலவகைப்படுமாதலால்,முயல்வாருளெல்லாம் என்றும்; இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவன், தவஞ்செய்யாமலே ஐம்புலன்களோடுகூடிநின்றுமேலாகியபிரயோசனத்தை அடைவதினாலே, அவனைத்தலையென்றுஞ்; சொன்னார். தலைமைஎன்பது, கடைக்குறைந்து தலையெனநின்றது. இதற்குப்பொருள் உயர்வு. இங்கே இதுபண்பாகுபெயராய்நின்றது.

௪அ. ஆற்றினொழுக்கியறனிழுக்காவில்வாழ்க்கை நோற்பாரினோன்மையுடைத்து.

ப. எது-தவஞ்செயவாரையுநததததெறியினகனொழுகபபணணிததா னுநதனனறததிறறவறுதவிலவாழக கையததவஞ்செயவோாநிலையினுமபொ றையுடைததெனறவாறு.

வி. பசிமுதலியவிடையூறுநீககலினாறறினொழுககியெனறா-நோறபா ரெனபதாகுபெயா-நோறபாாநிலைககவாதமமையுறறநோயலலதிலவாழவாா நிலைபோறபிறரையுறறநோயுமபொறுததலினமையினோறபாரினோனமையு டைததெனறா.

பு. (ஆற்-து) எ-இ-ள். ஆற்றினொழுக்கி-(தவஞ்செய்வா ரையுந்தங்கள்தங்கள்)வழியிலேசெல்லப்பண்ணி, அறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை-(தானுந்தன்னுடைய)தருமத்திலேதவறாத(ஒரு வனுடைய) இல்வாழ்க்கையானது,நோற்பாரின்-அந்தத்தவஞ் செய்பவருடையநிலையினும்,நோன்மையுடைத்து-பாரமுடை யது, எறு.

வி. இவன் தவஞ்செய்பவருடைய பசிநோய்முதலாகிய விக்கினங்களைப்போக்குவதினாலே, ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பார்நிலையின் என்றுசொல்லாமல்நோற்பாரின் என்றது, பொருளாகுபெயர். நோற்பார்நிலையானது, அவர்களைஅடை ந்தநோயைப்பொறுப்பது; இல்வாழ்வார்நிலையைப்போலப் பிறரை அடைந்தநோயையும் பொறுப்பது அதற்குஇல்லாத தினாலே, நோற்பாரினோன்மையுடைத்தென்றார்.நோற்பாரின் என்ற இன் உருபு உறழ்பொருவு என்னும்பொருள்படநின்ற து. உறழ்பொருவு என்பது, உவமைப்பொருளிலேநின்றும் உயர்வுதாழ்வுபடவருவது. காக்கையிற்கரிது, காக்கையைக்கா ட்டிலுங்கரிதுஎன்றது, உயர்வு. அதனிற்சிறிது, அதைக்காட் டிலுஞ்சிறிது என்றது, தாழ்வு.இவை இரண்டுமின்றிக்காக்கை யிற்கரிது என்பதற்கு, காக்கைபோற்கரிது எனவந்தால், உவமப்பொருவு, எனக்காண்க. நோற்பாரின் என்ற இடத்தி லே, முற்றும்மை குறைந்துநின்றது.

௪௯. அறனெனப்பட்டதேயில்வாழ்க்கையஃதும் பிறன்பழிப்பதில்லாயின்னறு.

ப. எது-இருவகையறததினுநூலகளானறனெனறுசிறபபிததுசசொல லபபடடதிலவாழககையேயெனைததுறவறமோவெனிலதுவுமபிறனாறபழிககப

படுவதில்லையாயினவவிலவாழ்க்கையோடொருதனமைத்தாகநன்றென்றவாறு.

வி. ஏகாரமபிரிநிலைக்கணவந்தது-இதனாறபிரிக்கப்பட்டதுதுறவறமாகலினதுவென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்தனமேனின்றது -பிறன்பழிப்பதென்பதுகூடாவொழுக்கத்தை - இவைநான்குபாட்டானுமின்னிலையேபயனுடைத்தென்விதனசிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-று.) எ-இ-ள். அறனெனப்பட்டதே-(இருவகைத்தருமங்களிலும் நூல்களாலே) தருமமென்று, (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்பட்டது, இல்வாழ்க்கை -மனைவாழ்க்கையே, (மற்றத்துறவறமோவெனின்) பிறன்பழிப்பதில்லாயின்-பிறனாலேபழிக்கப்படுவது இல்லையானால், அஃதும்-அந்தத்துறவறமும், நன்று-(அந்தஇல்வாழ்க்கையோடேயொத்ததாக) நன்மையுடையது, எறு.

வி. ஏகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்பட நின்றது. அதனாற்பிரிக்கப்பட்டதுதுறவறம். ஆதலாலே, அஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர், அந்தத்துறவறத்தின்மேலே நின்றது. துறவறத்தினுள்ளே பிறன்பழிப்பதுயாது எனின், அதுகூடாஒழுக்கமெனக்காண்க. அதனை ஓர்அதிகாரமாக்கிப் பின்புசொல்லுவார். மற்றத்துறவறமோவெனின், என்னும்வினாஉரை, வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. அஃதும் பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று, என்பதை, அதற்குவிடையாகக்கொள்க. விடை என்பது, உத்தரவு. இவைநான்குபாட்டாலும், இல்வாழ்க்கை நிலையே பிரயோசனமுடையதென்று அதின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௫௰. வையத்துவாழ்வாங்கு வாழ்பவன்வானுறையுந்
தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்.

ப. எது-இல்லறத்தோடுகூடிவாழுமியலபினாலவையத்தினகணவாழ்பவனவையத்தானெயெனினுமவானினகணுறையுந்தேவருளொருவனாகவைத்து நன்குமதிக்கப்படுமென்றவாறு.

வி. பின்றேவனாயவவறப்பயனுகாதலொருதலையாகவிற்றெய்வத்துள்வைக்கப்படுமென்றார்-துறவறமனத்தையுமபொறிகளையுமொறுத்தடக்கவல்லவருமையுடைத்தாய வழியேயவற்றை யொறுக்கவேண்டாதைமபுலவினபங்களாலராததுயக்கு மேன்மையுடைய விலவாழ்க்கையோடறமென்வொருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறாயிற்று-இதனானின்னிலையதுமறுமைப்பயனகூறப்பட்டது-இமமைப்பயனபுகழ்தனையிறுதிக்கட்கூறுப.

பு. (வை-ம்.) எ-இ-ள். வாழ்வாங்கு-(இல்லறத்தோடுகூடி) வாழவேண்டியபடி, வையத்து-உலகத்தில், வாழ்பவன்-

வாழ்கிறவன், (இந்த உலகத்தான் ஆனாலும்) வானுறையும்-வானுலகத்திலே வாசம்பண்ணுகின்ற, தெய்வத்துள்வைக்கப்படும்-தேவருள் ஒருவனாகவைத்துமதிக்கப்படுவான், எறு.

வி. பின்பு தேவனாகி அந்தத்தருமப்பிரயோசனத்தை அநுபவிப்பதுநிச்சயம் ஆதலாலே, தெய்வத்துள்வைக்கப்படுமென்றார். இல்வாழ்க்கையானது, மனத்தையும் இந்திரியங்களையுந்தண்டித்து அடக்கவேண்டாமலே, ஐம்புல இன்பங்களை நிறைய அநுபவிக்கப்பட்டும்மேன்மையுடையது. துறவறமானது, அவற்றைத்தண்டித்து அடக்கத்தக்க அருமையுடைத்தானபோதுதான் அதனோடுகூட்டி அறமென்று எண்ணப்படுவது, என்றுமேலேசொல்லியபடியாயிற்று. என்னவெனின், அப்படிவருத்தப்பட்டு அவற்றையடக்கியதுறவறத்தாரும், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவராதலாலே, பிரயோசனத்தின் அளவிலே, அப்படி எண்ணப்படும் என்றுகாண்க. இதினாலே இல்வாழ்க்கையின் மறுமைப் பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது. இந்தஉலகத்திலேஅநுபவிக்கப்பட்டதாகியஇம்மைப்பிரயோசனமாவது, புகழ். அதை இல்லறஇயலின்முடிவிலேசொல்லுவார்.

---

௬. அதிகாரம்.

வாழ்க்கைத்துணை நலம்.

ப-ம. வாழககைததுணை நலம-அஃதாவது அவவிலவாழககைககுததுணையாகியவிலலாளது நனமை-இதனானேயதிகாரமுறையுமவிளஙகும.

பு-ம். (வாழ்-ம்.) அதாவது அந்த இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாகியமனைவியினது நன்மையைச்சொல்வது. இதினாலேதானே, அதிகாரமுறைமையும் விளங்கப்படும்.

ருக. மனைத்தக்கமாண்புடையளாகித்தற்கொண்டான்
வளத்தக்காள்வாழ்க்கைத்துணை.

ப. எது-மனையறததிறகுததககநறகுணநறசெயகைகளையுடையவளாயததனனைககொணடவனதுவருவாயககுததககவாழ ககையையுடையாளதறகுததுணையெனறவாறு.

வி. நற்குணங்களாவன-துறந்தாரைப்போன்றுமிருந்தாலும்துடிவறியாமாட்டருஞ்சுடைமையுமுதலாயின - நற்செயல்களாவன -வாழ்க்கைக்குவேண்டுமெய்பொருள்களறிந்துகண்டபடிதேடியறஞ்செய்தலுமாடிவறுமைவந்தபோதுஞ்செய்தலுமாயின-வருவாயுக்குத்தக்கவாழ்க்கையாவதுமுதலியறிந்தற்கையவழித்தல-இத்தன்மைவிரண்டுநன்மையுஞ்சிறந்ததனவென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (மனை-ணை.) எ-இ-ள். மனைத்தக்க-மனையறத்துக்குத்தக்க, மாண்புடையளாகி-(நற்குணம்நற்செயல்களாகிய)சிறப்புடையவளாகி, தற்கொண்டான்-தன்னை (விவாகஞ்செய்து) கொண்டவனுடைய, வளத்தக்காள்-வரவுக்குத்தக்கவள்,(வரவுக்குத்தக்கபடிசமுசாரஞ்செய்யவல்லவள்) வாழ்க்கைத்துணை-அந்த இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாம், எறு.

வி. நற்குணங்களானவை, மூனிவரைப்பாதுகாப்பதுக்கும் விருந்துசெய்வதுக்கும் பொருந்தியமனநலஞ்சொல்நலங்களும், தரித்திரரிடத்திற்கிருபையுடைமையும், முதலானவை. நற்செயல்களாவன, உபகாரஞ்செய்வதும், சமுசாரத்திற்குவேண்டியபொருள்களை அறிந்து அவற்றை உறுதியாகக்கைப்பற்றுவதும், போசனபதார்த்தங்களை இனியசுவைபடச்சமைப்பதும், முதலானவை. வரவுக்குத்தக்கபடிசமுசாரஞ்செய்வதாவது, கொண்டவனுலேவரப்பட்ட பொருளின் அளவை அறிந்து அதற்குத்தக்கபடிசெலவழிப்பது. வருவாயை, இங்கேவளம் என்றது. இதினுலே இந்த இரண்டுஞ்சிறந்தவை என்பதுசொல்லப்பட்டது.

ஙூ. மனைமாட்சியில்லாள்கணில்லாயின்வாழ்க்கை யெனைமாட்சித்தாயினுமில்.

ப. எது-மனையறத்திற்குத்தக்கநற்குணநற்செயல்களைக்கொருவனிலலாளிடத்திலலையாயினவலிவாழ்க்கைசெலவத்தானெதுணைமாடசித்தாயினுமஃதுடைத்தனென்றவாறு.

வி. இலலையெனுமுபயனபடாமையின.

பு. மனை-ல்.)எ-இ-ள் மனைமாட்சி-மனையறத்துக்குத்தக்க (நற்குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பு, இல்லாள்கணில்லாயின்-(ஒருவனுடைய)மனைவியிடத்தில் இல்லையாலுல், வாழ்க்கை-(அந்த)இல்வாழ்க்கையானது, எனைமாட்சித்தாயினும்-

(செல்வத்தினாலே) எவ்வளவுசிறப்பு உடையதானாலும், இல்-(சிறப்பு) இல்லை, எறு.

வி. அந்தவாழ்க்கை, அவள்தீமைக்குணந்தீமைச்செயல்களோடுகூடிநின்று பிரயோசனப்படாததினாலே, இல்லை என்றார். இல்லை என்பது, இல்எனக்குறைந்துநின்றது.

ரு௩. இல்லதெனில்லவண்மாண்பானாலுள்ளதெனில்லவண்மாணாக்கடை.

ப. எது-ஒருவனுககிலலாணறகுணநறசெயகைகளாயினககாலிலலாததியாதவளனனளலலாககாலுளளதியாதெனறவாறு.

வி. மாணபெனககுணததினபெயர்குணியினமேனினறது-இவையிரணடுபாடடானுமிலவாழககைககுவேணடுவதிலலாளதுமாடகி யேபிறவலலவெனபதுகூறபபடடது.

பு. (இல்-டை.) எ-இ-ள். இல்லவண்மாண்பானால்-(ஒருவனுக்கு) மனைவி (நற்குணநற்செயல்களாகிய) சிறப்பானால், இல்லதென்-இல்லாதது எது, இல்லவண்மாணாக்கடை-அவள் அப்படியாகாதபோது, உள்ளதென்-உள்ளது எது, எறு.

வி. மிகுதிகாட்டுகிறநிமித்தம், மாண்பு என்னுங்குணப்பெயரை, இல்லவண்மாண்பானால் எனக்குணியின்மேல் எற்றினார். குணி என்றதற்குப்பொருள், குணமுடையது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், இல்வாழ்க்கைக்குவேண்டுவது, இல்லாளுடையசிறப்பு என்பது, சொல்லப்பட்டது.

ரு௪. பெண்ணிற்பெருந்தக்கயாவுளகற்பென்னுந்திண்மையுண்டாகப்பெறின்.

ப. எது-ஒருவனெயதுமபொருளகளுளிலலாளினமேமபடடபொருளகளயாவுளவவணமாடடுககறபெனனுஙகலஙகாநிலையுணடாகபபெறினெனறவாறு.

வி. கறபுடையாளைபபோலவறமுதலியமூனறறகுமேதுவாவனபிறவினமையினயாவுளவெனறார்-இதனாறகறபுநலததது சிறபபுககூறபபடடது.

பு. (பெண்-ன்.) எ-இ-ள். பெண்ணின்-(ஒருவன் அடையப்படும் பொருள்களுள்) மனைவியைக்காட்டிலும், பெருந்தக்க-பெருமைதங்கிய (பொருள்கள்,) யாவுள-எவையுண்டு, கற்பென்னுந்திண்மையுண்டாகப்பெறின்-(அவளிடத்திலே)பதிவிரதமென்னுந்திடமுண்டாகப்பெற்றால், எறு.

வி. கற்புடையமனைவியைப்போல், அறமுதலாகியமூன்றுக்கும், ஏதுவாகும்பொருள் வேறே இல்லாததினாலே, யாவுளஎன்றார். இதினாலே கற்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௫௫. தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை.

ப. எது-பிறதெயவநதொழாதுதனறெயவமாகியகொழுநனைததொழாநினறுதுயிலெழுவாளபெயயெனறுசொலலமழைபெயயுமெனறவாறு.

வி. தெயவநதொழுதறகுமனநதெளிவதுதுயிலெழுங்காலததாகவிறறொழுதெழுவாளெனறார்-தொழாநினறெனபது தொழுதெனததிரிநதுநினறது-தெயவநதானேவலசெயயுமெனபதாம-இதனாறகறபுடையவளதாறறலகூறபபடடது.

பு. (தெய்-ழை.) எ-இ-ள். தெய்வந்தொழாள்-(பிற) தெய்வத்தைத்தொழாதவளாய், கொழுநற்றொழுதெழுவாள்-(தன்தெய்வமாகிய) கணவனைத்தொழுதுகொண்டே (தூங்கி) யெழுபவள், பெய்யெனப்பெய்யுமழை-பெய்யென்றுசொல்லமழைபெய்யும், எறு.

வி. தெய்வத்தைத்தொழுவதற்குமனந்தெளியுங்காலம், தூங்கி எழுங்காலமாதலால், தொழுதெழுவாள் என்றார். செயவென் எச்சந்தொழுதுஎனத்திரிந்துநின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, உண்டானஅருத்தம்தெய்வமும்அவளுக்கு ஏவல்செய்யும்என்பதாம். இதினாலேகற்புடையவளின்வலிமைசொல்லப்பட்டது.

௫௬. தற்காத்துத்தற்கொண்டாற்பேணித்தகைசான்ற
சொற்காத்துச்சோர்விலாள்பெண்.

ப. எது-கறபினினறுமவழுவாமறறனனைககாததுததனனைககொணடவனையுமுணடிமுதலியவறறாறபேணியிருவாமாடடுநனமையமைநதபுகழநீஙகாமறகாததுமேறசொலலியநறகுணநற செயகைகளினுங கடைபபிடியுடையாளேபெணணாவாளெனறவாறு.

வி. தனமாடடுபபுகழாவதுவாழுமூாகறபாறறனனைபபுகழவது-இதுதறபுகழதறசிறபபுககூறபபடடது-சோாவுமறவி.

பு. (தற்-ண்.) எ-இ-ள். தற்காத்து-(பதிவிரதத்தன்மையிலேநின்றும்பிறழாமல்)தன்னைக்காத்து, தற்கொண்டாற்பேணி-(போசனமுதலானவைகளாலே) தன்னைக்கொண்டகணவனையும்பாதுகாத்து, தகைசான்ற- (இருவரிடத்திலும்) நன்

மைநிறைந்த, சொற்காத்து-புகழை(நீங்காமற்) காவல்செய்து, சோர்விலாள்டெண்-(மேலேசொல்லியநற்குண நற்செயல்களி லும்) மறப்பில்லாதவளேமனைவியாவாள், எறு.

வி. இருவரிடத்திற்புகழ் என்றவை, இவ்வுலக்கொள்வதற்கு இவன் என்னதவஞ்செய்தானே எனக்கொண்டவனையும், பதிவிரதத்தன்மையைக்கண்டு அவன்மனைவியையும், அவர்க ளிவ்வுலகும் உளர்புகழ்பவையாம். சொல், புகழ்.சோர்வு, மற வி. இனித்தகைசான்றசொற்காத்து என்பதற்கு, தன்னைக்கொ ண்டவனதுநன்மை நிறைந்தசொல்லைக் (கடவாமற்) காத்து என்பதேதெளிவு. அவன்சொல், எப்படிப்பட்டதாயிருந்தா லும், அதைக்கடவாதுநிற்பளாதலால், அதுபற்றித்தகைசான்ற, என இறந்தகாலமாகச்சொன்னார். இதுதெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகமயங்கிநின்ற காலவழுவமைதியென்பதை, வி னாவினுமிகவினுமியல்பினுந்தெளிவினுமென்னுஞ் சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க. இதிலுலேகற்பினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட் டது.

ருஎ. சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலே.

ப. எது-மகளீரைதாதலேவாசெயதசிறையாறகாகுங்காவலெனபய னைசெயயுமவாதமதுநிறையாறகாகுங்காவலேதலேயாயகாவலெனறவாறு.

வி. சிறை-மதிலுமவாயிலகாவலுமுதலாயின-நிறை - நெஞ்சைசகறபு நெறியினிறுதத்தல—காவலிரண்டினுமநிறைகாவலிலவழியேனைசிறைகா வலாறபயனிலலெயெனபார்-நிறைகாகுங்காபேதலெயெனறு-ஏகாரமபிரிநி லைகணவநதது-இதனுறறறகாதறசிறபுகூறபபடடது.

பு. (சிறை-லை.) எ-இ-ள். மகளிர்-மாதராகிய (மண்விய னை,) சிறைகாக்குங்காப்பு-(கணவர்செய்தமதிலும் வாயில்கா வலுமுதலாகிய) சிறையினுலேகாக்குங்காவலானது, எவன்செ ய்யும்-என்னபயனைச்செய்யும், நிறைகாக்குங்காப்பேதலே-(அ ந்தமனைவியர் தங்களுடையகற்பிலேமனத்தை) நிறுத்துவதா கியநிறையினுலே (தங்களைக்) காக்குங்காவலேதலேமையாகிய காவல், எறு.

வி. நிறைக்காவல் இல்லாவிட்டாற்சிறைக்காவலாலேபிர யோசனம் இல்லையென்னுஞ்சொல்லவந்தவர், நிறைகாக்குங்கா

ப்பேதலையென்றார். ஏகாரம், பிரிநிலைப்பொருள்படநின்றது. மேலேசொல்லப்பட்டதற்காத்தலும், தற்கொண்டாற்பேணலும், தகைசான்றசொற்காத்தலுமாகியமூன்றுக்குள், இதினாலேதன்னைத்தானேகாக்குஞ்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௫அ. பெற்றாற்பெறிற்பெறுவர்பெண்டீர்பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர்வாழுமுலகு.

ப. எது-பெண்டீர்தமமையெயதியகணவனைவழிபடுதலபெறுவராயிற புத்தேளிர்வாழுமுலகின்கணவராறபெருஞ்சிறப்பினைப்பெறுவரென்றவாறு.

வி. வழிபடுதலென்பதுசொல்லெச்சம்-இதனாற்றற்கொண்டாற்பேணியமளீர்புத்தேளீராற்பெணப்படுவரென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (பெற்-கு) ஏ-இ-ள். பெண்டீர்-(மனைவியராகிய) பெண்டுகள், பெற்றாற்பெறின்-தம்மை அடைந்தகணவனை (வணங்குவது) பெறுவரானால், புத்தேளிர்வாழுமுலகு-தேவர்கள் வாழ்கின்றஉலகத்திலே, (அவராலே) பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-பெரிய (மேன்பாடுஆகிய)சிறப்பைப்பெற்றுக்கொள்வார், எறு.

வி. வணங்குவது என்பது, சொல்லெச்சம். இதினாலே தன்னைக்கொண்டவனைப்பேணியபெண்கள் தேவர்களாலேபேணப்படுவர், என்பதுசொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு, பெண்டீர்பெற்றாற்பெறின்-மனைவியர்தங்களையடைந்தகணவனுககு (வழிபாடுசெய்யப்) பெறுவாரானால், வாழுமுலகு-(நெடுங்காலம் அழியாது) வாழுமுலகத்திலே, புத்தேளிர்பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர்-தேவர்களாற் (செய்யப்படும்) பெரிதாகியதிருவிழாவைப்பெறுவர், எறு.

இதற்கு-வி. பெற்றாற்பெறின், என்றதற்குப்பெற்றானைப் பெறின்என்றுபொருள்கூறுவது, ஐஉருபும், அடைதற்பொருளுஞ்சிறவாததினாலே, வழிபாடுசெய்ய, என்பதைவருவித்து; அதைஏற்றுக்கொள்பவன்அவனானதினாலே, கூஉருபும், அதன்ஏற்றுக்கோடற்பொருளாகிய, வழிபாடுசெய்தலுங், குறைந்துநின்றதென்றுகண்டு, நான்காம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுடன் தொக்கதொகையாகக்கொண்டு, பெற்றானுக்குவழிபாடுசெய்ய

ப்பெறுவாரானால் எனப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. இனிப்பு த்தேளிர்வாழுமுலகு எனத்தழாத்தொடராய் நின்றதைப்புத் தேளிர்பெருஞ்சிறப்பு, எனத்தழுவுதொடராகப்பிரித்துக்கூட் டிமூன்றாம்வேற்றுமையுருபும் பொருளுமுடன் தொக்கதொ கையெனக்கொள்க.சிறப்பு,திருவிழா.கொண்டவனுக்குவழிபா டுசெய்தகற்புடைமனைவியர், தேவர்கள்வழிபாடு செய்யப்பெ றுவர் என்பது, இதினாலேசொல்லப்பட்டது.

௫௯. புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லையிகழ்வார்முன்
னேறுபோற்பீடுநடை.

ப. எது-புகழைவிரும்பியவில்லாளையில்லாதாரக்கில்லைத்தமமையிகழ்த துரைக்கும்பகைவர்முன்சிங்கவேறுபோனடக்கும்பெருமிதநடையேனறவாறு.

வி. புரிந்தவென்னும்பெயரெச்சத்தகரமவிகாரத்தாற்றொக்கது-பெரு மிதமுடையாளுக்குச்சிங்கவேறு நடையுவமமாகவினேறுபோலென்றார் - இத னாற்றகைசான்றசொற்காவாவழிப்படுங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (புக-டை.) எ-இ-ள். புகழ்புரிந்தில், புகழைவிரும்பி யமனையாட்டியை, இல்லோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார் முன்-(தங்களை)நிந்திப்பவராகிய (பகைவர்) முன், ஏறுபோற் பீடுநடையில்லை-ஆண்சிங்கத்தைப்போலே (நடக்கின்ற)பெரு மைபொருந்தியநடையானது இல்லை, ஏறு.

வி. புரிந்த என்னும்பெயரெச்சம், புரிந்த் என அகரங் குறைந்துநின்றது. இதினாலேநிந்தைவிரும்பிய மனைவியைஉ டையவர்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௰. மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத
னன்கலனன்மக்கட்பேறு.

ப. எது-ஒருவாக்குநன்மையென்றுசொல்லுவரறிந்தோர்மனையாளது நற்குணநற்செய்கைகளையவைதமக்குநல்லவணிகலமென்று சொல்லுவர்நல்ல புதல்வரைப்பெறுதலையென்றவாறு.

வி. அறிந்தோரென்றதெஞ்சிநின்றது - இதனால்வாழ்க்கைத்துணைக்க ணியாவதோர்நலங்கூறியதனால்வருகின்றவதிகாரத்திற்குத்தோற்றுவாய்செய் யப்பட்டது.

பு. (மங்-று) எ-இ-ள். மனைமாட்சி-இல்லாளுடைய(நற் குணநற்செய்கைகளாகிய) சிறப்பை, (ஒருவர்க்கு) மங்கலமெ ன்ப-(முற்பட) நன்மையென்றுசொல்லுவர், நன்மக்கட்பே

று-நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதை, மற்றதன்-மறுபடி அந்தச்சி றப்புக்கு, தன்கலமென்ப-நல்ல ஆபரணமென்றுசொலலுவர் (அறிவுடையோர்,) எறு.

வி. அறிவுடையோர்என்றது, குறைத்துநின்றது. முன்பு நின்ற என்ப என்னும் பல்லோர்படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொ ல், பின்புங்கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. மற்று என்பதை, மற்று தன்கலமென்பஎனக்கூட்டி,மற்றறிவாம்நல்வினை, என்றஇடத் துப்போலப்பிற்படநன்கலமென்றுசொல்லுவர், எனக்காலங் குறித்துநின்றது எனக்கொள்க. இதிலேவாழ்க்கைத்துணை யாகியமனைவியின்மாட்சிக்கு ஆபரணம்போற்சிறந்தநன்மை சொல்லப்பட்டது. இப்படிச்சொல்லியதிலே, வருகிற அதி காரத்துக்குத்தோற்றுவாயுஞ்செய்ததாயிற்று.

எ. அதிகாரம்.

புதல்வரைப்பெறுதல்.

ப-ம. புதல்வரைபபெறுதல-அஃதாவது- இருபிறபபாளர்மூவராலு மியலபாகவிறுகபபடுஉகடனமூனறலுணமுனிவாகடனகலவிகேளவியாலு நதேவாகடனவேளவியாலுநதெனபுலதாராகடனபுதலவரைபபெறுதலா லு மலவதிறுகபபடாமையினகடனிறுதறபொருடுநனமகளைபபெறுதல- அதிகாரமுறைமேலேபெறபபடடது.

ப-ம். (புதல்-தல்) அதாவது, பிரமசாரி,கிரகத்தன்,வான ப்பிரத்தன், என்கிறபிராமணர்மூவராலும்சுபாவமாகவேகொ டுக்கப்படுங்கடன்மூன்றிலுள்ளே, முனிவர்கடன், கல்விகேள் விகளாலும்; தேவர்கடன், யாகஞ்செய்வதிலுலும்; பிதிர்க்கள் கடன், புத்திரரைப்பெறுவதிலுமே அல்லாமற் கொடுக்கப் டாததிலுலே,அந்தக்கடன்கொடுக்கிறநிமித்தம்,நல்லபுத்திரரா ப்பெறுவது. அதிகாரமுறைமை, முன்னேசொல்லப்பட்டது. இனிவேறு அதிகார உரையும்முறையும், (புத-தல்) அதாவது, இல்வாழ்வானுவான் வாழ்க்கைத்துணையுடன் கூடித்தன்னை விலேதன்கோத்திரமுடிந்துபோகாமலுந்தனக்குப்பின்பு தெ

ன்புலத்தாரைக்குறித்துவழிபடுவதற்கும் நல்லபுத்திரரைப்பெறுவதைச்சொல்வது. அதிகாரமுறையுமிதினாலேவிளங்கும்.

௬௧. பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த மக்கட்பேறல்லபிற.

ப. எது - ஒருவன்பெறுமபேறுகளுளளறியவேண்டுவனவறிதற்குரியமக்களைப்பெறுதலல்லதுபிறபேறுகளையாமதிப்பதில்லையென்றவாறு.

வி. அறிவதென்பதறிதலைச்செய்வதென்வதொழின்மேனின்றது - காரணமாகியஉரிமைகாரியமாகியவறிதலைப்பயந்தேவிடுமாதலானத்துணிவுபற்றியறிந்தவென்விறந்தகாலத்தாற்கூறினார் - அறிவறிந்தவென்றவதனான்மக்களென்னும்பெயர்பெண்ணொழிந்துநின்றது - இதனாற்புதல்வாப்பேற்றினதுசிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (பெறு-ற) எ-இ-ள். பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்)பெறும்பேறுகளுள், அறிவறிந்த-அறியவேண்டியவற்றை அறிவததற்கு உரிமையாகிய, மக்கட்பேறல்லபிற-மக்களைப்பெறுவது அல்லாதவையாகியமற்றப்பேறுகளை, யாமறிவதில்லை-நாம்மதிப்பது இல்லை, எறு.

வி. அறிவது என்பது, அறிவதைச்செய்வது என அந்தத்தொழிலின்மேலேநின்றது, அதினாலேமதிப்பது எனப்பொருளாக்கப்பட்டது. காரணமாகிய உரிமையானது, பின்புகாரியமாகிய அறிவதைத்தந்தேவிடுமாதலால் அந்தத்துணிவுபற்றி, அறிந்த என இறந்தகாலத்தாற்சொன்னார். அறிவறிந்தஎன்றதினாலே, மக்களென்னும்பெயர், பெண்பாலையொழித்துநின்றது. இதினாலே, புதல்வரைப்பெறுதலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

✝ இனி இக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு, பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவு-அறிவினாலே, அறிந்த-(அறியவேண்டியவைகளை) அறியத்தக்க, மக்கட்பேறல்லபிற-மக்கட்பேறல்லாதவையாகிய பிறபேறுகளை, யாமறிவதில்லை-(பேறாக) நாம்மதிப்பதே இல்லை, எறு.

இதற்கு-வி. அறியவேண்டியவைகளை, என்பதுகுறைந்துநின்றது. அறியும்என்கிறஎதிர்காலப்பெயரெச்சவினை, தெளிவுபற்றி, அறிந்த என இறந்தகாலப்பெயரெச்சவினையாகமயங்கிநின்றது. நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகினும்பெண்ணறி

வென்பதுபெரும்பேதைமைத்தே, என்றுசொல்லுவாராத லால், அறிவறிந்தமக்கள், என்பதுபெண்மக்களைவிலக்கிநின்ற து. அறிவதே, என்னுந்தேற்றஏகாரங்குறைந்துநின்றது.

(வினாவுரை)ஒருவன்பெறும்பேறுகளுள்அறிவறிந்தமக்கட் பேறே,சிறந்ததென்றாயிற்று, ஆகவேவீடுபேறுசிறந்ததன்றோ எனின்,(விடையுரை)வீடுபேறு, தானின்புறுவதொன்றே; அறிவ றிந்தமக்கட்பேறு, தானின்புறுவதுமன்றி, மாநிலத் துமன்னு யிர்க்கெல்லாம்இன்பம்விளைப்பதுஆதலாலும், அறிவறிந்தமக் களாற்போதிக்கப்பட்டார்யாவரும், இருவகைப்பற்றுக்களை யும் அறுத்துவீடுபெறுவரானதினாலே, அந்தமக்கட்பேறுவீடு பேற்றிற்குங்காரணமா மாதலாலும், இதுபோலச்சிறந்ததன் றென்பதாம்.

௬௨. எழுபிறப்புந்தீயவைதீண்டாபழிபிறங்காப் பண்புடைமக்கட்பெறின்.

ப. எது-வினைவயததாறபிறககுமபிறபபேழினகணணுமொருவனைதது னபஙகளசெனறடையாபிறராறபழிககபபடாதநறகுணஙகளையுடைய புதலவ ரைபபெறுவனாயினெனறவாறு.

வி. அவனதீவினைவளராதுதேயதறகுககாரணமாகிய நலவினைகளைச செயயுமபுதலவரைபபெறுவனாயினெனறவாறாயிறறு-பிறபபேழாவன - ஊாவப தினொனறுமொனபதுமானிட-நீாபறவைநாறகாலோாபபபததாஞ - சீரிய-பந தமாநதேவாபதினாலயனபடைதத-வநதமிறுபரநாலைநது-இதிலோரறிவுயிரிர ணடுமீரறிவுயிரொனறுமூவறிவுயிரொனறுநாலறிவுயிரொனறுமையறிவுயிரிரண டுமாம-தநதைதாயாதீவினைதேயதறபொருடடவரைநோககிபபுதலவாசெயயு நதானதருமஙகடகவாநறகுணஙகாரணமாகவிறபணபெனனுஙகாரணபபெ யாகாரியததினமேனினறது.

பு. (எழு-ன்) எ-இ-ள். எழுபிறப்பும்-(வினைப்பயனாற்பி றக்கின்ற) எழுவகைப்பிறப்பிலும், தீய்வைதீண்டா- (ஒருவ னைத்) தீவினைப்பயன்களாகிய துன்பங்கள் தொடாதொழியும், பழிபிறங்கா-பழியுண்டாகாத, பண்புடை- (நல்வினைகளைச்செ ய்தற்குக்காரணமாகிய)நற்குணங்களையுடைய,மக்கட்பெறின்- புதல்வரைப்பெறுவானானால், எறு.

வி. தனதுதீவினைவளராது தேய்தற்குக்காரணமாகியந ல்வினைகளைச்செய்யும்புதல்வரைப்பெறுவானானால், எனக்கொ ள்க. எழுவகைப்பிறப்பு என்பவையாவையெனின், தேவர்,மக்

கள், மிருகம், பறவை, நீர்வாழ்சாதி, ஊர்வன, தாபரம், எனக்காண்க. இவற்றை, எழுவகைத்தோற்றம் என்றும், ஏழ் உடல் என்றுஞ், சொல்லுவார். இவற்றின்விரி எண்பத்துநான் குநூறாயிரம்யோனிபேதம்என்றுசொல்லப்படும். உம்-நிகண்டு, ஊர்வனபதினொன்றாகுமொன்பான் மானிடர்தம்பேத நீரினில்விலங்குபுள்ளுப்பப்பத்தா நெடியதேவர்சாருமீரேழ் நாலைந்தேதாபரயோனிபேதம் எனக்காண்க. தாய்தந்தையருடையதீவினைதேயும்பொருட்டு அவர்களைக்குறித்துப்புத்திரர் செய்யுந்தானதருமங்களுக்கு அந்தப்புத்திரருடைய நற்குணங்காரணமாதலால், இங்கேபண்பு என்னுங்காரணப்பெயர்அதன்காரியமாகிய, நல்வினைகளின்மேலேநின்றது.

௬௩. தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொருட்டந்தம்வினையான்வரும்.

ப. எது-தமபுதலவரைததமபொருளெனறுசொலலுவரறிநதோரபபுதலவாசெயதபொருடமமை நோக்கியவாசெயயுநலவினையானேதமபாலவருமாதலானெனறவாறு.

வி. தநதமவினையெனபுழிததொககுநினறவாறுமவேறறுமைமுருகனதுகுறிஞசிநிலமெனபுழிபபோலவுரிமைபபொருடகணவநதது - பொருளசெயதமககளைபபொருளெனவுபசரிததார - இவையிரணடுபாடடானுநனமககளைபபெறறாபெறுமறுமைபபயனகூறபபடடது.

பு. (தம்-ம்) எ-இ-ள். தம்பொருளென்பதம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரைத்தமதுபொருளெனறுசொல்லுவர் (அறிவுடையோர்,) அவர்பொருள்-(அந்தத்தந்தையர்தேடியபொருளுமல்லாமல்) அந்தப்புதல்வர்தேடியபொருளும், தந்தம்வினையான்வரும்-தங்கள்தங்களைக்(குறித்து அந்தப்புதல்வர்செய்யும்நல்)வினையினாலேதங்களைவந்து அடையும்ஆதலால், எறு.

வி. தாம் இறந்தபோது அதுதம்மைவந்து அடையாததினாலும்; அந்தப்பொருளையும், புதல்வர்தேடியபொருளையும், நல்வினைகளாலே அவரை அடையப்பண்ணுவார் அவர் ஆதலாலும்; தமக்குப்பொருளுண்டாயிருக்கவும் அதைப்பொருளல்லவென்றுபுதல்வரைப்பொருள் என்றார். தந்தம்வினை என்னும் இடத்திற்குறைந்துநின்ற ஆறும்வேற்றுமை அது என்

னும் உருபு, சாத்தனதுவிலைச்சீட்டு என்றாற்போல இருபொருளுக்கு உரிமைபடநின்றது. தந்தம் என்றது, அடுக்கு. அவர்பொருள் என்ற இடத்தில், அவர்பொருளும் என்ற இறந்ததுதழுவிய எச்ச உம்மைகுறைந்துநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், நன்மக்களைப்பெற்றார்பெறும் மறுமைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௪. அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக்கள்
சிறுகையளாவியகூழ்.

ப. எது-சுவையானமிழதததினுமிகவினிமையுடைததுததமமககளது சிறுகையானளாவபபடடசோறெனறவாறு.

வி. சிறுகையானளாவலாவதுஇடடுநதொடடுஙகவவியுநதுழநதுநெயயுடையடிசினமெயபடவிதிாததல.

பு. (அமி-ழ்) எ-இ-ள். தம்மக்கள்-தங்கள்புதல்வருடைய, சிறுகையளாவியகூழ்-சிறுகைகளாலே அளையப்பட்ட சோறானது, அமிழ்தினும்- அமிர்தத்தைக்காட்டிலும், ஆற்றவினிது-மிகவும் இனிமையுடையது, எறு.

வி. சிறுகைகளால் அளாவுகிறதாவது, கையைவைத்துந் தோண்டியும்வாயிலேவைத்தும் அளைந்தும்நெய்கலந்தசோற்றை உடம்பிலேபடும்படி உதறுவது என்பதை, படைப்புப் பலபடைத்துப்பல்லாரோடுண்ணுமுடைப்பெருஞ்செல்வத்தராயினுமிடைப்படக் குறுகுறுநடந்து சிறுகைநீட்டியுமிட்டுந் தொட்டுங்கௌவியுந் துழந்துநெய்யுடையடிசின்மெய்படவிதிர்த்துமயக்குறுமக்களையிலரோற் பயக்குறவிலர்தாம் வாழுநாளே, என்னும் இந்தப்புறநானூறிலேகாண்க.

௬௫. மக்கண்மேய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு.

ப. எது - ஒருவனமெயககினபமாவதுமககளதுமெயயைததீணடுதல-செவிககினபமாவதுஅவரதுசொலலைககேடடலெனறவாறு.

வி. மறறுவினைமாறறு - மககளதுமழலைசசொலலேயனறியவாகறறறிவுடையராயசசொலலுஞசொலலுமினபமாகலிறபொதுபபடசசொலலெனறா-தீணடல - கேடடலெனனுஙகாரணபபெயாகளீணடுககாரியஙகளினமேனினறன.

பு. (மக்-கு) எ-இ-ள். மக்கண்மேய்தீண்டல்-(ஒருவன் தன்) புத்திரருடையசரீரத்தைத்தொடுகிறது, உடற்கின்பம்-அவனுடம்பினுக்கு இன்பமாம், அவர்சொற்கேட்டல்-அந்தப் புத்திரருடையசொல்லைக்கேட்கிறது, இன்பஞ்செவிக்கு-(அவன்) காதுக்கு இன்பமாம், எறு.

வி. மற்று, அசைநிலை இடைச்சொல். மதலைச்சொல்லே யல்லாமல் அவர்கற்று அறிவுடையவராகிச்சொல்கின்றசொல்லும் இன்பமாம் ஆதலாலே, பொதுப்படச்சொல்லென்றார். தீண்டுவது, கேட்பது, என்னுங்காரணப்பெயர்கள், இங்கே இன்பம் என்னும் அவற்றின்காரியங்களின்மேல்நின்றன. இனிமக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பம் என்பதற்கு, தன்மக்களானவர்கள்தன் உடம்பைத்தொடுகிறது ஒருவனுடைய உடலுக்கு இன்பம் எனப்பொருள்கொள்வது, அநுபவித்து அறிந்தவர்க்கு இன்பமாம்.

௬௬. குழலினிதியாழினிதென்பர்தம்மக்கண் மழலைச்சொற்கேளாதவர்.

ப. எது-குழலிசையினிதியாழிசையினிதென்றுசொல்லுவாதம்புதல்வருடையமதலைச்சொற்களைக்கேளாதவரென்றவாறு.

வி. குழல்-யாழ்-என்பனவாகுபெயர்-கேட்டவரவற்றினுமழலைச்சொல்லினிதென்பாரென்பது-குறிப்பெச்சம்-இனிமைமிகுதிபற்றிமழலைச்சொல்லைச்சிறப்புவகையானுங்கூறியவாறு-இவைமூன்றுபாடடானுமிமைப்பயன்கூறப்பட்டது.

பு. (குழ-ர்.) எ-இ-ள். குழலினிதியாழினிதென்பர்-குழலின் ஒலிஇனிதுவீணையின ஒலி இனிதுஎன்றுசொல்லுவர், தம்மக்கள்-தம்புதல்வருடைய, மழலைச்சொற்கேளாதவர்-மதலைச்சொற்களைக்கேளாதவர், எறு.

வி. குழல், யாழ், என்பவை, பொருளாகுபெயராய் அந்தந்தஒலிகளைக்காட்டிநின்றன. மழலைச்சொல்லைக்கேட்டவர்குழலொலிவீணையொலிகளை இனிதென்றுசொல்லார் என்பது, குறிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. குறிப்பெச்சம் என்பது, சொல்வலிபொருள்வலியால் வேண்டியேநிற்குஞ் சொற்கள்குறைந்துநிற்பது. மேற்சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கெனப் பொதுவகையாற்சொல்லிய அதனுள்அடங்கிநின்றமழலைச்சொ

ல், இன்பமிகுதியாதலால் அதுபற்றி அதனை இங்கேசிறப்புவகையாலுஞ்சொன்னார். இவைமூன்றுபாட்டாலும், புதல்வரைப்பெற்றவர்களின் இம்மைப்பிரயோசனஞ்சொல்லப்பட்டது.

௬௭. தந்தைமகற்காற்றுநன்றியவையத்து முந்தியிருப்பச்செயல்.

ப: எது-தாதைபுதலவனுககுசசெயயுநனமையாவது- கறறாரவையததினகணவரினுமிககிருககுமாறுகலவியுடையனாககுதலெனறவாறு.

வி. பொருளுடையனாககுதனமுதலியனதுனபமபயததலினனமையாகாதெனபதுகருதது-இதனாறறநதைகடனகூறபபடடது.

பு. (தந்-ல்) எ-இ-ள். தந்தைமகற்காற்றுநன்றி-பிதாவானவன்புத்திரனுக்குச்செய்யும்நன்மையாவது, அவையத்து(கற்றவருடைய) சவையிலே, முந்தியிருப்பச்செயல்-முதன்மைபெற்றிருக்கும்படிசெய்வதாம், எறு.

வி. முதன்மைபெற்றிருக்கச்செய்வதாவது,அவரினுமேற்படக்கல்வியுடையவனாக்குவது.பொருளுடையவனாக்குவது, முதலானவை, துன்பத்தைத்தருவதினாலே,நன்மையாகாதென்பதாம். இதினாலே,கல்வியிலுயர்த்துவதேபுத்திரர்க்குத்தந்தைசெய்யுங்கடமையென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௬௮. தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது.

ப. எது-தமமககளதறிவுடைமைபெரிய நிலததுமனனாநினறவுயிரகடகெலலாநதமமினுமினிதாமெனறவாறு.

வி. ஈணடறிவாவதியலபாகியவறிவொடுகூடியகலவியறிவு-மனனுயிரெனறதீணடறிவுடையாரமேனினறது-அறிவுடைமைகணடினபுறுதறகுரியவரவராகலின-இதனாறறநதையினுமவையததாருவபபரெனபதுகூறபபடடது.

பு. (தம்-து) எ-இ-ள். தம்மக்களறிவுடைமை-தம்மக்கள் அறிவுடையராயிருப்பது, மாநிலத்து-பெருமைதங்கிய உலகத்திலே, மன்னுயிர்க்கெல்லாம்-நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கெல்லாம், தம்மினினிது-தம்மைக்காட்டிலும் இனிதாம், எறு.

வி. தம்மின்என்னும்உறழ்பொருவிலேவந்த இன்உருபு, இனிது என்னும்குறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. சுபாவஅறிவோடு கூடியகல்வியறிவை இங்கே, அறிவென்றது. அறிவுடை

மைகண்டு இன்புறுதற்கு உரியவர் அவரேயாதலால், இங்கே மன்னுயிரென்றது, அறிவுடையவரை என்றுகொள்க. இதினாலே அறிவுடையமக்களைப்பெற்றவரினுங்கண்ட அறிவுடையோர்மகிழ்ச்சிகூர்வார் என்பது, சொல்லப்பட்டது.

இனி இக்குறளுக்குவேறோர் உரை-தங்களைக்காட்டிலுந் தங்கள்புத்திரர் அறிவுடையராயிருககுந்தன்மையானது தங்களுக்கினிதாதலுமன்றியுலகத்தில்நிலைபெற்ற எல்லாவுயிர்களுக்குமினிதாம், எறு.

இதற்கு-வி. எல்லாமன்னுயிர்க்கும், எனக்கூட்டி, முற்றும்மைவிகாரப்பட்டுநின்றதெனக்கொண்டு, அதனை, இறந்தது தழுவியஎச்சஉம்மையுமாக்குக. அறிவுடையராயினகாலத்துப்பிறிதோருயிர்க்குந்தீங்குசெய்யாராதலால், மாநிலத்துமன்னுயிர்க்கெல்லாமினிதென்றார். தாதையர்தம்புதல்வரைத்தம்மினுங் கல்வியறிவுடையராய்ச் செய்யவேண்டுமென்பது இதன்கருத்து.

௬௯. ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்குந்தன்மகனைச் சான்றோனெனக்கேட்டதாய்.

ப. எது-தானபெறறபொழுதைமகிழசசியினுமிகமகிழுநதனமகனைக கலவிகேளவிகளானிறைநதானெனறறிவுடையாரசொலலககேடடதாயெனற வாறு.

வி. கவானினகடகணடபொதுவுவகையினுஞசாலபுடையனெனககேடடசிறபபுவகைபெரிதாகலிறபெரிதுவககுமெனவும - பெணணியலாறறானாகவறியாமையிறகேடடதாயெனவுஙகூறினார-அறிவுடையாரெனபதுவருவிககபபடடதுசானறோனெனறகுரியவரவராகலின-தாயுவகைககளவையினமையினஃதிதனாறபிரிததுககூறபபடடது.

பு. (ஈன்-ய்) எ-இ-ள். தன்மகனை-தன்புத்திரனை, சான்றோனென-(கல்விகேள்விகளாலே) நிறைந்தானென்று (அறிவுடையார்) சொல்ல, கேட்டதாய்-கேள்விப்பட்டதாயானவள், ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்கும்-அவனைப்பெற்றபொழுதின்மகிழ்ச்சியினும் அதிகமாகமகிழ்வாள், எறு.

வி. தொடையினிடத்துக்கண்டபொதுவாகியமகிழ்ச்சியினுஞ்சான்றோனென்றுசொல்லக்கேட்ட சிறப்புமகிழ்ச்சிபெரிது, ஆதலாலே, பெரிதுவக்கும் என்றும், பெண்ணாதலால்தா

னாக அறியக்கூடாமையினாலே, கேட்டதாய் என்றுஞ், சொன்னார். சான்றோனென்று அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவராதலாலும், என என்ற எச்சத்திற்கு எழுவாயாதலாலும், அறிவுடையார் என்றது, வருவிக்கப்பட்டது. தாயின்மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாததினாலே, மேலே, தம்மின் என்றுகூட்டிச்சொன்னதுமல்லாமல் இதினாலே, பிரித்துஞ்சொல்லப்பட்டது.

எ௰. மகன்றந்தைக்காற்றுமுதவியிவன்றந்தை
யென்னோற்றான்கொல்லெனுஞ்சொல்.

ப. எது-கலவியுடையனாகியதந்தைக்குமகன்செய்யுங்கைமாறாவதுதன்னறிவுமொழுக்கமுங்கண்டாரிவன்றந்தையிவனைப்பெறுவதற்கென்னதவஞ்செய்தானகொலோவென்றுசொல்லுஞ்சொல்லைநிகழத்துதலென்றவாறு.

வி. சொல்லென்பதுநிகழத்துதலாகியதன்காரணந்தோன்றநின்றது-நிகழத்துதல்—அங்ஙனஞ்சொல்லவொழுகுதல்-இதனாற்புதல்வர்கடன்கூறப்பட்டது.

பு. (மக-ல்) எ-இ-ள். தந்தைக்கு-(அவையத்துமுந்தியிருக்கும்படியாகத்தன்னைக்கல்வியுடையவனாகச்செய்த) பிதாவுக்கு, மகனாற்றுமுதவி-மகன்செய்யப்படும் (கைமாறு) உதவியாவது, (தன்னறிவையும்நெறிதவறாதநடையாகியவொழுக்கத்தையுங்கண்டவர்ஆச்சரியப்பட்டு) இவன்றந்தை-இவன்பிதாவானவன், (இவனைப்பெறுவதுக்கு) என்னோற்றான்கொல்-என்னதவத்தைச்செய்தானோ, என்னுஞ்சொல்-என்றுசொல்லப்பட்டசொல்லை (நடத்துதலாம்,) ஏறு.

வி. சொல்என்றது, நடத்துதலாகியதன்காரணந்தோன்றநின்றது. நடத்துதலாவது, அவர் அப்படிச்சொல்லும்படியாகத் (தான்) நடப்பதுதான். மற்ற இசை எச்சங்குறிப்பெச்சங்கள்வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன. இதினாலேபுதல்வர்கடன்சொல்லப்பட்டது.

அ. அதிகாரம்.

அன்புடைமை.

ப-ம. அனபுடைமை-அஃதாவது-அவவாழககைததுணையுமபுதலவரு முதலியதொடாபுடையாாகடகாதலுடையனாதல-அதிகாரமுறையுமிதனானே விளஙகுமிலலறமினிதுநடததலுமபிறவுயிாகணமேலருளபிறததலுமனபினப யனாதலினிதுவேணடபபடடது--வாழககைததுணைமேலனபிலவழியிலலறமினி துநடவாமை-அறவோாககளிததலுமநதணாோமபலுததுறவோாககெதிரலு நதொலலோாசிறபபினவிருநதெதிாகோடலுமிழநதவெனனை-எனபதனானும ஃதருளபிறததலருளெனனுமனபீனகுழவியெனபதனானுமறிக.

பு-ம். (அன்-மை) அதாவது-ஒருவன் இல்வாழ்க்கைக்கு த்துணையாகியமனைவியும்புதல்வருமுதலாகியதொடர்ச்சியுடை யவரிடத்து ஆசையுடையவனாவதைச்சொல்வது. இதினாலேஅ திகாரமுறையும்விளங்கும்.இந்த இல்லறம் இனிதாகநடப்பது க்கும், பிறஉயிர்களின்மேல் அருள்பிறப்பதுக்குங், காரணம், அன்புடைமை ஆதலால், அதுவேண்டப்பட்டது. இல்லறமி னிதுநடத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை இவர் இனி ச்சொல்லப்படும்-யாக்கையகத்துறுப்பன்பு என்றகுறளினாலு ம், அருள்பிறத்தற்கு அன்புடைமைகாரணமென்பதை, அரு ளென்னுமன்பீன்குழவியென்னுங்குறளினாலுங்கண்டுகொள்க.

எக. அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாளார்வலர்
புன்கணீர்பூசறரும்.

ப. எது-அனபிறகுமபிறரறியாமலடைததுவைககுநதாளுளதோ-தம மாலனபுசெயயபபடடாரதுதுனபஙகணடுழியனபுடையாாகண பொழிகினறபு லலியகணணீரெயுணணினறவனபீனையெலலாருமறியததூறறு மாதலானெனற வாறு.

வி. உமமைசிறபபினகணவநதது-ஆாவலரதுபுனமைகணணீாமேலேற றபபடடது-காடசியளவைககெயதாதாகிலுமஅநுமானவளவையானவெளிப படுமெனபதாம-இதனாலனபினதுணமையுணாததபபடடது.

பு. (அன்-ம்) எ-இ-ள். ஆர்வலர்-(தம்மாலே அன்புசெ ய்யப்பட்டவருடையதுன்பத்தைக்கண்டபோது) அன்புடை யவரின், புன்கணீர்-(அகத்திலேதோன்றப்பட்ட) துன்பத்தி னாலே (புறத்திலேதோன்றப்படுங்)கண்ணீரே, பூசறரும்-(உள்

ளிருந்த அன்பையெல்லாரும் அறியும்படியாகத்) தூற்றும், (ஆதலால்) அடைக்குந்தாள்-(பிறர் அறியாமல்) அடைத்துவைக்குந்தாளிடுகதவு, அன்பிற்குமுண்டோ-அன்பினுக்கும் உள்தாமோ, (இல்லை,) எறு.

வி. அன்பிற்கும் என்ற உம்மை, சிறப்புப்பொருள்படவும், உண்டோ என்ற ஓகாரம், எதிர்மறைப்பொருள்படவும், தெளிவுப்பொருள்படநின்ற ஏகாரங்குறைந்தும், நின்றன. இன்பத்தினாலேவரப்பட்ட ஆனந்தக்கண்ணீரைவிலக்குதற்குப், புன்கணீர் என்றார். புன்மை, இங்கே துன்பத்தைக்குறித்து நின்றது. தாள், என்றது சினையாகுபெயராய்த்தாளிடப்பட்ட கதவின்மேல்நின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, அன்பு, பிரத்தியட்சப்பிரமாணத்தாற்காணக்கூடாதாகிலும், அநுமானப் பிரமாணத்தாலே வெளிப்படுமென்பதாயிற்று. இதினாலே, அன்பினது உண்மை, சொல்லப்பட்டது.

எஉ. அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடைய
ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு.

ப. எது-அனபிலலாதாா பிறாககுபபயனபடாமையினெலலாபபொருளாலுநதமககேயுரியரனபுடையாரவறறுனேயனறிததமமுடமபாலுமபிறாககுரியரெனறவாறு.

வி. ஆனுநபுகளுமபிரிநிலையேகாரமுமவிகாரததாறறெககன-எனபாகுபெயா-எனபுமுரியராதல-தனனகமபுககுறுநடைபுதவினறகுதிகணடஞகித துலைபுககோனமுதலாயினாகடகாணக.

பு. (அன்-கு) எ-இ-ள். அன்பிலார்-அன்பில்லாதவர், எல்லாந்தமககுரியர் (பிறருக்குப்பிரயோசனப்படாததினாலே) எல்லாப்பொருள்களாலுந் தமக்கே உரிமைவைத் திருப்பார், அன்புடையர்- அன்புடையவர்,(அவைகளாலுரிமைவைத்திருப்பதுமல்லாமல்) என்பும் (தம்முடைய) எலும்பையுடைத்தாயிருக்கிறதேகத்தினாலும், பிறர்க்குரியர்-பிறருக்கே உரிமைவைத்திருப்பார், எறு.

வி. எல்லாம்-என்றதை எல்லாவற்றாலும்-என்றும், என்பும்-என்றதை என்பினாலும் என்றும், விரித்துக்கொள்க. பிரிநிலைஏகாரங்கள்குறைந்துநின்றன. உம்மைஎல்லாவற்றாலும்ன்றி, என்புமுரியர்எனநின்றதினாலே, இறந்ததுதழுவிநின்றது.

என்பு, எலும்பு. அது, சினையாகுபெயராய், உடம்பின்மேல்நி
ன்றது. உடம்பிலுயிர்ப்பிறர்க்கு உரிமையுண்டதைத்தன்னைவந்
து அடைந்தபழுவைக்காக்கும்பொருட்டுத்தன்னுடையதேகத்
தைஅறுத்தறுத்துநிறுத்துக்கொடுத்தும்போதாததினாலே, தா
னேதராசுத்தட்டில்ஏறியசிபிச்சக்கரவர்த்தி முதலானவரிடத்தி
ற்காண்க.

எஅ. அன்போடியைந்தவழக்கென்பவாருயிர்க்
கென்போடியைந்ததொடர்பு.

ப. எதி-பெறுதற்கரியமக்களுயிர்க்குடம்போடுண்டாயெதொடர்ச
சியினையபொடுபொருந்துதற்குவந்தநெறியினையனைனு சொலுவர்றி
தோனைறவாறு.

வி. பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்கணமேலேறறப்பட்டது-இயைந்த
வெனபதுபசாரவழக்கு-வழக்காகுபெயர்- உடம்போடியைந்தலலதனபுசெய
யலாகாமையினதுசெயதறபொருட்டிதொடர்ச்சியுள்தாயிறறெனபதாம்-ஆ
கவேயிதொடர்ச்சிபயனனபுடைமையெனருயிறறு.

பு. (அன்-பு)ஏ-இ-ள். ஆருயிர்க்கு (பெறுவதற்கு) அரு
மையாகிய (மனிதர்) உயிர்க்கு, என்போடியைந்ததொடர்பு-
எலும்பையுடையதேகத்தோடேபொருந்திய தொடர்ச்சியை,
அன்போடியைந்த-அன்போடுபொருந்தவந்த, வழக்கெனப-
வழியின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தவர்,) எறு.

வி. பிறப்பினுடைய அருமை, பிறந்த உயிர்கள்மேல்ஏற்ற
ப்பட்டது. அன்போடுஇயையவந்தஎன்பது, இயைந்த, எனவி
காரப்பட்டுநின்றது. பின்பு ஆருயிர்க்கென்போடுதொடர்பு,
எனவே, அமையும் ஆதலால், இயைந்ததொடர்புஎனறதில், இ
யைந்த என்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கின்பிரயோசனத்தை
வழக்குஎன்றது, ஆகுபெயர். உடம்போடுபொருந்திலலல்ல
து, அன்புசெய்யக்கூடாததினாலே அந்தஅன்புசெய்கிறநிமித்
தம், இந்தத்தொடர்ச்சிஉண்டாயிற்றுஎன்பதாம். ஆகவே, இ
ந்தத்தொடர்ச்சியின்பயன், அன்புடைமைஎன்றுற்றது.

இனிஇந்தக்குறளுக்குமற்றுமோருரை. ஆருயிர்க்கு-அரு
மையாகியஉயிர்களுக்கு, என்போடியைந்ததொடர்பு (மக்கள்)
உடம்போடுபொருந்திய சம்பந்தத்தை, அன்போடியைந்த-
(அதற்குமூன்றும்அந்தஉயிர்கள) அன்போடுபொருந்திவந்த

வழக்கென்ப-நியாயப்பிரயோசனமென்று சொல்லுவார், (அறிந்தோர்,) எறு.

இதற்கு-வி. அதற்குமுன் அந்தஉயிர்கள் அன்போடுபொருந்தாவிட்டால், பெறுதற்குஅருமையாகிய மானிடதேகத்தோடு சம்பந்தப்படாமல் இழிவாகியமிருகமுதலியவற்றின் தேகங்களோடுசம்பந்தப்படுமென்பதாம். எனவே, மக்கள் உடம்போடு உயிர்க்குஉண்டாகிய. சம்பந்தப்பிரயோசனம் அன்புடைமையென்றாயிற்று. மேற்சொல்லியஇலக்கணங்களுள் இதற்குப்பொருந்தியவற்றையெடுத்துரைத்துக்கொள்க.

எச. அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனு
நண்பென்னுநாடாச்சிறப்பு.

ப. எது-ஒருவனுக்குததொடாபுடையாாமாடடுசசெயதவன பததனமையாாபிறாமாடடும விருபபமுடைமையைததருமவவிருபபமுடைமைதானிவறகுபபகையுநொதுமலுமிலலையாயாவருநணபெனறுசொலலபபடுமளவிறநதசிறபபினைததருமெனறவாறு.

வி. உடைமைஉடையனாநதனமை - யாவருநணபாதலெலலாபபொருளுமெயதுதறகேதுவாகலினதனைநாடாசசிறபபெனறார.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள். அன்பு (ஒருவனுக்குத்தொடர்ச்சியுடையவர்இடத்திற்செய்த)அன்பானது, ஆர்வமுடைமையீனும் (அந்தக்குணத்தையுடையவராகியபிறர் இடத்தும)விருப்பமுடைமையைத்தரும்,அது-அந்தவிருப்பமுடைமையானது, நண்பென்னும்-(இவனுக்குப்பகையும் புதுமுகமும் இல்லாமலேஎல்லாரும) நட்புஎன்றுசொல்லபபட்ட, நாடாச்சிறப்பு- (இவ்வளவென்றுமதிக்கக்கூடாத செல்வத்தை, ஈனும்-தரும், எறு.

வி. உடைமை, உடையவனாகிறகுணம்.எல்லாருநட்பாகிறது, எல்லாப்பொருள்களும்பெறுவதற்குக்காரணமாதலால், அதைநாடாச்சிறப்புஎன்றார். நாடுதல்இவ்வளவுஎன்று ஆராய்கிறது.

எரு. அன்புற்றமர்ந்தவழக்கென்பவையகத்
தின்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பு.

ப. எது.அனபுடையாாயிலலறததோடுபொருநதிய நெறியினபயனெனறுசொலலுவரறிநதோரிவவுலகததிலவாழககைககணினறினபநுகாநததனமேறறுறககததுசசெனறெயதுமபேரினபததினையெனறவாறு.

வி. வழககாகுபெயா-இலவாழககைககணினறுமனைவியொடுமககளோடுமொககலோடுஙகூடியின புறறாதாஞசெயத வேளவிததொழிலாறறேவாரயாடுணடுமினபுறுவராகவினினபுறறாரெயதுஞசிறபபெனறா-தவததாறறுனபுறறெயதுநதுறககவினபததினையீணடுமினபுறறெயதுதலனபானேயனறியிலலையெனபதாம.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள். வையகத்தின்புற்றார்-இந்த உலகத்து (இல்வாழ்க்கையிலேநின்று) இன்பத்தை அநுபவித்தவர், எய்துஞ்சிறப்பு (அதற்குமேற்படப்பரலோகத்திலேபோய்) அடையப்பட்ட (பேரின்பமாகிய)சிறப்பை, அன்புற்று-அன்புடையவராகி, அமர்ந்த-(இல்லறத்தோடு)பொருந்திய, வழக்கென்ப-நியாயத்தின்பிரயோசனமென்றுசொல்லுவார், (அறிந்தோர்) எறு.

வி. வழக்கின்பயனைவழக்கென்றது,ஆகுபெயர்.வழக்காவது, நீதி. இல்வாழ்க்கையிலே மனைவி மக்கள் சுற்றத்தோடு கூடிநின்று இன்பத்தைஅநுபவித்தவர், தாம், செய்த உபகாரத்தொழிலினாலே, பின்புதேவராகி அவ்விடத்தும்இன்பத்தை அநுபவிப்பார் ஆதலாலே, இன்புற்றார் எய்துஞ்சிறப்பு என்றார். இப்படிச்சொன்னதினாலே, தவஞ்செய்துதுன்பப்பட்டவர்பின்பு அடையும்பரலோக இன்பத்தை இகலோகத்திலும் இன்பத்தை அநுபவித்து அடைகிறது, அன்பினாலே அல்லாமல் இல்லையென்பதாயிற்று.

எசு. அறத்திற்கேயன்புசார் பென்பவறியார்
மறத்திற்குமஃதேதுணை.

எது-அனபுதுணையாவதறததிறகேயெனறுசொலலுவாசிலரறியாரெனைமறததிறகுமவவனபேதுணையாவதெனறவாறு.

வி. ஒருவனசெயதபகைமைபறறியுளளததுமறநிகழநதுழியவனைநடபாககககருதியவனமேலனபுசெயயவதுநீஙகுமாகவினமறததைநீககுதறகுநதுணையாமெனபாா-மறததிறகுமஃதேதுணையெனறா-துனபததிறகியாரேதுணையாவாரெனபுழிபபோல-இவையைநதுபாடடாணுமனபினதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (அற-ணை) எ-இ-ள். அறியார்-அறியாதவர் (சிலர்,) அறத்திற்கே யன்புசார்பென்ப-தருமத்துக்கே அன்புதுணையாவதுஎன்றுசொல்லுவார்,மறத்திற்கும்-பாவத்துக்கும்,அஃதே-அந்த அன்புதானே, துணை-சகாயப்படுவது, எறு.

வி. ஒருவன்செய்தபகையினாலே மனத்திலே கோபந் தோன்றினபொழுது அவனை நட்பாகநினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்தால் அந்தக்கோபம்நீங்கும் ஆதலால், அதுபோலப்பாவத்தைநீக்குதற்கும் அன்புதுணையாமென்றுசொல்லவந்தவர், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார். துன்பத்திற்குயாரேதுணையாவார், என்று பிறரும் இப்படிச்சொல்வதுகாண்க. இவையைந்துபாட்டாலும், அன்பின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

எஎ. என்பிலதனைவெயிற்போலக்காயுமே
யன்பிலதனையறம்.

ப. எது-எனபிலலாவுடமபைவெயிறகாயுநதாறபோலககாயுமனபிலலாதவுயிரையறககடவுளெனறவாறு.

வி. எனபிலதெனபதனாலுடமபெனபதூஉம-அனபிலதெனபதனாலுயிரெனபதூஉமபெறறாம-வெறுபபினறியெஙகுமொருதனமைததாகியவெயிலினமுனனெனபிலலதுதனனியலபாற சென்றுகெடுமாறுபோலவததனமைததாகியவறததினமுனனனபிலலதுதனனியலபாறகெடுமெனபதாம - அதனைககாயுமெனவெயிலறஙகளினமேலேறறினாரவறறிறகுமவவியலபுணமையின -இவவாறலலவைசெயதாரககறஙகூறறமெனபபிறருஙகூறினார.

பு. (என்-ம்) எ-இ-ள். என்பிலதனை-எலும்பில்லாத உடம்பை, வெயிற்போல-வெயில் (காய்ந்துகொல்வது) போல, அன்பிலதனை-அன்பில்லாத உயிரை, அறங்காயும்-தருமமானதுகோபித்துக்கொல்லும், எறு.

வி. என்பிலது அன்பிலது என்றதினாலே, உடம்பு என்பதும், உயிர் என்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம். இப்படிச்சொன்னதினாலே, வெறுப்பில்லாமலே எங்கும்ஒரேகுணமாயிருக்கப்பட்டவெயிலின்முன், எலும்பில்லாதஉடம்பைக்கொண்டஉயிரானதுதன்சுபாவப்படியே போய்க்கெடுவதுபோல, அப்படிப்பட்டகுணமுடையதாகிய தருமத்தின்முன், அன்பில்லாத உயிர் தன்சுபாவப்படியேபோய்க்கெடும், என்பதாம். இப்படித்தானேகெடுவதாயிருக்க, காயும், என்றுவெயிலின்மேலும், தருமத்தின்மேலும், ஏற்றிச்சொல்லவேண்டுவது என்னவெனின், அவற்றிற்குங்காய்கிறசுபாவம் உண்டானதினாலே, என்றுகண்டுகொள்க. இப்படியே, அல்லவைசெய்தார்க்கறங்

கூற்றம், என்றுபிறருஞ்சொன்னார். பாவங்களைச்செய்தவர்களுக்குநமனுலகத்தேதான்றுந்தருமம், என்பது அதற்குப்பொருள்.

எஅ. அன்பகத்தில்லாவுயிர்வாழ்க்கைவன்பார்க்கண்
வற்றன்மரந்தளிர்த்தற்று.

ப. எது-மனதினகணனபிலலாதவுயிரிலலறததோடுகூடிவாழதலவன பரினகணவறறலாகியமரநதளிரதறபோலும, எனறவாறு.

வி. கூடாதெனபதாம-வனபாவனனிவம-வறறவெனபதுபாலவினாகாவஃறிணைபடாகைபபெயா.

பு. (அன்-று) எ-இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர்-மனசிலே அன்பில்லாத உயிரானது, வாழ்க்கை-(இல்லறத்தோடுகூடி)வாழ்கிறது, வன்பார்க்கண்-கடினமாகியபூமியிலே, வறீறன் மரம் - நீர்வற்றினதாகியமரம், தளிர்த்தற்று - துளிர்விட்டது போலும், எறு.

வி. இப்படிச்சொன்னதிலே வந்த அருத்தம், அன்பில்லாதவுயிர்வாழமாட்டாதுஎன்பதாம், வற்றல்என்றது, தொழிலாகுபெயராய்வந்த பால்பகாவஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். இனிவன்பார்க்கண்எனப்பாடம்ஓதி, பாலைநிலத்தில் எனப்பொருள்கொளினும், அமையும்.

எக. புறத்துறுப்பெல்லாமெவன்செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப்பன்பிலவர்க்கு.

ப. எது-யாகையகததினகணினிலலறததிறகுறுபபாகியவனபுடையலலாதாகேனபுறததினகணினறுறுபபாவனவெலலாமவவ்றுசெயதறகெனனவுதவியசெயயுமெனறவாறு.

வி. புறததுறுபபாவன-இடனுமபொருளுமேவலசெயவோருமுதலாயினா-துணையோடுகூடாதவழியவறறுபயனிலைமையினவனசெயயுமெனறா -உறுபபுபபோறவினறுபபெனபபடடது - யாகைகயிறகணமுதலியவறுபபுகளெலலாமெனனபயனசெயயுமனதினகணறுபபாகிய வனபிலலாதாகெனவுரைபபாருமுளா-அதறகில்லறததோடியாதுமியையாமையறிக.

பு. (புற-கு) எ-இ-ள். யாக்கையகத்து-தேகத்துள்ளேநின்று, உறுப்பன்பில்லவர்க்கு-(இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய அன்பில்லாதவர்களுக்கு, புறத்து-(மற்றுப்)புறத்திலேநின்று, உறுப்பெல்லாம்-அங்கமாயினவையெல்லாம், எவன்செய்யும்-(அந்தஅறஞ்செய்கிறதற்கு) என்ன(உதவியைச்)செய்யும், எறு.

வி. புறத்து உறுப்பானவை, இடமும், பொருளும், எவல்செய்வோரும், மூதலானவை. இல்லறத்திற்குத் துணையாகிய அன்போடுகூடாதபோது, அவற்றினாலேபிரயோசனம் இல்லையாதலால், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்பைப்போலிருப்பதினாலே, உறுப்பென்றது உவமையாகுபெயர். தேகத்திற் கண்முதலாயின உறுப்புக்கள் எல்லாம் என்னபயனேச்செய்யும், மனத்தின் இடத்தில் உறுப்பாகிய அன்பிலாதவர்களுக்கு, எனச்சொல்லுவாருமுண்டு. அப்படிச்சொன்னதற்கு, இல்லறத்தோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாதிருப்பதை அறிந்துகொள்க.

இனி, இக்குறளுக்குவேறுரை. யாக்கையகத்துறுப்பு-உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற அவயவத்தையொத்த, அன்பில்லவர்க்கு-அன்பில்லாதமனிதர்க்கு, புறத்துறுப்பு-(அந்த உடம்பின்) புறத்திலேயிருக்கின்றஅவயவத்தையொத்த, எல்லாம்-(மற்று உள்ளவை) எல்லாம், எவன்செய்யும்-என்ன (உதவியைச்) செய்யும், எறு.

இதற்கு-வி. யாக்கையகத்துறுப்பு என்பவை, ஈரல்குடல்முதலாயினவை. அதன்புறத்துறுப்பு என்பவை, கைகால்முதலாயினவை. இந்த இருவகைஉறுப்புக்களும் உவமையாதலால், இல்லறத்துக்கு, அகத்துறுப்பாவது, அன்பு. அதற்குப்புறத்துறுப்பாவது, இடமும், பொருளும், ஏவல்செய்வோருமாம். உயிர்வாழ இருந்தவர்களுக்கு, உடலின் அகத்துஉறுப்பு இல்லாவிடின், அதன்புறத்துறுப்புக்கள் இருந்தும்பயனிலாததுபோல, இல்லறஞ்செய்தற்கு, அகத்துறுப்பாகிய அன்பில்லாவிடின், புறத்துறுப்பாகிய இடம், பொருள், ஏவல்செய்வோர், இருந்தும், பிரயோசனப்படாதலினாலே, எவன்செய்யுமென்றார். அகத்துறுப்பு, அகத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. புறத்துறுப்பு, புறத்தின்கண்ணுள்ள உறுப்பு. அகத்துறுப்பன்பு, புறத்துறுப்பெல்லாம், என்பன, அகத்துறுப்புப்போன்றஅன்பு, புறத்துறுப்புப்போன்ற எல்லாம், எனவிரிதலால், உவமத்தொகையெனக்கொள்க.

அ௰. அன்பின்வழியதுயிர்நிலையஃதிலார்க்
கென்புதோல்போர்த்தவுடம்பு.

ப. எது-அனபுமுதலாகவதனவழிநினறவுடமபேயுயிரநினறவுடமபாவ தவவனபிலலாதாரககுளவான வுடமபுகளெனபினைத தோலாறபோாததனவா முயிரநினறனவாகாவெனறவாறு.

வி. இலலறமபயவாமையினனனவாயின-இவைநானகுபாடடானுமன பிலவழிபபடுஙகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (அன்-பு) எ-இ-ள். அன்பின்வழியது-அன்புமுதலாக அதன்பின்நின்றது, உயிர்நிலை-உயிர்நின்ற உடம்பு, அஃதிலார்க்கு-அந்த அன்பில்லாதவர்க்கு, உடம்பு- (உள்ள)உடம்புகள், என்புதோல்போர்த்த-எலும்பைத் தோலினாலேமூடினவை (ஆம்,) (அதுவேஅல்லாமல் உயிர்நின்றவை அல்ல) எறு.

வி. இல்லறம் பிரயோசனப்படாததினாலே அப்படிச் சொல்லப்பட்டன. வழி, பின். உயிர்நிலை, உடம்பு. உயிர்நிற்பதுக்கு இடம், ஆதலாற், காரணப்பெயர். உள்ள என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. அஃதிலார்க்கு உள்ள உடம்பு எனக்கூட்டிப்போர்த்த, என்பதை, அஃறிணைப்பன்மைப்படர்க்கைஇறந்தகாலவினைமுற்று ஆக்குக. இவைநான்குபாட்டாலும், அன்பில்லாதபோது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

---

௯. அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்.

ப-ம. விருததோமபல-அஃதாவது - இருவகைவிருநதினாையுமபுறந தருதல-தெனபுலததாரமுதலியவைமபுலததுணமுனனைய விரணடுஙகடபுலனாகாதாரைநினைநது செயவனவாகலானும பினனையவிரணடும பிறறகீதலனமையானுமிடைநினறவிருநதோமபல சிறபபுடைததாயிலலறஙகடகுமுதலாயிறறு-வேறாகாதவனபுடையிருவாகூடியலலதுசெயயபபடாமையினிஃதன புடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (வி-ல்) அதாவது, முன்புஅறிந்ததினாலேகுறித்து வந்தவரும், அறியாதுவந்தவரும், ஆகிய் இருவகைவிருந்தினாையும், பாதுகாப்பதைச்சொல்வது. தென்புலத்தார்முதலாகிய ஐந்திடத்துள்ளே, தென்புலத்தார், தெய்வம், என்கின்ற இரண்டுங் கண்ணினாலேகாணப்படாதவரை நினைந்துசெய்ப

வையாதலாலும், சுற்றம், தான், என்கின்ற இரண்டும், பிறர்க்குக்கொடுப்பவை அல்ல ஆதலாலும், இடையிலேநின்றவிருந்தோம்பல், சிறப்புடையதாய் மனையினிடத்திலேசெய்யப்படுந்தருமங்களுக்கெல்லாம்முதலாயிற்று. வேறுபடாத அன்புடைய இருவர்கூடி அல்லது செய்யப்படாததினாலே, இது அன்புடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பியில்வாழ்வதெல்லாம்விருந்தோம்பி
வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எது-மனைவியோடுமவனத்திற்செலலாதிலலினகணிருந்துபொருளகளைப்போற்றிவாழுஞ்செயகையெலலாமவிருந்தினரைப பேணியவாககுபகாரஞ்செயதறபொருடடெனறவாறு.

வி. எனவே வேளாண்மைசெயயாத வழியிலலின கணணிருததலுமபொருளகளுஙகாரணமாகவருந்துனபசசெயகைகடகெலலாமபயனிலலையெனபதாம.

பு. (இ-டு)எ-இ-ள். இருந்தோம்பி-(மனைவியோடும்வனத்திலேபோகாமல்) இருந்து (பொருள்களைப்) பாதுகாத்து, இல்வாழ்வதெல்லாம்-மனையிடத்துவாழ்கின்ற செயல்களெல்லாம், விருந்தோம்பி-விருந்தினரைப்பேணி, வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு-(அவர்களுக்கு)உபகாரஞ்செய்கிறநிமித்தம், எறு.

வி. எனவே உபகாரஞ்செய்யாதபோது, மனையினிடத்தில் இருப்பதும், பொருள்களைக்காப்பதுங், காரணமாகவருந்துன்டச்செயல்களுக்கு எல்லாம், பிரயோசனம் இல்லையென்பதாம்.

அஉ. விருந்துபுறத்ததாத்தானுண்டல்சாவா
மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று.

ப. எது-உணணபபடும பொருளமிாதமேயெனினுந தனனைநோககிவததவிருநதுதனனிலலின புறதததாகததானே யுணடலவிருமபுதனமுறைமையுடைததனறெனறவாறு.

வி. சாவாமருநதுசாவாமைககுககாரணமாகியமருநது- விருநதினறியேயொருகாறறானுணடலைசசாவாமருநதெனபாருளராயினுமொழிகவெனறுரைபபினுமமையும-இவையிரணடுபாடடானுமவிருநதோமபலின சிறபபுககூறபபடடது.

பு. (வி-று) எ-இ-ள். சாவாமருந்தெனினும்-(உண்ணப்படுவது) சாவாதிருப்பதற்குக்காரணமாகிய அமிர்தமேயானா

லும், விருந்துபுறத்ததா-(தன்னைநோக்கிவந்த) விருந்து (தன் மனையின்)புறத்தில்உள்ளதாக, தானுண்டல்-தானேதனித்துண்பது, வேண்டற்பாற்றன்று-விரும்புதலுரிமையுடையது அல்லாதது, எறு.

வி. விருந்தில்லாமலே ஒருபோதுதான்தனித்துண்பது, சாவாதிருக்கக்காரணமாகியமருந்தென்றுவாழ்த்தினாலும், அதுஉரிமையுடையது அன்றுஆதலால், விரும்பாதுஒழிக, என்று சொல்லினும், அமையும். இதற்குபாற்றன்று, ஆதலால், எனக் காரணம்வருவித்து, வேண்டல் என்பதை, எதிர்மறைவியங் கோண்முற்றுவினைஆக்குக. இவைஇரண்டுபாட்டாலும், விருந்தோம்பலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

அ௩. வருவிருந்துவைகலுமோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்படுதலின்று.

ப. எது-தனனைநோககிவநத விருநதைநாடோறுமபுறநதருவானதில வாழககை நலகுரவானவருநதிககெடுதலிலலையெனறவாறு.

வி. நாடோறுமவிருநதோமபுவானுககதனாறபொருடொலையாதுமேனமேறகிளைககுமெனபதாம.

பு. (வ-று) எ-இ-ள். வருவிருந்து-(தன்னைநோக்கி)வந்த விருந்தினரை, வைகலும்-நாள்தோறும், ஓம்புவான்-பாதுகாப்பவனுடைய, வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து-(தரித்திரத்தினாலே) வருந்தி, பாழ்படுதலின்று-கெடுவதில்லை, எறு.

வி. தரித்திரத்தினாலே என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. பருவரல், துன்பம். தினந்தோறும்விருந்தினரைப்பாதுகாப்பவனுக்கு, அந்தப்பாதுகாவலாலே, பொருள்மேன்மேலும்வளருமென்பதாம்.

அ௪. அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையுமுகனமர்ந்து
நல்விருந்தோம்புவானில்.

ப. எது-திருமகணமனமகிழநதுவாழாநிறகுமுகமினியனாயததககவிருநதினரைபபேணுவானதிலவினகணெனறவாறு.

வி. மனமகிழதறகுககாரணநதனசெலவநலவழிபபடுதல-தகுதி-ஞானவொழுககஙகளானுயாதல-இதனாறபொருளகிளைததறகுககாரணஙகூறியவாறு.

பு. (அக-ல்) எ-இ-ள். செய்யாள்-திருமகளானவள், அகன மர்ந்து-மனம்பொருநதி, உறையும்-வாசம்பண்ணுவாள், முகனமர்ந்து-(இனிய)முகம்பொருந்தி, நல்விருந்து - நல்லவிருந்தினரை, ஓம்புவானில்-(உணவுமுதலாயினவைகளாலே)பாதுகாப்பவனுடையமனையினிடத்தில், எறு.

வி. அவள்மனம்பொருந்துவதற்குக்காரணம், அவன்செல்வம்நல்வழிப்படுவது. நல்விருந்து, என்றஇடத்து, நன்மை, அறிவு, ஆசாரமுதலாயினவற்றின்மேல்நின்றது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, மேன்மேலும் பொருள்வளர்வதற்குக்காரணந்தோன்றப்பட்டது.

அரு. வித்துமிடல்வேண்டுங்கொல்லோவிருந்தோம்பி
மிச்சின்மிசைவான்புலம்.

ப. எது - முனனே விருநதினரை மிசைவித்துப்பினமிககதனைததானமிசைவானதுவிளைபுலததிறகுவிததிடுதலுமவேணடுமோவேணடாவெனறவாறு.

வி. கொலலெனபசைநிலை - தானேவிளையுமெனபதுகுறிபபெசசம - இவை மூனறுபாடடாலுமவிருநதோமபுவாரிமமைககணணேயதுமபயனகூறபபடடது.

பு. (வித்-ம்) எ-இ-ள். விருந்தோம்பி-(முன்னே)விருந்தினரை உண்பித்து, மிச்சில்-(பின்)மிகுந்திருந்ததை, மிசைவான்-உண்பவனுடைய, புலம்-கழனிக்கு, வித்துமிடல்-விதைவிதைத்தல்களும், வேண்டுங்கொல்லோ-வேண்டுமோ,(வேண்டாதனவாம்,) எறு.

வி. கொல், என்பது, அசைநிலையிடைச்சொல். தானேவிளையுமென்பது, குறிப்பெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

இனிஇக்குறளுக்குவேறொருமுடிபு.முன்னேவிருந்தினரை (அசனமுதலாயினவைகளாலே) உபசரித்து, அவருண்டுகுறைந்திருந்ததைப்பின்உண்பவனுடையகழனியானது, விதைவிதைத்தலையும்விரும்புமோவிரும்பாது, தானேவிளையுமென்றவாறு.

இதற்கு-வி. வித்தும் என்ற உம்மையைப்பிரித்துக்கூட்டி, வித்திடலும், எனவே, களைபறித்தலும், என் எதிர்தழுவுதலால், எதிரதுதழுவியஎச்ச உம்மையெனக்கொண்டு, கொல்லென்பதை, அசைநிலையாக்கி, ஓகாரமெதிர்மறைப்பொருள்பட நின்றதெனக்கொள்க. மிச்சில் என்பது, உண்டகுறையாகிய எச்சி

லுக்கும், மிகுந்திருந்ததாகியபாண்டக்குறைக்குஞ், சொல்லப்படும். இவற்றைவடநூலார்பரிகலசேடமென்றும், பாண்டசேடமென்றுஞ்சொல்லுவர். இப்படிச்சொன்னதினாலே, விருந்தென்றது, ஞானவொழுக்கத்தை உடையநல்விருந்து எனக்காண்க. இவைமூன்றுபாட்டாலும், விருந்தோம்புவார் இம்மையில்-அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.

அசு. செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பானல்விருந்துவானத்தவர்க்கு.

ப. எது-தனகடசெனறவிருநதைபபேணிபபினசெலலககடவவிருநதினைபபாரததுததானதனோடுணணவிருபபானமறுபிறபபிறறேவனாயவானினுளளாரககுநலவிருநதாமெனறவாறு.

வி. வருவிருநதெனபதிடவழுவமைதி-நலவிருநது-எயதாவிருநது-இதனானமறுமைககணெயதுமபயனகூறபபடடது.

பு. (செல்-கு) எ-இ-ள். செல்விருந்தோம்பி-(அவனிடத்திற்) போனவிருந்தினரைப்பேணி, வருவிருந்துபார்த்திருப்பான்-(பின்பு)போகத்தக்கவிருந்தினரை (எதிர்) பார்த்துத்(தான் அவரோடேகூட உண்ணும்படியாகக்) காத்திருப்பவன், வானத்தவர்க்கு-(மறுபிறப்பிலேதேவனாகி) வானுலகத்துள்ள தேவர்களுக்கு, நல்விருந்து – நல்லவிருந்துதானாவான், எறு.

வி. அவனிடத்திற்போம்விருந்து என்றுசொல்லாமல், வருவிருந்து என்றது, இடவழுவமைதியென்பதை, தரல்வரறன்மைமுன்னிலையையுமேனையவேனையிடத்தையுமெய்துமென்ப, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இங்கேநன்மையாவது, பெறுதற்கு அருமை. இதினாலே, மறுமைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

அஎ. இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லைவிருந்தின்றுணைத்துணைவேள்விப்பயன்.

ப. விருநதோமபலாகியவேளவியினபயனினனவள விறறெனபதோரளவுடைததனறதறகவவிருநதினறகுதியளவேயளவெளறவாறு.

வி. ஐமபெருவேளவியினோனறுகவினவெளவியெனறும-பொருளளவுதானசிறிதாயினுநதககாரகைபபடடககாலவானசிறிதாயபபேராககுமாகலி

னினைத துணைத்தெனபதொனறிலலையெனறுஙகூறினார்- இதனாலிருமையுமபய ததறகுககாரணஙகூறபபடடது.

பு. (இனை-ன்) எ-இ-ள். வேள்வி-(விருந்தோம்பலாகிய) யாகத்தின், பயன்-பிரயோசனமானது, இனைத்துணைத்து-இத் தன்மை அளவையுடையது, என்பதொன்றில்லை-என்றுசொ ல்லக்கிடந்தது ஒன்றுமில்லை, விருந்தின்றுணைத்துணை-(அதற் குஅந்த) விருந்தின்(குணத்தகுதி) அளவே அளவு, எறு.

வி. ஒண்பிரமமேவேதமோதுதலோமம்வளர்த்த
லெண்டெய்வமீதல்பலியேபூத மொண்டொடியீ
ரெண்ணீர்க்கடனாற்றலேபிதிர்விருந்தோம்ப

லண்ணீர்மைமானுடயாகம், என்றுசொல்லப்பட்டஐம் பெருவேள்வியிலே, இது ஒன்றானதினாலேவேள்வியென்றும், உபகாரஞ்செய்யப்பட்டபொருளின் அளவுசிறிதானாலும், அது நல்லோர்கைப்படுமானால் அந்தஅறத்தின்பயன் ஆகாயமுஞ் சுருங்கும்படிவிரியுமாதலால், இனைத்துணைத்தென்பதொன்றி ல்லையென்றுஞ்சொன்னார். நல்லோர்கைப்பட்டஉபகாரப்பய னுக்கு, அளவில்லையென்றதற்குஉதாரணம், நாலடியார்,

உறக்குந்துணையதோராலம்வித்தீண்டி
யிறப்பநிழற்பயந்தா அங்கறப்பயனுந்
தான்சிறிதாயினுஉந்தக்கார்கைப்பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப்போர்த்துவிடும், எனக்காண்க. இதினா லே,இகபர இன்பங்கள் இரண்டும்பெறுதற்குக்காரணஞ்சொ ல்லப்பட்டது.

இனிவேறோருரை. விருந்தோம்பலாகிய அறத்தின்பயனு க்கு அளவில்லை, (ஆயினும்)விருந்தின்றுணைத்துணை-(ஒருவன் செய்யப்படும்) விருந்தும் (அதனையுண்ணும்) விருந்துமாகிய இரண்டின்தகுதி அளவே அதற்கு அளவு, எறு.

இதற்கு,வி. இரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தியைச்சா ர்ந்து, விருந்து என்றது, இங்கேபோசனத்துக்கும், விருந் தினனுக்குங்,கொள்ளக்கிடந்தது. ஒருவன், (எவ்வகைப்பட்ட விருந்தினைச்செய்து,எவ்வகைப்பட்டஉபசாரத்தோடேகூட, எவ்வகைப்பட்ட)விருந்தினனை,உண்பிப்பானோ,அவ்வகைஅள

விற்பயன்கொள்வாரூதலால், விருந்தின்றூணைத்தூணையென்றூர். புதிதாகவந்தவனுக்கிடப்படும்போசனத்துக்குவிருந்தென்றுவழங்குதற்கு உதாரணம்,

வெண்ணெயோவிதுரனிட்டவிருந்தையோ கேலசூழ்ந்த
மண்ணையோவுண்டு மூன்ருள்வருடசிதீர்ந்த மாயோன்,

எனவருதல்காண்க. வேள்வி, அறப். இணைத்தூணைத்தென்பதொன்றில்லையென்றதற்குவிசேடவுரையுமிக்குறளுக்குக்கருத்துரையும்மேற்சொல்லியவையேகொள்க.

அஅ. பரிந்தோம்பிப்பற்றற்ருமென்பர்விருந்தோம்பி
வேள்விதலைப்படாதார்.

ப. எது—நிலையாபொருளகளைவருந்திக்காத்துபினனதனையிழந்து துபொழுதியாமபறறுகோடிலமாயினேமெனறிரஙகுவரபபொருளானவிருந்தினரையோமபிவேளவிபபயனையெயதுமபொறியிலாரெனறவாறு.

வி. ஈடடியவொணபொருளைகாத்தலுமாகாகெடுதலுனபமாகவிறபரிந்தோமபியெனரூ-வேளவியாருபெயா.

பு. (பரி-ர்)ஏ-இ-ள். பரிந்தோம்பி-(நிலையில்லாப்பொருள்களை)வருந்திக்காத்தும்,பற்றற்ருமென்பர்-(இப்பொழுது அவற்றைஇழந்துபோய்) நிராதரவாகுமென் றுபுலம்புவர், விருந்தோம்பி-(அந்தப்பொருள்களாலே) விருந்தினரைப்பாதுகாத்து, வேள்வி-அந்தஉபகாரத்தின்பிரயோசனத்தை, தலைப்படாதார்-பொருந்தாதவர், எறு.

வி. பற்று,ஊன்றுகோல். அது,இங்கேஉவமையாகுபெயராய்நின்றது. புலம்புவதொன்றது, பற்றற்ருமென்பர், என்றசொல்வகையினாலே, பெறப்பட்டது. வேள்வி,காரணஆகுபெயர். ஈட்டலுத்தன்பமதீட்டியவொண்பொருளைக்காத்தலுமாங்கேடுறுத்தன்பம், என்பாராதலால், பரிந்தோம்பியென்ருர். பரிந்தோம்பாதுபற்றறுதலெத்தழுவிநின்றதாகவின், இறந்தகாலதழுவிய எச்சவும்மைகுறைந்துநின்றது.

அ௯. உடைமையுளின்மைவிருந்தோம்பலோம்பா மடமைமடவார்கணுண்டு.

ப. எது - உடைமைககாலததினமையாவதுவிருநதோமபலையிகழும பேதைமையஃதறிநதாரமாடடுளதாகாது பேதையாரமாடடேயுளதாமென றவாறு.

வி. உடைமைபொருளுடையனாநதனமையபபொருளாறகொளளுமப யனையிழபபித துடைமையையினமையேயாககலின மடமையையினமையாகவு பசரிததார-பேதைமையானவிருநதோமபலையிகழிறபொருணினறவழியுமதனா றபயனிலலையெனபதாம-இவையிரணடுபாடடாலுமவிருநதோமபாவழிபபடு ஙகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (உடை-டு)எ-இ-ள்.விருந்தோம்பலோம்பாமடமை-விருந்தோம்பலாகியதருமத்தைப்பேணாதபேதைமையானது, உடைமையுளின்மை - பொருளுடையனாயிருக்குங்காலத்திலே தானேதரித்திரமாம், அது-அந்தபபேதைமையானது,மடவார்கணுண்டு-அறிவிலலாதவர்களிடத்திலேஉள்ளதாம்,எறு.

வி. உடைமை, பொருளுடையவனாயிருக்குந்தன்மை. அந்தப்பொருளாற்பெறப்படும்பிரயோசனததைக்கெடுத்து, ப்பொருளுடைமையைப்பின்பு இல்லாமையாகவேசெயயுமா தலாலே, காரணமாகியமடமையைககாரியமாகிய இன்மையா க உபசரித்தார். அதுவென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்வருவித்துரை க்கப்பட்டது. இப்படிச்சொன்னதினாலே, பொருளுணடான பொழுதே, விருந்தோம்புதலாகியதருமத்தைத்தினந்தோறு ஞ்செய்யாவிடின், அந்தபொருளாற்பயனில்லையென்பதுபெ றப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டாலும், விருந்தோம்பாத போது உண்டாகுங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௯௰. மோப்பக்குழையுமனிச்சமுகந்திரிந்து நோக்கக்குழையும்விருந்து.

ப. எது - அனிசசபபூமொநதுழியனறிககுழையாதுவிருநதினாமுகம வேறுபடடுநோககககுழைவரெனறவாறு.

வி. அனிசசமாகுபெயா - சேயமைககடகணடுழியினமுகமுமதுபறறி நணணியவழியினசொலலுமவைபறறியுடனபடடவழிநனறாறறலுமெனவிருந தோமபுவாரககினறியமையாத மூனற னுணமுதலாயவின முகமிலவழிசசேய மைககணணேவாடிநீஙகு மாதலிறறீணடியவழியலலதுவாடாத வனிசசபபூவி

னுமவிருந்தினாமெல்லியரென்பதாம் - இதனாலவிருந்தோம்புவாரக்குமுதற்கண்ணினமுகமவேண்டுமென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (மோப்-து) எ-இ-ள். அனிச்சம்-அனிச்சப்பூவானது, மோப்ப-மோந்துபார்க்க, குழையும்-வாடும், விருந்து-விருந்தினனானவன், முகந்திரிந்துநோக்க-(விருந்துசெய்பவன்) முகம்வேறுபட்டுப்பார்க்க, குழையும்-வாடுவான், எறு.

வி. தூரத்திலேபார்த்தபொழுதேஇனியமுகமும், அதினாலேகிட்டியபொழுது, இனியசொல்லும், அவற்றாலுடன்பட்டபோது நன்றுசெய்தலுமாகியமூன்றும், விருந்துசெய்பவர்க்குஇல்லாமற்கூடாதவையாம். இவற்றுள்முதலாகியஇனியமுகமில்லாதபோது, விருந்தினர்கண்டுமனங்குழைந்துதூரத்திலேதானேவிலகிப்போவார் ஆதலாலே, தொட்டால்வாடுகின்ற அனிச்சப்பூவினும்விருந்தினர்மெல்லியரென்பதாம். இதுகுறிப்பினாலே, அதனிலும் இதுஉயர்ந்ததென்று உயர்வுதோன்றநின்றவேற்றுமையென்னும்அலங்காரம். கூற்றினுங்குறிப்பினுமொப்புடையிருபொருள்வேற்றுமைபடவரின்வேற்றுமையதுவே.என்னும், அணியியற்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இதினாலேவிருந்தோம்பலிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது. இதனுள் விருந்தோம்புவார்க்குமுதற்கண் இனியமுகமவேண்டுமெனவே, வருகின்ற அதிகாரம் இனியவைகூறலாதலால், அதிகாரமுறையும்விளங்கிற்று. என்னெனின், இனியமுகத்தோர்சொல்பவை, இனியசொற்களேயாதலால், எனக்காண்க. இனிமுகந்திரிந்து நோக்கக்குழையும்விருந்தென்பதற்கு, விருந்தோம்பலிடத்துஉபசாரஞ்சிறிதுகுறையினும்மலர்ந்தமுகத்தினனாகவந்த விருந்தினனதுமுகம்வேறுபட்டுப்பார்ப்பதினாலே விருந்தோம்பலாகிய தருமம்வாடுமென்பதே, சிறந்துகாட்டிற்றுப்போலும். இதற்கு விருந்தென்பதைமும்மடியாகுபெயராகக்கொள்க.

௰. அதிகாரம்.

இனியவைகூறல்.

ப-ம. இனியவைகூறல-அஃதாவதுமனததினகணுவகையைவெளிபபடுபபனவாயவினியசொறகளைசசொலலுதல-இதுவுமவிருநதோமபுவாாககினறியமையாதாகலினவிருநதோமபலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (இ-ல்) அதாவது, மனசிலே இருக்கின்றமகிழ்ச்சியைவெளிப்படுப்பவையாகியஇனியசொல்லுக்களைச்சொல்லுவதைச்சொல்வது. அதிகாரமுறைமேலேசொல்லப்பட்டது.

௯௧. இன்சொலாலீரமளைஇப்படிறிலவாஞ்
செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்.

ப. எது-இனசொலாவனவனபொடுகலநதுவஞசனையிலவாயிருககினறவறததினையுணாநதாாவாயிறசொறகளெனறவாறு.

வி. ஆலஅசைநிலை-அனபொடுகலததலஅனபுடைமையைவெளிபபடுததல - படிறினமைவாயமை -மெயயுணாநதாாநெஞசிறகெலலாஞசெமமையுடைததாயததோனறலிறசெமபொருளெனபபடடது-இலவாஞசொலலெனவியையுமவாயெனவேணடாதுகூறினா- தீயசொறபயிலாவெனபதறிவிததறகு-இதனானெசொறகிலககணஙகூறபபடடது.

பு. (இன்-ல்) எ-இ-ள். இன்சொல்-இனியசொல்லானவை, ஈரமளைஇ-அன்போடுகலந்து, படிறிலவாம்-பொய்மை இல்லாதனவாம், செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல் -அறப்பொருளை அறிந்தவர்வாய்ச்சொற்களாம், எறு.

வி. ஆல், அசைநிலையிடைச்சொல், அன்பொடுகலத்தல், அன்புடையகுணத்தை வெளிப்படுத்துவது. தருமமானது, மெய்யுணர்ந்தவருடையநெஞ்சினுக்குஎல்லாஞ்செம்மையுடையதாய்த்தோன்றுவதினாலே, செம்பொருளென்றார். ஆம்என்னும்பெயரெசசம், சொல்என்பதனொடுமுடிந்தது. செம்பொருள் ண்டார்சொல்லெனவே அமையும், வாய் எனவேண்டாதுசொன்னாரெனின், அவர்களுடையவாய்க்குத்தீயசொற்பழக்கம்இராதென்பது தெரிவிப்பதற்குஎனக்கொள்க. எப்படியெனின், இப்படிவேண்டாதுசொல்லுஞ்சொல்லுக்கு, விதப்புக்கிளவியென்றுபெயர்; சூத்திரம், விதப்புக்கிளவிவேண்டிய

துவிளைக்கும் என்பாராதலால், அப்படிப்பொருள்கொள்ளப் பட்டது. விதட்பு, அதிகம். இனி இதற்கு, செம்பொருள்கண் டார்வாய்ச்சொலின்சொல்லென்றுகூட்டி, அறப்பொருள்உண ர்ந்தார்வாயாற்சொல்லுமின்சொலாவன, அன்போடுகலந்து பொய்மைஇல்லாதனவாம், எனமுடித்துப்பொருள்கொளினு ம்அமையும்.வாய்ச்சொல், உருபுதொக்கமூன்றாம்வேற்றுமை த்தொகை. இன்சொல்,பண்புதொகை. வாய்ச்சொல்லின்சொ ல், என இரண்டுங்கூட்ட, வினைத்தொகை. இவர்,

கல்லாதானொட்பங்கழியநன்றாயினுங்

கொள்ளாரறிவுடையார், என்று சொல்லுவர் ஆதலாற்,க ல்லாதார்அறநிலை உணராதுமனமாசுடையராதலாலே,அவர்வா ய்ச்சொல்லும்அன்போடுகலந்துபொய்மை இல்லாதனவாகி லும், அவற்றை இன்சொலெனல்கூடாவெனவிலக்குதற்பொரு ட்டு, மேற் செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்லெனவிசேடி த்தார் எனக்கொள்க. இதினாலே இன்சொல்லுக்கு இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.

௯௨. அகனமர்ந்தீதலினன்றேமுகனமர்ந்
தின்சொலனாகப்பெறின்.

ப. எது-நெஞ்சுவந்தொருவாககுவேண்டியதொருபொருளைக்கொடுத் தலினுநன்றுகண்டபொழுதேமுகமினியனாயதனோடினியசொல்லையுமுடைய னாகப்பெறினென்றவாறு.

வி. இன்முகத்தோடுகூடியவின்சொலீதலபோலப்பொருளவயத்ததன் றித்தனவயத்ததாயினுமறநெஞ்சுடையாரககலலதியலபாக வின்மையினதனி னுமரிதென்னுங்கருத்தானின்சொலனாகப்பெறினென்றார்.

பு. (அக-ன்)எ-இ-ள். முகனமர்ந்து-(கண்டபொழுதே இனிய) முகம்பொருந்தி, இன்சொலனாகப்பெறின்-(அதனோ டேகூட) இனியசொல்லையும் உடையவனாகப்பெற்றால்,(அது) அகனமர்ந்து-மனம்பொருந்தி, ஈதலினன்று-(ஒருவர்க்குவே ண்டியதொருபொருளைக்) கொடுப்பதினுநன்மையுடையது, எறு.

வி. இன்முகத்தோடுகூடியஇன்சொல்லானது, ஈகையை ப்போலப்பொருளின்வசப்படாது தன்வசப்படுவதானாலும்,

தருமசிந்தனை உடையவர்களுக்கே அல்லாமற் சுபாவத்திலே இல்லாததினாலே, அகனமர்ந்து ஈதலினும் இது அரிதென்கிற கருத்தைக்கொண்டு, முகனமர்ந்தின்சொலனாகப்பெறின் என்றார். ஏகாரம், அசைநிலை. இனி, முகனமர்ந்தின்சொலனாகப்பெறின், அது, அகனமர்ந்தீதல்போல நன்றெனக்கொளினும் அமையும்.

௯௩. முகத்தானமர்ந்தினிதுநோக்கியகத்தானா
மின்சொலினதேயறம்.

ப. எது-கண்டபொழுதே முகத்தானவிருமபியினிதாகநோக்கிப்பின்னணணிய வழிமனத்துடனாகிய வினியசொற்களைச்சொல்லுதலின்கண்ணதேயறம் எறு.

வி. நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென்வடையடுத்துநின்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டது-ஈதலின்கண்ணதன்றென்றவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்முகத்தோடுகூடிய வின்சொன்முன்னரே பிணித்துக்கோடலின்விருந்தோம்புதற்கட்சிறந்ததென்பதுகூறப்பட்டது.

பு. (முக-ம்) எ-இ-ள். முகத்தானமர்ந்து-(கண்டபொழுதே) முகத்தினாலேபொருந்தி, இனிதுநோக்கி-இனிதாகப் பார்த்து, (பின்புகிட்டிவந்தபோது) அகத்தானாம்-மனத்தோடுபட்டதாகிய, இன்சொலினதேயறம்-இனியசொற்களைச்சொல்லுதலிடத்தையுடையதே அறமாவது, (ஈதலிடத்தையுடையதன்று,) எறு.

வி. ஈதலிடத்தையுடையதன்றுஎன்பது, குறிப்புஎச்சம். நோக்கிஎன்றவினையெச்சமானது, இன்சொல்என்பதனை, இனியசொற்களைச்சொல்லுதல் எனவிரித்துச் சொல்லென்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டுமுடிந்ததெனக்கொள்க. இவையிரண்டுபாட்டாலும், இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல், விருந்தோம்பலென்னும் அதிகாரத்திலேசொல்லியபடி, விருந்தோம்புதலுக்குச்சிறந்தது என்பது, சொல்லப்பட்டது. இனியிதற்குநோக்கியென்னும் வினையெச்சத்தை, எச்சத்திரிபு எனக்கொண்டு, அது ஆம்என்னும் பெயரெச்சத்தைக்கொண்டுமுடிய, அப்பெயரெச்சம், இன்சொலினது, என்னுங்குறிப்புமுற்றின்பகுதியாகி, அடையடுத்துநின்றஇன்சொல், என்னும்பெயரோடுமுடிந்ததெனக்கொண்டு, முகத்தினாலே அமர்ந்தினிது

நோக்கினதினாலே, மனத்தோடுபட்டுவந்ததாகிய இனியசொல்லை உடையதே அறமாவது, எனக்கொளினும் அமையும்.

கூச. துன்பறூஉந்துவ்வாமையில்லாகும்யார்மாட்டு
மின்புறூஉமின்சொலவாக்கு.

ப. எது-எலலாாமாடடுமினபததைமிகுவிககுமினசொலலையுடையாா
ககுததுளபததைமிகுவிககுநலகுரவிலலையாமெனறவாறு.

வி. நாமுதலியபொறிகளசுவைமுதலியபுலனகளைநுகராமையுடைமை
யிறறுவவாமையெனறாா-யாாமாடடுமினபுறூஉமினசொலவாககுபபகையுநொ
துமலுமினறியுளளதுநணபேயாமாகவேயவரெலலாசசெலவமுமெயதுவரென
பதுகருததது.

பு. (துன்-கு) எ-இ-ள். யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும், இன்புறூஉம்-இன்பத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற, இன்சொலவர்க்கு-இனியசொல்லைஉடையவர்களுக்கு, துன்புறூஉம்-துன்பத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற, துவ்வாமை-தரித்திரமானது, இல்லாகும்-இல்லையாம், எறு.

வி. நாமுதலாகியஇந்திரியங்கள், இரசம்முதலாகியபுலன்களை அநுபவியாதிருப்பதை உடையது, தரித்திரமாதலால் அதைத்துவ்வாமையென்றார். துப்பு, அநுபவம். துவ்வாமை, அநுபவியாமை. இப்படிச்சொன்னதினாலே, எல்லாரிடத்திலும்மிகுந்தஇன்பத்தைஉண்டாக்குகிற இன்சொலுடையவர்களுக்குப்பகையும்புதுமுகமும்இல்லாமல், நட்பேஉளதாம். உளதாகவே, எல்லாச்செல்வமும்பொருந்துவார்கள் என்பதாம்.

கூடு. பணிவுடையனின்சொலனாதலொருவற்
கணியல்லமற்றுப்பிற.

ப. எது-ஒருவனுககணியாவதுதனனாறறாழபபடுவாாகடடாழசசியுடையனாயெலலாாகணணுமினியசொலலையுடையனாதலிவையிரணடுமினறிமெயககணியுமபிறவணிகளணியாகாவெனறவாறு.

வி. இனசொலனாதறகினமாகவிறபணிவுடைமையுமுடனகூறினாா-மறறசைதிலை-வேறறுமையுடைமையாறபிறவெனவுமிவைபோலபபேரழகுசெயயாமையானலலவெனவுங்கூறினாா - இவையிரணடுபாடடானுமினியவைகூறுவாாககிமமைபபயனகூறபபடடது.

பு- (ப-ற) எ-இ-ள். ஒருவற்கணி-ஒருவனுக்கு ஆபரணமாவது, பணிவுடையன்-(தன்னாலே தாழப்படுவாரிடத்திலே)

தாழ்வுடையவனாகி, இன்சொலனாதல்-(எல்லாரிடத்திலும்) இனியசொல்லை உடையவனாவது, (இவையிரண்டுந்தவிர) பிற-(வேறேதேகத்திலேதரிக்கப்பட்ட) ஆபரணங்கள், அல்ல-ஆபரணங்கள் அல்ல, எறு.

வி. பணிவுடைய இன்சொல்லுக்கு இனமானதினாலே, பணிவுடைமையையும் அதனோடேசேர்த்தும்; இவையிரண்டுந்தனக்கு ஐயிக்கியப்பட்டிருப்பதுபோலாகாமல்வேறுபட்டே இருப்பதால், ஆபரணங்களைப்பிற என்றும்; இவற்றைப்போல உயிர்க்கு அழகுசெய்யாமையாலும், ஒருவன்கற்றவர்சபையிலேஎல்லா ஆபரணங்களையும்பூண்டு இறுமாந்துகடுஞ்சொற்சொல்லுவானானால் அவனைப்புறம்போக்கிக் கற்றவர்கண்ணாலேநோக்கவும்நோக்கார், ஆதலால் அப்பொது அந்த ஆபரணங்களிருந்தும் அவனுக்குஒருசிறப்புமில்லாததினாலும், அணியல்லவென்றுஞ்சொன்னார். மற்று, அசைநிலை. அணியென்பது, செய்யுளிருமருங்குஞ்சென்றுபொருள்முற்றுவதினாலே, தரப்பிசைப்பொருள்கொளாகக்கொள்க. இவையிரண்டுபாட்டாலும் இன்சொலுடையார்க்குவரும்இம்மைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

௯௬. அல்லவைதேயவறம்பெருகுநல்லவை
நாடியினியசொலின்.

ப. எது-பொருளாறபிறாககுநனமைபயககுஞசொறகளைமனததானாராயநதினியவாகவொருவனசொலலுமாயினவனுககுபபாவஙகடேயவறமவளருமெனறவாறு.

வி. தேயதலதனபகையாகியவறமவளாதலிறறனககுநிலையினறிமெலிதல--தவததினமுனனிலலாதாமபாவமெனபது மிபபொருடடு- நலலவைநாடிசசொலலுஙகாலு ஙகடியவாகசசொலலினாகா தெனபதாமிதனானமறுமைபபயனகூறபபடடது.

பு. (அல்-ன்)எ-இ-ள். நல்லவை-(பொருளாற்பிறருக்கு) நன்மைதரப்படுஞ்சொற்களை, நாடி-(மனசினாலே)ஆராய்ந்து இனியசொலின்-இனிமையவாக (ஒருவன்)சொல்லுவானானால (அவனுக்கு) அல்லவைதேய-பாவங்கள்தேய்ந்துபோம்படியாக, அறம்பெருகும்-தருமம்வளரும், எறு.

வி. தேய்தலாவது, தனக்குப்பகையாகிய அறம்வளர்வதினாலே, நிலை இல்லாமலே, மெலிந்துபோவது. அல்லவைதேய அறம்பெருகுதற்குஉதாரணம்,

விளக்குப்புகவிருண்மாய்ந்தாங்கொருவன்
றவத்தின்முன்னில்லாதாம்பாவம், எனக்காண்க. நல்லவைநாடிச்சொல்லும்போதுங் கடுஞ்சொல்லாற்சொல்லலாகாதென்பதாம். இதினாலே மறுமைப்பயன்சொல்லப்பட்டது.

௯௭. நயனீன்றுநன்றிபயக்கும்பயனீன்று
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்.

ப. எது - ஒருவனுககிமமைககுநீதியையுமுணடாககிமறுமைககறததையுமபயககுமபொருளாறபிறாககுநனமையைககொடுததினிமைபபணபினீஙகாதசொலலெனறவாறு.

வி. நீதியுலகததோடுபொருநதுதல- பணபெனறதீணடதிகாரததானினிமைமேனினறது-தலைபபிரிதலொருசொனனீாமைதது.

பு. (நய-ல்) எ-இ-ள். நயனீன்று - (ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு)நீதியையும்உண்டாக்கி,நன்றிபயக்கும்-(மறுமைக்கு) அறத்தையுந்தரும், பயனீன்று-(பொருளாற்பிறர்க்குநன்மையாகிய) பிரயோசனத்தைத்தந்து, பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல்-(இனிமையாகிய)குணத்திலேநின்றும்நீங்காதசொல், எறு.

வி. நயன், உலகத்தோடுபொருந்துகின்றநீதி. நயம்,நயன் என மொழி இறுதிப்போலியாய்நின்றது. பண்பு என்றது, இங்கே அதிகாரத்தினாலேஇனிமைப்பண்பாயிற்று. தலைப்பிரிதல், பிரிதல்; இது,இரண்டுசொற்போலத்தோன்றினாலும் ஒருசொல்லின்தன்மையையுடையது;அல்லதுதலையென்பது, இடமெனக்கொண்டு,இடத்தில்நின்றுநீங்குதல்எனினும்அமையும்.

௯௮. சிறுமையுணீங்கியவின்சொன்மறுமையு
மிம்மையுமின்பந்தரும்.

எது-பொருளாறபிறாககுநோயசெயயாதவினியசொலலொருவனுககிருமையினுமினபததைபபயககுமெனறவாறு.

வி. மறுமையினபமபெரிதாகவினமுறகூறப்பட்டது-இமமையினபமமாவதுலகநதனவயதததாதிலானலலனவெயதியினபுறுதல - இவையிரணடுபாடடானுமிருமைப்பய னுமொருகையதுதலவலியுறுததப்பட்டது.

பு. (சி-ம்)ஈ-இ-ள். சிறுமையுணீங்கியவின்சொல்-(பொருளாற்பிறர்க்குச்செய்யுந்) துன்பப்பிரயோசனத்திலேநின்று நீங்கிய இனியசொல்லானது, மறுமையுமிம்மையுமின்பந்தரும்-(ஒருவனுக்கு) இம்மைமறுமையென்கின்ற இருமையிலும் இன்பத்தைத்தரும், எறு.

வி. சிறுமை, துன்பம்; அது, கடிஞ்சொல்வின்பயனுதலாற்சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல்லென்றார். மறுமை இன்பம்பேரிதாதலால்அது,முன்சொல்லப்பட்டது.இம்மை இன்பமாவது, இன்சொலடையானுக்கு உலகத்தன்வசப்படுதலாலே, நல்லவைகளை அடையப்பெற்றுஅநுபவித்து இன்பப்படுவது. இவையிரண்டுபாட்டாலும்இருமைப்பயன்முழுமையும் பெறுவது, வலியுறுத்தி (பலப்படுத்திச்) சொல்லப்பட்டது.

கூகூ. இன்சொலினிதீன்றல்காண்பானெவன்கொலோ
வன்சொல்வழங்குவது.

ப. எது - பிறாகூறியவினசொறறனகினபமபயததலையநுபவிததறிகினறவனதுநிறகபபிறாமாடடுவனசொலலைசசொலலுவதெனனபயனகருதியெனறவாறு.

வி. இனிதெனறதுவினைகுறிபபுபபெயர் - கடுஞசொறபிறாகுமிஞனதாகலினதுகூறலாகாதெனபதுகருதது.

பு. (இன்-து)ஈ-இ-ள். இன்சொல்-(பிறர்சொல்லிய)இனிபசொல்லானது, இனிதீன்றல்-(தனக்கு)இன்பந்தருவதை, காண்பான்-(அநுபவித்து) அறிபவன், (அதைவிட்டுப்பிறரிடத்தில்) வன்சொல்வழங்குவது-கடிஞ்சொல்லைச்சொல்வது, எவன் கொலோ-என்ன (பிரயோசனத்தைக்குறித்தோ,) எறு.

வி. கொல் என்றது, அசைநிலை. கடிஞ்சொல்லானது, பிறருக்கும் இன்பமாகாது, ஆகலால் அது சொல்லலாகாதென்பதுகருத்து.

ஈ. இனியவுளவாகவின்னாதகூறல்
கனியிருப்பக்காய்கவர்ந்தற்று.

ப. எது-அறமபிறககுமினியசொறகளுநதனககுளவாயிருககவவறறை ககூறாதுபாவமபயககுமினனாதசொறகளையொருவனகூறுதலினியகனிகளுநத னகைககணுளவாயிருககவவறறைநுகராதினனாதகாயகளை நுகாநததனோடொ ககுமெனறவாறு.

வி. கூறுதலெனபதனாறசொறகளெனபதுபெறறும - பொருளவிசேடி ததுநினறபணபுகளுவமைககணணுஞ்சென்றன-இனியகனிகளெனறதவவையு ணடநெலலிககனிபோலவமிழதானவறறை-இனனாதகாயகளெனறது- காஞசி ரஙகாயபோலநஞசானவறறை-கடுஞசொறசொலலுதனமுடிவிறறனககேயின னாதெனபதரம - இவையிரணடுபாடடானுமினனாதகூறலினகுறறஙகூறபபட டது.

பு. (இ-று) எ-இ-ள். இனிய-(தருமத்தைஉண்டாக்குகின்ற) இனிமையையுடையசொற்களும், உளவாக-(தனககு) உண்டாயி ருக்க, (அவற்றைவிட்டுப்பாவத்தையுண்டாக்குகின்ற) இன்னாத- இன்பமில்லாதவையாகியசொற்களை, கூறல்-(ஒருவன்) சொல் வது, கனியிருப்ப-(இனிய) கனிகளும் (தன்கையில்) உண்டாயி ருக்க, (அவற்றைப்புசியாமல்) காய்கவர்ந்தற்று-(இனிமையில் லாத) காய்களைப்புசித்ததோடேயொக்கும், எறு.

வி. கூறல்என்பதினாலே, சொற்களென்பதுபெற்றோம். உபமேயமாகியசொற்களைவிசேடித்துநின்ற இனிமை இன் னாமை என்னும்பண்புகள், உபமானமாகிய கனி காய் என் பனவற்றையும் விசேடித்துநின்றன. இங்கே உபமானஅடை யாகிய இனிமை இன்னாமைகள், அமிர்தத்தையும்விடத்தையு ம் ஒத்தபண்புகள். கடுஞ்சொல்லைச்சொல்வது, முடிவிலேத னக்கேதீங்குதருமென்பதுகருத்து. இவையிரண்டுபாட்டாலு ங்கடுஞ்சொற்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰க. அதிகாரம்.

செய்நன்றியறிதல்.

ப-ம. செயநனறியறிதலஅஃதாவது - தனககுபபிறாசெயதநனமை யைமறவாமை -இனியவைகூறியிலலறமவழுவாதாாககுயதியிலகுறறஞசெய நனறிகோறலேயாகலினதனைபபாதுகாததுககடிதறபொருடடிஃதினியவை கூறலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (செய்-ல்) அதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்தநன்மையைமறவாமல் அறிவதைச்சொல்வது. இனியசொற்களைச் சொல்லி இல்லறத்திலேவழுவாதவர்க்கு ஒழியாதகுற்றமாவது செய்நன்றிமறப்பதேயாதலால், அதைப்பாதுகாத்துவிலக்கு கிறநிமித்தம், இனியவைகூறலின்பின் இதுவைக்கப்பட்டது.

௱௧. செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்
வானகமுமாற்றலரிது.

ப. எது-தனககுமுனனோருதவிசெயயாதிருககவொருவனபிறனுககுச செயதவுதவிககுமணணுலகுமவிணணுலகுஙகைமாறுகககொடுததாலுமொத தலரிதெனறவாறு.

வி. கைமாறுகளெலலாஙகாரணமுடையவாகலிறகாரணமிலலாவுதவி ககாறறுவாயின-செயயாமைசசெயதவெனறுபாடமோதிமறிததுதவமாடடா மையுளளவிடததுசசெயதவுதவியெனறுரைபபாருமுளர.

பு. (செய்-து)எ-இ-ள். செய்யாமல்-(தனக்குமுன்னொரு உதவி) செய்யாதிருக்க, செய்தவுதவிக்கு-(அவன்பிறன் ஒருவனுக்குச்) செய்யப்பட்ட உதவிக்கு, வையகமும்வானகமும்-மண்ணுலகத்தையும் வானுலகத்தையும், (கைமாறாகக்கொடுத்தாலும்) ஆற்றலரிது-ஆற்றாது, எறு.

வி. கைமாறுதவிகள் எல்லாங்காரணமுடையவை, இது காரணம் இல்லா உதவிஆதலால், ஆற்றலரிதென்றார். செய்யாமைச்செய்தவுதவியென்றுபாடமோதி, மறுபடி உதவமாட்டாமல் இருந்த இடத்திற்செய்த உதவியென்றுசொல்வாரும் உண்டு.

௱௨. காலத்தினாற்செய்தநன்றிசிறிதெனினு
ஞாலத்தின்மாணப்பெரிது.

ப. எது-ஒருவனுககிறுதிவநதவெலலைககணொருவனசெயதவுபகாரந தனனைநோககசசிறிதாயிருநததாயினுமககாலநதனனைநோககநிலவுலகததி னுமிகபபெரிதெனறவாறு.

வி. அககாலநோககுவதலலதுபொருணோககலாகாதெனபதாம-காலததினாலெனபதுவேறறுமையைககம.

பு. (கா-து) எ-இ-ள். காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு ஆபத்துவந்த) காலத்திலே, செய்தநன்றி-(ஒருவன்) செய்த உபகா

ரம், சிறிதெனினும்-(அந்தஉபகாரத்தைப்பார்க்கச்)சிறிதாயிருந்தாலும், (அந்தக்காலத்தைக்குறிக்க) ஞாலத்தின்-நிலவுலகத்திலும், மாணப்பெரிது-மிகவும்பெரிதாம், எறு.

வி. காலத்தில் என்பதற்குக் காலத்தினால் என ஆலுருபு, மயங்கிநின்றது, உருபுமயக்கம். காலத்தைக்குறிப்பதே அல்லாமற்பொருளைக்குறிக்கலாகாது, என்பதுகருத்து.

௱௬. பயன்றூக்கார்செய்தவுதவிநயன்றூக்கி
னன்மைகடலிற்பெரிது.

ப. எது-இவாககிதுசெயதாவினனதுபயககுமெனறாராயதலிலராயச செயதவுதவியாகியவீரமுடைமையையாராயினநதநனமை கடலினுமிகபபெரிதாமெனறவாறு.

வி. இவைமூனறுபாடடானுமுறையே காரணமினறிச செயததூஉஙகாலததினாறசெயததூஉமபயனறூககாசசெயததூஉமளவிலவாதவகூறபபடடன.

பு. (பய-து) எ-இ-ள். பயன்றூக்கார்-(இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னதுபலிக்குமென்று) அந்தப்பயனை ஆராயாதவராகி,(ஒருவனுக்குச்)செய்தவுதவிநயன்-செய்தஉதவியினுடையநீதியை, தூக்கின்-ஆராய்ந்துபார்த்தால், நன்மைகடலிற்பெரிது-(அந்த) நன்மையானதுகடலினும்மிகப்பெரிதாம், எறு.

வி. பயன்றூக்கார்என்னுமுற்றுவினை, இங்கே எச்சவினையாய்நின்றது; வினைமுற்றேவினையெச்சமாகலுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இவைமூன்றுபாட்டாலுமுறையாகவே, காரணமில்லாமற்செய்த உதவிக்கும், காலத்திற்செய்த உதவிக்கும், பயனை ஆராயாதுசெய்த உதவிக்கும், அளவில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

௱௭. தினைத்துணைநன்றிசெயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பயன்றெரிவார்.

ப. எது-தமககுததினையளவிறறாகியவுபகாரததையொருவனசெயதானாயினுமதனையவவளவிறறாககககருதாதுபனையளவிறறாககககருதுவரககருததினபயனறெரிவாரெனறவாறு.

வி. தினை--பனையெனபனசிறுமைபெருமைகடகுககாடடுவனசிலவள வை-அககருததினபயனாவதஙஙனஙகருதுவாாககுவருமபயன.

பு. (தினை-ர்) எ-இ-ள். தினைத்துணைநன்றிசெயினும்-(தமக்குத்) தினை அளவு உபகாரத்தை (ஒருவன்)செய்தானானாலும், (அதை அந்த அளவாகநினையாமல்) பனைத்துணையாக்கொள்வர்-பனை அளவாக (மனதிலே) நினைத்துக்கொள்வர், பயன்றெரிவார்-அந்தநினைப்பின்பயனைத்தெரியத்தக்கவர், எறு.

வி. தினைபனையென்பவை, சிறுமைபெருமைகளுக்குக் காட்டப்படுஞ்சில அளவு. அந்தநினைப்பின்பயனாவது, அப்படிநினைப்பவர்களுக்குவரும்பிரயோசனம்.

௱௫. உதவிவரைத்தன்றுதவியுதவி
செயப்பட்டார்சால்பின்வரைத்து.

ப. எது-கைமாறானவுதவிகாரணததானுமபொருளானுஙகாலததானுமாகிய மூவகையானுமுனசெயத வுதவியளவிறறனறதனைச செயவிததுககொணடவாதமமமைதியளவிறறெனறவாறு.

வி. சாலபெவவளவுபெரிதாயிறறுதவியுமவவளவுபெரிதாமெனபாாசாலபினவரைததெனறாஇவையிரணடுபாடடானுமூனறுமலலாதவுதவிமாததிரமுமறிவாாககுசசெயதவழிபபெரிதாமெனறுகூறபபடடது.

பு. (உத-து) எ-இ-ள். உதவி-கைம்மாறு உதவியானது, உதவிவரைத்தன்று-(காரணம்பற்றியும் பொருள்பற்றியுங்காலம்பற்றியுமுன்செய்த) உதவி அளவையுடையதன்று, உதவிசெயப்பட்டார்-அந்த உதவியைச்செய்யப் பெற்றுக்கொண்டவருடைய, சால்பின்வரைத்து-மேன்மையின் அளவைக்கொண்டிருக்கும், எறு.

வி. மேன்மை எவ்வளவுபெரிதாயிற்றோ, உதவியும் அவ்வளவுபெரிதாமென்றுசொல்லவந்தவர், சால்பின்வரைத்துஎன்றார். உதவிவரைத்தன்று என்றதினாலே, முன் உதவி என்றது, கைம்மாறுஉதவியென்பதுபெற்றோம். இவையிரண்டுபாட்டாலுமேற்சொல்லப்பட்டமூன்றும் அல்லாதகைம்மாறு உதவிமாத்திரமும்அறிவார்க்குச்செய்தபோதுபெரிதாமென்றுசொல்லப்பட்டது.

௱௬. மறவற்கமாசற்றார்கேண்மைதுறவற்க துன்பத்துட்டுப்பாயார்நட்பு.

ப. எது-துனபககாலததுததனககுபபறறுககோடாயினாரதுநடபை விடாதொழிகவறிவொழுககஙகளிறகுறறமறறாரதுகேணமையை மறவாதொழி கவெனறவாறு.

வி. கேணமை-கேளாநதனமை-இமமைககுறுதிகூறுவாாமறுமைக குறுதியுமுடனகூறினார.

பு. (மற-பு) எ-இ-ள். துன்பத்துள்-துன்பம்வந்தகால த்தில், துப்பாயார்நட்பு-(தனக்கு) ஆதாரமாயினவருடையசி நேகத்தை, துறவற்க-விடாதிருக்க, மாசற்றார்கேண்மை-(அறி வுஆசாரங்களிலே) குற்றமற்றவருடையநட்பை, மறவற்க-மற வாதிருக்க, எறு.

வி. துப்பு, ஊன்றுகோல். அதுபோலத்தளர்ச்சிவந் தபோதுதாங்கினார் என்றுசொல்லவந்தவர், துன்பத்துட்டு ப்பாயார் என்றார். இவர்நட்பு இம்மைக்குஉறுதியென்றுசொ ல்லவந்தவர், மறுமைக்குறுதியாகிய, மாசற்றார்கேண்மையுமு டன்சொன்னார்.

௱௭. எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்தங்கண் விழுமந்துடைத்தவர்நட்பு.

ப. எது--தஙகணெயதியதுனபததைநீககினவருடையநடபினையெழு மையினையுடையதமமெழுவகைபபிறபபினுநினைபபாநலலோரெனறவாறு.

வி. எழுமையெனறதுவினைபபயனறொடருமேழுபிறபபினையதுவளையா பதியுடகணடது--எழுவகைபபிறபபுமேலேயுரைததாம- விரைவுதோனறதது டைததவரெனறார--இவையிரணடுபாடடானுநனறிசெயதாரதுநடபுவிடலா காதெனறதுகூறபபடடது.

பு. (எழு-பு) எ-இ-ள். தங்கண்-தம்மிடத்து, (அடைந் த) விழுமம்-துன்பத்தை, துடைத்தவர்நட்பு-நீக்கினவருடை யசிநேகத்தை, எழுமை-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய, எழுபிறப்பும்-(தமது) எழுவகைப்பிறப்பிலும், உள்ளுவர்-நி னைப்பார் (நல்லோர்,) எறு.

வி. எழுமை என்றது, வினைப்பயன்தொடரும்எழுவகை ப்பிறவிக்குணங்களை, அது, வளையாபதியென்னும்இலக்கியத் திற்கண்டது. விரைவுதோன்றும்படியாகத் துடைத்தவரென்

ஞர்.

இனி இதற்குவேறுரை. தங்கண்-தமதுகண்களிலேநின்றும், வீழும்-விழுகின்ற, அம்-நீரை (கண்ணீரை,) துடைத்தவர்-போக்கினவருடைய, நட்பு-சிநேகத்தை, எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்-எழுவகைப்பிறவிக்குணங்களையுடைய எழுவகைத்தோற்றங்களிலும் (சனனந்தோறும்) நினைப்பார், (நல்லோர்) எறு.

இதற்கு-வி. வினையினால் எடுத்த உடம்புகளுக்கு அடுத்தகுணங்கள்முழுவதும்அமைந்திருப்பதுஅரிதாதலால்,அவைமுழுதும் அமைந்தவெனச்சொல்லவந்தவர், எழுமையெழுபிறப்புமென்றும்,தமதுஉள்ளத்திலேநின்றும்அளவிடக்கூடாமல் எழுந்ததுன்பத்தை ஒழித்தவரென்றுசொல்லவந்தவர், அதன்காரியமாகியகண்ணீரைத் துடைத்தவரென்றுஞ்,சொன்னார். இவையிரண்டுபாட்டாலும், உதவிசெய்தவருடையநட்பைவிடலாகாதென்றது, சொல்லப்பட்டது.

௱அ. நன்றிமறப்பதுநன்றன்றுநன்றல்ல
தன்றேமறப்பதுநன்று.

ப. எது-ஒருவனமுனசெயதநனமையைமறபபதொருவறகறனனறவனசெயததீமையைசசெயதபொழுதேமறபபதறனெனறவாறு.

வி. இரணடு மொருஙகேசெயயபபடடவழிமறபபது மறவாததுமவகுததுககூறியவாறு.

பு. (நன்-று)எ-இ-ள். நன்றி-(ஒருவன்செய்தஉதவியை, மறப்பது-(ஒருவன்)மறந்துவிடுவது, நன்றன்று-தருமம்அன்றாம், நன்றல்லது-(அவன்பின்புசெய்த) தீமையை, அன்றே-அப்பொழுதே, மறப்பதுநன்று-மறந்துவிடுவதுதருமமாம், எறு.

வி. இரண்டும் ஒருவனாலேசெய்யப்பட்டபோது, மறப்பதும், மறவாததுஞ், சொல்லியபடி.

௱௯. கொன்றன்னவின்னாசெயினுமவர்செய்த
வொன்றுநன்றுள்ளக்கெடும்.

ப. எது - தமககுமுனனொருநனமைசெயதவாபினகொனறாலொததவினனாதவறறைசசெயதாராயினுமவையெலலாமவாசெயதநனமையொனறனையுநினைககவிலலையாமெனறவாறு.

வி. தினைத்துணைபனைத்துணையாகக்கொள்ளப்படுதலினவொன்றுமே யவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமென்பதாம்-இதனானறல்லதன்றேமறக்குநதிற ங்கூறப்பட்டது.

பு. (கொன்-ம்) எ-இ-ள். கொன்றன்ன-(தமக்குமுன்னொரு உதவிசெய்தவர்பின்தன்னைக்) கொன்றதைஒத்த, இன்னாசெயினும்-துன்பங்களைச்செய்தாராயினும், (அவையெல்லாம்) அவர்செய்தவொன்றுநன்று-அவர்முன்செய்த ஒரு உதவியையும், உள்ளக்கெடும்-நினைக்கக்கெடும், எறு.

வி. தினைத்துணைநன்றியைப் பனைத்துணையாகக்கொள்ளப்படுதலாலே, அந்த ஒன்றுமே அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமென்பது, கருத்து. இதினாலேநன்றல்லதை அன்றேமறப்பதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

௩௰. எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லைச் செய்நன்றிகொன்றமகற்கு.

ப. எது-பெரியவறங்களைச்சிதைத்தாரக்குமபாவத்தைநீங்குமவாயிலுண்டாமொருவன்செய்தநன்றியைச்சிதைத்தமகனுக்கு அஃதில்லையென்றவாறு.

வி. பெரியவறங்களைச்சிதைத்தலாவது- ஆனமுலையறுத்தலுமகளீர்கருவு சிதைத்தலுமபாரப்பாரத்தபுதலுமுதலியபாதங்களைச்செய்தல்- இதனாற்செய்நன்றிகோறலின்கொடுமைகூறப்பட்டது.

பு. (எந்-கு) எ-இ-ள். எந்நன்றிகொன்றார்க்கும்-எந்தத் தருமங்களை அழித்தவர்க்கும், உய்வுண்டாம்-(அந்தப்பாவத்தை ஒழிக்கும்) ஒழிவுண்டாகும், செய்நன்றி-(ஒருவன்) செய்த உதவியை, கொன்றமகற்கு-கெடுத்தமனிதனுக்கு, உய்வில்லை-(அந்தப்பாவ) ஒழிவு இல்லை, எறு.

வி. கோவில், அறச்சாலை, பசு, பார்ப்பார், கற்புடைமகளீர், முதலியபாதுகாவல் அறங்களைக்கெடுத்தவரும் அடங்குதற்கு, எந்நன்றிகொன்றார்க்குமென்றார். இதினாலே, செய்நன்றிகெடுத்தலின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

௰௨. அதிகாரம்.

நடுவுநிலைமை.

ப-ம. நடுவுநிலைமை-அஃதாவது-பகைநொதுமனணபென்னுமூன்று பகுதியினுமறத்தினவழுவாதொப்பநிற்கு நிலைமை-இதுநன்றிசெய்தாராமாட

டநநனறியினைநினைததவழிசசிதையுமனறெயவவிடததுஞசிதையலாகாதென றறகுசசெயநனறியறிதலினபினவைககபபட்டது.

பு-ம். (நடு-மை) அதாவது; பகை, புதுமுகம், நட்பு, என்கின்றமூன்றுபாலிலுந் தருமத்திலேதவறாமற் சமமாகநிற்கும் நிலைமையைச்சொல்வது. இது, உதவிசெய்தவரிடத்தில் அந்த உதவியைநினைத்தபோது, இந்தநடுவுநிலைமைகெடுமாதலால், அப்படிப்பட்டஇடத்திலுங்கெடலாகாது என்பதற்காகச்செய்நன்றியறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௰௧. தகுதியெனவொன்றுநன்றேபகுதியாற்
பாற்பட்டொழுகப்பெறின்.

ப. எது-நடுவுநிலைமையெனறுசொலலபபடுமோரறமுமேநனறுபகை நொதுமனணபெனனுமபகுதிதோறுமதனமுறைமையைவிடாதொழுகபபெறினெனறவாறு.

வி. தகுதியுடையதனைததகுதியெனறா-ஊராஞோதேவகுலமெனபதுபோலபபகுதியானெனபுழியானுருபுதோறுமெனபதனபொருடடாயநினறது--பெறினெனபதவவொழுககததருமைதோனறநினறது--இதனானடுவுநிலைமையதுசிறபபுககூறபபட்டது.

பு. (தகு-ன்) எ-இ-ள். தகுதியெனவொன்றுநன்றே-நடுவுநிலைமையென்கின்றஒருதருமமுமேநன்று, பகுதியான்-(பகை, புதுமுகம், நட்பு, என்னும்) பால்களிலேயெல்லாம், பாற்பட்டு-(அந்தநடுவுநிலைமையின்) உரிமையொடுகூடி, ஒழுகப்பெறின்-நடக்கப்பெற்றால், எறு.

வி. தகுதியை உடையதைத்தகுதிஎன்றது, ஆகுபெயர். ஊராஞோர்தேவகுலம், என்பதற்குப்பொருள், ஊர்தோறும் ஒருதேவகோயில்; இதுபோலப்பகுதியான் என்னுமிடத்தில், ஆன் உருபு, தோறும்என்பதன்பொருள்படநின்றது. பெறின் என்றது, அந்த ஒழுக்கத்தினது அருமைதோன்றும்படியாகநின்றது. இதினாலே, நடுவுநிலைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௰௨. செப்பமுடையவனாக்கஞ்சிதைவின்றி
யெச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து.

ப. எது-நடுவுநிலைமையையுடையவனதுசெலவமபிறாசெலவமபோலழிவினறியவனவழியினுளளாககுமவலியாதலையுடைததெனறவாறு.

வி. விகாரததாறறொககவெசசவுமமையானிறககுநதுணையுமவனறனககு மேமாபபுடைததெனபதுபெறறும--அறததொடுவருதவினனனதாயிறது-தானிறநதுழியெஞசிநிறபதாகவினெசசமெனறா.

பு. (செப்-து) எ-இ-ள். செப்பமுடையவனுக்கம்-நடுவுநிலைமையை உடையவனதுசெல்வமானது, சிதைவின்றி(பிறர்செல்வம்போல) அழிவில்லாமல், எச்சத்திற்கு-(அவன்)சந்ததிக்கும், ஏமாப்புடைத்து-இன்பமாவதையுடைத்து, எறு.

வி. எச்சத்திற்கு என்னுமிடத்து, உம்மைகுறைந்துநின்றதாதலால், அவன் இறக்கும் அளவும் அவனுக்கும் இன்பமாவதை உடைத்தாம் என்பது, பெறப்பட்டது. தருமத்தொடு பொருந்திவருதலாலே, அப்படியாமெனக்காண்க. தான்இறந்தபோதுமிகுந்துநிற்பதாதலால், சந்ததியை எச்சமெனப்பட்டது. இதினாலே, நடுவுநிலைமையானுடையசெல்வம் அழியாதென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௱௰௩. நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை யன்றேயொழியவிடல்.

ப. எது-தீஙகினறிநனமையேபயநததாயினுநடுவுநிறறலையொழிநதுணடாகினறவாககததையபபொழுதேயொழியவிடுகவெனறவாறு.

வி. நனமைபயவாமையினனறேதரினுமெனறா-இகததலானெனபதிகநதெனததிரிநதுநினறது-இவையிரணடுபாடடானு முறையேநடுவுநிலைமையானவநதசெலவநனமைபயததலுமேனைசசெலவந தீஙகுபயததலுஙகூறபபடடன.

பு. (நன்-ல்) எ-இ-ள். நன்றேதரினும்-(தீங்கில்லாமல்) நன்மையையேதருமானாலும், நடுவிகந்து-நடுவுநிலைமையை நீங்கினதினாலே, ஆம்-உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை-செல்வத்தை, அன்றே-அப்பொழுதே, ஒழியவிடல்-ஒழிந்துபோம்படியாகவிடுக, எறு.

வி. செயவெனெச்சம், நடுவிகந்து என்கின்ற இறந்தகால வினையெச்சமாகத்திரிநது, இங்கேகாரணப்பொருட்டாய்நின்றது. நடுவுநிலைமையைவிட்டதினாலேவருஞ்செல்வமானது நன்மைதருவதே இல்லை, அப்பொழுது நன்மைதருவதுபோலத் தோன்றினும், பின்பு அநுபவத்தில், தீவினைப்பயனாகவேவிளையுமாதலால், அதைவிரும்பலாகாதென்பதுகருத்து. இதினா

லே, நடுவுநிலைமை ஒழிந்துவந்தசெல்வந்தீங்குதருமென்பது சொல்லப்பட்டது.

ஈ஫ச. தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ
ரொச்சத்தாற்காணப்படும்.

ப. எது-இவர்நடுவுநிலைமையுடையரிவர்நடுவுநிலைமையிலரெனுமவி சேடமவரவருடையநனமக்களதுணைமையாலுமினமையாலுமறியப்படுமென்றவாறு.

வி. தக்காரதகவிலரெனுமிவ்விருதகவிலாகிலுலையாதலுமொருதலையாகவிவிரண்டினுமறிதற்கவைகுறியாயின-இதனுறற்கதாயுந்தகவிலாயுமறியுமாறுகூறப்பட்டது.

பு. (தக்-ம்) எ-இ-ள். தக்கார்-(இவர்) நடுவுநிலைமையுடையவர், தகவிலர்-(இவர்)நடுவுநிலைமையில்லாதவர், என்பது-என்றுசொல்லப்படுவது, அவரவரொச்சத்தாற்காணப்படும்-அவரவருடைய மக்களாலே அறியப்படும், எறு.

வி. விதிரினுலேமரத்தை அறிவதுபோல அவர்பெற்ற மக்களாலே,தக்காரையுந்தகவிலாரையுந்தானே அறியலாமென்பார், காணப்படுமென்றார். செந்நெலாலுயசெழுமுளைமந்நீரும்சேந்நெலேயாகிவிளைதலால்-மகனறிவுதந்தையறிவு எனப்பிறருமிப்படிச்சொல்லுதல்காண்க. இதினுலே, தக்காரையும்தகவிலரையும் அறியுங்குறிசொல்லப்பட்டது.

ஈ஫கூ. கேடும்பெருக்கமுமில்லல்லநெஞ்சத்துக்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எது-தீவினையாறகேடுநல்வினையாறபெருகுகமுமியாவாகுமுனனேயமைநதுகிடநதனவவ்வாறறையறிநதவைகாரணமாகமனதிறகோடாமையேயறிவானமைநதாகுகழகாவதெனறவாறு.

வி. அவைகாரணமாகுகோடுதலாவதவையிபபொழுதுவருவனவாகுகருதிகேடுவாராமையைகருதிதலும பெருகுகமவருதலுகருதிதலுமொருதலுகணிறறல-அவறறிறகுகாரணமபழவினையேகோடுதலனறெனவுணைமையுணாநதுநடுவுநிறறலசாலபினையழகுசெயதலிறசானறோர்கணியெனறார்.

பு. (கே-ணி)எ-இ-ள். கேடும்-(தீவினையாற்) கெடுதலும், பெருக்கமும்-(நல்வினையாற்)பெருகுதலும், இல்லல்ல-இல்லாமலல்ல,(முன்னேதானேயாவர்க்கும் அமைந்திருந்தனவாம் ஆதலால் அதுதெரிந்து அந்தஇரண்டிங்காரணமாக) நெஞ்ச

த்துக்கோடாமை-மனத்திற் கோணாதிருப்பதே, சான்றோர்க் கணி-(அறிவிலே)பூரணமானவர்க்கு அழகு, எறு.

வி. அந்தஇரண்டுங்காரணமாகக்கோணுதலாவது, அவை இப்பொழுதேவருபவையாகநினைத்துக், கேடுவாராதிருப்பதைக்குறித்தும், பெருக்கம்வருவதைக்குறித்தும், சமனாகநில்லாமல்ஒருபாலிலேநிற்பது. அவற்றினுக்குக்காரணம்பழவினையே, அதுகோணாமலே தம்மைநாடிவந்துஅடையுமென்று உண்மைஉணர்ந்து, நடுவிலேநிற்பது, சான்றோரை அழகுசெய்வதாற், சான்றோர்க்கணியென்றார். பழவினைகோணாமலே தம்மைநாடிவந்தடையுமெனபதற்கு உ-ம்,

பல்லாவொளித்துவிடினுங்குழக்கன்று
வல்லதாந்தாய்நாடிக்கோடலைத், தொல்லைப்,
பழவினையு மன்னதகைத்தேதற்செய்த,
கிழவனைநாடிக்கொளற்கு, எனக்காண்க. இ-ள் அதன் தாயை விகாரப்படுத்திப்பலபசுக்கள்நடுவிலே நிற்கச்செய்து அதன்கன்றை அவிழ்த்துவிட்டபோதும் அந்தக்கன்று தன்தாயைத்தேடிசசென்று அடையவல்லதாம் பழவினையுந்தன்னை உண்டுபண்ணின கருத்தனைநாடிச்சென்றடைதற்கு அதுபோலும வன்மைக்குணத்தையுடையது, எனக்காண்க.

௱௰௬. கெடுவலியானென்பதறிகதன்னெஞ்ச
நடுவொரீஇயல்லசெயின்.

ப. எது-ஒருவனறனனெஞசநடுவுநிறறலையொழிநதுநடுவலலவறறைச செயய நினைககுமாயினநநினைவையானகெடககடவேனெனறுணருமுற்பாதமாகவறிகவெனறவாறு.

வி. நினைததலுஞசெயதலோடொககுமாகலிறசெயினெனறார.

பு. (கெடு-ன்.)எ-இ-ள்.தன்னெஞ்சம்-ஒருவனுடைய மனசானது, நடுவொரீஇ-நடுவுநிலைமையை நீங்கி, அல்லசெயின்-(நடுவுநிலைமை) யல்லாதபாவங்களைச்செய்ய நினைக்குமானால், (அந்தநினைவைஅப்பொழுதே) கெடுவலியானென்பதறிக -நான்கெடக்கடவேனென்பதாகஅறிந்துகொள்க, எறு.

வி. நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்குமாதலால் நினைப்பின்என்னாமற்செயின் எனவும், அந்தநினைப்பினாலே பின்புகெ

டுவது நிச்சயமாதலாற், காரணத்தைக் காரியமாகஉபசரித்துக் கெடுவல்யானென்பதுஎனவுரை, சொன்னார். அந்தநிலைவை என்பது, குறைந்துநின்றது. என்பது என்றதை,என்பதாகஎன முற்றெச்சமாக்கி, அறிகஎன்னும் வியங்கோள் வினைகொண்டு முடிந்ததெனக்காண்க.

ாயி௭. கெடுவாகவையா துலகநடுவாக
நன்றிக்கட்டங்கியான்றாழ்வு.

ப. எது-நடுவாகநினறறதினகணணேதங்கினவனதுவறுமையைவறு மையெனறுகருதாருயாநதோரெனறவாறு.

வி. கெடுவெனபதுமுதனிலைதொழிறபெயர-செலவமெனறுகொளளு வதொனபதுகுறிபபெசசம - இவைமூனறுபாடடானுமுறையே- கேடுமபெருக கமுங்கொடுதலாலவாராதெனபதூஉங்கொடுதலகேடடிறகேதுவெனபதூஉங கோடாதவனறுழவுகேடனறெனபதூஉங்கூறபபடடன.

பு. (கெ-வு.)எ- இ-ள். நடுவாக-நடுவுநிலைமையாகியநீதி யையுடையவனுக, நன்றிக்கண்-தருமத்திலே, தங்கியான்-நிலை த்தவனுடைய, தாழ்வு-வறுமையை, கெடுவாக-வறுமையாக, வையாதுலகம்-கொள்ளாருயர்ந்தோர்,(செல்வமென்றுகொள் வார்,) எறு.

வி. கெடு என்றது, எவல்வினையன்று, விருதிக்குமுன்னி நிருமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். தாழ்வு, கெடு, என்பவையாரு பெயர். செல்வமென்றுகொள்வாரென்பது, அருத்தாபத்தி. இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையேகேடும்பெருக்கமும், ம னத்தினிற்கோணுதலாலே வாராதென்பதும், கோணுதல் கேட் டிறற்குக்காரணமென்பதும், கோணுதவன் வறுமை வறுமைய னறென்பதுஞ, சொல்லப்பட்டன.

ாயி௮.சமஞசெய்துசீர்தூகுங்கோல்போலமைந்தொருபாற் கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

ப. எது-மனனேதானசமஞசெயதினபினை றனகணணைவதுபாரதனை வரையறுகருதுலாமபோல விலகணணங்களானமைநதொரு பகுதிதுகோ டாமைசானறோரகழகாமெனறவாறு.

வி. உவமையடையாகிய சமஞசெயதலுஞ சீர்தூகுதலும பொருட்க ணணும் பொருளடையாகிய வமைதலுமொருபாறகோடாமையு முவமைக்க ணணுங்கூடிசசானறோ சீர்தூகுதலாவது தொடைவிலடுகளாறகேடடவறி

றையூழானுளளவாறுணாதலாகவுமொருபாற கோடாமையாவதவவுளளவாற றைமறையாதுபகைநொதுமனடபெனனுமூன றுதிறததாரககுமொபபககூறு தலாகவுமுரைகக-இலககணஙகளானமைதலிருவழியுமேறபனகொளக.

பு. (சம-ணி) எ-இ-ள்.சமஞ்செய்து (முன்புதான்) சம மாகநின்று, (பினபுதன்னிடத்தில்வைத்த) சீர்தூக்குங் கோல் போல்-பாரத்தை (இவ்வளவுஎன்று) வரையறுக்கின்ற துலாக் கோல்போல, அமைந்து-(இலக்கணங்களாலே) பொருந்தி, ஒ ருபாற்கோடாமை-ஒருபக்கத்திலே கோணாதிருப்பது, சான் றோர்க்கணி- (நடுவுநிலைமையாகிய நீதி) நிறைந்தோர்க்கு அழ காம், எறு.

வி. உபமானத்தைவிசேடித்தசமஞ்செய்தலையும, சீர்தூ க்குதலையும், உபமேயமாகியசான்றோரிடத்தும், உபமேயத் தை விசேடித்த அமைதலையும், ஒருபாற்கோடாமையையும், உபமானத்தினிடத்துங்கூட்டிச் சான்றோர் சமஞ்செய்தலாவ து, பகை புதுமுகம் நட்பென்னுமூன்றிடத்தும், ஒரேதன் மையாக இருப்பதாகவும், சீர்தூக்கலாவது, எழுத்தினாலும் வாய்ச்சொல்லினாலுந் தாம்வாங்கி உட்கொண்ட அவற்றைவிதி முறைப்படி ஆராய்ந்துஉண்மைஅறிவதாகவும், ஒருபாற்கோ டாமையாவது, அந்தஉண்மையை மறையாமல் மேற்சொல்லி ய மூன்றுதிறத்தவர்க்கும் ஒத்திருக்கும்படி சொல்லுதலாகவு ங்,கொள்க. இலக்கணங்களாலமைதலாவது, இன்னும்உபமா னம் உபமேயம்என்னும் இரண்டிடத்தும்பொருந்தவேண்டு பவைபொருந்துதலாம். உவமையை, உபமானமென்றும்; பொருளை, உபமேயமென்றுஞ்; சொல்வதுவடநூல்வழக்கு.

௱௰௯. சொற்கோட்டமில்லதுசெப்பமொருதலையா வுட்கோட்டமின்மைபெறின்.

ப. எது-நடுவுநிலைமையாவது சொலலினகடகொடுதலிலலாத தாமஃ தறனாவது மனததினகடகோடடமிலலாமையைததிணணிதாகபபெறினெனற வாறு.

வி. சொலஊழானறுததுசசொலலுஞசொல-காரணமபறறியொருபா றகொடாதமனததோடு கூடுமாயினறஙகிட்நதவாறு சொலலுதனடுவுநிலையா மெனவேயதனொடுகூடாதாயினவவாறுசொலலுதனடுவு நிலைமையனறெனபது கூறபபடடது.

பு. (சொ-ன்) எ-இ-ள். சொற்கோட்டமில்லது-சொல்லிலேகோணலில்லாதிருப்பது, செப்பம்-நடுவுநிலைமையாம், உட்கோட்டமின்மை - மனத்தினிடத்திலேகோணலில்லாதிருப்பதை, ஒருதலையாப்பெறின்-(அது) நிச்சயமாகப்பெற்றால் எனறு.

வி. சொல், விதிமுறையாக அறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல். அந்தச்சொல், காரணம்பற்றி ஒருபக்கத்திற்கோணுதமனத்தோடுகூடுமாஞல், தருமம் இருந்தபடிசொல்வது, நடுவுநிலைமையாம்; எனவே, அதனைடுகூடாதாஞல், அப்படிச்சொல்வது, நடுவுநிலைமை அன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.

இனி. இதற்குமேலுரை. சொற்கோட்டமில்லது என்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஇழிவுசிறப்புஉம்மைகூட்டிச், சொற்கோட்டமில்லதும், எனவும்; உட்கோட்டமின்மையென்னுமிடத்திலே, இறந்ததுதழுவிநின்றஉயர்வுசிறப்பு உம்மைகூட்டி, உட்கோட்டமின்மையும், பெறின் எனவும்; பொருளுரைத்து : அதிலுலே, பொருட்கோட்டமும் மனக்கோட்டமும் இல்லாதபோது, சொற்கோட்டமுடையதும், நடுவுநிலைமையாமெனவும்; அந்த இரண்டும் உண்டாஞற்சொற்கோட்டமில்லது, நடுவுநிலைமையாகாதுஎனவும்; சொற்கோட்டம், பொருட்கோட்டம், மனக்கோட்டம், மூன்றுமில்லாததே, நடுவுநிலைமைக்குச்சிறந்ததுஎனவுங்; கொள்க. இவைஇரண்டுபாட்டாலுநடுவுநிலைமைக்கு இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஈஉ. வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப் பிறவுந்தமபோற்செயின்.

ம. எது-பிறாபொருளையுநதமபொருளபோலபபேணிவாணிகஞசெயவாகுநனறுயவாணிகமாமெனறவாறு.

வி. பிறவுநதமபோறசெயதலாவது-கொளவதுமிகையுங்கொடுபபது குறையுமாகாமலொபபநாடிசசெயதல--இபபாடடுமூனறனுண முனனையவிரணடுமவையததானேநாகினவேனையதுவாணிகனைதோகுறறவிருநிறதனதாகுமிவவறமவேருகசசிறநதனமையின.

பு. (வா-ன்) எ-இ-ள். பிறவும்-பிறர்பொருள்களையும், தமபோல-தம்மூடையபொருள்களைப்போல, பேணிச்செயின்-

பாதுகாத்துச்செய்வாரானால், வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்-வியாபாரஞ்செய்வார்க்குவியாபாரம்மிகவும்நன்றும், எறு.

வி. சொல்லெச்சமாகவாணிகம் என்பதற்குப் பயனிலை குறைந்துநின்றது. பிறவுந்தமபோற்பேணிச்செய்தலாவது, கொள்வதில் அதிகமும், கொடுப்பதிற்குறைவுமாகாமல், நடுவுநிலைமைக்கொத்திருக்கச்செய்வது. இப்படிச்செய்வார்க்கு அந்தவாணிகம் வாழ அழிக்கக்கூடாத நல்லாக்கமுடையதென்பார், வாணிகஞ்செய்வார்க்கு வாணிகமெனப்பயனிலைகொடாதொழிந்தார். இந்தநடுவுநிலைமை இவர்க்குமிகவுஞ்சிறந்ததென்பார், இப்பாட்டை அதிகாரமுடிவிலேவைத்தார். இதிலுலே, வாணிகர் ஆக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஐஈ. அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை.

ப-ம. அடக்கமுடைமை-அஃதாவதுபெயரொழிமனவாகூடநெறிகடசெலவாதடங்குதலுடையனதல்-அஃதேதிலார்குறைமபோறமறைகூறமறவாதுநடுவுநிலைமையாலுகாகவிளிதுநடுவுநிலைமையினபினவைக்கப்பட்டது.

ப-ம். (அட-மை) அதாவது, மனவாக்குக்காயங்கள்பாவவழியிலே செல்லாமல் அடங்குவதுடையனவனதச்சொல்லுதல். இதுநடுவுநிலைமையென்கின்றநீதிநெறியாளனுக்கே உரியதாகவின், நடுவுநிலைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

ஈஉக. அடக்கமமரருளுய்க்குமடங்காமை
யாரிருளுய்த்துவிடும்.

ப. எது-ஒருவனையடக்கமாகியவறமபினறேவருலகதறமடங்காமையாகியபாவநதனகுறறகாரியவிருளினகணணுருசெலுதறதுமென்றவாறு.

வி. இருளெனபதோநரகவிசேடம -- எலலாமபொருளிறபிறதுவிடுமென்பதுபோலவுயதுவிடுமெனபதொருசொலலாயதினறது.

ப. (அட-ம்)எ-இ-ள். அடக்கமமரருளுய்க்கும்-அடக்கமுடைமையாகியதருமமானது (தன்னைச்செய்தவனைப்பின்பு) தேவருள் ஒருவனுக்கச்செலுத்தும, அடங்காமையாரிருளுய்த்

துவிடும்-அடங்காமையாகியபாவமானது அரியநரகத்திலேசெ லுத்திவிடும், எனல.

வி. பாவபுண்ணியங்களிரண்டும் ஒருவர்க்கு இம்மையி லேசெயப்படுபொருளாகியகருமங்களாகநிற்குமாயினும்,மறு மையிலே அவற்றைச்செய்தவனைச்செயப்படுபொருளாக்கித் தாம்வினைமுதலாகியகருத்தாவாமென்றுசொல்லவந்தவர்,உய் க்கும் என்றும், உய்த்துவிடுமென்றுஞ், சொன்னர். உய்த்து விடும் என்பது, பிறந்துவிடும், நின்றுவிடும், என்பவைபோல, ஒருசொல். உய்த்துப்பின்கழியும் எனினும், அமையும். இரு ள், நரகம். அருமையிருள், ஆகுபெயரெனவிகாரப்பட்டுநின்றது.

ஈஉஉ. காக்கபொருளாவடக்கத்தையாக்க
மதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு.

ப. எது-உயிர்கடகடகதினமிகசெலவமிலையாகலானவடக த்தையுறுதிபொருளாகக்கொண்டழியாமறகாகவென்றவாறு.

வி. உயிரென்பது-சாதியொருமைஅஃறிணைமகளுயிரேனினறதனி நதடனஇபயனகொளவததுவேயாகவின.

ப. (கா-கு) எ-இ-ள். உயிர்க்கு-உயிர்களுக்கு, அதனி னூங்காக்கமில்லை-அந்த அடக்கத்தின்மிக்கசெல்வமில்லை, (ஆ தலாலே) காக்கபொருளாவடக்கத்தை-அடக்கத்தை(உறுதிப்) பொருளாகக்கொண்டு (அழியாமலே) காக்கக்கடவது, எனல.

வி. உயிர் என்றது, சாதி ஒருமை. அறிந்து அடங்கி அந் தப்பலனைக்கொள்வது அதுவாதலால், இங்கே உயிர் என்றது, மக்கள் உயிரையேகுறித்துநின்றது.

ஈஉங. செறிவறிந்துசீர்மைபயக்குமறிவறிந்
தாற்றினடங்கப்பெறின்.

ப. எது-அடஙகுதலேநமகறிவாவதெனறறிநதநெறியானேயொரு வனடஙகபபெறினவவடகதலலோரானறியபபடடவனுகுவீழுபபதனைத க கொடுகுமெனறவாறு.

வி. இலவாழவானுகடஙகுநெறியாவது மெய்முதலியமூனறுநதனவ யததவாதல.

ப. (செறி-ன்) எ-இ-ள். அறிவறிந்து-(அடஙகுவதேநம க்கு) ஞானமாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின்-நெறியிருலே,

அடங்கப்பெறின்-(ஒருவன்) அடங்கப்பெறுவானானால், செறிவு-(அநத) அடக்கமானது, அறிந்து-(நல்லோர்களாலே) அறியப்பட்டு, சீர்மைபயக்கும் - (அவனுக்கு) சிறப்பைத்தரும், எறு.

வி. கிரகத்தனுக்கு அடங்குநெறியாவது, மனவாக்குக் காயங்கள்தன்வசப்படுவது. இனிஇக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

அறிவறிந்து-அறிவினாலே (தனக்கு அறியவேண்டியவற்றை)அறிந்து, ஆற்றின்-(அந்தஅறிந்த) நெறிக்குத்தக, அடங்கப்பெறின் - (மனமொழிமெய்கள்) அடங்கப்பெறுவானானால்,செறிவு-அந்தஅடக்கம், அறிந்து-(உயர்ந்தோரால்) அறியப்பட்டு,சீர்மைபயக்கும்-செல்வமுடைமையைத்தரும், எறு.

இதற்கு, வி. ஆற்றின் என்றஇடத்தில்இன், சாரியையெனக்கொண்டு, கு உருபும், அதன்தகவுப்பொருளுங்,குறைந்து நின்றதெனக்கொள்க. சுட்டுக்கள்,வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

௱௨௪. நிலையிற்றிரியாதடங்கியான்றோற்ற
மலையினுமாணப்பெரிது.

ப. எது-இலவாழ்க்கையாகியதனனெறியினவேறுபடாதுநின்றடங்கினவனதுயாசசிமலையினுமிகபபெரிதெனறவாறு.

வி. திரியாதடங்குதல-பொறிகளாறபுலனகளைநுகராநின்றேயடங்குதல-மலையாகுபெயர.

பு. (நிலை-து) எ-இ-ள். நிலையிற்றிரியாது-(தனக்குரிய இல்வாழ்க்கை) நிலையிலேநின்றுமாறுபடாமல், அடங்கியான்றோற்றம்-அடங்கினவனுடையஉயர்ச்சி, மலையினுமாணப்பெரிது-மலையின் உயர்ச்சியினுமிகப்பெரிதாம், எறு.

வி. திரியாதடங்குதல், இந்திரியங்களால்நல்விடையங்களாகிய அநுபவங்களை அநுபவித்தேமனமொழிமெய்கள் அடங்குவது. மலை, பொருளாகுபெயர்.

௱௨௫. எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதலவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து.

ப. எது-பெருமிதமினறியடங்குதலெலலாரககுமொபபநனறேயெனினுமவவெலலாருளளுஞசெலவமுடையாரககேவேறொருசெலவமாஞசிறபபினையுடைததெனறவாறு.

வி. பெருமிதத்தினைச்செய்யுங்கல்வியுங்குடிப்பிறப்புமுடையார் ஃதின்றியவைதம்மானேயடங்கியவழிச்சிறந்துகாட்டுமாகலிற்செல்வாக்கேசெல்வந்தகைத்தென்றார்-செல்வத்தகைத்தென்றதுமெலிந்துநின்றது-பொதுவென்பாரையுமுடன்பட்டுச்சிறப்பாதல்கூறியவாறு - இவையைந்துபாட்டானும்பொதுவகையானடக்கத்துச்சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (எல்-து) எ-இ-ள். எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதல்-(கருவியாமல்) அடங்குகிறது எல்லார்க்கும் (பொதுப்பட) நன்மையாம், (ஆயினும்) அவருள்ளும்-அந்த எல்லாருள்ளும், செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து-செல்வமுடையவர்க்கே (அந்தஅடக்கம்மேலுமொரு) செல்வச்சிறப்பினையுடையதாம், எறு.

வி. கருவத்தையுண்டாக்குகின்றகல்வியும், உயர்குடிப்பிறப்பும், பொருளும், வீரமும், முதலாயின உடையவர், அந்தக்கருவமில்லாமலே, அவைதம்மாலே அடங்கினபோது, மேன்மேலுஞ்சிறந்துகாட்டும், ஆதலால் சிறப்பினுள்ளும், பொதுப்படச்செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்பது, செல்வந்தகைத்து என்று, மெலித்தல்விகாரமாய்நின்றது. எல்லார்க்குமெனப்பொதுவாக உடன்பட்டுச்செல்வர்க்கே எனச்சிறப்பாகச்சொல்லியபடி. இவையைந்துபாட்டாலும், அடக்கமுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௨௬. ஒருமையுளாமைபோலைந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்புடைத்து.

ப. எது-ஆமைபோலொருவனொருபிறப்பினகணைமபொறிகளையுமடக்கவல்லனாயினவவனமையவனுக்கெழுபிறப்பினகண்ணுமாணாதலையுடைத்தென்றவாறு.

வி. ஆமையைந்துறுப்பினையுமிடாபுகுதாமலடக்குமாறுபோலவிவனுமைமபொறிகளையுமபாவமபுகாமலடக்கவேண்டுமெனபாராமைபோலென்றார்- ஒருமைக்கடசெய்தவினையினபயனெழுமைதோறுந்தொடருமெனபதிதனானறிக-இதனானமெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது.

பு. (ஒரு-து) எ-இ-ள். ஒருமையுள்-ஒருபிறப்பிலே, ஆமைபோல-ஆமை (ஐந்து உறுப்புக்களையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குவது) போல, ஐந்தடக்கலாற்றின்-(ஒருவன்) ஐம்புலன்களையும் (பாவம்வாராமல்) அடக்கவல்லவனானால், (அந்தவல்லமைஅவனுக்கு) எழுமையுமேமாப்புடைத்து-எழுவகைப்பிறப்பிலும் இன்பமுடைத்தாம், எறு.

வி. விக்கினம்வாராமல் என்பது, உபமானத்திலே இசை யெச்சமாகக்குறைந்துநின்றதிலுலே, உபமேயத்திலும்பாவம் வாராமலென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொறிபுலன்களின்டி ங்காரணகாரியமாதலால், இரண்டையும் அடக்கவேண்டுமெ ன்பார், பொதுப்பட ஐந்தடக்கலாற்றின் என்றார். ஆமை ஐந்துறுப்புகளையும்விக்கினம்வாராமல் அடக்குதல்போலப் புலன்களைப்பாவம்வாராமல் அடக்கிலுவின்பமாமென்பதற்கு, உ-ம்.

ஆமைதன்னுறுப்போரைந்துந்தன்னுளேயடக்குமாபோற், றீமைசெய்புலன்களைந்துந்தன்னுள்ளேசெறியச்சோர்த்தின், வாய்மையுண்ணிகழுமென்னைவழுத்தவும்படநின்றனேற், றூய்மைசெய்தவர்களுஞ்சொல்லுவதவன்றன்சொல்லே, எனக்காண்க. ஒருவன்ஒருபிறப்பிலேசெய்தவினைப்பயன்எழுவ கைப்பட்டசன்னந்தோறுந்தொடருமென்பதுகருத்து. இதி லுலே, சீர அடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

ரூஉ. யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற் சோகாப்பர்சொல்விழுக்குப்பட்டு.

ப. எது-தம்மாறகாகபடுவனவெலலாவறறையுங்காகமாட்டாரா யினுநாவெனறனையுங்காகவதனைகாவாராயிறசொறகுறறதனினபடு தீதாமெனபுவனொறவாறு.

வி. யாவெனபதஃறிணபனமைவினுபபெயர் அஃதிணடெருசாமை யுணரநினறது-முறறுமமைவினகாரதாறறொகை-சொறகுறறருசொலலினை டடோனறுகுறறம-அலலாபபாசெமமாபபொனபோல சசோகாபபொ னபதொருசொல.

ப. (யா-டு) எ-இ-ள். யாகாவாராயினும்-(தம்மாலேகா க்கவேண்டிய) எல்லாவற்றையுங்காக்கமாட்டாராயினும், நாகா க்க-நாவு ஒன்றையுங்காக்க, காவாக்கால்-(அதைக்) காக்காவிட் டால், சொல்விழுக்குப்பட்டு-சொற்குற்றத்தில் அகப்பட்டு, சோகாப்பர்-துன்பப்படுவார், எ-று.

வி. யாஎன்பது அஃறிணைப்பனமைவினுப்பெயர்; அது இங்கே, ஒன்றுங்குறையாமை என்பதுபட, உம்மைகுறைந் துநின்றது. செம்மை, ஏமம், என்னும்பண்புப்பெயர், செம்

மையாதல், ஏமமாதல், என்னும்பொருட்டாய்த்தொழிற்பெயராங்கால், செம்மாப்பு, ஏமாப்பு, எனநிற்பதுபோலச், சோகம், என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராங்கால், சோகாப்பு, எனநிற்கும். இவை ஏவல்வினையாங்கால், செம்மா, ஏமா, சோகா, எனநிற்கும். இவ்வாறே, முக்காலமுற்றுவினைகளின் பகுதியாய்நின்று,செம்மாந்தார்,ஏமாந்தார், சோகாத்தார்,செம்மாக்கின்றார்,ஏமாக்கின்றார்,சோகாக்கின்றார்,செம்மாப்பார், ஏமாப்பார், சோகாப்பார், எனவரும். இவற்றுடன்,அர்விகுதி எதிர்காலத்திற்கேயுரித்தாய்ச், செம்மாப்பர்,ஏமாப்பர், சோகாப்பர், எனவரும். செம்மை, நேர்மை. ஏமம், இன்பம். சோகம், துன்பம். எனக்காண்க.

௱௨அ. ஒன்றானுந்தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயினன்றாகாதாகிவிடும்.

ப. எது-தீயவாகியசொற்களின்பொருளாற்பிறாககுவருநதுனபமொனறாயினுமொருவனபககலுணடாவதாயினவனுககுபபிறவறஙகளானுணடானநனமைதீதாயவிடுமெனறவாறு.

வி. தீயசொலலாவன-தீஙகுபயககுமபொயகுறளைகடுஞசொலலெனபன-ஒருவனலலவாகசசொலலுஞசொறகளினகணணேயொனறாயினுநதீசசொறபடுமபொருளினதுபயனபிறாககுணடாவதாயினெனறுரைபபாருமுளர்.

பு. (ஒன்-ம்) எ-இ-ள். ஒன்றானும்-ஒன்றாயினும், தீச்சொற்பொருட்பயன்-தீயசொல்லின் பொருளால்வரும்பயன் (ஆகியதுன்பம்,) உண்டாயின-(ஒருவனிடத்து)உண்டாமானால், நனறு-(அவனுக்குமற்றத்தருமங்களாலேவந்த) நன்மை, ஆகாதாகிவிடும்-தீமையாயவிடும், எறு.

வி. தீச்சொல்லாவன, பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், என்பவை. ஒருவன், நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலே ஒன்றானாலும்தீச்சொற்படும்பொருளின்பயன்பிறர்க்கு உண்டாவதானால், என்றுசொல்வாரும் உண்டு.

இனி, இதற்குப்பிறன்கோட்கூறலாய்ப்பிற்கூறியவுரையே சிறந்துகாட்டிற்றுப்போலும், ஒருவன்நல்லவையாகச்சொல்லுஞ்சொற்களிலேஒன்றானாலுந்தீயசொல்லின்பொருளால்வரும்பிரயோசனமானதுஉண்டானால்மேலேசொல்லியசொற்களால்வந்தநன்மைமுழுதுந்தீதாகிவிடும்,எறு.

இதற்கு, வி. இதுவழக்கிடஞ்செய்யுளிடமென்னு மிரண்டிடத்துமேற்கும். வழக்கிடத்துப், போய், குறளை, கடுஞ்சொல் பயனில்சொல், என்னுஞ்சொற்பொருளால்வருவன. இவற்றுள் தன்மைதீதாகிவிடுதலாவது, ஒருவனுள்ளவனையும்மெய்சொல்வியொருதரம்பொய்சொல்லுவாணுலும், ஒருவன்தன்குற்றத்தையே உள்ளளவுமாராய்ந்து உரைத்து ஒருதரம்பிறன்குற்றத்தை எண்ணி அவன்பறத்துச்சொல்லுவாயினும், இன்சொல்லேயேசொல்வியொருதரம் கடுஞ்சொல்லேச்சொல்லுவாணு, யினும், பெரும்பயனுடையசொற்களேயே சொல்வியொருதரம்பயனில்லாதசொல்லேச்சொல்லுவாணுலும், மூன்பெற்றநன்மைஇழந்துதீயோனென்றுஎண்ணநிற்பது. இனிச்செய்யுளிடத்துத் தீச்சொற்பொருட்பயனுவன, எழுத்தானந்தஞ் சொல்லானந்தம்பொருளானந்தமுதலியவும், பொருத்தவியல்விலக்கியனவும், அணியியலுட்பிரிபொருட்சொற்றொடர்முதலியவாகச்சொல்லிய பதினேந்தும்பிறவுமாமெனக்காண்க. அவையெல்லாம்இங்கேசொன்னுல், விரியும். ஒன்றுயினுமென்பது, ஒன்றுணுமெனவிகாரப்பட்டுநின்றது. தீச்சொற்பொருட்பயன், தீமை.

ஈஉசு. தீயிணுற்சுட்டபுண்ணுள்ளாறுமாறுதே நாவிணுற்சுட்டவடு.

ப. எது-ஒருவனேயொருவனதீயிணுறசுட்டபுணமெயகைடபபிறு னதிஙகணபபொழுதேயாறுமவவாறனறிவெவவுனையுடையநாவிணுற சுட்டவடுவதனகணணுமெஞஞானறுமாருதெனறவாறு.

வி, ஆறிபபோதலாறதீயிணுறசுட்டதனேபபுணணெனறுமாறுமையிணு ணுவிணுறசுட்டதனேவடுவென்றுகூறினுர். தீயுமவெவவுனையுஞசுடுதறருெழிலா ணுகுமாறுமையாறதீயினவெவவுனைகொடிதெனபதுபோதாவினிதுஞறிபபா னவநதவேறறுமையலலகாரண-இவைமூனறுபாடடாலுமொழியடகைஙகூறப படடது.

பு (தீ-டி) எ-இ-ள். தீயிணுற்சுட்டபுண்-(ஒருவனேயொருவன்) நெருப்பிணுலேசுட்டபுண்ணுனது, உள்ளாறும்-(சரீரத்தி லேகாணப்பட்டிருந்தாலும்) மனத்தினிடத்திலே (அப்பொழுதே) ஆறிப்போம், (அப்படிக்கில்லாமல்) நாவிணுற்சுட்டவடு-(கொடுஞ்சொல்லையுடைய) நாவிணுலே (ஒருவன்) சுட்டவ

டுவானது(காயமானது,) ஆறாது-(அந்தமனத்தினிடத்தும்எப் பொழுதும்) ஆறாதாம், எறு.

வி. ஆறிப்போவதினாலேதீயினார்சுட்டதைப்புண்ணென்றும், ஆறாததினாலேநாவினார்சுட்டதை வடுவென்றுஞ், சொன்னார். தீயுங்கொடுஞ்சொல்லுஞ்சுடுகிறதொழிலினாலேயொக்கும் பின்பு. ஆறாமையினாலேதீயினுங்கொடுஞ்சொல் அதிகமெனவருதலால், இதுகுறிப்பினாலே ஒப்புடையிருபொருள் வேற்றுமைபடவந்தவேற்றுமையென்னும்அலங்காரம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௰. கதங்காத்துக்கற்றடங்கலாற்றுவான்செவ்வி
யறம்பார்க்குமாற்றினுழைந்து.

ப. எது-மனததினகணவெகுளிதோனறாமறகாததுககலவியுடையனாய டஙகுதலைவலலவனதுசெவவியையறககடவுளபாராநிறகுமவனையடையுநெறியினகணினறெனறவாறு.

வி. அடஙகுதலமனமபுறததுபபரவாதறததினகணணேநிறறல-செவவி-தனகுறைகூறுதறகேறறமனமொழிமுகஙகளினியனாஙகாலம-இனியிபபெறறியானையறநதானேசெனறடையுமெனபதாம-இதனானமனவடககஙகூறபபடடது.

பு. (கத-து) எ-இ-ள். கதங்காத்து-(மனசிலே) கோபம் (உண்டாகாமல்) பாதுகாத்து, கற்றடங்கலாற்றுவான்-(எல்லா நூல்களையும்) படித்து (மன)அடக்கத்தைச்செய்வானுடைய, செவ்வி-சமையத்தை, அறம்பார்க்கும்-தருமமாகிய (தெய்வம்) பார்த்துநிற்கும், ஆற்றினுழைந்து-(அவனை அடைகிறதுக்கேற்ற) வழியிலேபுகுந்து, எறு.

வி. மன அடக்கஞ்செய்தலாவது, மனம்புறத்திலேசெல்லாமல், தேவபத்தியோகஞானநெறிகளிலேநின்றொடுங்கியிறக்கப்பண்ணுதல். உம்.

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலும்,
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே,எனக்காண்க.

சமையம், தன்குறைபாடு சொல்லுதற்கேற்றமனமுஞ்சொல்லுமுகமும் இனிமையானவனாயிருக்கின்றகாலம். இந்தக்குணமுடையவனைத்தருமந்தானேசென்று அடையுமென்பது,கருத்து. இதினாலே, மனஅடக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௪. அதிகாரம்.

ஒழுக்கமுடைமை.

ப-ம. ஒழுககமுடைமை-அஃதாவது - தததமவருணததிறகுநிலைககு மோதபபடடவொழுககததினையுடையராதல - இதுமெயமுதலியவடஙகினா ககலலதுமுடியாதாகவினடககமுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (ஒழு-மை)அதாவது, தங்கள் தங்கள்சாதிகளுக்கும் அந்தந்தச்சாதிகள் நிற்கவேண்டிய நிலைகளுக்குஞ்சொல்லப் பட்ட ஒழுக்கநடைகளையுடையவராவதைச்சொல்வது. இது மனமொழிமெய்கள்அடங்கினவருக்கல்லதுமுடியாதாதலால், அடக்கமுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௩௧. ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலாலொழுக்க முயிரினுமோம்பப்படும்.

ப. எது-ஒழுககமெலலாாககுஞசிறபபினைததருதலானவவொழுககமு யிரினுமபாதுகாககபபடுமெனறவாறு.

வி. உயாநதாாககுமிழிநதாாககுமொபபவிழுபபநதருதலிறபொது பபடககூறினா-சுடடுவருவிககபபடடது -அதனால்ஙஙனமவிழுபபநதருவதா யதொழுககமெனபதுபெறறாம -உயிரெலலாபபொருளினுஞசிறநததாயினு மொழுககமபோலவிழுபபநதாராமையினுயிரினுமோமபபபடுமெனறா.

பு. (ஒழு-ம்) எ-இ-ள். ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலால்-ஒழுக் கமாவது (எல்லார்க்குஞ்) சிறப்பைத்தருவதினாலே, ஒழுக்கமு யிரினுமோம்பப்படும்-அந்த ஒழுக்கமானது (ஒருவனுடைய) உயிரைப்பார்க்கிலும்பாதுகாக்கப்படும், எறு.

வி. உயர்ந்தார்க்கும்இழிந்தார்க்குஞ்சமமாகச்சிறப்பை த்தருவதினாலே,இன்னார்க்கென்னாது பொதுப்படச்சொன்னா ர். அவ்வொழுக்கமெனச்சுட்டு இடைச்சொல், வருவிக்கப்பட் டது. இதினாலேசிறப்பைத்தருவது, ஒழுக்கமென்பதுபெற் றோம். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததானாலும், ஒழுக்க த்தைப்போலேசிறப்பைத்தராததினாலே, அதைஉயிரினுமோ ம்பப்படுமென்றார்.

௱௩௨. பரிந்தோம்பிக்காக்கவொழுக்கந்தெரிந்தோம்பித்
தேரினுமஃதேதுணை.

ப. எது-ஒழுக்கத்தினையொன்றானுமழிவுபடாமற்பேணிவருந்தியுங்காக்கவறங்களபலவற்றையு மாராய்ந்தவற்றுளிருமைக்குந் துணையாவதியாதென்றுமனத்தையொருக்கித்தோந்தாலுந் துணையாயமுடிவதவவொழுக்கமேயாகலானென்றவாறு.

வி. பரிந்துமென்னுமுற்றுமமைவிகாரத்தாற்றொக்கது-இவையிரண்டுபாட்டானுமொழுக்கத்தது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (பரி-ணை) எ-இ-ள். தெரிந்து-(பலதருமங்களையும்) ஆராய்ந்து, ஓம்பி-(அந்தத்தருமங்களுள் இம்மைமறுமையிரண்டுக்குந் துணையாவது எது என்றுமனத்தைஅடக்கிப்) பாதுகாத்து, தேரினும்-தெளிந்தாலும், அஃதேதுணை-அந்த ஒழுக்கமேதுணையாவது, (ஆதலால்) ஒழுக்கம்-ஆசாரத்தை, பரிந்து-(ஒன்றினாலுங்கெடாமல்) வருத்தப்பட்டும், ஓம்பி-பாதுகாத்து, காக்க-காவல்செய்க, எறு.

வி. தெரிந்தோம்பித்தெரினுமென்றதினாலே, செயப்படுபொருளும், வினாப்பெயரும், வருவிக்கப்பட்டன. காவலுட்பட்டவர் துன்பப்பட்டுமெலியக் காவல்செய்தலுமுண்டாதலால், அதைநீக்குதற்பொருட்டு, ஓம்பிக்காக்கவென்றார். பரிந்து என்ற இடத்தில், உம்மைகுறைந்துநின்றது. அது, வருந்தி ஓம்புதல், வருந்தாது ஓம்புதல், என்னுமிரண்டினுள்ளே, வருந்தியுமோம்புகவென்றவின், எதிரதுதழுவிநின்றஎச்சஉம்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்தின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௩௩. ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்க
மிழிந்தபிறப்பாய்விடும்.

ப. எது-எல்லாக்குந்தத்தமவருணத்திற்கேற்றவொழுக்கமுடைமைகுலனுடைமையாமவவொழுக்கத்திற்றவறுதலவருணத்திற்றாழ்ந்தவருணமாய்விடுமென்றவாறு.

வி. பிறந்தவருணத்துளிழிந்தகுலத்தாராயினுமொழுக்கமுடையராகவுயாகுலத்தராவராகலிற்குடிமையாமென்று முயர்ந்தவருணத்துப் பிறந்தாராயினுமொழுக்கத்திற்றவறத்தாழ்ந்தவருணத்தராவராகலினிழிந்தபிறப்பாய்விடுமென்றுங்கூறியவாறு - உளவழிப்படுங்குணத்தினுமிலவழிப்படுங்குற்றம

பெரிதென்றவாறு--பயனிலையீடின்றியெய்துதலினவ்விரண்டுமறிந்தவென்றது வாகியவினைகளேபயனுகவோதப்பட்டன.

பு. (ஒ-ம்) எ-இ-ள். ஒழுக்கமுடைமைகுடிமை-(எல்லாரிக்குந்தங்கள்தங்கள்வருணத்திற்கு ஏற்ற) ஆசாரதீதையுடையராகுந்தன்மையேகுலமுடையராகுந்தன்மையாம், இழுக்கம்-(அந்த ஒழுக்கத்திலே)தவறுகிறது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும்-(பிறந்தகுலத்திலேநின்றும்) தாழ்ந்தகுலமாய்விடும், எறு.

வி. இழிந்தகுலத்தாராலும் ஒழுக்கமுடையவராலும், அதிலேநின்றும் உயர்ந்தகுலத்தராவராதலாலே, குடிமையாமென்றும்; உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாராலும், ஒழுக்கத்திலேதவறினால், தாழ்ந்தகுலத்தராவராதலால், இழிந்தபிறப்பாய்விடுமென்றுஞ்சொன்னர். ஒழுக்கம் உண்டானபோது உண்டாகுங்குணத்தைக்காட்டியும், அதுஇல்லாதபோதுஉண்டாகுங்குற்றம்பெரிதென்பதாம். பிரயோசனம் இடைவிடாமல் உண்டாதலாலே, அந்தவிளைவுநோக்கி ஒழுக்கம் உண்டாகிறதும் இல்லையாகிறதுமாகியஏதுவினைகளே, குடிமை,இழிந்தபிறப்பு, என்னும்பயனுகச்சொல்லப்பட்டன. பிறப்பு,ஆகுபெயர். இனி இந்தக்குறளுக்குவேறேர்முடிபு.

இழுக்கமிழிந்தபிறப்பாய்விடுமாதலால் ஒழுக்கமுடைமையே குடிமை எனமுடித்து, உயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்தாராயினும் அந்தக்குலத்துக்குரியஒழுக்கத்தைக்கைவிட்டால்அதிலுலே உடனேதாழ்ந்தகுலத்தராவதுநிச்சயமாதலால், அந்தநிச்சயந்தோன்ற, ஒழுக்கமுடைமையேகுடிமையென்றேர்எனத்தேற்ற ஏகாரம்வருவித்துப்பொருளுரைத்துக்கொள்க.

ஈஎச. மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும்.

ப. எது-கறறவேதத்தினேமறநதாலுயினுமவவருணகுகெடாமையிறபினுமஃதோதிதகொளவாமநதணருயாநதவருணநதனபிழுகுகுணறக கெடுமெனறவாறு.

வி. மறநதவழியிழிகுலததாலுமாகலினமறகலலாகாதெனறுகருததானமறபினுமெனறா-சிறபபுடையவருணதறகுமொழியவே யேனையவருணகடகுகொளளபபடுமெ.

வி. (மற-ம்) எ-இ-ள். ஒத்து-(கற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும்-மறந்துபோனாலும், கொளலாகும்-(அந்தவருணங்கெடாததினாலேபின்னும் அதை) கற்றுக்கொள்ளலாம், பார்ப்பான்பிறப்பு-பிராமணன் குலமானது, ஒழுக்கங்குன்ற-(அவனுடைய)ஆசாரங்குறைந்தால், கெடும்-கெட்டுப்போம், எறு.

வி. மறந்தபோதுதாழ்ந்தகுலத்தானாவானாதலால், மறக்கலாகாதென்னுங்கருத்தைக்கொண்டு, மறப்பினுமென்றார். சிறந்தவருணத்துக்குச்சொல்லவே, மற்றவருணங்களும், ஒழுக்கங்குன்றக்கெடுமென்பதுதானேபெறப்படும்.

௱௩௫. அழுக்காறுடையான்கணாக்கம்போன்றில்லை
யொழுக்கமிலான்கணுயர்வு.

ப. எது-அழுககாறுடையானமாடடாககமிலலாதாறபோலவொழுககமிலலாதவனமாடடுமுயாசசியிலலையெனறவாறு.

வி. உவமையானொழுககமிலலாதவனசுறறததிறகுமுயாசசியிலலையெனபதுபெறறாம-எனனை-கொடுபபதழுககறுபபானசுறறமுதலகூாதலின-உயாவுஉயாகுலமாதல.

பு. (அழு-வு) எ-இ-ள். அழுக்காறுடையான்கண்-பொறாமையுடையவனிடத்திலே, ஆக்கம்போன்று-செல்வம் (இல்லாதது) போல, ஒழுக்கமிலான்கண்-ஆசாரமில்லாதவனிடத்திலும், இல்லையுயர்வு-உயர்ச்சியில்லை, எறு.

வி. கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉமுண்பதூஉமின்றிக்கெடுமென்பார் ஆதலால், பொறாமையுடையவன் சுற்றத்திற்குஞ்செல்வமில்லாததுபோல, ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்வில்லையென்பது, உவமையாற்பெற்றோம். உயர்வு, உயர்குலமாவது.

௱௩௬. ஒழுக்கத்தினொல்காருரவோரிழுக்கத்தி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எது-செயதறகருமைநோககியொழுககததாறசுருஙகாா-மனவலியுடையாரவ்விழுககததாறறமககிழிகுலமாகிய குறறமுணடாமாறறையறிநதெனறவாறு.

வி. ஒழுககததிறசுருககமதனையுடையாாமேலேறறபபடடது-கொணடவிரதமவிடாமைபறறியுரவோரெனறார.

பு. (ஒழு-து) எ-இ-ள். இழுக்கத்தின்-(ஒழுக்கந்) தவறு கிறதினாலே, ஏதம்-(தனக்குஇழிகுலமாகிய)குற்றமானது, படுபாக்கு-உண்டாக, அறிந்து-தெரிந்துகொண்டு, ஒழுக்கத்தின்-(செய்வதற்கு அருமையென்றுநினைந்து) ஆசாரத்திலே, ஒல்கார்-தளரார், உரவோர்-அறிவுடையார், எறு.

வி. ஒழுக்கத்தினதுதளர்தலை, அதனையுடையவர்மேலே ற்றப்பட்டது. அழிவினாற்கொண்டவிரதம்விடாததைக்குறித்து, உரவோர் என்றார். என்னெனில்,

பழியஞ்சான்வாழும்பசுவுமழிவினாற்
கொண்டவருந்தவம்விட்டானுங்கொண்டிருந்த
வில்லஞ்சிவாழுமெருதுமிவர்மூவர்

நெல்லுண்டநெஞ்சிற்கோர்நோய், எனக்கொண்டவிரதத்தையழிவினால்விட்டவனையிகழப்படுதலாற்காண்க. ஒல்கல்; தளர்தல், குழைதல். படுபாக்கு என்றதிற்பாக்கு என்பது வினையெச்சவிகுதி.வான்பான்பாக்கினவினையெச்சம்பிற, என்னுஞ்சூந்திரநோக்கிக்காண்க. அறிந்து என்னும்வினையெச்சமிங்கே, காரணப்பொருட்டாய், அறிந்ததினாலேயெனநின்று, ஒல்கார் என்னும், தெரிநிலைஎதிர்மறைமுற்றுவினைகொண்டுமுடிந்தது.

௱௩௭. ஒழுக்கத்தினெய்துவர்மேன்மையிழுக்கத்தி
னெய்துவரெய்தாப்பழி.

ப. எது-எலலாருமொழுககததானேமேமபாடடையெயதுவாஅதனினிழுககுதலானேதாமெயதுதறகுரிததலலாதபழியையெயதுவரெனறவாறு.

வி. பகைபறறியடாபபழி கூறியவழியதனையுமிழுககமபறறியுலகமடுககுமெனறுகொளளுமாகலினெயதாபபழியே யதுவரெனறா- இவையைநதுபாடடானுமொழுககமுளவழிபபடுஙகுணமுமில வழிபபடுஙகுறறமுஙகூறபபடடன.

பு. (ஒழு-ழி) எ-இ-ள். ஒழுக்கத்தின்-(யாவரும்) ஆசாரத்தினாலே, எய்துவர்மேன்மை-மேலாந்தன்மையைப்பொருந்துவார், இழுக்கத்தின்-(அதிலே) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) பொருந்துதற்கு (உரிமை) யில்லாதநிந்தையை, எய்துவர்-பொருந்துவார், எறு.

வி. ஒழுக்கத்திலேதவறினவனைப்பகையினாலே ஒருவன் அடாநிந்தைசொல்வானானால், அதுவும் அவனுக்குஅடுக்குமென்று உலகஞ்சொல்லுமாதலால், எய்தாப்பழியெய்துவரென்றார். இவையைந்துபாட்டாலும் ஆசாரமுண்டானபோதுஉண்டாகுங்குணமும், இல்லாதபோது உண்டாகுங்குற்றமுஞ்,சொல்லப்பட்டன.

௱௩அ. நன்றிக்குவித்தாகுநல்லொழுக்கந்தீயொழுக்கமென்றுமிடும்பைதரும்.

ப. எது-ஒருவனுககுநலலவொழுககமறததிறகுககாரணமாயிருமையினுமினபமபயககுநதீயவொழுககமபாவததிறகுககாரணமாயிருமையினுநதுனபமபயககுமெனறவாறு.

வி. நனறிககுவிததாகுமெனபதனாறநீய வொழுககமபாவததிறககுககாரணமாதலுமிடுமபைதருமெனபதனாலலொழுககமினபநதருதலுமபெறறாம்-ஒனறுநினறேய வறறைமுடிககுமாகலினஇதினாறபின விளைவு கூறபபடடது.

பு. (நன்-ம்) எ-இ-ள். நல்லொழுக்கம்-(ஒருவனுக்கு)நல்ல ஆசாரமானது, நன்றிக்கு-தருமத்துக்கு, வித்தாகும்-(காரணமாகிய) விதையாகி (இம்மைமறுமையிரண்டிலும்இன்பம்விளைக்கும்,) தீயொழுக்கம்-பொல்லாதநடையானது,(பாவத்திற்குக்காரணமாகியவிதையாகி) என்றும்-(இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தில்)எப்போதும், இடும்பைதரும்-துன்பம்விளைக்கும், எறு.

வி. வித்தாகுமென்றதினாலே,விளைத்தல்களும்; நல்லொழுக்கம்நன்றிக்குவித்தாகுமென்றதினாலே, தீயொழுக்கம்பாவத்திற்குவித்தாகும்என்பதும்; தீயொழுக்கமிடும்பைதருமென்றதினாலே, நல்லொழுக்கம் இன்பந்தரும் என்பதும்; என்றும் என்றதினாலே, இம்மைமறுமையிரண்டிடத்தும்என்பதும்; பெறப்பட்டன. வித்துநிலத்திலேயூன்றப்பட்டதுபோல, இந்த இரண்டு ஒழுக்கங்களுள் ஒன்று ஒருவனிடத்திலேநிலைத்திருக்குமானாற்பின்புதன்பயனாகியஇன்பத்தையானாலுந்துன்பத்தையானாலுந்தருவதுநிச்சயமாதலால், அதைவித்தென்றது, எது உருவகவலங்காரம். இதினாலேபின்விளைவு, சொல்லப்பட்டது.

௱௩௯. ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதீய வழுக்கியும்வாயாற்சொலல்.

ப. எது-மறந்துந்தீயசொற்களைத்தம் வாயாற்சொல்லுந் தொழில்களொழுக்கமுடையவர்க்குமுடியாவென்றவாறு.

வி. தீயசொற்களாவன பிறர்க்குத்தீங்குபயக்கும்பொய்முதலியவும்வருணத்திற்குரியவல்லனவுமாம் அவற்றுப்பளமையாற்சொல்லுதற்றொழில்பலவாயின-சொல்சாதியொருமை-சொல்லென்வேயமைந்திருக்க வாயாலென்வேண்டாதுகூறினார் நல்லசொற்களபயின்றதென்ததாம்வேண்டியதன்கிறப்பு முடித்தற்கு-இதனைவடநூலார்தாற்பரியமென்ப.

பு. (ஒழு-ல்) எ-இ-ள் வழுக்கியும்-மறந்தும் தீய-தீமையையுடைய (சொற்களை,) வாயாற்சொல்ல-(தம்) வாயினாலே சொல்லுந் தொழில்கள், ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லா-நல்லொழுக்கமுடையார்க்குக்கூடாதவை, எறு.

வி. தீயசொற்களாவன, பிறருக்குத்தீங்குதரும் பொய்முலானவையுங், குலத்திற்குத்தகாதவையுமாம். அவைபலவாதலாலே, சொல்லுந்தொழில்களும்பலவாயின. சொல், என்பது, குறைந்துநின்றது. அது, சாதியொருமை.சொல்லென்வே அமைந்திருக்க, வாயாற்சொல்லென்வேண்டாது சொன்னது, தீயசொற்பழக்கமில்லாதவாய் என்று, அதனைச்சிறப்பித்தற்கு, எனக்காண்க. இதை,வடநூலார்தாற்பரியமென்பார். நினைத்துச்சொல்லுதலுங்கூடாது என்றதைத்தழுவிநின்றதினாலே, வழுக்கியும் என்ற உம்மை, இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மை. ஒழுக்கமுடையவர்மறந்துசொல்லினும் பிறர்க்குநன்மை தருஞ்சொற்களையேசொல்லுவரென்பதுகருத்து இதினாலே ஒழுக்கமுடையவர்பேசுந்திறஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௪௰. உலகத்தோடொட்டவொழுகல்பலகற்றுங் கல்லாரறிவிலாதார்.

ப. எது-உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுதலைக்கல்லாதார்பலநூல்களையுங்கற்றாராயினுமறிவிலாதாரென்றவாறு.

வி. உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுதலாவதுயாந்தோர்பலருமொழுகியவாற்றானொழுகுதல்-அற்நூல்சொல்லியவற்றுளிக்கால்த்திற்கேலாதனவொழிந்துசொல்லாதவற்றுள்ளேற்பனகொண்டுவருதலானவையு மடங்கவுலகத்தோடொட்டவென்றுங்கலவிக்குப்பயன்றிவுமறிவிற்குப்பயனொழுக்கமுமாகலினவ

வொழுகுதலைககலலாதாரபலகறறுமறிவிலாரெனறுஙகூறினார - ஒழுகுதலைககறறலாவதடிபபடுதல-இவையிரணடுபாடடானுஞசொலலானுஞசெயலானுமவருமொழுககஙகளெலலாமொருவாறறறெருததுககூறபபடடன.

பு. (உல-ர்) எ-இ-ள். உலகத்தோடொட்டவொழுகல்-உலகத்தோடுபொருந்தநடப்பதை, கல்லார்-கற்றிலாதவர், பலகற்றும்-(நூல்கள்) பலவற்றையுங்கற்றிருந்தாராயினும், அறிவிலாதார்-ஞானமில்லாதவர், எறு.

வி. இங்கேஉலகமென்றது, உயர்ந்தவரை, எனக்காண்க. உலகத்தொடுபொருந்தவொழுகுவதாவது, உயர்ந்தோர்யாவரும்நடந்தவழியிலேநடப்பது. பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும்வழுவலகாலவகையினானேயென்றாராதலால், தருமசாத்திரங்கள்சொல்லியவைகளில் இக்காலத்துக்குஏற்றிராதவைகள்நீங்கிச், சொல்லாதவைகளில் ஏற்றிருப்பவைகளைக்கொண்டுவருதலால், அவையும் அடங்க, உலகத்தோடொட்ட என்றும்; கல்விக்குப்பிரயோசனம் அறிவும், அறிவுக்குப்பிரயோசனம் ஒழுக்கமுமாதலால், அந்த ஒழுக்கநடையைக்கல்லாதார், பலகற்றுமறிவிலாதார்என்றுஞ்,சொன்னார் ஒழுகலைக்கற்றலாவது, அவர்நடந்தபடிநடக்கத்தொடங்குவது. இதினாலே ஒழுக்கமுடையவர்நடக்குந்திறம், எதிர்மறைமுகத்தாற்சொல்லப்பட்டது.

௰௫. அதிகாரம்.

பிறனில்விழையாமை.

ப-ம. பிறனிலவிழையாமை—அஃதாவது - காமமயககததாறபிறனுடையவிலலாளைவிருமபாமை-இஃதொழுககமுடையவாமாடடே நிகழவதாகவினொழுககமுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (பிற-மை)அதாவது, (காமமயக்கத்தினாலே)அந்நியனுடையமனையாளைவிரும்பாதிருப்பதைச்சொல்வது.இது ஒழுக்கமுடையார்க்கே உரியதாதலால், அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

ஈசுக. பிறன்பொருளாட்பெட்டொழுகும்பேதைமைஞாலத்
தறம்பொருள்கண்டார்கணில்.

ப. எது-பிறனுக்குபபொருளாதற்கானமையுடையாளாகாதலிதற்றொழுகுனெறவறியாமை ஞாலத்தினகணறதனாலேயும பொருணூலேயுமாராயந்தறிந்தாரானமாட்டிலலேயெனறவாறு.

வி. பிறனபொருளபிறனுடைமை-அறமபொருளெனபனவாகுபெயர்-செவவெணணினெறைதொகுநினறது-இனபமொனறையுமே நோகுமினபதானுடையாரிதிலியொழுகுகதையுமபரதிகமெனறுகூறுவராகலின அறமபொருளகணடாகணிலலெனறாளெனவேயபபேதைமையுடையாளாமாடடறமபொருளுமிலலேயெனபதுபெறபபடடது.

பு. (பிற-ல்) ஈ-இ-ள். பிறன்பொருளாட்பெட்டு-பிறனுக்குப்பொருளாந்தன்மையுடையவளை விரும்பி, ஒழுகும்பேதைமை-(அதற்கு இசைவாக) நடக்கப்பட்ட அறியாமையானது, ஞாலத்து-உலகத்திலே, அறம்பொருள்கண்டார்கணில்-தருமசாத்திரத்தையும் அர்த்தசாத்திரத்தையும்அறிந்தவரிடத்தில் இல்லை, எறு.

வி. பிறன்பொருள், அந்நியன் உடைமை. அறம்பொருள் என்பவை, ஆகுபெயர். அறமும்பொருளும் என்றுஉம்மைவைத்தெண்ணுது, அறம்பொருள்என்றுஎண்ணினதற்குச், செவ்வெண் என்றுபெயர். இந்தச்செவ்வெண், தொகைபெறவேண்டுமென்பதுஇலக்கணம்என்னெனில்,பெயர்ச்செவ்வெண்ணேயென்றுவெறுவெண்ணுன்குந்தொகைபெறாஉம், எண்ணுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அதுதொகைபெறுங்கால், அறம்பொருளிரண்டும், எனப்பெறும். இங்கேபெறுதுநின்றது, செய்யுள்விகாரம். இன்பம் ஒன்றையுமேகுறிக்கப்படுங்காமசாத்திரமுடையவர், இந்தத்தீய ஒழுக்கத்தையும் பாரதிகமென்றுஞ்சொல்லுவராதலால்,அறம்பொருள்கண்டார்கணில்என்றார்; எனவே அந்தப்பேதைமையுடையவரிடத்தில், அறமும் பொருளும் இல்லையென்பதுபெறப்பட்டது.

ஈசஉ. அறன்கடைநின்றாருலெல்லாம்பிறன்கடை
நின்றாரிற்பேதையாரில்.

ப. எது-காமவுகாரணமாகபபாவதினகணினரு லெலலாருளுமபிற

லிலலாஞகாதவித்தவனவாயிறகடசெனறுநினறாபபோலபபேதையாரில லெனறவாறு.

வி. அறத்தினீகபபடடமையின அறனகடையெனறார-அறனகடை நினறபெணவழிசசெலவாரனாயுமவரவீடடினகளிசொடுமிழிதலுமகளிசொடுவகூடியினபதுகாவாரனாயுமபோலவறமுமபொருளுமிழததலேயனறிபபிறனகடைநினறாசசததாறறுகருதியவினபமுமிழகஙகாறராகவிறபேதையாரிலலெனறார எனவேயினபமுமிலலெனபதுபெறபபடடது.

பு. (அற-ல்) எ-இ-ள். அறன்கடைநின்றாருளெல்லாம்-(காமங்காரணமாகப்) பாவத்திலேநிற்கின்ற எல்லாருள்ளும், பிறன்கடைநின்ரிரில்-பிறன் (இல்லாளைவிரும்பி அவனுடைய வீட்டின்) தலைக்கடையிலே(சென்று)நின்றவனைப்போல, பேதையாரில்-அறிவில்லாதவர் இல்லை, எறு.

வி. அறத்திலேநீக்கப்பட்டி அதின்பின்னிற்பது, பாவமாதலால் அதை, அறன்கடையென்றார். பாவத்திலேநின்ற (பெண்போனவழியிலேபோவாராகிய) பெண்வழிச்செல்வாரையும், வேசியரோடும் தாழ்ந்தகுலப்பெண்களோடுங்கூடி இன்பத்தை அநுபவிப்பவரையும், போல அறமும்பொருளும் இழந்துபோவதுமல்லாமல், பிறன்கடைநின்றவர், அச்சத்திலுலே காம்நினைத்த இன்பமும் இழந்துபோவாராதலாலே, பிறன்கடைநின்ரிரிற்பேதையாரில் என்றார்: எனவேபிறன்கடைநின்றவர்க்கு, அறம்பொருள் இன்பங்கள்மூன்றும் இல்லையென்பது, பெறப்பட்டது.

ஈசஈ. விளிந்தாரின்வேறல்லர்மன்றதெளிந்தாரிற்
றீமைபுரிந்தொழுகுவார்.

ப. எது-தமமையையுறு நாரிலலாளகணணே பாவஞசெயதலேவீரும்பியொழுகுவாருயிருடையரோ ணுமிறநதாரோயாவனெறவாறு.

வி. அறமபொருளினபஙகளினபயனெயதாமையின விளிநதாரினவேறலலரெனறுமவாதீமைபுரிநதொழுகுவதிலுடையவரது தெளிவுபறறியாகவிறதெளிநதாரிலலெனறுகூறினார.

பு. (விளி-ர்) எ-இ-ள். தெளிந்தார்-(தம்மைச்)சந்தேகப்படாதவருடைய, இர் தீமைபுரிந்து-மனைவியிடத்திலேபாவஞ்செய்வதைவிரும்பி, ஒழுகுவார்-நடப்பவர், (உயிருள்ளவராலும்) விளிந்தாரின்-இறந்தவரில்நின்றும், மன்ற-நிச்சயமாகவே, வேறல்லர்-வேறுபாடி உடையவரல்லர், எறு.

வி. அறம்பொருளின்பங்களின்பிரயோசனத்தை அடையாதிருலே, விளிந்தாரின்வேறல்லர் என்றும்; அவர்பாவஞ் செய்வதைவிரும்பிநடப்பது இல்லாட்டியை உடையவர்தெளிவுகொண்டாதலால், தெளிந்தாரில்என்றும்; சொன்னார். மன்ற என்பது, நிச்சயம் என்னும்பொருள்படவந்த உரிச்சொல்; என்னெனில், மன்றவென்கிளவிதேற்றஞ்செய்யும், என்னுஞ் சூத்திரதோக்கிக்காண்க.

சாசா. எனைத்துணையராயினுமென்னுந்தினைத்துணையுந் தோரான்பிறனில்புகல்.

ப. எது-எதுதுணைபெருமையுடையராயினுமொருவாகியாதாயமுடியுங்காமமயக்கத்தாறறிவினையளவுந்தமபிழையையோர்ந்துபிறனுடைய விலவினகடபுகுதலெனறவாறு.

வி. இந்திரனேபோலவெல்லாப்பெருமையுமிழந்துகுறுமையெய்தவேகங்கையெனுமெனரு-எனனீரறியாதீர்போலவிவைகூறுனின்னீரவல்லநெடுந்தகாயெனபுழிபோலவுயர்த்தற்கடபனமையொருமையமயங்கிறது-தோரானபிறனெனபதனைதிழமையையுரைபிறனெனுரைப்பாருமுளர்.

பு. (எ-ல்) எ-இ-ள். எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு (பெருமை) யுடையவராயிருந்தாலும், என்னும்-(ஒருவர்க்கு) எப்படியாய்முடியும், தினைத்துணையுந்தோரான்-(காமமயக்கத்திலுலே) தினையளவுந்தம்மூடையகுற்றத்தையுணராமல், பிறனில்புகல்-அந்நியனுடையமனையிடத்துதுழைவது, எறு.

வி. இந்திரனேப்போல எல்லாப்பெருமையும் இழந்துகுறுமை அடைவதுகுறித்து, என்னும்என்றார். என்னீரறியாதீர் போலவிவைகூறுனின்னீரவல்லநெடுந்தகாய்; என்றஇடத்தில், நீரறியாதீர் என உயர்த்திச்சொல்லுதற்பொருட்டிவந்தபன்மைப்பால், நின் என்னும் ஒருமைப்பாலோடி இணங்கிநின்றதுபோல; எனைத்துணையர் என உயர்த்திச்சொன்னபன்மைப்பால், தோரான்என்னும்ஒருமைப்பாலொடி, பால்வழுவமைதியாகஇணங்கிநின்றது. தோரான்பிறன் என்பதைத், தம்மைச்சந்தேகப்படாதபிறன், என்றுசொல்லுவாருமுண்டி. இனியிக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

பிறனில்புகல்-(ஒருவனுடையமனைவியைவிரும்பி) அவ

ன்மனையினிடத்திற்போய்ச்செய்யும் இழிதொழிலாலே, (தமக்குவருங்குற்றத்தை) தினைத்துணையும்-(காமமயக்கத்தினாலே) தினையளவானாலும், தேரான்-உணராதவர், எனைத்துணையராயினும்-எவ்வளவு (பெருமை) யுடையவராயிருந்தாலும், என்னாம்-(அவர்க்கு அதினாலே) என்னபிரயோசனமாம், (ஒன்றுமில்லை,) எறு.

இதற்கு வி. அகலிகையைவிரும்பிப்போன இந்திரனைப்போலே, யெல்லாப்பெருமையும் இழந்துசிறுமைப்படுவதைக்குறித்து, எனைத்துணையராயினுமென்னாமென்றார். எவனென்னும்வினாவினைச்சொல், என் எனவிகாரமாய்ப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டுநின்று, ஆம் என்னும்பயனிலைகொண்டு, கற்றதனாலாயபயனென்என்றதுபோல, இன்மைகுறித்துநின்றது(இப்படியேவழக்கிடத்தும், ஒன்றும் ஆகாது என்னும்பொருள்பட, என்னாம், என்ன ஆகும், எனவருதல்காண்க. கால்கழுவுதல் என்றாற்போல, பிறனில்புகுதல் என்றது, இடக்கரடக்கல்; இடக்கர் என்பது, இழிவுசொல்; அதைமறைத்துச்சொல்லுஞ்சொல்லை, இடக்கரடக்கல், என்றுசொல்வது: ஆதலாலே பிறனில்லினிடத்திலேபோய் அவர்செய்யும்இழிதொழிலைத்தாம்சொல்லத்தகாது என்பதுநோக்கிப், பிறனில்புகல் என்றார். அது காரணமாதலால் இங்கே அதன்காரியமாகியகுற்றந்தோன்றநின்றது. தினைத்துணையுந்தேரார் எனச்சொல்லவந்தவர், தேரான் எனச்செறுதலாகியகோபம்பற்றிப் பால்வழுவமைதியாகச்சொன்னார்; உவப்பினுமுயர்வினுஞ்சிறப்பினுஞ்செறலினுமென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. உம்மையிரண்டினுள், முன்னையது, உயர்வுசிறப்பு; பின்னையது, இழிவுசிறப்பு.

௱௪௫. எளிதெனவில்லிறப்பானெய்துமெஞ்ஞான்றும்
விளியாதுநிற்கும்பழி.

ப. எது-எயதுதலெளிதெனறுகருதிபபினவிளைவுகருதாதுபிறனிலலினகணிறபானமாயதலினறியெஞஞானறுநிலைநிறகுங குடிபபழியினையெயதுமெனறவாறு.

வி. இலலினகணிறததலஇலலாளகணணெறிகடநதுசெறல.

பு. (எ-ழி) எ-இ-ள். எளிதென-(இப்போதுபெறுவது) அரிதல்லவென்று எண்ணிப், (பின்உண்டாவதை எண்ணாமல்) இல்லிறப்பான்-(பிறன்) இல்லிடத்துப்புகுவான், (அதினாலே) எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும்,விளியாதுநிற்கும்பழி-இறவாமலேநிற்கின்ற (குல) நிந்தையாகிய (பாவத்தை,) எய்தும்-அடைவான், எறு.

வி. இந்தக்குறளிடத்தும், மேல்வருங்குறளிடத்தும், இல்லிறப்பான்என்றது, இடக்கரடக்கல். இறத்தல், போதல்.

௱௪௬. பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண்.

ப. எது-பிறனிலலாளகணெறிகடததுசெலவானிடததுபபகையுமபாவமுமசசமுஙகுடிபபழியுமெனனுமிநநானகு குறறமுமொருகாலுநீஙகாவாமெனறவாறு.

வி. எனவேஇருமையுமிழததலபெறறும-இவை யாறுபாடடானுமபிறனிலவிழைவானகடகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (ப-ண்) எ-இ-ள். இல்லிறப்பான்கண்-(பிறனுடைய மனையாளைவிரும்பி அவன்) மனையினிடத்திலேசெல்பவனிடத்தில், பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கும்-பகையும்பாவமும் பயமும் (குல) நிந்தையுமாகியஇந்தநான்குகுற்றங்களும்,இகவாவாம்-(ஒருக்காலும்) நீங்காதிருப்பவையாம், எறு.

வி. எனவே இருமை இன்பங்களும் இழந்தவனென்பதுபெறப்பட்டது. இவையாறுபாட்டாலும்,பிறன்மனைவியை விரும்புவான்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௪௭. அறனியலானில்வாழ்வானென்பான்பிறனியலாள்
பெண்மைநயவாதவன்.

ப. எது-அறனாகியவியலபொடுகூடியிலவாழவானெனறுசொலலபபடுவானபிறனுககுரிமைபூணடவனுடையவியலபினகணணேநிறபாளதுபெணடனமையைவிருமபாதவனெனறவாறு.

வி. ஆனுருபீணடுடனிகழசசிககணவநதது-இலலறஞசெயவானெனபபடுவானவனேயெனபதாம.

பு. (அற-ன்) எ-இ-ள். அறனியலான்-தருமசுபாவத்தோடுகூடி, இல்வாழ்வானென்பான்-இல்லினிடத்திலே வாழ்பவ

னென்று (எல்லாராலும்) புகழப்படுவான், பிறனியலாள்-பிறனுக்கு (உரிமைபூண்டு அவன்சாயலின்படிநடக்கும்) நடையினையுடையவளது, பெண்மைநயவாதவன்-பெண்தன்மையை விரும்பாதவன், எறு.

வி. ஆன், என்னும்மூன்றாம்வேற்றுமையுருபு, இங்கே உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றது. அவனே இல்லறத்திற்கு உரியவனென்பது, கருத்து.

௱௪௮. பிறன்மனைநோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க்
கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு.

ப. எது-பிறனமனையாளையுடகொளளாதபெரியவாணடகைமைசால புடையாரககறனுமாநிரமபியவொழுககமுமாமெனறவாறு.

வி. புறபபகைகளையடககுமாணமையுடையாரககுமுடபகையாகியகாமமடககுதறகருமையினதனையடககியவாணமையைபபேராணமையெனறார்-ஒனறோவெனபதெணணிடைசசொல-செயதறகரியவறனுமொழுககமுமிதனை சசெயயாமையேபயககுமெனபதாம.

பு. (பிற-கு) எ-இ-ள். பிறன்மனைநோக்காத-பிறன்மனையாட்டியை (விரும்பிமனத்திற்) குறியாத, பேராண்மை-பெரிய ஆண்தன்மை, சான்றோர்க்கு-(புருடத்தன்மை) நிறைந்தவர்க்கு, அறனொன்றோ-தருமம்ஒன்றுதானோ, ஆன்றவொழுக்கு-உயர்ந்த ஒழுக்கமுமாம், எறு.

வி. புறத்திலிருக்கும்பகைகளையடக்கும் ஆண்மையுடையவர்க்கும், உட்பகையாகியகாமத்தையடக்குவது, அருமையாதலால், அதையடக்கிய ஆண்மையைப், பேராண்மையென்றார். செய்வதற்கு அருமையாகிய அறமும் ஒழுக்கமும், பிறன்மனைநோக்காதிருப்பது, தானேதரும் என்பதுகருத்து.

௱௪௯. நலக்குரியார்யாரெனினுமநீர்வைப்பிற்
பிறற்குரியாடோடோயாதார்.

ப. எது-அசசநதருஙகடலாறசூழபபடடவுலகததெலலா நனமையுமெயதுதறகுரியாரயாவரெனிற பிறனொருவனுககுரிமையாகி யாளுடையதோளைசசேராதாரெனறவாறு.

வி. அகலமாழமபொருளுடைமைமுதலியவறறுனளவிடபபடாமையினாமநீரெனறார்-உரிசசொலலீறுதிரிநதுநினறது--நலததிறகெனபதுநலககெனககுறைநதுநினறது-இருமையினுநனமையெயதுவரெனபதாம.

பு. (நல-ர்) எ-இ-ள். நாமநீர்வைப்பில்-அச்சத்தைத்(தரும்) நீராற்சூழப்பட்ட (கடலாற்சூழப்பட்ட)உலகத்தில்,நலக்குரியார்யாரெனின்-(எல்லா) நன்மைகளுக்கும் உரியவர்யாவரென்றால், பிறற்குரியாள்-பிறனொருவனுக்கு உரிமையானவளுடைய, தோடோயாதார்-தோளைச்சேராதவர், எறு.

வி. அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை, முதலானவைகளாலே அளவிடப்படாமற், பார்த்தமாத்திரமே பயத்தைத்தரத்தக்கநீர், வேறேயில்லாததினாலே, கடலை நாமநீரென்றார். நாம் என்பது, அச்சமாகியபொருளைத்தருவதோர்உரிச்சொல், பேநாமுரூஉமெனவரூஉங் கிளவியாமுறைமூன்றுமச்சஞ்சுட்டலுமென்பதினால், அறிக; இங்கே அது நாம, என அகரச்சாரியைபெற்றுநின்றது. நலத்துக்குஎன்பது, நலக்குஎன, அத்துச்சாரியைகுறைந்துநின்றது. இம்மைமறுமையிரண்டிலும்நன்மைபொருந்துவார் இவர் என்பதுகருத்து.

௱௫௰. அறன்வரையானல்லசெயினும்பிறன்வரையாள் பெண்மைநயவாமைநன்று.

ப. எது-ஒருவனறத்தைத்தனக்குரித்தாகச்செய்யாதுபாவங்களைச்செய்யுமாயினுமவனுக்குப்பிறனெல்லைக்கணிற்பாளதுபெண்மையைவிரும்பாமையுண்டாயினதுநன்றென்றவாறு.

வி. இக்குணமேமேற்பட்டுத்தோன்றுமென்பதாமஇவைநானகுபாடடானும்பிறனிலவிழையாதானகடகுணங்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-று) எ-இ-ள். அறன்வரையான்-(ஒருவன். தருமத்தைத் (தனக்கு உரிமையாகச்) செய்துகொள்ளாதவனாகி, அல்லசெயினும்-(தருமம்) அல்லாதபாவங்களைச்செய்வானாயினும், (அவனுக்குப்) பிறன்வரையாள்-பிறனுடையஎல்லையிலே நிற்பவளுடைய, பெண்மைநயவாமை-பெண்தன்மையைப் (பார்த்து) விரும்பாதிருப்பது, (ஒன்றும் உண்டானால்) நன்று-(அது) நன்மையுடைத்தாம், எறு.

வி. இந்த ஒருதருமமுமே, எல்லாப்பாவங்களையும்அடக்கி, மேற்பட்டுநிற்குமென்பது, கருத்து. நன்று என்பது, விகுதிப்பொருள்விகுதிபெற்றுநின்றபகுபதமெனக்கொள்க. பிறன்வரையாள்பெண்மைநயவாதவன் அல்லசெய்யான்செயி

னுமதுபொறுத்தல்வேண்டுமென்பார், இதனைப் பொறையுடைமையைச்சாரவைத்தார். இவைநான்குபாட்டாலும், பிறனில்லாளைவிரும்பாதவன்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௰௬. அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

ப-ம. பொறையுடைமை-அஃதாவது-காரணமபறறியாதனமடமையானாதலொருவனறமமைமிகைசெயதவழிததாமுமதனையவனகடசெயயாது பொறுததலையுடையராதல-நெறியினீஙகியசெயதாரையுமபொறுககவேணடுமெனறறகிதுபிறனிலவிழையாமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (பொ-மை) அதாவது, (காரணம்பற்றியானாலும், அறியாமையினாலே ஆனாலும், ஒருவன்தமக்குக்குற்றஞ்செய்தபோதுதாமும் அவனிடத்தில் அந்தக்குற்றத்தைச்செய்யாமலேமனம்) பொறுத்திருப்பதைச்சொல்வது. அதிகார அடைவு, மேலேசொல்லப்பட்டது.

௱௫௧. அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை யிகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை.

ப. எது-தனனையகழகினறாரை வீழாமற றாஙகுவதாயநிலமபோலததமமையவமதிபபாரைபபொறுததறலையாயவறமெனறவாறு.

வி. இகழதலமிகையாயினசெயதலுஞசொலலலும.

பு. (அக-லை) எ-இ-ள். அகழ்வாரை-(தன்னைத்) தோண்டுகின்றவரை, தாங்குநிலம்போல-(விழாமலே) சுமக்கின்றபூமியைப்போல, தம்மையிகழ்வார்-தம்மைநிந்திப்பவரை, பொறுத்தல்-சகிக்கிறது, தலை-தலைமையான (சிறந்த) தருமமாம், எறு.

வி. அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போல, வென எடுத்துக்காட்டிய உவமையினாலே, தம்மைக்கொலைசெய்வதையொத்தகுற்றஞ்செய்வாரையும்பொறுப்பதும், பொறுத்திருந்தே அவரைப்பாதுகாப்பதுஞ் சிறந்ததருமமென்பது, பெறப்பட்டது.

ஈநிடீ. பொறுத்தலிறப்பினேயென்றுமதனை
மறத்தலதனினுநன்று.

ப. எது-பொறைநனருகலாறருமொறுத்தறகியனறகாலத்துமபிறாசெயதமிகைபபபொறுகவதனையுடகொளளாதபொழுதேமறததலபெறினபபொறையினுநனறெனறவாறு.

வி. மிகையெனறதுமேறசொலலியனவிரணடனையும-பொறுத்தாலுமுடகொளளபபடுதலினமறததலேயதனினுநனறெனறார.

பு. (பொ-று)எ-இ-ள். இறப்பினை-(பொறுப்பதுநலமாதலாலேதண்டிக்கக்கூடுமானகாலத்திலும்பிறர் இகழ்ந்துசொல்லுதல்பிழைசெய்தலாகிய)மிகுதியை,பொறுத்தல்-பொறுக்கவேண்டும், அதனை என்றுமறத்தல்-அதை (மனசிலேவையாமல்) என்றைக்குமறந்துவிடுவது, அதனினுநன்று-அந்தப் பொறுமையிலும்நன்று, எறு.

வி. இறப்பு என்றது, மிகுதி; அதுஇங்கே, சொல்லத்தக்கதுஞ்செய்யத்தக்கதுஞ்சமம், சொல்லத்தகாததுஞ்செய்யத்தகாததும்மிகுதி, யாதலால் அவையிரண்டனையுங்குறித்துநின்றது. மேலேமிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரை என்ற இடத்துஇந்த உரைபொருந்தாதெனில், பொருந்தும். என்னை, சமநிலையென்பது நடுவுநிலைமை, அதுதப்பினதுமிகுதி, நடுவுநிலைமைதப்பினதிலுலே, சொல்லத்தகாதவையுஞ், செய்யத்தகாதவையுமாகிய, மிக்கவைகளை யெனப்பொருள்படுமாதலாற்காண்க. இவை இரண்டையும்பொறுத்த இடத்தும், மனத்திலேநினைக்கப்படுமாதலால், மறப்பதை அதனினும்நன்றென்றார்.

ஈநிஊ. இன்மையுளின்மைவிருந்தொராலல்வன்மையுள்
வன்மைமடவார்ப்பொறை.

ப. எது-ஒருவனுகுருமையுளவைதனதுவறுமையாவதுவிருந்தினரை யேறறுகொளளாதுநீகுருதலுதபோலவனமையுளவைதனதுவனமையாவதறிவினமையானமிகசெயதாரைபபொறுதலென்றவாறு.

வி. இஃதெடுதலுகாடடுவமை-அறனலலாதவிருந்தொராலபொருளுடைமையாகாதவாறுபோல மடவாரபொறையுமெனமையாகாதெனபதுகருதது.

பு (இ-றை)எ-இ-ள். இன்மையுளின்மை-(ஒருவனுக்கு) இல்லாமைபலவற்றுள்ளும்இல்லாமையாவது, விருந்தொராலல்,

விருந்தினரைப் (பாதுகாவாது) விலக்குவது, வன்மையுள்வன்மை-(அதுபோல) வல்லமைபலவற்றுள்ளும்வல்லமையாவது, மடவார்ப்பொறை-அறிவில்லாதார் (செய்தகுற்றத்தோடவரையுந்) தாங்குவது, எறு.

வி. மடவார் என்ற இடத்து, ஐஉருபும் இறந்ததுதழுவியஎச்சஉம்மையுங்குறைந்துநின்றன, ஆதலால், மடவார்செய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமல்லாமல், அவரையுந்தாங்குவது, என்பதுபெறப்பட்டது. அவரையுந்தாங்குதலாவது,அவர்செய்தகுற்றங்களைமறந்துஅவரைப்பாதுகாப்பது இதுஎடுத்துக்காட்டுஉவமையாதலால், மேல்வரும்விருந்துவிலக்கலாகிய இன்மையைக்குறிக்க, முன்வந்தபொருளில்லாமைகள்பலவும்பொருளுடைமைகளாம், அதுபோல, மேல்வரும்மடவார்ப்பொறையாகியவன்மையைக்குறிக்க, முன்வந்தமனம்பொறிவழிச்செல்லாது அடக்குதல்முதலியபலவல்லமைகளும்எளிமைகளாம், எனக்கொள்க. விருந்துவிலக்கலின்மேற்பட்டதரித்திரமும், ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து அவரையும் பேணுதலின்மேற்பட்டவல்லமையும்உலகத்தில்லை, யாதலால், விருந்தோம்பினவன் எல்லாப்பொருளும் உடையவனாவான்; ஒருவர்செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்து அவரையும்பாதுகாப்பவன், எல்லாவல்லமைகளும் உடையவனாவான்; என்பதுகருத்து.

௱௫௪. நிறையுடைமைநீங்காமைவேண்டிற்பொறையுடைமை போற்றியொழுகப்படும்.

ப. எது-ஒருவனசாலபுடைமைதனகணினறு நீங்காமையைவேண்டுவனாயினவனாறபொறையுடைமையைததனகணழியாமறகாததொழுகபபடுமெனறவாறு.

வி. பொறையுடையாரககலலதுசாலபிலலையெனபதாயிறறு-இவைநானகுபாடடானுமபொறையுடைமையதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (நி-ம்) ௭-இ-ள். நிறையுடைமை-(ஒருவன் எல்லாநற்குணங்களுங்குறைவுபடாத) நிறையுடைமையாகிய சால்புடைமையானது, நீங்காமைவேண்டின-(தன்னிடத்திலே) நீங்காதிருப்பதைவிரும்புவானானால், (அவனாலே) பொறையுடை

மை-பொறுமையுடையவனாந்தன்மையை, போற்றியொழுக ப்படும்-(தன்னிடத்தில் அழியாமலே) பாதுகாத்துநடக்கப் படும், எறு.

வி. பொறுமையுடையவனே, எல்லாநற்குணங்களும்நி றைந்தவனென்பதாயிற்று இவைநான்குபாட்டாலும், பொ றையுடைமையின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

௱௫௫. ஒறுத்தாரையொன்றாகவையாரேவைப்பர்
பொறுத்தாரைப்பொன்போற்பொதிந்து.

ப. எது-பிறனறமகக்குத்தீங்குசெய்தவழிப்பொறுத்தவனையொறுத்தா ரையறிவுடையாரொருபொருளாகமனத்துக்கொள்ளாரதனைப்பொறுத்தாரை ப்பொன்போற்பொதிந்துகொள்வரென்றவாறு.

வி. ஒறுத்தவர்தாமுமத்தீங்குசெய்தவனோடொத்தலினொன்றாகவை யாரேயென்றார்-பொதிந்துவைத்தல்-சாலபுடைமைபற்றியிடைவிடாது நினைத் தல.

பு. (ஒ-து) எ-இ-ள். ஒறுத்தாரை-(ஒருவன்செய்தகுற் றத்தைப்பொறாமல் அவனைத்) தண்டித்தவரை, ஒன்றாகவை யார்-(அறிவுடையோர்) ஒருபொருளாகவேமனத்துட்கொள் ளார், பொறுத்தாரை-(அதைப்)பொறுத்தவரை,பொன்போ ற்பொதிந்துவைப்பர்-பொன்னைப்போலேமுடிந்து மனத்து ள்வைப்பார், எறு.

வி. ஒறுத்தவர்தாமுமந்தக்குற்றத்தைச்செய்துஅவனோ டே ஒத்துப்போவதினாலே, ஒன்றாகவையாரேயென்றார்.ஏகா ரந், தெளிவுப்பொருள்படநின்றது. பொன்னைமுடிந்துவை த்துப்பாதுகாப்பதுபோல, அந்தப்பொறையுடைமையைப் பற்றி. அறிவுடையோர் அவரைஇடைவிடாமலே, நினைப்பரெ ன்பதாம்.

௱௫௬. ஒறுத்தார்க்கொருநாளையின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந்துணையும்புகழ்.

ப. எது-தமக்குத்தீங்குசெய்தவனையொறுத்தாரக்குண்டாவதவவொ ருநாளையின்பமேயதனைப்பொறுத்தாரக்குலகமழியுமளவும்புகழுண்டாமென றவாறு.

வி. ஒருநாளையின்பமஅந்நாளொன்றினுங்கருதியதுமுடித்ததேமெனத

தருகையிருகரும பொயயினபம-ஆதாரமாகியவுலகமபொறைபபுகழுமபொ
ளுமாகவினேறபுடையுலகென னுளுசொலலருவிதாுரைகபபட்டது.

பு. (ஒ-ழ்) எ-இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு-(தமக்குத்தீங்குசெ
யீதவனைத்) தண்டித்தவர்க்கு, (உண்டாவது) ஒருநாளாயின்ப
ம்-(பழியொடுபட்ட அந்த) ஒருநாளையின்பமே.(யாம்) பொ
றுத்தார்க்கு-(அதைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றுந்துணை
யும்புகழ்-(உலகம்) அழியும் அளவும்புகழ், (உண்டாம்.) எறு.

வி. பொறுத்தார்க்குப்பொன்றுந்துணையும்புகழென்ற
தனால், ஒறுத்தார்க்கு அவ்வாறேபழியென்பதும், பெறப்ப
டும். ஒருநாளையின்பமாவது, அந்த ஒருநாளிலும்நினைத்தது
முடித்தேதாம் என்று, கருவித்து இருக்கும், பொய்யின்பமா
ம். ஆதாரமாகியஉலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலால்,
இயைபுடைய உலகம் என்பது, வருவிக்கப்பட்டது.

ஈறு எ. திறனல்லதற்பிறர்செய்யினுநோய்நொந்
தறனல்லசெய்யாமைநன்று.

ப. எது-செயயதகாதகொடியவறறைததனகடபிறாசெயதாராயினு
மவராகததனுலவருந்துனபதறகுநொநதுதானறனலலாத செயலகளைசெய
யாதிருதலொருவனுககுநனறெனறவாறு.

வி. உமமைசிறபபுமமை-துனபதறகுநொதலாவது-உமமையெரிவா
யநரியதனுவீழபபாகொலெனறுபரிதல.

பு. (திற-று) எ-இ-ள். திறனல்ல-(செய்யத்)தகாதவறீறை,
தற்பிறர்செய்யினும்-பிறர்தன்னிடத்திலே செய்தாராயினும்,
(அவற்றைப்பொறுத்து) நோய்நொந்து-(அவர்க்கு அதினு
லேவருந்) துன்பத்திற்குத்தான்வருந்தி, அறனல்ல-தருமம
ல்லாதசெயல்களை, செய்யாமைநன்று-(அவரிடத்திலே) செய்
யாதிருப்பது (ஒருவனுக்கு) நன்மை, எறு.

வி. செய்யினும் என்ற உம்மை, இழிவுசிறப்புப்பொரு
ள்படநின்றது. பிறர்செய்தகுற்றங்களைப்பொறுப்பதுமன்றி
யவர்க்கு அதினுலேவருந்துன்பத்திற்கும் வருந்துதற்கு, உம்.

தம்மையிகழ்ந்தமைதாம்பொறுப்பதன்றிமற்
றெம்மையிகழ்ந்தவினைப்பயத்தா-லும்மை
யெரிவாய்நிரயத்துவீழ்ப்பர்கொலென்று
பரிவதுஉஞ்சான்றோர்கடன், எனக்காண்க.

ஈறுஅ. மிகுதியான்மிக்கவைசெய்தாரைத்தாந்தந்
தகுதியான்வென்றுவிடல்.

ப. எது-மனச்செருக்காற்றங்கட உபவறனைச செயதாரைததாததம முடையபொறையானவென்றுவிடுகவெனறவாறு.

வி. தாமுமவாகட உபவறனைதசெயது தோலாது பொறையானவரின மேமபட்டுவெலுகவெனபதாம-இவைநானகுபாடடாலும பிறாசெயதனபொ லுதலசொலலபபட்டது.

பு (மிகு-ல்) ஏ-இ-ள். மிகுதியான்-நடுவுநிலைமைதப்பி னதினாலே, மிக்கவை செய்தாரை-(தம்மிடத்தில) தகாதவற்றை ச்செய்தவரை, தாந்தந்தகுதியால்-தாம் தம்முடையபொறு மையினாலே, வென்றுவிடல்-செயித்துவிடுக, எறு.

வி. தகுதி. க. நடுவுநிலைமை, உ. பொறுமை, ஈ. அறிவு, ஊ. நற்குணம். மிகுதி. க. அதியாயம், உ. அதிகம், உபர்வு, கூட்டம், பூரிப்பு, நற்குணம், இவைபகுபதமாங்கால், தக்கா ன்-ள்-ர்-ஏம்-தக்கவன்-ள்-ர்-து-வை-மிக்கான்-ள்-ர்-ஏம்-மி க்கவன்-ள்-ர்-து-வை-எனவும்வரும். இன்னுமேலேதகுதியெ னவொன்றுநன்றேயெனவும், இங்கேமிகுதியான் எனவும், இ வர்சொல்லியதினாலேயுங்காண்க.இன்னும்தகுதி-தகைஎனவும், மிகுதி-மிகைஎனவும்வரும்போதுமிப்பொருள்வாதல்காண்க. தாமும் அவரிடத்திலேதகாதவற்றைச்செய்து தோற்றுப்போ காமலே, பொறுமையினாலே, அவரில்மேற்பட்டுவெல்கவென் பதுகருத்து. இவைநான்குபாட்டாலும், பிறர்செய்த, தகாத வைபொறுப்பதுசொல்லப்பட்டது.

ஈறுகூ. துறந்தாரிற்றூய்மையுடையரிறந்தார்வா
யின்றுச்சொன்றேற்கிற்பவர்,

ப. எது-இலவாழகைகைகணினறேயுநதுறநதாரைபபோலநதூயமை யுடையாரநெறியைகடநதாரவாயினறுசசொலலபபொறுபபவரெனறவா று.

வி. தூயமைமனமாகினமை-வாயெனவேணடாதுகூறினார வேணடிய தனிழிபுமுடிததறகு.

பு. (து-ர்) ஏ-இ-ள். துறந்தாரில்-(இல்லறத்திலேநின்றும் பற்றற்ற)முனிவரைப்போலே, தூய்மையுடையர்-புனிதமுடை யவராவார், இறந்தார்வாய்-நடுவுநிலைமைகடவந்தவர்வாயா

ற் (சொல்லப்பட்ட) இன்னாச்சொல், தீயசொற்களை, நோற்கிற்பவர்-பொறுப்பவர், எறு.

வி. தூய்மை, களங்கமில்லாதமனப்பரிசுத்தம். இங்கே வாயெனவேண்டாதுசொன்னதும், வேண்டியதாகிய அவர்வாயினிழிவுதோன்றற்கு, எனக்கொள்க. நோற்கிற்பவர்-என்பதில், பகுதி, நோன். கில், சாரியை இடைச்சொல். பகர ஒற்று, எதிர்கால இடைநிலை. அர், விகுதி. விகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையிலேநின்ற-அகரம், சாரியை. வகரவொற்று, உடன்படுமெய். இது, எதிர்காலவினையாலணையும்பெயர். இப்பகுதியினாலேமுக்காலமுற்றுவினைகள்வருமாறு, நோற்றான், நோற்கின்றான், நோற்பான், எனவரும். இது, தொழிற்பெயராங்கால், நோன்றல், எனவும், வலித்தல்விகாரமாய். நோற்றல், எனவும்; வரும். எதிர்மறையிலே, நோனான், நோனாவுடம்பினகத்து, எனவரும். நோற்கிற்பவர்-என்றால், தவஞ்செய்பவர், எனவும்வருமெனில், வருமாயினும்; அதிலேபகுதி, நோல், என்பது. அதையெதிர்மறுத்து, நோற்பார்சிலர், பலர்நோலாதவரெனவுணர்க. இறப்பு, மிகுதி.

௱௬௰. உண்ணாதுநோற்பார்பெரியர்பிறர்சொல்லு மின்னாச்சொனோற்பாரிற்பின்.

ப. எது-விரதங்களானூணைத்தவிர்ந்துற்றநோயைப்பொறுப்பாரெல்லாரிலும்பெரியரவாபெரியராவதுதம்மைப்பிறர்சொல்லுமின்னாதசொல்லைப்பொறுப்பாரிற்பின்னென்றவாறு.

வி. பிறர்றிவில்லார்-நோலாமைக்கேதுவாகியவிருவகைப்பற்றொடுநின்றேநோற்றலினின்னாச்சொனோற்பாரிற்பின்னென்றார்-இவை யிரண்டுபாட்டாலும்பிறாமிகைக்கச்சொல்லியன்பொறுத்தல்கூறப்பட்டது.

பு. (உ-ன்) எ-இ-ள். உண்ணாதுநோற்பார்-(விரதங்களாலே) போசனத்தைவிட்டுத் (தங்களையடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர், பெரியர்-(எல்லாரிலும்) பெருமையுடையவர், (அவர் பெருமையுடையவர் ஆவது,) பிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்-(தம்மைப்பார்த்துப்) பிறர்சொல்லுந்தீயசொற்களை, நோற்பாரிற்பின்-பொறுப்பவரின்பின், எறு.

வி. பிறர், அறிவில்லாதவர். தவஞ்செய்யாமைக்கு எது

வாகிய இருவகைப்பற்றோடு கூடிநின்றேநோற்றதினாலே, இன்னாச்சொன்னோற்பாரிற்பின் என்றார். இனி இக்குறளுக்குவேறோர்முடிபு.

அறிவிலார் இகழ்ந்துசொல்லுந்தீயசொற்களைக்காரணமில்லாமலே பொறுப்பவராகிய இல்லறத்தார்க்குப் பினபு உண்ணாமைக்காரணத்தினாலே நங்களையடைந்தநோயைப்பொறுப்பவராகிய துறவறத்தார்பெருமையுடையவராவர், எறு.

இதற்கு-வி. பிறர்சொல்லுமின்னாச்சொல்லென்றதினால், அறிவிலார்என்பதும்,இகழ்ந்தென்பதும், பெறப்பட்டன. உண்ணாது என்னும்எதிர்மறைவினையெச்சமிங்கே, காரணப்பொருட்டாய்நின்றது. ஆதலாலே, துறந்தார்க்கு அஞ்ஞாநாதியந்தக்கரணப்பலமுதலாயினகுறைந்துதேய்தலால், நோற்றல் எளிதாயும், இல்லறத்தார்க்கு அந்த உண்ணுதற்றொழிலைவிடாமையினாலே, யவையுறைத்திருக்கவுங்காரணமில்லாமலே நோற்றலால், அரிதாயும்இருந்தது. ஆதலாலேபிறர்சொல்லுமின்னாச்சொன்னோற்பாரிற்பின் உண்ணாதுநோற்பார்பெரியர்என்றார். பெரியர் என்றது, ஆக்கவினைக்குறிப்புச்சொல். இங்கே அது ஆக்கச்சொல்குறைந்துநின்றது; பெரியராவர், எனவருவிக்கப்பட்டது. என்னை, ஆக்கவினைக்குறிப்பாக்க மின்றியலா. என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. உண்ணுதற்றொழிலினாலே, யஞ்ஞாநாதியந்தக்கரணங்களுறைக்குமென்பதற்கும், அதனைவிடத்தேயுமென்பதற்கும், உம்.

தக்கோலந்தின்றுதலைநிறையப்பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலங்கொள்ளவொழியுமோ-வெக்காலு
முண்டிவினையுளுறைக்குமெனப்பெரியோர்

கண்டுகைவிட்டமயல். இ-ள். வயிறுநிறையவுண்டு வாய்நிறையவாசனையோடு கூடியதாம்பூலந்தின்று தலைநிறையப்பூக்களையுந்தரித்துப்பொய்யாகிய ஆடையாபரண அலங்காரங்களையுக்கொண்டதினாலே நீங்குமோ நீங்காது எப்போதும் உண்ணுதற்றொழிலினாலேபலப்படுமென்றுபெரியோர்களறிந்து அந்தத்தொழிலோடேகூடக்கைவிடப்பட்ட அஞ்ஞானமென்றவாறு. இதற்குத்தக்கோலமென்ற இடத்தில் இறந்தது

தழுவிய எச்சவும்மைகுறைந்துநின்றது அதனாற்சோற்றையுண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும், பிறர் இகழ்ந்துசொல்லியவைபொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

௰எ. அதிகாரம்.

அழுக்காறாமை.

ப-ம. அழுககாறாமை-அஃதாவதிதனுளழுககாறெனபதோரசொல அதறகுபபொருணமேலேயுளாததாம-அசசொறபினனழுககாறறைசசெயயாமையெனனுமபொருளபடவெதிரமறையாகாரமுமமகாவைகாரவிகுதியுமபெறறழுககாறாமையெனநின்றது இபபொறாமையுமபொறைககுமறுதலையாகலினதனைவிலககுதறகிதுபொறையுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (அழு-மை) அதாவது, பொறாமைப்படாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். அழுக்காறு என்பது, ஒருசொல். இது பொறாமைப்படாதிருப்பது என்னும்பொருள்பட, எதிர்மறை ஆகாரமும், மைவிகுதியும், பெற்று அழுக்காறாமை என நின்றது. இந்தப்பொறாமையும் பொறுமைக்குமறுதலை ஆதலால், அதைவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையினபின்வைக்கப்பட்டது. மறுதலை, என்பது, பகை. (விரோதம்) இது ஆகுபெயராய்ப்பகைவரையுணர்த்திநிற்றலுமுண்டு. அது-தன்னை மறுதலைபழித்தகாலையுமென்பதனாற்காண்க.

௱௬௧. ஒழுக்காறாக்கொள்கவொருவன்றன்னெஞ்சத்
தழுக்காறிலாதவியல்பு.

ப. எது-ஒருவனறனனெஞசததினகணணழுககாறெனனுஙகுறறமில லாதவியலபினைததனககோதியவொழுககநெறியாககொளகவெனறவாறு.

வி. இயலபுஅறிவொடுகூடியதனமை அததனமையுநனமைபயதத்வினொழுககநெறிபோலவுயிரினுமோமபுகவெனபதாம.

பு. (ஒழு-பு) எ-இ-ள். ஒருவன்றன்னெஞ்சத்து-ஒருவன் தன்மனசிலே, அழுக்காறிலாதவியல்பு-பொறாமை (யென்னுங் குற்றம்) இல்லாதகுணத்தை, ஒழுக்காறாக்கொள்க-(தனக்குமுன்சொன்ன) ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க, எறு.

வி. இந்தத்தன்மையுஞ்சிறப்பைத்தருதலால், ஒழுக்கத்தைப்போல் உயிரினுமோம்பப்படுமென்பதுகருத்து.

தழுவிய எச்சவும்மைகுறைந்துநின்றது அதனாற்சோற்றையுண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டுபாட்டாலும், பிறர் இகழ்ந்துசொல்லியவைபொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.

௰௭. அதிகாரம்.

அழுக்காறாமை.

ப-ம. அழுககாறாமை-அஃதாவதிதனுளழுககாறெனபதோாசொல அதறகுபபொருணமேலேயுளாததாம-அசசொறபினனழுககாறறைசசெயயாமையெனனுமபொருளபடவெதிரமறையாகாரமுமமகாவைகாரவிகுதியுமபெறறழுககாறாமையெனநினறது இபபொறாமையுமபொறைககுமறுதலையாகலினதனைவிலககுதறகிதுபொறையுடைமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (அழு-மை) அதாவது, பொறாமைப்படாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். அழுக்காறு என்பது, ஒருசொல். இது பொறாமைப்படாதிருப்பது என்னும்பொருள்பட, எதிர்மறை ஆகாரமும், மைவிகுதியும், பெற்று அழுக்காறாமை என நின்றது. இந்தப்பொறாமையும் பொறுமைக்குமறுதலை ஆதலால், அதைவிலக்குதற்குப்பொறையுடைமையினபின்வைக்கப்பட்டது. மறுதலை, என்பது, பகை. (விரோதம்) இது ஆகுபெயராய்ப்பகைவனாயுணர்த்திநிற்றலுமுண்டு. அது-தன்னை மறுதலைபழித்தகாலையுமென்பதனாற்காண்க.

௱௬௧. ஒழுக்காறாக்கொள்கவொருவன்றன்னெஞ்சத்
தழுக்காறிலாதவியல்பு.

ப. எது-ஒருவனறனனெஞசததினகணணழுககாறெனனுஙகுறறமில லாதவியலபினைததனககோதியவொழுககநெறியாககொளகவெனறவாறு.

வி. இயலபுஅறிவொடுகூடியதனமை அததனமையுநனமைபயததலினொழுககநெறிபோலவுயிரினுமோமபுகவெனபதாம.

பு. (ஒழு-பு) எ-இ-ள். ஒருவன்றன்னெஞ்சத்து-ஒருவன் தன்மனசிலே, அழுக்காறிலாதவியல்பு-பொறாமை (யென்னுங் குற்றம்)இல்லாதகுணத்தை, ஒழுக்காறாக்கொள்க-(தனக்குமுன்சொன்ன) ஒழுக்கநெறியாகக்கொள்க, எறு.

வி. இந்தத்தன்மையுஞ்சிறப்பைத்தருதலால், ஒழுக்கத்தைப்போல் உயிரினுமோம்பப்படுமென்பதுகருத்து.

௱௬௨. விழுப்பேற்றினஃதொப்பதில்லையார்மாட்டு
மழுக்காற்றினன்மைபெறின்.

ப. எது-யாவாமாடடுமழுககாறறினினறுநீஙகுதலையொருவனபெறுமா
யினமறறவனபெறுஞசீரியபேறுகளுளபபேறறினையொபபதிலலையெனறவாறு.

வி. அழுககாறுபகைவாமாடடுமொழியறபாறறெனபாரயாரமாடடு
மெனறாஅனமைவேறுதல - இவையிரணடுபாடடாலுமழுககாறினமையதுகு
ணஙகூறபபடடது.

பு. (விழு-ன்)எ-இ-ள்.யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், அழு
க்காற்றின்-பொறாமையிலேநின்றும், அன்மைபெறின்-(நீங்கு
வதாகிய) அல்லாதகுணத்தைப்பெறுவானானால், விழுப்பேற்றி
ன்-(அவன்பெறப்படுஞ்) சிறந்தபேறுகளுள், அஃதொப்பதில்
லை-அதற்குநிகரானது இல்லை, எறு.

வி. பொறாமை, பகைவரிடத்திலும்படக்கூடாதென்று
சொல்லவந்தவர், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை, அல்லாதத
ன்மை. இவையிரண்டுபாட்டாலும், பொறாமையில்லாததினா
லுண்டாகுங்குணஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௬௩. அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பான்பிறனாக்கம்
பேணாதழுக்கறுப்பான்.

ப. எது - மறுமைககுமிமமைககுமறமுமபுகழுமாகியவுறுபபுககளைதத
னககுவேணடாதானெனறுசொலலபபடுவான பிறனசெலவஙகணடவழியுவவா
தழுககாறறைசசெயவானெனறவாறு.

வி. அழுககறுததலெனினுமழுககாறேனினுமொககும-அழுககாறறை
சசெயயிறறனககேயெதமாமெனறவாறு.

பு. (அற-ன்)எ-இ-ள். அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பா
ன்-(மறுமைக்குத்) தருமத்தையும்(இம்மைக்குச்)செல்வத்தை
யுந்(தனக்கு) விரும்பாதவனென்றுசொல்லப்பட்டவன், பிற
னாக்கம், பிறனுடையசெல்வத்தைக்-(கண்டபோது) பேணாத
ழுக்கறுப்பான்-(மகிழ்ந்து) பாதுகாவாமலேபொறாமைப்படு
வான், எறு.

வி. அழுக்காறு என்னும் பண்புப்பெயர்ச்சொல், தொ
ழிற்பெயராங்கால், அகங்காரம் அகங்கரித்தல் எனவும், அதி
காரம் அதிகரித்தல் எனவும், வருவனபோல, அழுக்கறுத்தல்
எனவரும். அது, எவலிடத்தும், முற்றுவினை எச்சவினைகட்குப்

பகுதியாமிடத்தும், அழுக்கறு எனநிற்கும். பொறாமைப்படுதலாலே, தனக்கேகுற்றமாம் என்பது, கருத்து.

௱௬௪. அழுக்காற்றினல்லவைசெய்யாரிழுக்காற்றி
னேதம்படுபாக்கறிந்து.

ப. எது-அழுககாறேதுவாகவறனலலவறறை சசெயயாரறிவுடையாரததீநெறியாறறமககிருமையினுநதுனபமவருதலையறிநதெனறவாறு.

வி. அறனலலவையாவன-செலவஙகலவிமுதலியனவுடையாரகடடீஙகுநினைததலுஞசொலலலுஞசெயதலுமாம.

பு. (அழு-து) எ-இ-ள். அழுக்காற்றின்-பொறாமையினாலே, அல்லவைசெய்யார்-(தருமம்) அல்லாதவற்றைச்செய்யார், (அறிவுடையவர்) இழுக்காற்றின் - (அந்தப்பொறாமைப்படுவதென்னும்) தீமைவழியினாலே, எதம்படுபாக்கறிந்து-(தமக்கு இம்மையிலுமறுமையிலும்) துன்பம்உண்டாகஅறிந்து, எறு.

வி. தருமமல்லவையாவன, செல்வங்கல்விமுதலானவையுடையவரிடத்திலே தீங்குநினைப்பதும், சொல்வதுஞ், செய்வதும், ஆம்.

௱௬௫. அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங்கேடீன்பது.

ப. எது-அழுககாறுபகைவரையொழிநதுஙகேடுபயபபதொனறுகலானவவழுககாறுடையாரககுபபகைவாவேணடாகேடுபயததறகதுதானேயமையுமெனறவாறு.

வி. அதுவேயெனனுமேகாரமலிகாரததாறறெககது.

பு. (அ-து) எ-இ-ள். ஒன்னார்வழுக்கியும்-பகைவரில்லாமலும், கேடீன்பது-கேட்டைத்தருவது, (ஆதலால்) அழுக்காறுடையார்க்கு-பொறாமையுடையவர் (கெடுதற்கு) அதுசாலும்-அது ஒன்றுமேபோதும், எறு.

வி. ஆதலால், என்னும் எதுப்பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லும், அதுவே, என்னும்பிரிநிலை ஏகாரமுங், குறைந்துநின்றன. பிரிக்கப்பட்டார், பகைவர். பொறாமையுடையவர்தாமேகெடுவரென்பது, கருத்து.

ஈஈசு. கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றமுடுப்பதூஉ
மூண்பதூஉமின்றிக்கெடும்.

ப. எது-ஒருவனபிறாகருகொடுபபதனகணழுகறுபபானதுசுறற
மூடுகசபபடுவதுமூணணபபடுவதுமினறிகெடுமெனறவாறு.

வி. கொடுபபதனகணழுகறுதிநிலாவது-கொடுகசபபடுமபொருளை
பறறிடபொருமைசெயதல--சுறறஙகெடுமெனவேயவனகேடுகொலலாமையே
பெறபபடடது-பிறாபேறுபொருமைதன பேறமையேயனறிதனசுறறதனை
பேறறினையுமிழபபிகருமெனபதாம.

பு. (கொ-ம்) எ-இ-ள். கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்சுற்றம்-(ஒருவன்பிறர்க்கொருபொருளைக்) கொடுப்பதற்குப்பொருமைப்படுவனுடையசுற்றமும், உடுப்பதுமுண்பதுமின்றிக்கெடும்-(எல்லாச்செல்வங்களையும்இழப்பதுமல்லாமல்) உடுக்கப்படுவதாகிய ஆடையும். உண்ணப்படுவதாகிய ஆகாரமுங்கூடக்கிடையாமல் அழிந்துவிடும், எறு.

வி. சுற்றம் என்றஇடத்தில், இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மை, குறைந்துநின்றது. அதிலுலே, அவன் உடுப்பதுமுண்பதுமின்றி, விரைந்துகெடுவானென்பது, பெறப்பட்டது. சுந்த இன்பங்குறித்து, உடுப்பதும் உண்பதும் என்பவை, உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் எனநீண்டு, அளபெடுத்துநின்றன. உடுப்பதூஉமுண்பதூஉம், என இறந்ததுதழுவி, எண்ணிநின்ற, இழிவுசிறப்பு உம்மைகளாலே, எலலாச்செல்வங்களையும் இழப்பதன்றி, என்பதும், எளிதிலேகிடைக்கப்படும், ஆடை ஆகாரங்களுங்கூட, என்பதும்பெற்றும். கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் என்றது, அன்சாரியையுங், கு-உருபுங், குறைந்துநின்ற நான்காம்வேற்றுமைச்சந்தி, கொடுப்பதைக்குறித்து அழுக்கறுப்பான், என இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும்பொருளுமுடன்தொக்கதொகையெனினும், அமையும். இதுநேரோபேர்தலால், யாற்றுநீர்ப்பொருள்கொள். அன்றிக்-கொடுப்பதழுக்கறுப்பானும், சுற்றமும், உடுப்பதூஉம், உண்பதூஉம் இன்றிக்கெடும், எனநிரனிறைப்பொருள்கோளாக்கினும், அமையும். பிறர்பெறும்பேற்றுக்குப்பொருமைப்படுவது, தன்செல்வத்தையுந்தன்னையுங்கெடுப்பதுமல்லாமல், தன்சுற்றத்தார்செல்வத்தையுஞ்சுற்றத்தையுங்கெடுக்குமென்பதாம்.

௱௬௭. ஔவித்தழுக்காறுடையானைச்செய்யவ டௌவையைக்காட்டிவிடும்.

ப. எது-பிறராக்கங்கண்டவழிப்பொறாமையையுடையானைத்திருமக டானும்பொறாதுதன்றௌவைக்குக்காட்டிநீங்குமென்றவாறு.

வி. தௌவைமூத்தவள்-தௌவையைக்காட்டியென்பது-அறிவுடையந தணனவளைக்காட்டென்றாளென்பதுபோலவுருபுமயக்கம்-மனத்தைக்கோ டுவித்தழுக்காறுடையனாயினானையென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள். செய்யவள்-இலக்குமியானவள், அழுக்காறுடையானை-பொறாமையுடையவனை, ஔவித்து-(தானும்) பொறாமல், தௌவையைக்காட்டிவிடும்-(தனக்கு) மூத்தவளாகியமூதேவிக்குக்காட்டிக்கொடுத்துநீங்குவாள், எறு.

வி. செய்யவள் அழுக்காறுடையானை ஔவித்துத்தௌவையைக்காட்டிவிடும், எனக்கூட்டுக. தௌவை, மூத்தவள். தௌவையைக்காட்டி-என்பது, தௌவைக்குக் காட்டிஎன்னும்நான்காம்வேற்றுமைப்பொருளிலே,இரண்டாம்வேற்றுமையுருபுதடுமாறிவந்த, உருபுமயக்கம். உருபுமயக்கமோருருபின் பொருளொடுதன்பொருள்விடுத்துத்தலைமயங்குதலே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. ஔவியம் என்பது, மனக்கோட்டத்துக்குப்பெயராதலால், மனத்தைக்கோணுவித்து அழுக்காறுடையனானவனை, என்றுசொல்வாருமுண்டு.

௱௬௮. அழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத் தீயுழியுய்த்துவிடும்.

ப. எது-அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட வொப்பில்லாத பாவிதன்னையுடையானையிம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்துமறுமைக்கண்ரகத்துச்செலுத்திவிடுமென்றவாறு.

வி.பண்பிற்குப்பண்பியில்லையேனுந்தன்னையாக்கினானையிருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றியழுக்காற்றினைப்பாவியென்றார்-கொடியானைப்பாவியென்னும்வழக்குண்மையின்-இவையாறுபாட்டானுமழுக்காறுடைமையதுகுற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (அ-ம்) எ-இ-ள். அழுக்காறெனவொருபாவி-பொறாமையென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாவியானவன்,திருச்செற்று-(தன்னையுடையவனையிம்மையிலே) செல்வத்தை

க்கெடுத்து, தீயுழியுய்த்துவிடும்-(மறுமையிலே) நரகத்திற்செலுத்திவிடுவான், எறு.

வி. பண்புக்குப்பண்பியாந்தன்மை யில்லையானாலும், தன்னையுண்டாக்கினவனை, இருமையிலுங்கெடுக்குங்கொடுமையினாலே, அழுக்காறாகியகுணத்தைக்குணியாகப்பாவியென்றது, எது உருவக அலங்காரமெனக்காண்க. இவையாறுபாட்டாலும், அழுக்காறுடைமையின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௬௯. ஔவியநெஞ்சத்தானாக்கமுஞ்செவ்வியான்
கேடுநினைக்கப்படும்.

ப. எது-கோட்டத்தினைப்பொருந்தியமனத்தையுடையவனதாககமுமேனைச்செமமையுடையவனதுகேடுமுளவாயினவையாராயப்படுமென்றவாறு.

வி. கோட்டமீண்டழுக்காறு-உளவாயினெனப்தெஞ்சிநின்றது-ஆக்கக்கேடுகளகோட்டமுஞ்செமமையுமேதுவாகவருதலகூடாமையினறிவுடையாரதற்கேதுவாகியபழவினையாதென்றாராயப்படுதலினினைக்கப்படுமென்றார்-இம்மைச்செய்தனயானறிநல்வினையும்மைப்பயன்கொலொருதனியுழந்தித்திருத்தகுமாமணிக்கொழுந்துடன்போந்ததென்றினைக்கப்பட்டவாற்றிக.

பு. (ஔ-ம்) எ-இ-ள். ஔவியநெஞ்சத்தானாக்கமும்-பொறாமைமனமுடையவனுக்குச்செல்வமும், செவ்வியான்கேடும்-நடுவுநிலைமையுடையவனுக்குக்கேடும், (உண்டானால்) நினைக்கப்படும்-(அவையறிவுடையவராலே இவற்றிற்குக்காரணம்யாது என்று) ஆராயப்படும், எறு.

வி. பொறாமையும், நடுவுநிலைமையுங், காரணமாக, ஆக்கக்கேடுகள்நிச்சயமாகவே உண்டாகாதென்பதுதோன்ற, அந்தஉண்டாயின, என்னுஞ்சொல்லை, இதனுட்குறைத்துவைத்தார். இந்த இருவகையார்க்கும், இந்த இரண்டும், ஒரோரிடத்துப்பிறகாரணத்தால்வருமென்பார், நினைக்கப்படுமென்றார். பிறகாரணமாவது, பழவினை. செவ்வியான்கேடுநினைக்கப்பட்டதற்கு, உதாரணம்.

இம்மைச்செய்தனயானறி நல்வினை
யும்மைப்பயன்கொலொருதனியுழந்தித்
திருத்தகுமாமணிக்கொழுந்துடன்போந்த

தெனவும், பின்செய்ததீவினையாதொன்றுமில்லைப்பிறப்பதற்கு, முன்செய்ததீவினையோவிங்ஙனம்வந்துமூண்டதுவே,

எனவுங், காண்க, இதனாற்பொறாமையும் நடுவுநிலைமையுங்காரணமாக, ஆக்கமுங்கேடும்வாராதென்பது, சொல்லப்பட்டது.

௱௭௰. அழுக்கற்றகன்றாருமில்லையஃதில்லார்
பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில்.

ப. எது-அழுக்காறறைச்செய்துபெரியராயினாருமில்லையச்செயலில்லாதாரபெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லையென்றவாறு.

வி. இதனாறகேடுமாக்கமும்வருதற்கேதுக்கூறப்பட்டது-இவையிரண்டுபாட்டானுமவையொருங்குகூறப்பட்டன.

பு. (அழு-ல்) எ-இ-ள். அழுக்கற்று-பொறாமைப்பட்டு, அகன்றாருமில்லை-பெரியரானவருமில்லை, அஃதில்லார்-அந்தச்செயல் இல்லாதவராகி, பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில்-பெரியராதலிலேநின்றுநீங்கினவருமில்லை, எறு.

வி. அஃதில்லார் என்பது, முற்றெச்சம். குறிப்புமுற்றீரெச்சமாகலுமுளவே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. அழுக்காறு என்னும்பண்புப்பெயர்தொழிற்பெயராங்கால், அழுக்கறல் எனநிற்கும். அதிலேநின்றுமுக்காலவினைமுற்றுக்கள், அழுக்கற்றான் அழுக்கறாநின்றான் அழுக்கறுப்பான் எனவருமாதலால், அழுக்கற்று என இறந்தகாலவினையெச்சம்வந்ததுஇதனுள்ளேமுதனிலைவினைஅழுக்கறு எனநிற்றல்காண்க. இதினாலே கேடும், ஆக்கமும், வருதற்கு, ஏதுசொல்லப்பட்டது.

௰அ. அதிகாரம்.

வெஃகாமை.

ப-ம. வெஃகாமை-அஃதாவது-பிறாக்குரியபொருளைவெளவக்கருதாமை-பிறருடைமைகண்டவழிப்பொறாமையேயன்றியதனைத்தானவெளவக்கருதுதலுங்குற்றமென்றறகிஃதழுக்காறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பு-ம். (வெஃ-மை) அதாவது-(பிறர்க்கு உரியபொருளை யநியாயத்தாற்கைக்கொள்ள) விரும்பாமையைச்சொல்வது. பிறருடைமைகண்டபோதுபொறாமைப்படுதலேயன்றியதனைக்கைக்கொள்ளவிரும்புதலுங்குற்றமென்பதற்கு, இதையழுக்காறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௭௧. நடுவின்றிநன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக் குற்றமுமாங்கேதரும்.

ப. எது-பிறாககுரியனகோடனமககறனனறெனனு நடுவுநிலைமையினறியவாநனபொருளையொருவன வெஃகுமாயினவவெஃகுதலவனகுடியைககெடசசெயதுபலகுறறஙகளையுமபபொழுதேயவனுககுககொடுககுமெனறவாறு.

வி. குடியைவளரசசெயதுபலநனமையுமபயககுமியலபுபறறிவெஃகினெனபாா-நனபொருளவெஃகினெனறா-பொனறவெனபதுபொனறியெனததிரிநதுநினறது-செயதெனபது-சொலலெசசம.

பு. (நடு-ம்) எ-இ-ள். நடுவின்றி-(பிறர்க்கு உரியனவற்றைக்கைக்கொள்ளவிரும்புவதுநமக்குத்தருமம் அன்றென்னும்)நடுவுநிலைமையில்லாமல்,நன்பொருள்வெஃகின்-(பிறருடைய) நற்பொருளை (ஒருவன்) விரும்புவானானால், (அந்தவிருப்பமானது) குடிபொன்றி-(அவன்) குடியைக்கெடச், (செய்து) குற்றமும்-(பல) குற்றங்களையும், ஆங்கேதரும்-அப்பொழுதே (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எறு.

வி. வெஃகின் என்றுசொல்லவந்தவர், அப்பொருள்குடியைவளரச்செய்துபலநன்மைகளையுந்தருமாதலால், அதுபற்றி, நன்பொருள்வெஃகினென்றார். பொன்றஎன்பது, பொன்றியெனத்திரிந்துநின்றது. அப்படித்திரிந்துநின்றாலும், பொருள்மாறுபடாது என்பதை, சொற்றிரியினும்பொருடிரியாவினைக்குறை, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. செய்து-என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது.

௱௭௨. படுபயன்வெஃகிப்பழிப்படுவசெய்யார் நடுவன்மைநாணுபவர்.

ப எது-பிறாபொருளைவெளவினாறறமககுவருமபயனைவிருமபியதுவெளவுதறகுபபழியினகணணேபடுஞசெயலகளைசசெயயாா நடுவுநிலைமையனமையையஞசுவாரெனறவாறு.

வி. நடுவு-ஒருவனபொருடகுபபிறனுரியனலலனெனனு நடுவு.

பு. (படு-ர்) எ-இ-ள்.படுபயன்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கொண்டதினாலேதமக்கு) வரும் பிரயோசனத்தைவிரும்பி, (அதைக்கைக்கொளற்கு) பழிப்படுவசெய்யார்-நிந்தையொடுபடுகின்ற செயல்களைச்செய்யமாட்டார், நடுவன்மை-நடுவுநிலைமையல்லாததற்கு, நாணுபவர்-(அஞ்சிக்) கூசுபவர், எறு.

வி. நடுவுநிலைமை, ஒருவனுடையபொருளுக்குப்பிறனுரியவனல்லன், என்னும்நீதி.

௱௭௩. சிற்றின்பம்வெஃகியறனல்லசெய்யாரே
மற்றின்பம்வேண்டுபவர்.

ப. எது-பிறாபாலவெளவியபொருளாற்றாமெய்துநிலையிலலாதவினபத்தைவிரும்பியவாமாட்டறனல்லாதசெயல்களைச்செய்யாரறத்தானவருநிலையுடையவினபத்தைக்காதலிப்பாரென்றவாறு.

வி. பாவத்தானவருதலினபபொழுதேயழியுமெனபாரசிற்றினபமென்றார்-மற்றையினபமெனபதுமற்றினபமெனநின்றது.

பு. (சிற்-ர்) எ-இ-ள். மற்றின்பம்வேண்டுபவர்-(தருமத்தினாலேவருவதாகிய) பேரின்பத்தைவிரும்புபவர், சிற்றின்பம்வெஃகி-(பிறர்பொருளைக்கைக்கொண்டதினாலே தாங்களடைவதாகிய) சிறிய இன்பத்தைவிரும்பி, அறனல்லசெய்யார்-(அவரிடத்திலே) தருமம் அல்லாதசெயல்களைச்செய்யவேமாட்டார், எறு.

வி. பாவத்தினாலேவருதலால், அப்பொழுதேஅழியுமென்றுசொல்லவந்தவர், சிற்றின்பமென்றார். சிறுமைக்கு எதிராய்ப்பிறிதாகியதுபெருமையாதலால், விரைந்து அழிதலும்நீட்டித்து அழிதலுமாகிய ஐம்புல இன்பங்களை இங்கேசிற்றின்பம்பேரின்பமென்றார். காமமோக்க இன்பங்களையன்றென உணர்க. மற்று என்னும் இடைச்சொல், இங்கேயினமாகியபிறிது என்னும்பொருள்படநின்றது. வினைமாற்றசைநிலைபிறிதெனுமற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க.

௱௭௪. இலமென்றுவெஃகுதல்செய்யார்புலம்வென்ற
புன்மையில்காட்சியவர்.

ப. எது-யாமவறியமென்றுகருதியதுதீர்தறபொருட்டுபபிறாபொருளைவிரும்புதலசெய்யாரைமபுலனகளையுமவென்றகுற்றமில்லாதகாட்சியினையுடையாரென்றவாறு.

வி. வெலலுதலபாவநெறிககடசெலலவிடாமை-புலமவென்றபுனமையிலகாடசியவாககுவறுமையினமையினவெஃகுதலுமிலலையாயிறறு-புனமையிலகாடசிபொருளகளைத்திரிபின்றியுணாதல.

பு. (இல-ர்) எ-இ-ள். புலம்வென்ற-ஐம்புலன்களையுஞ்செயித்த, புன்மையில்-குற்றமில்லாத, காட்சியவர்-உணர்வை

யுடையவர், இலமென்று-(நாம்) தரித்திரமுடையமானோமென்றுநினைத்து, (அதுநீங்கும்படியாக) வெஃகுதல்செய்யார்-(பிறர்பொருளை)விரும்புவதைச்செய்யார், (விரும்பார்,) எறு.

வி. வெல்லுதலாவது, புலங்களைப்பாவவழியிலேபோகவிடாதிருப்பது. புலம்வென்றபுன்மையில்காட்சியவர்க்கு,வறுமையில்லாததினாலேவெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில்காட்சி, பொருள்களை, மாறுபாடில்லாமல்-உணர்வது. இனி-வென்ற என்னும்பெயரெச்சம்-காட்சியவர் என்னும்பெயர்கொண்டுமுடியவேண்டுதலாலே-புன்மையென, இடைப்பிறவரல்வென்றபுன்மையெனப்பொருள்படுதலால் அதுபொருந்தாது என்பதை-உருபுமுற்றீரெச்சங்கொள்ளும்பெயர்வினையிடைப்பிறவரலுமாமேற்பன. என்னுஞ்சூத்திரநோக்கியுணர்ந்து-புலம்வென்றபுன்மை-என்பதற்கு, ஐம்புலன்களானவைவென்ற (வென்றியாகிய) புன்றொழிலானது, இல்-(தம்மிடத்து) இல்லாத, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எனப்பொருள்கொண்டு-அறிவிலாதவரைவென்ற ஐம்புலப்புன்மைபுணராத அறிவுடையவர், என எழுவாயாக்கி-இலமென்றுவெஃகுதல்செய்யார், எனப்பயனிலைகூட்டிமுடிக்கப்பொருந்தும் எனக்காண்க. வெல்லப்பட்டவர் அறிவிலராதலாலும், அந்த அறிவிலருள்ளும்-ஒருவரைஐம்புலன்களுங்கூடிவென்றதனாலும், வென்றவென்றியை, வென்றபுன்மையென்றார். ஆதலால், இது தொழில்கொண்டுமுடிந்த பெயரெச்சம். புன்மை, இங்கே தொழிலின்மேல்நின்றது. வென்ற(வெல்லுதற்றொழிலாகிய) புன்றொழில், எனவிரியும்.காட்சி, அறிவு.

௩௭௫. அஃகியகன்றவறிவென்னாம்யார்மாட்டும்
வெஃகிவெறியசெயின்.

ப. எது-நுணணிதாயெல்லாநூலகலிலுஞசென்றதமமறிவெனனபயததவாமபொருளைவிருமபியாவாமாடடுமறிவொடுபடாதசெயலகளையறிவுடையாரசெயவராயினெனறவாறு.

வி. யாரமாடடுமவெறியசெயதல--தககராமாடடுததகாதாராமாடடுமிழிததனவுஙகடியனவுமுதலியசெயதல--அறிவிறகுபபயனவைசெயயாமையாகவுனறுவெனனாமெனறார.

பு. (அஃஃ-ன்) எ-இ-ள். வெஃகி-(பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டிம்-யாவரிடத்தும், வெறிய-மயக்கத்தோடு கூடிய செயல்களை, செயின்-(அறிவுடையார்) செய்வாராஞல், அஃகி-நுட்பமாகி, அகன்ற-(எல்லா நூல்களிலுஞ் சென்று) விரிந்த, அறிவென்னும்-(தம்முடைய) அறிவானது என்ன (பிரயோசனத்தையுடையது) ஆகும், எறு.

வி. யார்மாட்டும்வெறியசெயலாவது, மேல்மக்களிடத்தும் கீழ்மக்களிடத்தும் இழிவானவையும்கோபிக்கப்படுபவையுமுதலானவைகளைச்செய்தல். அறிவுக்குப்பயன், அவைசெய்யாதிருப்பதாதலால், அஃகியகன்றவறிவென்ஞமென்றார்.

ஸஎசு. அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்ருன்பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாதசூழ்க்கெடும்.

ப. எது-அருளாகியவறத்தைவிரும்பியதற்குவழியாகியவில்லறத்தினகணினறவனபிறர்பொருளையவாவியதனைவருவிக்குங்குறைதீர்கலை யெனனை கெடுமெனறவாறு.

வி. இலலறநெறியாலறிவுமுதிராதபுதியலலதுதுறகபபடாமையினதனைநதுறவறதறிதகாரணமாக-கெடுதலிரணடறமுஞசேரவிழுதறல-சூழநதது ணையானெகெடுமெனவேசெயதாறகெடுதலசொலலாமையேபெறபபடடது.

பு. (அரு-ம்) எ-இ-ள். அருள்வெஃகி-கருணை(யாகியதுறவறத்தை) விரும்பி, ஆற்றின்கணின்ருன்-(அதுபெறுதற்கு) வழி (யாகிய இல்லறத்திலே) நின்றவன், பொருள்வெஃகி-(பிறர்) பொருளைவிரும்பி, (அதைக்கொள்ளுஞ்பொருட்டு) பொல்லாத-பொல்லாதவழிகளை, சூழ-ஆலோசனைசெய்ய, கெடும்-கெடுவான், எறு.

வி. இல்லறநெறியிலேநின்று அறிவுமுதிர்ந்தாலல்லது, துறவறத்தைக்கைக்கொளப்படாதலினுலே, அதைத்துறவறத்துக்கு, ஆறு என்ருர். கெடுதல்-இரண்டுதருமங்களையுமுடிய இழப்பது. ஆலோசனைசெய்தமாத்திரமேகெடுவான் எனவே, செய்தாற்கெடுவது, சொல்லவேண்டாதாயிற்று. இனி, அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்ருன் என்பதற்குத் (தன்னைப்பாவத்திலேதின்றுநீக்கிப்பிறவித்துன்பத்தைப்போக்கிப் பாதுகாத்தளித்தற்கு உரியகடவுளின்) கருணையைவிரும்பி அதைப்பெறு

தற்கு-வழியாகிய இல்லறத்திலேநின்றவன், எனப்பொருள் கொளினதுசிறப்புடைத்து. என்னெனின், குடிசெய்வலென்னுமொருவற்குத்தெய்வமடிதற்றுத்தான்முந்துறும் எனஇவர்தாமேபிற்கூறுதலாலே. குடிசெய்வது அக்கடவுளருள்பெறுதற்குவழியென்பதுதுணிவு, ஆதலால், எனக்காண்க.

௩௭௭. வேண்டற்கவெஃகியாமாக்கம்விளைவயின்
மாண்டற்கரிதாம்பயன்.

ப. எது-பிறாபொருளையவாவிககொணடதனாலாகினறவாககததைவிருமபாதொழிகபினனநுபவிககுஙகாலவவாககததினபயனனறாதலிலலையாதலானெனறவாறு.

வி. விளையெனபதுமுதனிலைததொழிறபெயா-இவையேழுபாடடானுமவெஃகுதலினகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (வே-ன்) எ-இ-ள். பயன்விளைவயின்-(அநுபவிக்கும்படியாக) பயன்படுங்காலத்து, மாண்டற்கு-மாட்சிமைப்படுதற்கு, (நன்றாதற்கு) அரிதாம்-அரியதாம், (இல்லையாம்) (தீதாதற்கு உளதாம்,ஆதலால்)வெஃகி-(பிறர்பொருளை) விருமபிக்,-(கொண்டதினாலே) ஆம் ஆகும், ஆக்கம்-செல்வப்பெருக்கத்தை, வேண்டற்க-விரும்பாதிருக்க, எறு.

வி. விளைவயின்-என்பது,வினைத்தொகைத்தொடர்மொழி. அது வினையின்றொகுதிகாலத்தியலு மென்னுஞ் சூத்திரம் நோக்கிக்காண்க. அதுமுக்காலத்திலுஞ்செல்லுமாயினும், இங்கே எதிர்காலங்குறித்து, நின்றது. பயன் என்னும் எழுவாய், விளை என்னும்முதனிலைவினைகொண்டது. இந்தஆக்கமானது பின்பு இன்பம்பயவாது துன்பமேபயத்தலினிதனைவிரும்பினோர் நிச்சயமாகவேகெடுவரென்பதற்கு இரங்கி, ஏதுவுங்காட்டியதனாலேவேண்டற்கவெனவிலக்கினார். இது,ஏதுவிலக்கென்னும் அலங்காரத்தின்பாற்படும். இவையேழுபாட்டாலும் ஆசைப்படுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௩௭௮. அஃகாமைசெல்வத்திற்கியாதெனின்வெஃகாமை
வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்.

ப. எது-சுருஙகனமாலைததாகியசெலவததிறகுசசுருஙகாமைககாரணமயாதெனறொருவனாராயினதுபிறனவேணடுஙகைபபொருளைததானவேணடாமையாமெனறவாறு.

வி. அஃகாமையாகுபெயர்-வெஃகாதானசெலவமஃகாதெனபதாயிறது.

பு. (அஃ-ள்) எ-இ-ள். செல்வத்திற்கு-(சுருங்கும் ஒழுங்குஉடையதாகிய) ஐசுவரியத்துக்கு, அஃகாமை-சுருங்காமைக்; (காரணம்) யாதெனின்-எது என்று (ஒருவன்) ஆராய்வானாலல், (அது) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்-பிறன்விரும்பப்படுங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-(தான்) விரும்பாதிருத்தலாம், எறு.

வி. அஃகாமை, ஆகுபெயர். பிறர்பொருளைவிரும்பாதவன்செல்வஞ்சுருங்காதென்பது, கருத்து. இனியிதற்குவேறோர்முடிபு.

அஃகாமைசெல்வத்திற்கு - செல்வத்திற்குச்சுருங்காதிருக்குந்தன்மை, யாதெனின் - யாதாலமையுமென்று (ஒருவன்) வினாவினானாயின், (அதற்கு) வேண்டும்பிறன்கைப்பொருள்-பிறன்விரும்புங்கைப்பொருளை, வெஃகாமை-விரும்பாதிருக்குந்தன்மை (யாலமையுமென்றுத்தரம்,) எறு.

இதற்கு-வி.யாதென்னுமிடத்தும்,வெஃகாமையென்னுமிடத்தும், மூன்றாம்வேற்றுமையுருபும், அதன் பொருளும், தொக்குநின்றன. யாதெனின் என்றதனால், ஒருவன் வினாவினானாயின் என்பதும், அதற்கு உத்தரம் என்பதும்; வருவிக்கப்பட்டன.

௱௭௯. அறனறிந்துவெஃகாவறிவுடையார்ச்சேருந்
திறனறிந்தாங்கேதிரு.

ப. எது-இஃதறனெனறறிநது பிறர்பொருளைவிரும்பாதவறிவுடையாரைத்திருமகடானடைதறகாங்கூறறினையறிநதக்கூறறானேசெனறடையுமெனறவாறு.

வி. அடைதறகாங்கூறுமாலமுமிடனுஞ்செவவியுமுதலாயின-இவையிரணடுபாடடானுமவெஃகாமையினகுணங்கூறபபடடது.

பு. (அற-ரு) எ-இ-ள். அறனறிந்து-(இது) தருமமென்றுதெரிந்து, வெஃகா-(பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார்-ஞானமுடையவரை, திரு-இலக்குமியானவள், திறன

நிந்து-(அடைவதற்கு ஏற்ற) கூறுபாடு அறிந்து, (வகையறிந்து) ஆங்கே-அதிலேதானே, சேரும்-சேருவாள், எறு.

வி. அடைதற்கேற்றகூறுபாடு, காலம், இடம், சமையம், முதலானவை. இவையிரண்டுபாட்டானும், விரும்பாமையின் குணங்கூறப்பட்டது.

நாஅய். இறலீனுமெண்ணாதுவெஃகின்விறலீனும்
வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு.

ப. எது-பின்னீரேவத்தியாதொருவனபிறனெபொருளை வெளவுகருதின கருதினதவனுக்கு இறுதியைபயக்குமபொருளேவேண்டாமையென்னுஞ்செலமமெனநிறையைபயக்குமென்றவாறு.

வி. பகையுமபாவமுமபெருகவினிறலீனுமென்றும அப்பொருளேவேணடியழல வோரியாவரையுங கீழ்பபடிதிதவினவிறலீனுமென்னுமைகிணா-செருக்காருபெயா-இதனாலவீருமையுமொருவனுகூறபபட்டன.

பு. (இற-கு) எ-இ-ள். எண்ணாதுவெஃகின்-(பின்னுண்டாவதை)எண்ணிப்பாராமல்(பிறன்பொருளைக்கைக்கொள்ள) விரும்புவானுல், (அந்தவிருப்பமானது அவனுக்கு) இறலீனும்-(மரணத்துக்கேதுவாகிய) கெடுதியைத்தரும், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு-(அப்பொருளை)விரும்பாதிருப்பது என்கின்றமனக்களிப்பானது, விறலீனும்-(வெற்றிக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையைத்தரும், எறு.

வி. பழியும்பாவமும் உயர்ந்துதாரித்திரமேலிடுதலாலே, மரணத்திற்கு ஏதுவென்பதும்; தருமம் உயர்ந்துசெல்வம் பெருகுதலாலே, வெற்றிக்கேதுவென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. பிறன்பொருளைவிரும்பாதிருக்கவே, தருமம் உயரும். உயரவே, செல்வம்பெருகும். பெருகவே, மனக்களிப்பு உண்டாவதுநிச்சயம். ஆதலால், வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கெனக்காரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்தார். இறல், கேடு. விறல், பெருமை. செருக்கு, மனக்களிப்பு. இதனுலே, வெஃகுதல்வெஃகாமைகளின்குற்றமுஞ்குணமுஞ்சொல்லப்பட்டன.

௰௯. அதிகாரம்.

புறங்கூறாமை.

ப-ம. புறஙகூறாமை-அஃதாவது-காணாதவழிப்பிறரையிகழநதுரையாமை-மொழிககுறறமனககுறற மடியாகவருதலானிஃ தழுககாறாமை வெஃகாமைகளினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (புற-மை) அதாவது-காணாத இடத்துப்பிறரையிகழ்ந்துசொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது.சொற்குற்றமானது மனக்குற்றங்காரணமாகவருமாதலால் இதுமனக்குற்றமாகிய அழுக்காறுவெஃகுதல்களையெதிர்மறுத்துரைத்த அழுக்காறாமைவெஃகாமைகளின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௮௧. அறங்கூறானல்லசெயினுமொருவன் புறங்கூறானென்றலினிது.

ப. எது-ஒருவனறனெனறுசொலலுவதுஞசெயயாதுபாவஙகளைசசெயயுமாயினுமபிறனைபபுறஙகூறானெனறுலகததாராறசொலலபபடுதனனெனறவாறு.

வி. புறஙகூறாமைஅககுறறஙகளானிழிககபபடாதுமேறபடடுததோனறுமெனபதாமஇதனாலவவறததினதுநனமைகூறபபடடது.

பு. (அற-து) எ-இ-ள். ஒருவன்அறங்கூறான்-ஒருவன் தருமத்தை (வாயினாலே) சொல்லாதவனாகி, அல்லசெயினும்-பாவங்களைச்செய்வானானாலும், புறங்கூறானென்றலினிது-(பிறரைப்,)புறங்கூறானென்று(உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுவது இன்பமுடைத்தாம், எறு.

வி. அறங்கூறானென்பது, அறங்கூறானாகிஎன, முற்றுவினைஎச்சவினையாய்நின்றது.கொடும்பாவியாயினுமென்றுசொல்லவந்தவர், அறங்கூறானல்லசெயினுமென்றும், இப்புறங்கூறாமையென்னுந்தருமத்தைக்கைக்கொள்வதுமற்றத்தருமங்களைக்கைக்கொள்வதிலுமிகவும்அருமையென்றுசொல்லவந்தவர், புறங்கூறானென்றல் இனிதென்றுஞ்சொன்னார். புறங்கூறாமை, யெல்லாக்குற்றங்களையுங்கீழ்ப்படுத்துமென்பது, கருத்து.

ஈஅஉ. அறனழீஇயல்லவைசெய்தவிடீற்றீதே புறனழீஇப்பொய்த்துறகை.

ப. எது-அறனெனைபதொன்றிலலெனவழிதறசெலலியதனறே மற பாவஙகளசெயதவிணறதீமையுடைதெதாருவனெகாறறவழியிழநதுளை யாலழிதறசெலலிகணடவழியவனறேபொயகறறநதலெனறவாறு.

வி. உமழசநிரணிறையாகைகொளக-அழிதறலஎளிலையகடகாறறல.

பு. (அற-கை) எ-இ-ள். அறனழீஇ-தருமமென்பதை (இல்லையென்று)கெடித்துப்பேசி, (அதன்மேல) அல்லவைசெ ய்தலின்-பாவங்களைச்செய்வதினும், தீதே-தீமையுடையதே, புறனழீஇ-(ஒருவனைக்) காணுதஇடத்தில் (இகழ்ந்துபேசி அவ ன்புகழைக்) கெடித்து, பொய்த்துறகை-(கண்ட இடத்தில் அவனறே) பொய்யாய்நகைத்தல், எறு.

வி. இன் உருபு, காட்டிலும் என்னும் உறழ்ச்சிப்பொரு ள்படநின்றது. இது, முறை நிரனிறைப்பொருள்கோள். அழி என்னுமுதனிலவினை, அழீஇனை, அழித்து என்னும்வினையெ ச்சச்சொல்வினைநிரப்புதற்பொருட்டினீண்டி அளபெடித்து நின்றது. அழித்து என்றது, இங்கேசொல்லுலேயாதலால், அழிந்துப்பெசியென்பதுபெறப்பட்டது. ஒழிந்தஇசையெ ச்சஞ்சொல்லெச்சங்கள், வருவித்துணைக்கப்பட்டனகாண்க.

ஈஅஊ. புறங்கூறிப்பொய்த்துயிர்வாழ்தலிற்சாத லறங்கூறுமாக்கந்தரும்.

ப. எது-பிறனைகாணுதவழியிழநதுதாதுகணடவழியபலறஇியை பொயதொருவனுயிரவாழதவினறுசெயயாதுசாதலவனுகறறாலகள சொலலுமாகதைகொடுகுமெனறவாறு.

வி. பினபுறஙகூறிபொயதறல ஒழிநதிறசாதலாகநநெருமெனறா-ஆக்கமஅஃதொழிநதாமறமைகனெயதுமபயன - அமஆகுபெயா-தரு மெனபதிடவழுவமைதி.

பு. (புற-ம்) எ-இ-ள். புறங்கூறி-(ஒருவனைக்) காணுத இடத்தில் (இகழ்ந்து) பேசி, பொய்த்துயிர்வாழ்தலின்-(கண் டஇடத்தில் அவனுக்கு இனியவனைப்) பொய்யாய் (ஒருவன்) உயிர்வாழ்வதினும், சாதல்-(அப்படிச்செய்யாமல்) இறந்து போவது, (அவனுக்கு) அறங்கூறும்-தருமநூல்கள்சொல்லப் பட்ட, ஆக்கந்தரும்-செல்வத்தைத்தரும், எறு.

வி. பின், புறங்கூறிப்பொய்ப்பது ஒழிதலாலே, சாதல், ஆக்கந்தரும் என்றார். ஆக்கமாவது, புறங்கூறுதிறந்தார்மறுமையிலே அடையுஞ்செல்வம். அறம் என்றது, அறநூலேயாதலால், ஆருபெயர். அவனுக்குக்கொடுக்கும் என்றமையால், தரும் என்றது, இடவழுவமைதி. வழுவமைதி என்பது என்னெனின், இலக்கணநூல்கள்சொல்லப்படுவனவெல்லாம்-இலக்கணமும், வழுவும், வழுவமைதியும், எனமூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள், குற்றமில்லாமலிருப்பது, இலக்கணம். வழுவுளன்பது, குற்றம். வழுவமைதி என்பது, குற்றமாயினுமிது இருக்கலாமென்று அமைத்துக்கொள்ளப்படுவது.

ஈஅசு. கண்ணின்றுகண்ணறச்சொல்வினுஞ்சொல்லற்க
மூன்னின்றுபின்நோக்காச்சொல்.

ப. எது-ஒருவனெதிரேநின்றுகண்ணேயேடமறச்சொன்னாலும்பிறமனிதரினதிபபினவருத்தமுறுதலைநோக்காதசொல்லைச்சொல்லாதொழிகவென்றவாறு.

வி. பின்னாருபெயர்-சொல்லுவானெழுலிசொனமேலேறறப்பட்டது-இவைமூன்றுபாடாடானுமபுறங்கூறாதினதுகொடுமைகூறப்பட்டது.

பு. (உண்-ல்) எ-இ-ள். கண்ணின்றும்-(ஒருவனைக்) கண்ணெதிரேநின்றும், கண்ணறச்சொல்வினும்-கண்ணேடமறப்பேசினாலும் (தாட்சணியங்கெடப்பேசினாலும்,) முன்னின்றும்-(அவன்) எதிரேயில்லாமல், பின்நோக்காச்சொல், பின்(வருங்குற்றத்தை) நோக்காதசொல்லை, சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எறு.

வி. பின்வருங்குற்றத்தைப்பின் என்றது, ஆருபெயர். நோக்காதவன்சொல்லுந்தாழ்வை, நோக்காச்சொல்லெனச்சொல்வின்மேமேலேற்றப்பட்டது. இவைமூன்றுபாடாடானும், புறங்கூறுதலின்கொடுமைசொல்லப்பட்டது.

ஈஅஎ. அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தாணண்மைபுறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற்காணப்படும்.

ப. எது-புறஞ்சொலுவானெஞ்சுவனறனெனனுசொல்லினுமதுதனமனததாலுயசசொலுவனெனுல்லலெனைபதனையவனபுறஞ்சொலுதலுகுகாரணமாகியமனபபுணமையானேயறியபபடுமெனறவாறு.

வி. மனததிறாகலினசசொறகொளளபபடாதெனபதாம.

பு. (அற-ம்) ஏ-இ-ள். அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தானன்மை-(புறங்கூறுவான் ஒருவன் தருமத்தைதான்றென்றுசொன்னாலும்) அஃது(நல்ல) மனமுடையவனுக்கிச்சொல்லுதின்மையன் அல்லனென்பதை,புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற்காணப்படும். (அவன்) புறங்கூறுதற்குக் (காரணமாகியமனக்) குற்றத்தினுலேகண்டுகொள்ளப்படும், எறு.

வி. மனந்தீங்கு உடையது ஆதலால், அந்தச்சொல்லுக் கொள்ளப்படாதென்பதாம், இனி, அறஞ்சொல்லும்வாயான் என்னாது, அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்றதனால், அந்த அறம்நெஞ்சத்தொடுபட்டது எனக்கொண்டு, பின்பு, அன்மை யென்றதனால், நெஞ்சத்தொடுபட்டதன்றச்சொல்லுவானல் லுந்தன்மை, எனவருதலால், அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தானன்மை, என்பதற்கு, அறத்தையுடன்பட்டுச்சொல்லுமனத்தையுடையவன் அல்லனுந்தன்மையை, எனப்பொருளாத்து, புறஞ்சொல்லும்புன்மையாற் காணப்படுமென்முடிப்பினதுகிறந்துகாட்டியதுபோலும்.

⁂அசு. பிறன்பழிகூறுவான்றன்பழியுள்ளுந் திறந்தெரிந்துகூறப்படும்.

ப. எது - பிறனொருவனபழியையவனபுறத்துகூறுமவனதனபழியல்ல தானுளுமூன்யுந்திறமுடையவனதைதெரிந்தவனுறகூறபடுமென்றவாறு.

வி. புறதெனபதற்காரதாறபெறும - இருவருணிறவறிறருமொகும - திறமாருபொர - தனனேபபுறங்கூறியவாறுகேட்டானகூறியாறகவளவனறியவனறிறதறபடுனேயுந்திறதனவாியபழிகளேநாடியெதிரேகூறுமாகவிறறிறதெரிந்துகூறபடுமெனறார.

பு. (பிற-ம்) ஏ-இ-ள். பிறன்பழிகூறுவான்-பிறனொருவனுடையபழியை (யவன்புறத்திலே) சொல்பவன், தன்பழியுள்ளும்-தன்னுடையபழிகள்பலவற்றுள்ளும்,திறம்-(வருத்தப்படத்துங்குணக்)கூறுடையபழிகளை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து (எடுத்து,) கூறப்படும்-(அவனுலே) சொல்லப்படுவான், எறு.

வி. கூறுவானென்ற இடத்திலே, புறத்து என்பது. அதிகாரத்தாற்பெறப்பட்டது. இதுமேலே வருபவைகளுக்கும்

ஒத்திருக்கும். திறம் என்பது, திறத்தையுடையபழிகளைக்குறித்து நின்றதினாலே, பண்பு ஆகுபெயர். தன்னைப்புறங்கூறியதைக்கேட்டவன் அந்தப்புறங்கூறினவனுக்கு அந்தக்கூறிய அம்மாத்திரந்தானேயல்லாமல், அவன்பாற்பட்டுவருத்தப்படுத்துங்குணங்களையுடையபழிகளை ஆராய்ந்தெடுத்து அவனெதிரேசொல்லுவானாதலாலே, திறந்தெரிந்து கூறப்படுமென்றார்.

இனி இதற்குவேறுரை - பிறன்பழிகூறுவான்-வேறொருவனுடையபழியை(அவன்புறத்திலே) சொல்பவன், தன்பழி-(இப்புறங்கூறுதலாகிய) தன்னுடையநிந்தையை, உள்ளுந்திறம்-(மேன்மக்கள்)நினைக்குந்தன்மையை, தெரிந்து-(சான்றோராலே)தெரிந்துகொண்டபின், கூறப்படும்-சொல்லக்கடவது, எறு.

இதற்கு-வி. இங்கேகூறப்படும்என்றதுசெயப்பாட்டுவினையன்று, கூறவேண்டும் என்றதுபோலஉம்மீற்றுவியங்கோள்முற்றுவினை. கூறுக-எனின் அமையும்-கூறவேண்டும்; கூறப்படும்,எனச்சொல்வது, சொற்பொருள்விரித்தலென்னும் உத்தி.உண்டுவருவான்-என்றால், உண்டபின்வருவான் எனப்பெயரெச்சப்பொருள்படுதல்போலத்தெரிந்து என்னும்வினையெச்சம், தெரிந்தபின்எனநின்றுகூறப்படுமென்பதனொடுமுடிந்தது. தெரிந்தபின், தன்பழியேஉயர்ந்துகாணப்படுமாதலாலே, பிறன்பழிகூறவேகூறானென்பதுநிச்சயமாதலாலதுபற்றித்தெரிந்துகூறப்படுமென்றார்எனக்கொள்க. இன்னுங்கூறப்படுமென்பதற்கு இவ்வாறன்றிக்,கூறுதல்கூறப்படுதல்என்னுஞ்,செய்வினைசெயப்பாட்டுவினையிரண்டினுள்ளும், தெரிந்தபின், இவனுக்குப்புறங்கூறுதலாகிய செய்வினையொழிதலாற்கூறப்படுமென்றார். இது, நீயிர்பெரிதுமறிதிர், என்பதுபோலக்குறிப்புப்பொருள்படநின்றது. என்னை, புறங்கூறாதவன், அறங்கூறானல்லசெயினும் அவைபற்றியிகழப்படானாதலாலச்செயப்பாட்டுவினையுமில்லையென்பது தோன்றநின்றமையின் எனவுங்கொள்க.

௱௮௭. பகச்சொல்லிக்கேளீர்ப்பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றாதவர்.

ப. எது-தமமைவிடடுநீஙகுமாறறாறபுறஙகூறிததஙகேளீரையுமபிரிய பபணணுவாகூடிமகிழுமாறினியசொறகளைச சொலலியயலாரொடுநடபாடுத லையறியாதாரெனறவாறு.

வி. சிறபபுமமைவிகாரததாறறெககது-கேளீரையுமபிரிபபரெனறக ருததானயலாரொடுமெனபதுவருவிததுரைககபபடடது-அறிதலநமககுறுதி யெனறறிதல-கடியுமிடததேறறானசோாததளனகைஎனபுழிபபோலததேறறா மைதனவினையாயநினறது-புறஙகூறுவாரககியாவருமபகையாவரெனபதுகரு தது.

பு. (பக-ர்) எ-இ-ள். நகச்சொல்லி-மகழ்ச்சியுண்டாகு ம்படி (இன்சொற்களைப்)பேசி, நட்பாடல்-(அயலவருடனே) சிநேகஞ்செய்வதை, தேற்றாதவர்-அறியாதவர். பகச்சொல்லி-(தம்மைவிட்டுப்) பிரியும்படியாகப் (புறங்) கூறி, கேளீர்ப்பிரி ப்பர்-சுற்றத்தாரையும்பிரியப்பண்ணுவர், எறு.

வி. கேளீரையும், என்கின்ற உயர்வுசிறப்பு உம்மைகு றைத்துநின்றது. கேளீரையும்பிரிப்பரென்றதனாலே, அயலா ரொடு என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. அறிதல், தமக்குநன் மையென்றறிதல். தேற்றாதவர் என்பது, அறியாதவர், அறிவி யாதவர், எனத்தன்வினைபிறவினையிரண்டினும்வரும். இங்கே யது, தன்வினையாய்நின்றது. தன்வினைபிறவினையென்பதென் னவெனின், நடந்தான்என்றால், நடத்தலைச்செய்தான் என ப்பகுதிவினைப்பொருளைவிகுதிதன்னுள் அடக்கிநிற்பது, தன் வினை. நடப்பித்தான் என்றால், நடக்கும்படியாகத்தானொரு வினையைச்செய்தான் எனப்பகுதிவினைப்பொருளையொழித்து வேறுவினையைவிகுதியுள்ளடக்கிநிற்பது, பிறவினை. அதுசெய் யென்வினைவழியென்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. புறங்கூறு வார்க்கு எல்லாரும்பகையாவரென்பது, கருத்து.

௱௮௮. துன்னியார்குற்றமுந்தூற்றுமரபினா
ரென்னைகொலேதிலார்மாட்டு.

ப. எது-தமமொடுசெறிநதாரதுகுறறததையுமவாபுறததுததூறறுமி யலபினையுடையாரயலாரமாடடுசசெயவதியாதுகொலலோவெனறவாறு.

வி. தூற்றுதலபலருமறியப்பரப்புதல - அதனிற்கொடியதுபிறிதொன்றுகாணாமையினென்னைகொலென்றார்-செய்வதென்பதுசொல்லெச்சம்-என்னாகொலென்றுபாடமோதிஎவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர்.

பு. (துன்-டு) எ-இ-ள். துன்னியார்குற்றமும்-(தம்மொடுமிகுதியுங்) கலந்தவருடையகுற்றத்தையும், தூற்றுமரபினார்-(அவர்புறத்திலேயெல்லாருமறியப்) பரப்பிவைக்குந்தன்மையையுடையவர், ஏதிலார்மாட்டென்னைகொல்-(தம்மொடுகலவாத) அயலாரிடத்தில்யாதுதான்செய்யார், எறு.

வி. தூற்றுதல், யாவருமறியப்பழியைவிரித்துச்சொல்லுதல் கொடுமைகள்பலவற்றுள்ளும்-இவர் அயலாரிடத்திற்செய்யத்தகாதது இது என்றுநினைக்கப்படுவது ஒன்றுங்காணாததினாலே, என்னைகொலென்றார். செய்யார்-என்பது, சொல்லெச்சம். இனி என்னைகொலென்பதை, என்னர்கொலென்றுபாடஞ்சொல்லி, எந்தக்குணத்தையுடையவராவரென்றுபொருள்கூறுவாருமுண்டு.

௱அ௯. அறனோக்கியாற்றுங்கொல்வையம்புறனோக்கிப் புன்சொலுரைப்பான்பொறை.

ப. எது-பிறர்நீங்கினவளவுபாராததவாபழித்துரையையுரைப்பானதுடறபாரதைநிலமிககொடியதுபொறுததலேயெனககறமாவதென்றுகருதிபொறுககின்றதுபோலுமென்றவாறு.

வி. எல்லாவற்றையுமபொறுததலியல்பாயினுமிதுபொறுததற்கரிதென்னுங்கருததாலறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார்-இவையைநதுபாடடானுமபுறங்கூறுவாரககெயதுங்குற்றங்கூறப்பட்டது.

பு. (அற-றை) எ-இ-ள். புறனோக்கி-பிறர்நீங்கின இடம்பார்த்து, புன்சொலுரைப்பான்-(அவர்குற்றங்களைக்காட்டுகின்ற)ஈனவார்த்தைகளைச்சொல்லுபவனுடைய, பொறை-(உடலின்) பாரத்தை, வையம்-பூமியானது, அறனோக்கியாற்றுங்கொல்-(இப்படிப்பட்டகொடியதைச்சுமக்கிறதேயெனக்குத்) தருமமென்றுநினைத்துத்தானோசுமக்கின்றது, எறு.

வி. பூமியெல்லாவற்றையுஞ்சுமப்பது சுபாவமானாலும், இதுசுமப்பதற்கு அரிதென்னுங்கருத்தினாலே, அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். கொல் என்னும்இடைச்சொல், இங்கே சந்தேகப்பொருள்படநின்றது. கொல்லேயைய மசைநிலைக்

கூற்றே, என்னுஞ்சூத்திரநோக்கிக்காண்க. இவையைந்துபாட்டாலும், புறங்கூறுவார்க்குவருங்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

௱௯௰. ஏதிலார்குற்றம்போற்றங்குற்றங்காண்கிற்பிற்றீதுண்டோமன்னுமுயிர்க்கு.

ப. ஏது-ஏதிலாரைப்புறங்கூறுவாரதற்கவாகுற்றங்காணுமாறுபோலப்புறங்கூறலாகியதங்குற்றத்தையுங்காணவல்லராயினவாநிலைபேறுடையவுயிர்க்குவருவதொருதுன்பமுண்டோவென்றவாறு.

வி. நடுவுநின்றொப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக்காண்கிற்பினென்றுங்கண்டவழியொழிதவிற்பாவமின்றாமாகவேவருமபிறவிகளினுந்துன்பமில்லையென்பதுநோக்கியுயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றுங்கூறினார்-இதனாற்புறங்கூறொழிதற்குபாயங்கூறப்பட்டது.

பு. (ஏதி-கு) எ-இ-ள். ஏதிலார்குற்றம்போல்-(அயலாரைப்புறங்கூறுபவர் அதற்காக) அவர்குற்றங்களைக்காண்பதுபோல், தங்குற்றங்காண்கிற்பின்-(புறங்கூறுதலாகிய) தம்மூடையகுற்றத்தையுங்காண்பாராளால்,மன்னுமுயிர்க்குத்தீதுண்டோ-(அவருடைய)நிலைபெறும்உயிர்க்கு (வருவதுஒரு) துன்பமுண்டாமோ, (இல்லை) எறு.

வி. நடுவுநிலைமையிலேநின்றுசமனாகக்காண்பதுஅருமையாதலால், காண்கிற்பின்என்றும்; கண்டபோதுபுறங்கூறாராதலாலே, பாவமில்லையாம். அது இல்லையாகவேவரப்பட்டபிறவித்துன்பங்களுமில்லையென்பது நோக்கிமன்னுமுயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றும்;சொன்னார். காண்கிற்பின்என்னும் எதிர்காலவினையெச்சம், உண்டோ என்னுமெதிர்மறையோகாரத்தையீற்றிலேகொண்டகுறிப்புவினைகொண்டுமுடிந்தது. அதனுள்,காண், என்பதுபகுதி. பகரஒற்று. எதிர்கால இடைநிலை. இன் என்பது, வினையெச்சவிகுதி. கில் எனஇடைநின்றது, சாரியைஇடைச்சொல். இதினாலே, புறங்கூறுவதொழிதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௰. அதிகாரம்.

பயனிலசொல்லாமை.

ப-ம். பயனிலசொலலாமை-அஃதாவது-தமககுமபிறாககுமறமபொருளினபமாகியபயனகளுளொனறுமபயவாதசொறகளைசசொலலாமை-பொயகுறளைகடுஞசொறபயனிலசொலலெனவாககினகணிகழுமபாவநானகனுடபொயதுறநதாரககலலதொருதலையாககககடியபபடாமையினஃதொழிநதில வாழவாராறகடியபபடுமேனைமூனறனுடகடுஞசொலினியவைகூறலானுஙகுறளைபுறஙகூறாமையானுமவிலககிநினறபயனிலசொலலிதனாலவிலககுகினறாராகலினிதுபுறஙகூறாமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (பய-மை) அதாவது, தமக்கும்பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பம் ஆகியபிரயோசனங்களில் ஒன்றுங்கொடாதசொற்களைச்சொல்லாதிருப்பதைச்சொல்வது. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், என்று வாக்கினிடத்திலே நடக்கப்பட்டபாவம் நான்கு. அவற்றுள், பொய்துறவறத்தார்க்கல்லது தள்ளப்படாமையின் அதைநீக்கி, இல்லறத்தாராலே தள்ளப்படும் மற்றமூன்றுக்குள், கடுஞ்சொல், இனியவைகூறலாலும்; குறளை, புறங்கூறாமையாலும், விலக்கிநின்ற, பயனில்சொல் இதனாலே விலக்குகின்றாராதலால் இதுபுறங்கூறாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

௱௬௧. பல்லார்முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்படும்.

ப. எது-அறிவுடையாரபலருஙகேடடுவெறுபபபபயனிலவாகியசொறகளைசசொலலுவானெலலாரானுமிகழபபடுமெனறவாறு.

வி. அறிவுடையாரபலருமவெறுபபவேயொழிநதாருமிகழபபடுதலினெலலாருமெளளபபடுமெனறா-மூனறனுருபுவிகாரததாறறெககது.

பு. (பல்-ம்) எ-இ-ள். பல்லார்முனிய-(அறிவுடையாராகிய) பலருங் (கேட்டு) வெறுக்கும்படியாக, பயனிலசொல்லுவான்-பிரயோசனமில்லாத சொற்களைச்சொல்பவன், எல்லாரு மெள்ளப்படும்-யாவராலும் நிந்திக்கப்படுவான், எறு.

வி. பயனைஆராய்தற்கு உரியார் அவராதலால், இங்கே பல்லார் என்றது அறிவுடையார்மேலேநின்றது. அறிவுடையார்பலரும்வெறுக்கவே, அதுநோக்கி ஒழிந்தவரும் வெறுப்

பாராதலால், எல்லாருமெள்ளப்படும் என்றார். எல்லாரும் என்ற இடத்தில், எல்லாராலும்என்ற மூன்றாம்வேற்றுமையுருபு (தொக்கு) குறைந்துநின்றது. அது, செய்யுள்விகாரம். செய்யுள்விகாரமென்பது, என்னவெனின், செய்யுள், என்பது-பாட்டு. அதனுள்-அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, சந்தம், முதலியவைகெடாமைப்பொருட்டுவருகின்றஒன்பதுவகைவிகாரம். விகாரம்,வேறுபாடு. அந்தவேறுபாட்டை, வலித்தன்மெலித்தனீட்டல்என்னுஞ்சூத்திரத்தாலும்,ஒருமொழிமூவழி-என்னுஞ்சூத்திரத்தாலும் அறிக. அவற்றுள்-இந்தவிகாரம், சீருஞ்செப்பலோசையுங்குறித்துவந்ததொகுத்தல்விகாரம். என்னெனின் வெண்பாவிலே, நாலசைச்சீர்வருதற்கு இலக்கணமில்லை; வெண்பாவின வாநேரசையாலிற்ற மூவசைச்சீர் என்றதினாலே, எல்லாராலும் என விரிந்துநின்றால்; நாலசைச்சீராய்ச்செப்பலோசைகெட்டுநிற்குமாதலால், எல்லாரும் எனக் குறைந்துநின்றுதொகுத்தல்விகாரத்தைப்பெற்றுச்சீருஞ்செப்பலோசையுங்கெடாமல் நின்றதுகாண்க. செப்பலோசை, வெண்பா ஓசை. ஓசை, ஒலியின்பண்பாகிய சந்தம்.

௱௯௨. பயனிலபல்லார்முற்சொல்லனயனில நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது.

ப. எது-பயனிலவாகியசொற்களையறிவுடையாரபலாமுனபேயொருவனசொலலுதலவிருபபமிலவாகியசெயலகளைததனனடடாரமாடடுசசெயதலினுநதீதெனறவாறு.

வி. விருபபமிலவெறுபபன-இசசொலஅசசெயலினுமிகவிகழறபாடுபயககுமெனபதாம.

பு. (பய-து.) எ-இ-ள். பயனில பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,)பல்லார்முற்சொல்லல்-அறிவுடையாராகிய)பலர் முன்பு (ஒருவன்) சொல்வது, நயனில-விருப்பமில்லாதவையாகிய (செயல்களை,) நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது-(தன்) சிநேகிதரிடத்துச்செய்வதைக்காட்டிலுந் தீமையுடையதாம், எறு.

வி. சொல்லல் என்றதனால். பயனில-என்பது சொற்களென்பதும்; செய்தல்என்றதனால், நயனில-என்பது செயல்களென்பதும்; பெறபபட்டன. விருப்பமிலவாவன, வெறு

க்கத்தக்க பாவச்செய்கைகள் இந்தப்பயனிலாதனவற்றைச் சொல்லுதல், அந்த நயனிலாதனவற்றைச்செய்தலினும்நிந்திக்கப்படுவதையுண்டாக்கும் என்பதுகருத்து.

௱௯௩. நயனிலனென்பதுசொல்லும்பயனில
பாரித்துரைக்குமுரை.

ப. எது-பயனிலவாகியபொருளகளையொருவனவிரித்துரைக்குமுரைதானேயிவனீதியிலனெனபதனையுரைக்குமெனறவாறு.

வி. உரையாலிவனயனிலனெனபதறியலாமெனபாரதனையுரைமேலேறறியுரைசொலலுமெனறார.

பு. (நய-ரை) எ-இ-ள். பயனில-பிரயோசனமில்லாத (பொருள்களை,) பாரித்துரைக்குமுரை - (ஒருவன்) விரித்துச் சொல்லுஞ்சொல்லுத்தானே, நயனிலனென்பது சொல்லும்-(இவன்)நீதியில்லாதவனென்பதைச்சொல்லும், எறு.

வி. அவன்சொல்லப்பட்டசொல்லினாலே, யிவன்நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்று சொல்லவந்தவர், அதை உரையின்மேலேற்றி, யுரைசொல்லுமென்றார்.

௱௯௪. நயன்சாராநன்மையினீக்கும்பயன்சாராப்
பண்பில்சொற்பல்லாரகத்து.

ப. எது-பயனொடுபடாதபணபிலசொறகளையொருவனபலரிடைசசொலலுமாயினவையாவாமாடடுநீதியோடுபடாவாயவனைநறகுணஙகளினீககபபடுமெனறவாறு.

வி. பணபுஇனிமையுமெயமையுமுதலாயினசொறகுணஙகள-சொலலினெனபதுமயாவாமாடடெனபதுமெசசமாயவருவிககபபடடன.

பு. (நய-து) எ-இ-ள். பயன்சாரா-பிரயோசனத்தொடுகூடாத, பண்பில்சொல்-(இனிமையும் உண்மையுமுதலாகிய) குணமில்லாதசொற்களை, பல்லாரகத்து-(ஒருவன்) பலரிடத்திற் (சொல்லுவானானால்அவைதாமேயெல்லாரிடத்தும்,) நயன்சாரா-நீதியொடுகூடாதவையாகி, (அவனை) நன்மையினீக்கும்-நற்குணங்களிலேநின்றுநீக்கிவிடும், எறு.

வி. சொல்லின்-என்பதும், எல்லாரிடத்தும் என்பதும், வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

௩௯௫. சீர்மைசிறப்பொடுநீங்கும்பயனில
நீர்மையுடையார்சொலின்.

ப. எது - பயனிலவாகியசொற்களையினியநீர்மையுடையார்சொல்லுவ
ராயினவரதுவிழுப்பமுமதனாலவருநனகுமதிககறபாடுமூடனேநீங்குமெனற
வாறு.

வி. நீர்மைநீரினறனமை-சொலலினெனபதுசொலலாமையைவிளககி
றறு.

பு. (சீர்-ன்)எ-இ-ள் பயனில-பிரயோசனமில்லாத(சொ
ற்களை,) நீர்மையுடையார்சொலின்-நற்குணமுடையவர்சொல்
லுவராயின், (அவருடைய) சீர்மை-புகழானது, சிறப்பொடுநீ
ங்கும்-(யாவருமதிக்கப்பட்ட) பெருமையோடேகூட ஒதுங்
கிப்போம், எறு.

வி. சொல்லின் என்பது, சொல்லார் என்பதைவிளக்கிநி
ன்றது. ஒடு, ஒருவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருள்படநின்றமூன்
றாம்வேற்றுமையுருபு.

௩௯௬. பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனெனன்
மக்கட்பதடியெனல்.

ப. எது - பயனிலலாதசொற்களைபபலகாலுஞசொலலுவானைமகனெ
னறுசொலலறகமககளுடபதரெனறுசொலலுகவெனறவாறு.

வி. அலவிகுதிமுனனெதிரமறையினுமபினவியஙகோளினுமவநததுஅ
றிலெனனுமுளளீடினமையினமககடபதடியெனறா-இவையாறுபாடடானும
பயனிலலாதசொறகளைசசொலலுதலினகுறறஙகூறபபடடது.

பு. (பய-ல்) எ-இ-ள். பயனில்சொல்-பொருளில்லாத
சொற்களை, பாராட்டுவானை-மேன்மேலும்புகழ்ந்துசொல்ப
வனை,மகனெனல்-ஆண்மகனென்றுசொல்லாதொழிக,மக்கட்
பதடியெனல்-ஆண்மக்களுள்ளேபதரென்றுசொல்லுக, எறு.

வி. எனல், என்னும்வியங்கோண்முற்றுவினையிரண்டினு
ள்ளேமுன்னையது, எதிர்மறையிலும்; பின்னையது, உடன்பாட்
டிலும்வந்தது. அதுகயவொடு ரவ்வொற்றல்லாலும் மாரைகா
னீற்றவியங்கோண் முற்றவையெய்து மிடம்பாலெங்குமென்
ப.என்னுஞ்சூத்திரம்நோக்கிக்காண்க. உடன்பாடு,எதிர்மறை,
என்பனயாவை எனின் - எந்தச்சொல்லிலேகாலத்தொடுபட்ட

வினையுடன்பட்டுநிற்குமோ, அதுஉடன்பாட்டுவினை என்றும், இந்த உடன்பாட்டுவினை இனிச்சொல்லும்வினைக்கு எதிராதலால், அதை மறுத்துநிற்கும்வினை, எதிர்மறைவினையென்றுஞ் சொல்லப்படுவையாமெனக்காண்க. எடுத்தல், எடை. தொடுத்தல், தொடை. என்றாற்போல, மறுத்தல், மறையெனநின்றது. பாராட்டுதல், புகழ்ந்துசொல்லுதல். அது, பொய்பாராட்டலென்னும் அகப்பொருட்களவியலின்துறைநோக்கிக்காண்க. இனிஇரட்டிறமொழிதலென்னும் உத்தியினுலே, இவர் பயனில்சொல்லென்றமாத்திரமே, அரிசியில்லாததெல் எனவும், பொருளில்லாதசொல்லெனவும், பொருந்தவைத்தாராதலால்; அரிசியில்லாததெல்லை நெற்பதனென்பதுபோலப்பொருளில்லாத சொல்லைச்சொற்பதனெனவும்; அதைப்புகழ்ந்துசொல்பவனுள்ளே-அரிசியும், பொருளும், போன்ற அறிவில்லாமையின், மக்கட்பதனெனவும், இவையெல்லாம் உய்த்துணரவைத்தமையால் உய்த்துணர்வைப்பென்னு முத்தியும்பெறநின்றதிக்குறளெனக்காண்க. எழுவாய்ப்பயனிலை என்றஇடத்துப்பயனிலையென்றது, பொருள்நிற்கும் நிலையையாதலாற்பயன் என்பது, பொருள். அதுநெல்லைவிசேடித்துநிற்கும்போது, அரிசிப்பொருளில்லாததெல்லெனக்கொள்க. இவையாறு பாட்டாலும், பயனில்லாத சொற்களைச்சொல்லுதலின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

ஈகூஎ. நயனிலைசொல்லினுஞ்சொல்லுகசான்றோர்
பயனிலைசொல்லாமைநன்று.

ப. எது:நீதியொடுபடாதசொற்களைச்சான்றோர்சொல்லுராயினும்நலமுடையபயனிலவறஞ்சொல்லாமைபெறினதுநலனெனறவாறு

வி. சொல்லினுமென்னவேசொல்லாமைபெறப்படுதல்-நயனிலவறிவுமபயனிலதியலெனபதாம்.

பு. (நய-நு) எ-இ-ள். நயனில-இன்பமில்லாத (சொற்களை, சொல்லினுஞ்சொல்லுக-(ஒவ்வோரிடங்களிற்) சொல்லவேண்டினுஞ்சொல்லியமைக, சான்றோர்-இல்லறம்நிறைந்தவர், பயனில-பிரயோசனமில்லாத (சொற்களை,) சொல்லாமைநன்று-(எவ்விடத்தும்) சொல்லாதிருப்பதுநன்மை, எறு.

வி. வேம்புங்கடுவும்போல்வனவெஞ்சொற்
ருங்குதலின்றிவழி நனிபயக்கு மோம்படைக்கிளவி
யென்பராதலால், இல்லறநடத்துதற்பொருட்டு ஒரோவழிப்
பிரயோசனத்தைத்தீருகின்றகடுஞ்சொல்லுஞ்சொல்லவேண்டி
தலாற்சொல்வினுஞ்சொல்லுகளன்றும்; அந்த இடத்துமின்
சொல்லினுலேதானேபிரயோசனப்படுத்துவது மிகவும்நன்று
என்பதுதோன்றச்சொல்லினும், எனை இழிவு சிறப்புஉம்மை
கொடுத்தும்;ஒருபொழுதும்வாழ்வதுணராமைநிச்சயமாதலா
லே, தமக்காயினும் பிறர்க்காயினும் பிரயோசனப்படாதசொ
ற்களைச்சொல்லி வீணேகாலம்போக்குதல், கூடாதாதலாலும்,
அறிவுடையோரவமானம்க்கட்பதனைப்புறம்போக்குவராதலா
லும்,. அவர்புறம்போக்கவே, எனையறிவில்லாதவரேசுற்றமாக
க்சூழ்ந்துவிரைந்துகெடுப்பராதலாலும், அச்சொற்களைச்சொ
ல்லாது நாவையடக்கி மனதீதையு மொடுக்கினவர்க்கு அந்த
அறந்தானே, யெல்லாநன்மைகளையுந்தருமாதலால், பயனில
சொல்லாமை நன்றென்றும், சொன்னார். ஓரோரிடத்து என்
பதும், எவ்விடத்தும் என்பதும், குறைந்துநின்றன. நயன்,
இன்பம். ஓம்படைக்கிளவி, பாதுகாப்புக்கு அறிதீதசொல்.
பாதுகாப்பு, இரட்சிப்பு. நயனிலவற்றிலும் பயனிலகொடிய
வையென்பது, கருத்து.

ாகூஅ. அருஞ்பயனுடையறிவினர்சொல்லார்
பெருஞ்பயனில்லாதசொல்.

ப. எது-அறிதற்கரியபயனுளவாராயவல்லவறிவினையுடையாமிகக
பயனுடையவல்லாதசொற்களைச்சொல்லாரென்றவாறு.

வி. அறிதற்கரியபயனுளவானவீடுபேறுமேற்கதிச்செலவுமுதலாயின
பெருமபயனில்லாதவெனவேபயனசிறிதுடையனவுமொழிக்கப்பட்டன.

பு. (அரு-ல்) எ-இ-ர். அருஞ்பயனுடையறிவினர்-(அறிதற்
கு) அருமையாகியபிரயோச்னங்களையாராயவல்ல அறிவுடைய
வர், பெருஞ்பயனில்லாதசொல்-பெரிதாகிய பிரயோசனமில்
லாதசொற்களை, சொல்லார்-சொல்லமாட்டார், எறு.

வி. அரும்பயன்களாவன, வீடுபெறும்பேறும்மற்றமே லானபதவிகளையடைவதும்முதலானவை. பெரும்பயனில்லா தவெனவே, பயன்சிறிதுள்ளவையும் ஒழிக்கப்பட்டன.

ஈசுசு. பொருடூர்ந்தபொச்சாந்துஞ்சொல்லார்மருடூர்ந்த மாசறுகாட்சியவர்.

ப. எது-பயனின்றெனினுமறந்துஞ்சொல்லாமலகத்தினீங் கியதூயவறிவுடையார்-எனறவாறு.

வி. தூயவறிவுமெய்யறிவு-மருடூர்ந்தவெனலுமபெயரொசசகாடகிய வெனனுங்குறிபபுபபெயாகொணடது-இவ்வடூனறுபாடடானுமபயனில சொலலாமையினருணஙகூறபபடடது.

பு. (பொ-ர்) எ-இ-ள். பொருடூர்ந்த-பயனீங்கிய(சொ ற்களை,) பொச்சாந்துஞ்சொல்லார் - மறந்துஞ்சொல்லமாட் டார், மருடூர்ந்த - மயக்கம்நீங்கிய, மாசறுகாட்சியவர்-குற்ற மற்ற,(பரிசுத்தமான) அறிவுடையவர், எறு.

● வி. பரிசுத்த அறிவு,.மெய்யறிவு. மருடூர்ந்தவென்னும் பெயரொச்சவினை, காட்சியவர்னென்னுங்குறிப்புவினையால்அணை யும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ப யனிலைவாகிய சொற்களைச்சொல்லாமையின்குணஞ்சொல்லப் பட்டது.

உஈ. சொல்லுகசொல்லிற்பயனுடையசொல்லற்க சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்.

ப. எது-சொறகளிறபயனுடையசொறகளைசசொலலுகசொறகளிறப யனிலாதசொறகளைசசொலலாதொழிகவெனறவாறு.

வி. சொலலினெனபதிருவழியுமிகையாயினுஞசொறபொருடபினவரு நிலையெனனுமணிநிலைகதது-வைகலுமவைகலுவாகக்கணடுமெனபதுபோ ல-இதனுறசொலலபபடுவனவுமபடாதனவும-நியமிகக்பபட்டன.

பு. (சொ-ல்) எ-இ-ள். சொல்லிற்பயனுடையசொல்லுக- சொற்களிலே பிரயோசனமுடையசொற்களைச் சொல்லியுமை க, சொல்லிற்பயனிலாச்சொல்சொல்லற்க - சொற்களிலேபிர யோசனமில்லாதசொற்களைச்சொல்லாதொழிக, எறு.

வி. சொல்லின் என்பது, இரண்டிடத்தும் அதிகமானுலு ம்சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னும் அலங்காரத்தைக்குறி

த்துவந்தது. என்னவெனின், முன்வருசொல்லும்பொருளும் பலவயிற்பின்னும்வருமெனிற்பின்வருநிலையே என்னும் அணி இலக்கணச்சூத்திரநோக்கிமுன்வந்தசொல்லுத்தானேபின்பல விடத்தும்வருவது, சொற்பின்வருநிலை அணியெனவும், முன் வந்தபொருள்தானேபின்பலவிடத்தும்வருவது, பொருட்பி ன்வருநிலையணியெனவும், முன்வந்தசொல்லும் பொருளும்பி ன்பல இடத்தும்வருவன, சொற்பொருட்பின்வருநிலை அணி யெனவும், காண்க. இதிலே, சொல்லுகஎன்னும்வியங்கோள்மு ற்றின்பகுதிமுன்வந்தபொருள் அதுசொல்லற்கஎன்னும்எதிர் மறைவியங்கோள்முற்றிற்கும்பின்வந்தது எனவும்; சொல்லின் என்பதிற்சொல் என்பது, பின்னும்வந்தசொல்லாதலால்அது, சொற்பின்வருநிலை; ஆகஇரண்டுங்கூட்டச்சொற்பொருட்பின் வருநிலையணியெனக்கொள்க. இதினாலே, சொல்லப்படுபவை யும்படாதவையுமாகியவிரண்டுஞ்சொல்லப்பட்டன.

இனியிதற்குவேறோர்முடிபு. சொல்லின்-சொல்லவேண் டுமாயின், பயனுடைய-பிரயோசனமுடையசொற்களை, சொ ல்லுக-சொல்லியமைக, சொல்லின்-சொல்லுதலினாலே, (அடை யப்படும்) பயனிலாச்சொல்-பிரயோசனமில்லாதசொற்களை, சொல்லற்க-சொல்லாதொழிக, எறு.

இதற்கு-வி. சொல்லின் என்பன இரண்டினுள்முன்னைய து, செய்யின்என்னும்வாய்பாட்டுவினையெச்சமெனவும்; பின் னையது, முதனிலைத்தொழிற்பெயர் இன்னுருபேற்றதென வும; கொள்க.

உக. அதிகாரம்.

தீவினையச்சம்.

ப-ம. தீவினையசசம-அஃதாவது-பாவஙகளாயினசெயதறகஞசுதல-இதனானமெயயினகணிகழுமபாவஙகளெலலாநதொகுததுவிலககுகினறாரா கலினிதுபயனிலசொலலாமையினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (தீ-ம்) அதாவது, பாவங்களைச்செய்வதற்குஅஞ் சுவதைச்சொல்வது. இந்த அதிகாரத்தினாலே சரீரத்தினாலே

செய்யப்படும் பாவங்களையெல்லாந்தொகுத்துவிலக்குகின்றாராதலாலேமுன்வாக்கினாலே சொல்லப்பட்டபயனிலசொல்லாமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱க. தீவினையாரஞ்சார்விழுமியாரஞ்சுவர்
தீவினையென்னுஞ்செருக்கு.

ப. எது-தீவினையென்றுசொல்லப்படுமயக்கத்தைமுன்செய்ததீவினையுடையாரஞ்சார்ஃதிலராகியசீரியாரஞ்சுவரென்றவாறு.

வி. தீவினையென்னுஞ்செருக்கெனக்காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது-மேற்றொடுசெய்துகைவந்தமையானஞ்சாரென்றுஞ்செய்தறியாமையானஞ்சுவரென்றுங்கூறினார்,

பு. (தீ-கு) எ-இ-ள். தீவினையென்னுஞ்செருக்கு-பாவமென்றுசொல்லப்பட்ட அகங்காரத்துக்கு, தீவினையாரஞ்சார் (முன்செய்த) பாவத்தையுடையவர்பயப்படார், விழுமியாரஞ்சுவர்-(அந்தப்பாவமில்லாதவராகிய) சிறப்புடையவர்பயப்படுவார், எறு.

வி. செருக்கு, அகங்காரம். தீவினையென்னுஞ்செருக்குஎனக்காரணத்தைக்காரியமாகஉபசரித்தார், அகங்காரமேதீவினைக்குக்காரணமென்பதும்; அது இல்லாவிட்டால், தீவினையில்லையென்பதும்; தோன்றுதற்கு. பூருவந்தொடங்கிச்செய்துவந்திருப்பதினாலேதீவினையாரஞ்சாரென்றும், என்றுஞ்செய்தறியாததினாலேவிழுமியாரஞ்சுவரென்றும், சொன்னார்.

உ௱உ. தீயவைதீயபயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும்.

ப. எது-தனக்கினபமபயத்தலைக்கருதிச்செய்யுந்தீவினைகளபினனஃதொழிந்துதுனபமேபயத்தலாலத்தனமையவாகிய தீவினைகளொருவனாற்றீயினுமஞ்சப்படும் என்றவாறு.

வி. பிறிதொருகாலத்துமபிறிதொருதேயத்துமபிறிதோருடமபினுஞ்சென்றுசுடுதற்கிணமையிற்றீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று.

பு. (தீ-ம்) எ-இ-ள். தீயவை-(தனக்குஇன்பந்தருவதைக்குறித்துச்செய்யப்பட்ட) தீவினைகளானவை-(பின்பு,) தீயபயத்தலால்-(அவற்றின்பயனாகிய) துன்பங்களைத்தருவதினாலே,

தீயவை-அந்தத்தீவினைகள், தீயினும்-தீயிலும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும்-(ஒருவனாலே) பயப்படப்படும், எறு.

வி. இந்தத்தீவினைகளைப்போலே, மற்றொருகாலத்தும் மற்றொரு இடத்தும் மற்றொருதேகத்தும்விடாது பின்தொடர்ந்துசுடுவதுநெருப்பினுக்கு இல்லையாதலாலே, தீயினும் அஞ்சப்படும் என்றார். தீய-என்றது, தீவினைப்பயன்களையெனக்கொள்க.

உ௱௩. அறிவினுளெல்லாந்தலையென்பதீய
செறுவார்க்குஞ்செய்யாவிடல்.

ப. எது-தமககுறுதிநாடுமறிவுகளெலலாவறறுளளுநதலையாயவறிவெனறுசொலலுவாநலலோாதமமைசசெறுவாரமாடடுநதீவினைகளைசசெயயாது விடுதலையெனறவாறு.

வி. விடுதறகுககாரணமாகியவறிவைவிடுதலெனறுஞசெயயததகுவழியுஞசெயயாதொழியவேநமககுததுனபமவாராதெனவுயததுணாதலினதனையறிவினுளெலலாநதலையெனறுஙகூறினாா-செயயாதுஎனறறகுசசெயயாஎனககடைககுறைநதுநினறது-இவைமூனறுபாடடாலுநதீவினைககஞசவேணடுமெனபதுகூறபபடடது

பு. (அ-ல்) எ-இ-ள். தீய-தீவினைகளை, செறுவார்ககும்-(தம்மைப்) பகைப்பவரிடத்திலும், செய்யாவிடல்-செய்யாதொழிவதை, அறிவினுளெல்லாம்-(தமக்கு நன்மையாராயப்பட்ட) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், தலையென்ப-முதன்மையாகிய (அறிவு) என்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எறு.

வி. செறுவாருள்ளும் எனவேண்டிய ஏழாம்வேற்றுமையுருபின்பொருளிலே, கு-என்னும் நான்காம்வேற்றுமையுருபுதடுமாறிநின்றது, உருபுமயக்கம். விடுதற்குக்காரணமாகிய அறிவை, விடல் என்றும்; செய்யத்தகுமான இடத்தும்செய்யாதுவிடவே, இனிநமக்குத்துன்பம்வாராதென்றுகடந்து அறிதலால், அதை அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றும்; சொன்னார், தலை, ஆகுபெயர். செய்யாது என்னும், எதிர்மறைவினையெச்சம், கடைக்குறைந்துசெய்யா எனநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டாலுந்தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது, சொல்லப்பட்டது.

ஊச. மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி
னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு.

ப. எது-ஒருவனபிறாககுககேடுபயககுமவினையைமறநதுமெணணாதொழிகவெணணுவனாபிறறனககுககேடுபயககுமவினையையறககடவுளெணணுமெனறவாறு.

வி. கேடெனபவனவாகுபெயா - சூழகினறபொழுதேதானுமுடனேசூழதலிவனபிறபடினுமறககடவுணமுறபடுமெனபதுபெறபபடடது-அறககடவுளெணணுவதாவதவனகெடததானீஙகநினைததல-தீவினையெணணலுமாகாதெனபதாம.

பு. (ம-டு) எ-இ-ள். மறந்தும்-மறந்தானாலும், பிறன்-ஒருவன், கேடு-(பிறர்க்குக்)கேடுதருந்தீவினையை,சூழற்க-எண்ணாதொழிக, சூழின்-எண்ணுவானானால், சூழ்ந்தவன்கேடு-எண்ணினவனுக்குக்கேடுதருந்தீவினையை, அறஞ்சூழும்-தருமதேவதையெண்ணும், எறு.

வி. கேடு என்பவையிரண்டும், காரிய ஆகுபெயர். எண்ணுகின்றபொழுதேயறக்கடவுளெண்ணுதலால், அவனினுந்தான்முற்படுமென்பதுபெறப்பட்டது. தருமதேவதைஎண்ணுவதாவது, அவன்கெடும்படியாகத்தான்நீங்கநினைப்பது. தீவினையை எண்ணுதலும், ஆகாதென்பதாம்.

ஊரு. இலனென்றுதீயவைசெய்யற்கசெய்யி
னிலனாகுமற்றும்பெயர்த்து.

ப. எது-யானவறியனெனறுகருதியதுதீாதறபொருடடுபபிறாககுககேடடையொருவனசெயயாதொழிகசெயவனாபிறபெயாததுமவறியனாமெனறவாறு.

வி. அனவிகுதிமுனறனிததனமையினுமபினபடாககையொருமையினுமவநதது-தனிததனமை-உளனாலெனனுரையுணடெனபதனானுமறிக-இலமெனறுபாடமோதுவாருமுளா-அததீவினையாறபிறவிதோறுமிலனாமெனபதாம-பொருளானவறியனெனககருதிததீயவைசெயயற்கசெயயினபபொருளானேயனறிநறகுணநறசெயகைகளானுமவறியனாமெனறுரைபபாருமுளா - மறறுமசைநிலை.

பு. (இல-து) எ-இ-ள். இலனென்று-(நான்) தரித்திரனென்று (நினைந்து அதுதீரும்பொருட்டாக,) தீயவைசெய்யற்க-(பிறர்க்குக்கேடுதருந்) தீவினைகளை (ஒருவன்) செய்யா

தொழிக, செய்யின்-செய்வானானால், இலனாகுமற்றும்பெயர்த்து-மறுபடியும் அதிகதரித்திரனாவான், எறு.

வி. இலனென்னுங்குறிப்புவினைப்பகுபதங்களிரண்டினுள்முன்னையது, தனித்தன்மையிலும், பின்னையது, படர்க்கையொருமையிலும்.வந்தது. தனித்தன்மையிலேவந்தது,உளனாலென்னுமையுண்டு என்பதினாலும்; பந்தமடி தொடைபாவினங்கூறுவன்-என்பதினாலும்; அறிக. இலமென்று, பாடஞ்சொல்லுவாருமுண்டு. அந்தத்தீவினையினாலே, சனனந்தோறும் அதிகதரித்திரனாவான் என்பதாம். இனியிதற்குப்பொருளினாலே தரித்திரனென்றுநினைத்துத்தீவினைகளைச்செய்யாதொழிகசெய்யின் அப்பொருளினாலன்றியும் நற்குணம் நற்செய்கைகளாலும்தரித்திரனாவானென்றுசொல்வாரும் உண்டு. மற்றும்-என்பது-மற்றுங்கூடுமனைமடிதுயில் என்றாற்போல, மறுபடியும் என இடப்பொருள்குறித்துநின்றது. பெயர்த்து-என்பது, வேறுபட்டு என்னும்பொருள்படநின்றவினையெச்சம். அது, மறுபடியும்வேறுபட்டிலனாகும் என, ஆக்கவினைக்குறிப்புக் கொண்டுமுடிந்தது.

உ௱௬. தீப்பாலதான்பிறர்கட்செய்யற்கநோய்ப்பால
தன்னையடல்வேண்டாதான்.

ப. எது-துனபஞசெயயுங்கூறறவாகியபாவஙகடனனைபபினவநதுவருததுதலைவேணடாதவனறீமைககூறறவாகியவினைகளைததானபிறாமாடடுசசெயயாதொழிகவெனறவாறு.

வி செயயினபபாவஙகளடுதலொருதலையெனபதாம.

பு. (தீப-ன்) எ-இ-ள். நோய்ப்பால-துன்பஞ்செய்யுங்கூறு உடையவையாகிய (பாவங்கள்,) தன்னையடல்வேண்டாதான்-தன்னைப்பின்வந்து வருத்துவதை விரும்பாதவன், தீப்பால-தீமைக்கூறுஉடையவையாகிய(வினைகளை,)தான்பிறர்கட்செயற்க-தான்பிறரிடத்திற்செய்யாதொழிக, எறு.

வி. செய்தாற் பாவங்கள் தன்னை வருத்தப்படுத்துவது, நிச்சயமென்பதாம். இனிநோய்ப்பால, என்பதற்கு; வியாதிக்கூறுகளையுடையதுன்பங்கள், எனப்பொருள்கொள்வதேது

ணிவு. என்னெனின், மூழந்தபிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றேமுனிவார்தாமும்-எனவும்; சன்மாந்தரகிருதம்பாபம்வியாதிரூபேணபீடிதம்-எனவும், சான்றோ ரிலக்கியந்தோறும் வழங்கிவருதலால், எனக்காண்க.

உ௱எ. எனைப்பகையுற்றாருமுய்வர்வினைப்பகை
வீயாதுபின்சென்றடும்.

ப. எது-எதுணை-பெரியபகையுடையாருமதனையொருவாறாற்றப்புவாஅவவாறன்றிததீவினையாகியபகைநீங்காதுபுகுழிப்புககுககொலலும எறு.

வி. வீயாதுடமபொடுநின்றவுபிருமிலலையெனபுழியுமவீயாமை நீங்காமைககணவநதது.

பு. (எ-ம்) எ-இ-ள். எனைப்பகையுற்றாரும்-எவ்வளவுபெரும்பகையுடையவரும், உய்வர்-(அதையொருவிதத்தினாலே) தப்பிப்பிழைப்பார், (அப்படியல்லாமல்) வினைப்பகை-தீவினையாகியபகையானது, வீயாது-நீங்காமல், பின்சென்று-போன இடமெல்லாம்போய், அடும்-கொல்லும், எறு.

வி. வீயாதுடம்பொடுநின்றவுயிருமிலலை என்ற இடத்தும், வீயாமை; நீங்காமைப்பொருள்படநின்றது.

உ௱அ. தீயவைசெய்தார்கெடுதனிழறன்னை
வீயாதடியுறைந்தற்று.

ப. எது-பிறாககுததீவினைசெயதாரதாஙகெடுதலெததனமைததெனிலொருவனிழனெடிதாகபபோயுமவனறனனைவிடாதுவநதடியினகடடஙகியதனமைததெனறவாறு.

வி. இவவுவமையைததனகாலமவருததுணையுமபுலனாகாதுயிரைபபறறிநினறதுவநதுழியுருபபதாயதீவினையைசசெயதாரபினனதனாறகெடுதறகுவமையாககியுரைபபாருமுளா-அஃதுரையனறெனபதறகுஅடியுறைததநிழறனனைவீநதறறெனனாதுவீயாதடியுறைநதறறெனறபாடமேகரியாயிறறு-மேலவீயாதுபினசெனறடுமெனறாரீணடதனையுவமையானவிளககினார.

பு. (தீ-று) எ-இ-ள். தீயவைசெய்தார்கெடுதல்-பிறர்க்குத்) தீவினைகளைச்செய்தவர்கெடுவது, (எந்தத்தன்மையையுடையதென்றால்) நிழறன்னைவீயாது-ஒருவன்நிழலானது (நெடிதாகப்போயும்) அவனைவிட்டுநீங்காமல, அடியுறைந்தற்று-(வந்து) பாதத்தில் அடிங்கினதன்மையையுடையதாம், எறு.

வி. இந்த உவமையைத்தன்காலம்வருமளவும் வெளிப்படாது உயிரைப்பற்றிநின்று, அக்காலம்வந்தபோது தோற்றுவதாகிய தீவினையைச்செய்தவர், பின்பு அதினாலேகெடுதற்கு உவமையாக்கிச்சொல்வாருமுண்டு. அது உரையாகாது என்பதற்கு, அடியுறைந்தநிழறன்னைவீந்தற்று என்னாமல்வீயாதடியுறைந்தற்று, என்றபாடமேசாட்சியாயிற்று. மேலேசொல்லியகுறளிலே, வீயாதுபின்சென்றடும் என்றார், இங்கேயதை உவமையினாலேவிளங்கச்சொன்னார்.

இனியிதற்குவேறோர்முடிபு. தீயவை-தீவினைகளானவை, செய்தார்-(அவற்றைச்) செய்தவர்கெட, கெடுதல்-கெடுவது, (யாதுபோலுமெனின்) நிழறன்னைவீயாது-ஒருவனுடையநிழலானது அவனை விட்டுநீங்காமல், அடியுறைந்தற்று-அவன்பாதத்திலேயடங்கிநின்று(அவன்கெடக்கெடுதல்)போலும்,எறு.

இதற்கு-வி நிழலுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஒருவனிறக்குமளவும் அவனைவிட்டுநீங்காமல்அடியைப்பற்றியேநின்று, அவனிறந்தபொழுதேயொழியும்நிழலைப்போலத்,தீவினைகளைச்செய்தவர் கெடுமளவும்விட்டுநீங்காமல் அவரைப்பற்றியேநின்று, அவர்கெட்டபொழுதேயொழியுமாதலாலே, தீயவைசெய்தார்கெடக்கெடுதல்நிழறன்னைவீயாதுஅடியுறைந்து அவன்கெடக்கெடுதல்போலும்-எனவிரித்துக்கொள்க. என்னவெனின்இதுதொழிலுவமையாதலாற், பொருளிலேவந்தகெடுதலாகியதொழிலை, யுவமையிலும்பிரித்துச்சொல்லவேண்டும். சொன்னால், அவன்கெடாமல்நிழல்கெடாதாதலால், அவன்கெட என்பது, அவாய்நிலையாகவந்து இயையும். இயையவே, பொருளிலும்செய்தார்கெட என்பதுதானேவந்தியைதல்காண்க. செயதார்கெடத்தீயவைகெடுதலாவது,செய்தார்தீவினைப்பயன்களையனுபவிக்குமளவும்நின்றுநீங்குவது.

உ௱௯. தன்னைத்தான்காதலனாயினெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்கதீவினைப்பால்.

ப. எது – ஒருவனறனனைததானகாதலசெயதலுடையவனாயிறறிவினையாகியபகுதியெததுணையுஞ்சிறிதொனறாயினுமபிறாமாடடுசசெயயாதொழிகவெனறவாறு.

வி. நல்வினைதீவினையெனவினைப்பகுதியிரண்டாகவிற்றீவினைப்பாலெனறா-பிறாமாடுசெய்யுந்தீவினைதனமாடுதானுபமபயந்தலவினைகஞராகவிறந்னனைதானைகாத்லஞுயினெனறா-இவையாறுபாடாஞும் பிறாகருந்தீவினைசெயபிறருங்கெடுவெனபதுகூறபபட்டது.

பு. (தன்-ல்) எ-இ-ள். தன்னைத்தான்காதலஞுயின்-(ஒருவன்) தன்னைத்தானுசைப்படுதலையுடையவனுலல், தீவினைப்பால்-தீவினையாகியபகுப்பு, எனைத்தொன்றும்-எவ்வளவு(சிறியது) ஒன்றுஞுமும், துன்னற்க-(பிறரிடத்திற்) செய்யாதொழிக, எறு.

வி. நல்வினைதீவினையெனவினைப்பகுப்பு இரண்டாதலால், தீவினைப்பால், என்றுர். பிறரிடத்திற்செய்ததீவினைதன்னிடத்திலேதுன்பத்தைதவிளைவிப்பதைமுன்னே, வினைப்பகைவீயாதுபின்சென்றறிம்; எம், தீயவைசெய்தார்கெடுதல், எனவும்; தெரிவித்தாராதலாலே; தன்னைத்தான்காதலஞுயினென்றுர். இனியனைத்தொன்றுந்துன்னற்கதீவினைப்பால்என்பதற்கு; தீவினைக்கூறு ஒன்று எம்மாத்திரஞ் சிற்றளவையுடையதாயிஞும் அதனைச்சேராதொழிக. வெனப்பொருளுரைத்தால் இக்குறளுக்கு உண்டாந்தன்மையுணர்ந்துகொள்க. இவையாறுபாட்டாஞும்பிறர்க்குத்தீவினைசெய்தவர்கெடுவென்பதுசொல்லப்பட்டது.

உாை அருங்கேடனென்பதறிகமருங்கோடித்
தீவினைசெய்யானெனின்.

ப. எது-ஒருவனசெநநெறிகடசெலலாதுகொடுநெறிகடசெனறு பிறனமாடுதீவினைசெயயாஞுயினவனையரிதாயகேடலையுடையனெனபதறிகவெனறவாறு.

வி. அருமை-இனமை-அருங்கேடனெனபதனைசசெனறுசோகலஞ்சபுளபுளரிலெனறாழுயினருளமெனபதுபோலகொளக - ஓடியெனஞுமவினையெசசமசெயயாரெனஞுமெதிரமறையுடசெயதலொடுமுடிநதது- இதனுறதீவினைசெயயாதவனகேடிலனெனபதுகூறபபட்டது.

பு. (அரு-ன்) எ-இ-ள். மருங்கோடி-(ஒருவன் பக்கத்திலேபோய்,) ஒருவன்நல்லவழியிலேபோகாமற் கெட்டவழியிலேபோய், தீவினைசெய்யானெனின்-(பிறர்க்குத்) தீவினைகளைச்செய்யாஞுலல், (அவனை) அருங்கேடனென்பதறிக-அரிதாகியகேட்டையுடையவனென்பதாக அறிந்துகொள்க, எறு.

வி அருமை, இன்மை அருங்கேடன்என்பதனைச்-சென்றுசேர்கல்லாப்புள்ள-புள்ளிலென்றாழ்வியன்குளமென்பதில்-சென்றுசேராதபுட்களையும் அந்தப்புட்களைப்போலவேசென்றுசேராதவெய்யிலையுமுடைய குளமெனப்பொருள் கொள்வதுபோலக்கொள்க. பட்சிகளுஞ்சூரியகிரணங்களுஞ்சேராதகுளமென்றவாறு. ஓடியென்னும்வினையெச்சம், செய்யான் என்னும் எதிர்மறைவினையின் பகுதியோடுமுடிந்தது. இனி-அரும்பெறற்செல்வம் என்பதுபோல, அருங்கேடன் என்பதைக், கேடருமையன், எனதிருப்பிக்கேடில்லாதவன், எனப்பொருள்கொளினுமையுந்தன்மையுமுணர்க.இதிலுலே,தீவினைசெய்யாதவன்கேடில்லாதவனென்பது, சொல்லப்பட்டது.

உஉ. அதிகாரம்.

ஒப்புரவறிதல்.

ப-ம. ஒபுரவறிதல-அஃதாவதுலகதடையியைனயறிததுசெயதல-உலகதடைவேதநடைபோலவறநூலகளுடகூறபடிவதனறிதறதமேய றிநதுசெயயுதனமைதறதாகலீனுபுரவறிதலெனறு'-மனமொழிமெயகளாற றலீாதநருவனகூறினுனிசெயயதறதருவனவறறுளெஞறினறனகூறினுராகவினிதீவினையசசதறினபினவைகசபபடடது.

பு-ம். (ஒப்-தல்) அதாவது, உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ்செய்தலேச்சொல்வது. உலகநடை வேதநடைபோலத்தருமசாத்திரங்களிலே சொல்லப்படுவதன்றித்தானேயறிந்துசெய்யுந்தன்மையையுடையது ஆதலால், ஒப்புரவு அறிதலென்றார். மனவாக்குக்காயங்களாலே ஒழியாதீதக்கவைசொல்லியினிச்செய்யத்தக்கவையுள் மிகுந்திருந்தனவற்றைச்சொல்லுகின்றாராதலாலிதுதீவினையச்சத்தின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உாடுக. கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடுமாரிமாட்
டென்ஞற்றுங்கொல்லோவுலகு.

ப. எது-தமகருதீருதவுவினறபேகஙகளினிடதுயிரகளெனனைகைமாறுசெயயாநினறனவாதலானமேகஙகளைபபோலவாசெயயுமொபபுரவுகளுஙகைமாறுதோகுவனவலலவெனறவாறு.

வி. எனனாறறுமெனறவினாபாதுமாறறாவெனபதுதோனறநிறறவினது வருவித்துரைககபபடும - தவிருநதனமையவலலவெனபதுகடபபாடெனனும பெயரானேபெறபபடடது - செயவாரதுவேணடாமையைசசெயயபபடுவன மேலேறறினார.

பு. (கை-கு) எ-இ-ள். மாரிமாட்டு-(தங்களுக்குநீரையுத வுகின்ற) மேகங்களிடத்து, என்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு-உயி ர்களென்ன (கைமாறு உதவியைச்) செய்யும், (ஆதலால் அந்த மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர்செய்யும்) கடப்பாடு - ஒப்புரவுக ளும், கைம்மாறுவேண்டா-கைமாறுஉதவிகளைவிரும்பாவரம், எறு.

வி. என்னாற்றுமென்றவினா, ஒன்றுஞ்செய்யாதொழியு மென்பதுதோன்றநின்றதினாலே, அது, வருவித்துரைத்துக் கொள்க. கடப்பாடு என்னும்பெயராலே, கைமாறுகுறியாம லே செய்யுமுறைமையுடையவையென்பது, பெறப்படும். கொடைகடப்பாடுமேற்கும்என்பதுநிகண்டு. கடம்-என்பது ம், கடமை என்பதும், முறைமை. அது தொழிற்பெயராங்கா ல், கடம்படல், கடப்படல்; கடப்பாடு, எனநிற்கும். இனிமக ரவிறுதியஃறிணைப்பெயரினகரமோடுறழா நடப்பனவுளவே- என்னுஞ்சூத்திரத்தால், கடன்படல் எனவும், வரும்-இது, இக் காலத்துவேறுபொருள்குறித்துவழங்கப்பட்டது. கைமாறு, குறித்தபோது, அதைக்கடப்பாடுஎன்பதுகூடாதாகையாலே, செய்வாரது வேண்டாமையைச்செய்யப்படுவனவற்றின்மே லேற்றிச்சொன்னார்.

உ௱௰உ. தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு
வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

ப. எது - தகுதியுடையாரககாயினமுயறலைசசெயதீடடியபொருணமு ழுதுமஒபபுரவுசெயதறபபயதததாமெனறவாறு.

வி. பிறாககுதவாதாரைபபோலேதாமேயுணடறபொருடடுமவைததி ழததறபொருடடுமனறெனபதாயிறறு.

பு. (தா-டு) எ-இ-ள். தக்கார்க்கு-நடுவுநிலைமையுடையா ர்க்கானால், தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாம் - முயற்சியைச் செய்துதொகுத்துவைத்தபொருள்முழுவதும், வேளாண்மை

செய்தற்பொருட்டு-ஒப்புரவுசெய்தலாகிய பிரயோசனத்தை யுடையதாம், எறு.

வி. பிறர்க்கு உதவாதவரைப்போலே, தாமே யுண்ணுத ற்பொருட்டும், வைத்து இழந்துபோம்பொருட்டும், அன்றெ ன்பதாம். ஆயின், என்பதுகுறைந்துநின்றது.

இனி இதற்குவேறுரை. தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லா ம்-ஒருவன்முயற்சியைச்செய்து தொகுத்தபொருண்முழுவ தும், (எதற்காகவெனின்) தக்கார்க்கு-சான்றோர்க்கு, வேளா ண்மைசெய்தற்பொருட்டு-உதவிசெய்தற்காக, எறு.

இதற்கு-வி. தக்கார், முனிவர் அறிவுடையோர்முதலாயி னவர். எல்லாப்பற்றுக்களையும்விட்டவராதலால், அவர்க்குஉத விசெய்தற்பொருட்டாகவே இல்லிடத்து இருந்து ஒருவன் முயன்றுபொருளையீட்டுவதென்பதாம். வறியார்க்கொன்றீவ து, அற்றாரழிபசிதீர்த்தல், முதலாகமற்றையார்க்குச்செய்வன வெல்லாஞ்சொன்னார். ஒப்புரவறிதலாவதுதானே உலகத்தி லொத்ததறிந்து உபகரித்தலாதலால், இவ்வதிகாரத்துள்ளேமு ன்கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடு எனப்பொதுவகையாற்றொ குத்துச்சொல்லிப்பின்னிதினாலேவகுத்துச்சொல்லத்தொடங் கி அறிவுடையர்முனிவர்முதலியவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்க வென்றார். அவரிடத்தொத்ததறிந்துசெய்தலாவது, அவர்பொ றிவழிச்செல்லாதிருத்தலால், பசிநோய்முதலியவாராமலவற்றி ற்குவேண்டுவனதானேசென்றறிந்துசெய்வது. உதவிசெய்த ற்கிடந்தக்காரென்பதை, தான்சிறிதாயினூஉந் தக்கார்கைப்ப ட்டக்கால், என்பதினாலேயறிக. பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டெனின், மற்றவர்க்குத்தக்கப டிபொருள்வகையாற்செய்தலுரித்தென்பது, அருத்தாபத்தி யாற்பெறப்படும். இதனுள், ஒருவன் என்பதுசொல்லெச்ச மாய்க்குறைந்துநின்றது.

உ௱௰௩. புத்தேளுலகத்துமீண்டும்பெறலரிதே
யொப்புரவினல்லபிற.

ப. எது-தெவருலகததுமிவவுலகததுமொபபுரவுபோலநலலனபிறசெ யலகளைபபெறலரிதெனறவாறு.

வி. ஈவாருமேறபாருமினறியெலலாருமொருதனமையராதலிறபுததேளுலகததரிதாயிறறு-யாவாககுமொபபதிதுபோறபிறிதொனறினமையினிவவுலகததரிதாயிறறு-பெறறகரிதெனறுபாடமோதிபபெறுதறகுககாரணமரிதெனறுரைபபாருமுளா-இவைமூனறுபாடடானுமொபபுரவினதுசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (புத்-ற) எ-இ-ள். புத்தேளுலகத்துமீண்டும்-தேவருலகத்திலும் இந்தவுலகத்திலும், ஒப்புரவினல்லபிற-ஒப்புரவு போலநன்மையுடையனவாகிய பிறசெயல்களை, பெறலரிது-(ஒருவன்) பெறுவதரிதாம், எறு.

வி. கொடுப்பாருங்கொள்வாருமில்லாமல் எல்லாருமொருதன்மையராயிருப்பதினாலே, புத்தேளுலகத்திலரிதாயிற்று. எல்லார்க்குமொப்பது இதுபோலேவேறொன்று இல்லாததினாலே, இந்த உலகத்திலரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்றுபாடஞ்சொல்லிப்பெறுதற்குக்காரணமரிதென்றுசொல்வாருமுண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஒப்புரவின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௰௪. ஒத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும்.

ப. எது - உயிரோடுகூடிவாழவானாவானுலகநடையினையறிநதுசெயவானஃதறிநதுசெயயாதவனுயிருடையனேயாயினுஞசெததாருளொருவனாககருதபபடுமெனறவாறு.

வி. உயிரினறிவுஞசெயலுஙகாணாமையிறசெததாருளவைககபபடுமெனறா-இதனாலுலகநடைவழுவேதநடைவழுபபோலததீாதிறனுடைததனறெனபதுகூறபபடடது.

பு. (ஒத்-ம்) எ-இ-ள். உயிர்வாழ்வான்- உயிரோடுகூடிவாழ்பவன், ஒத்ததறிவான் - உலகநடையையறிந்துஉபகாரஞ்செய்பவன், மற்றையான்-அதையறிந்துசெய்யாதவன், செத்தாருள்வைக்கப்படும்-(உயிருள்ளவனேயானாலும்) செத்தவருள்ளேயொருவனாகநினைத்துவைக்கப்படுவான், எறு.

வி. உயிரின் அறிவுஞ்செயலுங்காணாததினாலே, செத்தாருள்வைக்கப்படும் என்றார். இதினாலே, யுலகநடையின்குற்றம் வேதநடையின்குற்றம்போலத்தீருந்தன்மையுடையதன்று என்பது, சொல்லப்பட்டது.

உஅடு. ஊருணிநீர் நிறைந்தற்றேயுலகவாம்
பேரறிவாளன்திரு.

ப. எது-உலகநடையைவிரும்பிச்செய்யும்பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வமஃதுஊருணிநீர்நிறைந்தாற்போலும்மெனல்வேண்டும்.

வி. நிறைதலென்னுமிடத்துநிகழ்பொருளின்றெழிவிடத்தின்றேறுதலறிகூறினார்--பாழ்போகாதுநெடிதுநின்றலெல்லாருமவேண்டுவனதலபாதுகாவலென்பதாம்.

பு. (ஊ-ரு) எ-இ-ள். உலகவாம்-உலகநடையைவிரும்பிச்செய்யும். பேரறிவாளன்திரு-பெரிதாகிய அறிவுடையவனது செல்வமானது, ஊருணிநீர்நிறைந்தற்று-ஊரிலுள்ளவர் தண்ணீருண்ணுங்குளமானது நீர்நிறைந்ததுபோலும், எறு.

வி. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளாகிய நீரின்றொழிலை, அதற்கு இடமாகியகுளத்தின்மேலேற்றிச்சொன்னார். அந்தக்குளத்தைப்போலே,அறிவுடையவன்செல்வமானது, பாழ்போகாமல்நெடுங்காலம்நின்று, எல்லார்க்கும்வேண்டுவனவற்றைத்தப்பாமலேயுதவுமென்பதாம்.

உஅசு. பயன்மரமூள்ளூர்பழுத்தற்றூற்செல்வ
நயனுடையான்கட்படின்.

ப. எது-செலவமொப்புரவுசெயவானகணேபடுமாயினது பயனபடுமரமூரநிழலேபழுத்தாறபோலுமெனலவாறு.

வி. உலகநீதிபலவற்றுளுமொப்புரவுகிறந்ததமையினதனைநயனெனார-எலலாருகுமெளிதிறபயனகொடுகுமெனபதாம.

பு. (ப-ன்) எ-இ-ள். செல்வநயனுடையான்கட்படின்-செல்வமானது ஒப்புரவுசெய்வானிடத்துஉண்டானால், (அது) பயன்மரமூள்ளூர்பழுத்தற்று-பலன்படுமரம்ஊர்நடுவேபழுத்ததுபோலும், எறு.

வி. உலகநீதிபலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்ததினாலே, அதைநயன்என்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிலேபிரயோசனத்தைத்தருமென்பதாம்.

உ௱௰௭. மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றாற்செல்வம் பெருந்தகையான்கட்படின்.

ப. எது-செலவமொபபுரவுசெயயுமபெரியதகைமையுடையானகண ணேபடுமாயினஃதெலலாவுறுபபுமபிணிகடகுமருநதாயததபபாமரததை யொககுமெனறவாறு.

வி. தபபுதலாவது-கோடறகரியவிடஙகளினினறுதனமறைநதுநினறுத லகாலததானவேறுபடடாதலபயனபடாமை - தனகுறைநோககாதெலலாவ ருததமுநதீரககுமெனபதாம - இவைமூனறுபாடடானுஙகடபபாடடாளனு டையபொருளபயனபடுமாறுகூறபபடடது.

பு. (மரு-ன்) எ-இ-ள். செல்வம்பெருந்தகையான்கட் படின்-செல்வமானது (ஒப்புரவுசெய்யும்) பெருந்தன்மை யுடையவனிடத்துண்டானால், (அது) மருந்தாகி-(சமூலமும் வியாதிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பாமரத்தற்று. தப்பாதமரத் தையொக்கும், எறு.

வி. தப்புதலாவது, வியாதிகளைத்தீர்க்காமையும்; கொள் ளக்கூடாத இடங்களிலே நின்றாவது, மறைந்துநின்றாவது, காலத்தினாலேவேறுபட்டாவது, பிரயோசனப்படாமையும், முதலியனவாம். யாவருந்தன்கிளைதளிர்முதலான உறுப்புக்க ளைமுறித்தும் பறித்துஞ்செய்யப்பட்ட தன்குறைவும் வருத் தமும் நோக்காமலே, அவர்களுடைய வருத்தங்களைத்தீர்ப்ப துபோலப், பெருந்தகையாளன் செல்வமும்யாதொருமாறு பாடுமில்லாமலே எளிதாகவெளிப்பட்டு நின்றுகொடுக்கக்கு றைபடுதலும்வருத்தமும்நோக்காதுதப்பாமலேயடைந்தவர் வருத்தஙகளை யொழிக்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட் டாலும், ஒப்புரவுடையவன்பொருள் பிரயோசனப்படுந்தன் மைசொல்லப்பட்டது.

உ௱௰அ. இடனில்பருவத்துமொப்புரவிற்கொல்கார் கடனறிகாட்சியவர்.

ப, எது-செலவஞசுருஙகியகாலததுமொபபுரவுசெயதறகுததளரா தாஞசெயயததகுவனவறறையறிநதவியறகையறிவுடையாரெனறவாறு.

வி. பிறவெலலாமொழியினுமிஃதொழியாரெனபதாம.

பு. (இட-ர்) எ-இ-ள். இடனில்பருவத்தும் - செல்வம் அற்றகாலத்தும், ஒப்புரவிற்கொல்கார்-உபகாரஞ்செய்தற்கு

(மனந்) தளரார், கடனறி - (தாம்செய்யத்தகுவனவாகிய) முறைமைகளையறிந்த, காட்சியவர்-அறிவுடையவர், எறு.

வி. செல்வம் ஒழிந்தாலும்-உபகாரியானவன் உபகரிப்பதற்குப்பண்டுபோலவே மன ஊக்கங்கொள்வானென்பதாம். மனம் என்பது, சொல்லெச்சமாய்க்குறைந்துநின்றது. இடம், செல்வம். தார்வேந்தர்கெட்டால் - மனஞ்சிறியராவரோ, எனப்பிறர்சொல்லுதலுங்காண்க.

உ௱௰௯. நயனுடையானல்கூர்ந்தானாதல்செயுநீர்மை
செய்யாதமைகலாவாறு.

ப. எது-ஒபபுரவுசெயதலையுடையானலகூாநதானாதலாவதுதவிராது செயுயுநீாமையுடையவவவொபபுரவுகளைசசெயயபபெறாதுவருநதுகினறவியலபாமெனறவாறு.

வி. தானுகாவனநுகாபபெறாமையனறெனபதாம-இவையிரணடுபாடடானுமவறுமையானொபபுரவுஒழிதறபாறறனறெனபதுகூறபபடடது.

பு. (நய-று) எ-இ-ள். நயனுடையான்-(ஒப்புரவுசெய்யும்) நீதியுடையவன், நல்கூர்ந்தானாதல்-தரித்திரப்பட்டவனாவது, செயுநீர்மை - (தவிராமலே) செய்யப்படுந்தன்மையையுடைய ஒப்புரவுகளை, செய்யாது-செய்யப்பெறாமல், அமைகலாவாறு-தான்சம்மதிப்படாத (வருந்துகின்ற) நெறியாம், எறு.

வி. தான் அனுபவிக்கப்படுவனவற்றையனுபவிக்கப்பெறாததன்மையன்று என்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் வறுமையினாலே ஒப்புரவுசெய்தல் ஒழியுந்தன்மையதன்றென்பதுசொல்லப்பட்டது.

உ௱௨௰. ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனினஃதொருவன்
விற்றுக்கோட்டக்கதுடைத்து.

ப. எது - ஒபபுரவுசெயதலானொருவனுககுபபொருடகேடுவருமெனபாருளராயினககேடுதனனைவிறறாயினுஙகொளளுநதகுதியையுடைததெனறவாறு.

வி. தனனைவிறறுககொளளபபடுவதொருபொருளிலலையனறேயிஃதாயினதுவுஞசெயயபபடுமெனறதுபுகழபயததனோககியிதனாலொபபுரவாறகெடுவதுகேடனறெனபதுகூறபபடடது.

பு. (ஒப்-து) எ-இ-ள். ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனின்-ஒப்புரவுசெய்ததினாலே (பொருட்) கேடுவருமென்று சொல்லுவாருண்டானால், அஃது-அந்தக்கேடானது, ஒருவன்விற்று-ஒருவன் (தன்னை) விற்றுப்போட்டானாலும், கோட்டக்கதுடைத்து-கொள்ளுந்தகுதியையுடையதாம், எறு.

வி. தன்னைவிற்றுக்கொள்ளப்படுபொருள் இல்லையல்லவா, இது உண்டானால் அந்தக்கேடும்வாங்கப்படுமென்றுசொன்னது, புகழ்தருவதுகுறித்தெனக்கொள்க. தன்னை என்பது, வருவிக்கப்பட்டது. இனிக்கோட்டக்கது என்பதற்கு, செய்தக்க என்பதுபோலச்செயவெனெச்சம் ஈறுகெட்டு, முதல் நீண்டுநின்றதெனக்கொண்டு,(கொள்ளத்தக்கதொழிலை)யுடையது, எனப்பொருளுரைத்தாலுளதாந்தன்மையுணர்க. இதினாலே, ஒப்புரவுசெய்துகெடுவதில்லையென்பதுசொல்லப்பட்டது.

உ௩. அதிகாரம்.

ஈகை.

ப-ம. ஈகை அஃதாவது-வறியராயேறறாககுமாறறாதுகொடுததல-இதுமறுமைநோககியதாகலினிமமைநோககியவொபபுரவறிதலினபினவைககபபடடது.

பு-ம். (ஈகை) அதாவது, தரித்திரராகிவந்து இரந்தவர்க்கு இல்லையென்றுசொல்லாமலே கொடுப்பதைச்சொல்வது. இதுமறுமைநோக்கியதாதலால், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின்வைக்கப்பட்டது. இனிவேறு அதிகாரமுறைமை, இதுஒபபுரவறிதலோடுமொருபுடையொத்திருத்தலாலதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱உக. வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து.

ப. எது-ஒருபொருளுமில்லாதாரககவாவேணடியதொனறைககொடுததலேமிறாககுககொடுததலாவதஃதொழிநதவெலலாககொடையுஙகுறியெதிரபபைகொடுககுநீரமையையுடைததெனறவாறு.

வி. ஒழிந்தகொடைகளாவனவறியரல்லாதாரககொருபயனோககிக கொடுபபன - குறியெதிரபபையாவதளவுகுறித்துவாஙகியிவவாஙகியவாறேயெதிரகொடுபபது-நீரதெனபுழியதுவெனபதுபகுதிபபொருளவிகுதி - பின்னுந்தனபாலவருதலிற குறியெதிரபபைகொடுககுநீரமையையுடைததெனறா-இதனாலீகையதிலககணமுணாததபபடடது.

பு. (வறி-து) எ-இ-ள். வறியார்க்கு-(ஒருபொருளுமில்லாத)தரித்திரர்க்கு,ஒன்று-(அவர்வேணடியது)ஒருபொருளை, ஈவதேயீகை-கொடுப்பதேகொடையாவதாம், மற்றெல்லாம்-மற்றக்கொடைகளெல்லாம், குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து-குறியெதிர்ப்பைகொடுக்குந்தன்மையையுடையதாம், எறு.

வி. மற்றக்கொடைகளானவை, தரித்திரர் அல்லாதவர்க்கு ஒரு பிரயோசனத்தைக்குறித்துக் கொடுக்கின்றவையாம். குறியெதிர்ப்பையாவது, ஓரளவைக்குறித்துவாங்கி, யந்தப்படியேயெதிர்கொடுப்பதாம். நீரதுஎன்றஇடத்து,அகரஞ்சாரியை-து, பகுதிப்பொருள்விகுதி.பின்னுந்தன்னிடத்திலேவருதலாலே,குறியெதிர்ப்பை கொடுக்குந்தன்மையையுடையதென்றார். இனி, குறியெதிர்ப்பை என்பது இறந்தகாலவினைத்தொகைத்தொடர்மொழி, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக்குறித்தஎதிர்ப்பை எனவிரியும். எதிர்ப்பைஎன்பதனுள், எதிர், எதிர்காலம்.அதுதொழிற்பெயராங்கால்,இறப்பு,நிகழ்பு, என்றாற்போலப், பகுதிப்பொருள் விகுதியொடுநின்றுவிகாரப்பட்டு, ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரமுமுளவே, என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஐகாரத்தையீற்றிலேபெற்று, எதிர்காலத்திலேபெறும்படியாகக்குறித்து நிகழ்காலத்திலேயிடப்படுகின்றதற்குப்பெயராய்வழங்கிவருகின்றது. அவனெதிர்ப்பையிட்டு உறவாடினான், எனவழங்கிவருவதைச் செந்தமிழ்நாட்டுவழக்கு நோக்கிக்காண்க. இது, கடன்கொடுத்தலிலேநின்றும் வேறுபாடுடையது. இதனையிக்காலத்துவரிசையென்றும்வழங்குவர்-இதினாலே ஈகையின் இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௱உஉ. நல்லாறெனினுங்கொளறீதுமேலுலக
மில்லெனினுமீதலேநன்று.

ப. எது-ஏறறலவீடடுலகிறகுநலலநெறியெனபாருளராயினுமதுதீதீநதாரககவவுலகமெயதுதலிலலையெனபாருளராயினுமீதலேநனறெனறவாறு.

வி. எனினுமெனபதிருவழியுமஙஙனஙகூறுவாரினமைவிளககிநினறது-பிரிநிலையேகாரத்தாறபிறவறஙகளினீதலசிறநததெனபதுபெறறாம -நலலதுகூறுவாரதீயதுமுடனகூறினார.

பு. (நல்-று) எ-இ-ள். நல்லாறெனினும்-(வீட்டுலகத்துக்கு) நல்லவழியென்று (ஒருவர்)சொல்லினும்,கொளறீது-ஏற்பதுதீதாம், மேலுலகமில்லெனினும்-(ஈவார்க்கு) அந்தவுலகமில்லையென்று (ஒருவர்) சொல்லினும், ஈதலேநன்று-கொடுப்பதேநன்மை, எறு.

வி. எனினும் என்றது, இரண்டிடத்தும் அந்தப்படி சொல்லாமையைவிளக்கிநின்றது. பிரிநிலைப்பொருள்படவந்த ஏகாரத்தினாலே, மற்றத்தருமங்களுக்குள்ளே ஈதல், சிறந்ததென்பதுபெற்றோம். தீயதைவிளக்கினாலல்லது, நல்லதுவிளங்காதாதலால், நல்லதுசொல்லவந்தவர், தீயதையுமுடன்சொன்னார்.

உ௱உ௩. இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல் குலனுடையான கண்ணேயுள.

ப. எது-யானவறியனெனறிரபபானசொலலுமிளிவரவைததானபிறாகடசொலலாமையுமதனைததனகடசொனனாககுமாறறாதீதலுமிவையிரணடுமுளவாவனகுடிபபிறநதானகணணேயெனறவாறு.

வி. மேறறீதெனறதொழிதறகுமநனறெனறதுசெயதறகுமுரியவனையுணாததியவாறு-இனியிலனெனனுமெவவமுரையாமையீதலெனபதறகு அவவிளிவரவையொருவனறனககுசடுசொலவதறகுமுனனேயவனகுறிபபறிநதுகொடுததலெனவுமஅதனைபபினனுமபிறனொருவனபாறசெனறுரையாவகையாறகொடுததலெனவும - யானிதுபோழதுபொருளுடையனலலனெனககரபபாரசொலலுமிளிவரவைசசொலலாதுகொடுததலெனவுமுரைபபாருமுளா-அவரீதலெனபதனைபபொருடபனமைபறறிவததபனமையாகவுரைபபார.

பு. (இல-ள) எ-இ-ள். இலனென்னுமெவ்வம் - (நான்) தரித்திரனென்று (இரப்பவன்) சொல்லுகின்றதுயர்மொழிகளை, உரையாமை(பிறருடன்)சொல்லாதிருப்பதும், (அவறறைத்தன்னிடத்திலேசொல்லியிரந்தவனுக்கு) ஈதல் - (இல்லையென்னாமலே) கொடுப்பதும், (ஆகிய இரண்டும்) குலனுடையான்கண்ணேயுள-(குற்றமில்லாத) குடிப்பிறப்பையுடையவனிடத்தேயுண்டு, எறு.

வி. யாவரும்பொருளுடையராயிருக்க ஒருவனைப்பொருளுடையான் என்று உலகத்தார்சொல்லுமிடத்து அங்கேஉயர்வு தோன்றநின்றதுபோலக், குலனுடையான் என்ற, இடத்திலுங்குற்றமில்லாமையாகிய உயர்வுதோன்றநின்றது என்பதை, இவர்தாமேபின்பு, நலத்தின்கணாரின்மை தோன்றினவனைக்குலத்தின்கணையப்படும்; எனச்சொல்லுதலாற்கொள்க. மேலே தீது என்றதை யொழிப்பதற்கும். நன்று என்றதைச் செய்தற்கும, உரியவனைக்காட்டியது, இதன்கருத்து. இனியிலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு, இரப்பவன் துன்பமொழிகளைத்தனக்குச்சொல்வதற்குமுன்னேயவன்குறிப்பையறிந்துகொடுத்தலெனவும், அவற்றைமறுபடியுமொருவனிடத்திற்போய்ச்சொல்லாதபடிக்குக்கொடுப்பது எனவும், ஈவோன் நானிபபொழுது பொருளுடையனல்லேன்எனஉலோபத்தினாலே மறைப்பவன்சொல்லுந்துன்பமொழிகளைச் சொல்லாதுகொடுத்தலெனவுஞ், சொல்லுவாருமுண்டு. அவர் ஈதல்என்பதை, ஈயப்படும்பொருள்பலவாதலால் அவைபற்றி வந்தபன்மையாக உரைப்பார்.

இனியிக்குறளுககுவேறோருரை. (செல்வமுயர்நதகாலத்திலேநான்பொருளுடையனென்று இனிதாகச்சொலலிக்கொடுப்பனவும் அதுசுருங்கியகாலத்திலே நானில்லாதவனென்றுதுன்பவார்த்தைகளைச்சொல்லி யிரந்தவரைவிலக்குவன்வும்யாவர்க்கும் எளியவையாம் இனியரியவையாவை அவையாரிடத்துண்டாமெனின்) இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல்- (ஒருவன்செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்தேதான் இல்லாதவனாவான் ஆதலால்தன்னைவந்திரந்தவர்க்குத்தான்) நான்தரித்திரனானேனென்றுசொல்லுந்துன்பமொழிகளைச்சொல்லாதுகொடுப்பவை, (அரியவையாம்) குலனுடையான்கண்ணேயுள-(அவை) குலத்தையுடைமையாகப்பெற்றவனிடத்தேயுண்டாம், எறு.

இதற்கு-வி. வினாவிசையெச்சம்வருவிக்கப்பட்டது. குலத்தையுடைமையாகப்பெறுதலாவது, அக்குலத்திலுள்ளோர் யாவர்க்குந்தலைவனாகவிளங்குவது. செல்வஞ்சுருங்கியகாலத்து வேண்டுவன்கொடுத்தல்கூடாதெனின், அதுகூடுதற்கு அவன்

குலத்தையுடைமையாகப்பெறுதற்கு அமைந்த நற்குணநற் செய்கைகளும், கொடையின்கண்மனஊக்கவுறுதியும், தெய்வ அருளும்பிறவுங் காரணமாமாதலாற் கூடுமென்க. செல்வஞ்சு ருங்கியகாலத்தில் இலனென்னுமெவ்வமுறையாமையீந்ததை ப்பாம்பின்புற்றிலே கையிட்டோன்முதலியோரிடத்திற்காண் க. ஈதற்றொழிலொன்றாயினும் ஈயப்படும்பொருள்கள்பலவா தலால் அப்பொருளின்பன்மைபற்றியீதலுமிங்கேபலவாயின. எவ்வம், துன்பம். இலனென்னுஞ்சொற்களையெவ்வமென்றா ர், அச்சொற்களைச்சொல்லுவோருங்கேட்போருந் துன்புறுத லால் எனக்காண்க. இவ்வுரைக்கு, உரையாமை என்பதையெதி ர்மறைத்தோழிற்பெயராக்காது, எதிர்மறை வினையெச்சமாக் குக.

உ௱உச. இன்னாதிரக்கப்படுதலிரந்தவ
ரின்முகங்காணுமளவு.

ப. எது-இரத்தலேயன்றியீதலுமினிதன்றொருபொருளையிரந்தவரது பெற்றதனாலினிதாகியவவர்முகங்காணுமளவுமென்றவாறு.

வி. எச்சவுமையுமுற்றுமையுமவிகாரத்தாற்றொக்கன - இரக்கப்ப டுதலிரப்பாரக்கீவலென்றிருத்தல் - அதனையினனாதென்றதெல்லாமிரப்பாரக் கொன்றீயாமைகூடுங்கொல்லோ-எனனுமச்சநோக்கி-எனவேயெல்லாப்பொ ருளுமீதலவேண்டுமென்பதுபெறப்பட்டது.

பு. (இன்-வு) எ-இ-ள். இரந்தவர்-(ஒருபொருளை) யாகி த்தவர், (அதைப்பெற்றதினாலே) இன்முகங்காணுமளவு-இனி தாகிய (அவர்) முகத்தைக்காண்கிறவரைக்கும், இரக்கப்படுத ல்-(இரத்தலேயன்றி) ஈதலும், இன்னாது-இனிதாகாது, எறு.

வி. இரக்கப்படுதலும்என்கின்ற இறந்ததுதழுவிய எச்ச உம்மையும், காணுமளவும்என்கின்றமுற்றுஉம்மையும், குறை ந்துநின்றன. இரக்கப்படுதலாவது, இரப்பார்க்கு ஈயக்கடவெ னென்றிருப்பது.

கல்லாமையச்சங்கயவர்தொழிலச்சஞ்
சொல்லாமையுள்ளுமோர்சோர்வச்ச-மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன்றீயாமையச்சமரத்தாரிம்
மாணாக்குடிப்பிறந்தார். என்பராதலின், எல்லாமிரப்பா ர்க்கு ஒன்றீயாதிருக்கக்கூடுமோவென்றுஅதற்குக்குடிப்பிறந்

தார் அஞ்சவேண்டுதலால், அந்த அச்சத்தைக்குறித்தது, ஈதலு மின்றுதென்றார். எனவே, எல்லாப்பொருள்களும் ஈயவேண் டுமென்பது, பெறப்பட்டது.

உரை உரு. ஆற்றுவாராற்றல்பகையாற்றலப்பகையை
மாற்றுவாராற்றலிற்பின்.

ப. எது-தவத்தானல்லியாகுவலியாவது தமையுறுபகையைபோ துத்தலவலிதானஙனமபொறுத்தறகரியபகையையீகையாலெழிபபார துவ லிகுபபினைனைற்வாறு.

வி. தாமும்பகித்துபிறையும்துதீராகுமாடடாதாரறலிறறும பகியாதுபிறையும்துதீரபபாராற்றனனெனபதாம.

பு. (ஆற்-ன்) எ-இ-ன்: ஆற்றுவாராற்றல்-(தவத்தினுலே) வலியவராவார்க்குவலியாவது, (பலத்தையுடையவராவார்க்குப் பலமாவது,) பகையாற்றல்-(தம்மையணுகிய)பகையைப்பொறு த்திருப்பது, (அப்படிப்பட்டபலமானது) அப்பகையைமாற்று வாராற்றலிற்பின்-அப்படிப்பொறுக்கக்கூடாதபகையைக்(கொ டையினுலே) யொழிப்பவருடையபலத்துக்குப்பின், எறு.

வி. தாமும்பகித்துப்பிறர்பகையையுந்தீர்க்கமாட்டார் பலத்தில், தாமும்பகையாதுபிறர்பகையையுந்தீர்ப்பார்பலம்தன் றென்பதுகருத்து.

உரை உசு. அற்றுழிபகைதீர்த்தலுந்தாருவன்
பெற்றுன்பொருள்வைப்புழி.

ப. எது-வறியாரதுமிகையகையையறதேநாகதிதீராகபொருளைபெறு ஞருவனதனைதனகுதவவைகுமிடமாகலாலெனறவாறு.

வி. எலவாநனமைகளுமழியவருதலினழிபகையெனறார். அறதேநாகையெ னபதனுகிநினறது-அறருழிபகைதீரதபொருட்பினறனைகேவதுதவுமென பதாம.

பு. (அற்-ழி) எ-இ-ன். ஒருவன்பெற்றுன்பொருள்-பொ ருளைப்பெற்றுக்கொண்ட ஒருவன், வைப்புழியது-(தனக் கு உதவும்படியாக) வைக்கும் இடம் அது (ஆதலால்,) அற்று ழிபகை-(ஒன்றுமில்லாதவராகிய) தரித்திரருடை யமிருந்தபகை யை, தீர்த்தல்-(தருமத்தைக்குறித்து) தீர்க்க, எறு.

வி.- எல்லாநன்மைகளும் அழியவருவதினாலே, அழிபசியென்றார். தருமத்தைக்குறித்துஎன்பது, குறைந்துநின்றது. எல்லாநன்மைகளும் அழியவருமென்பதற்கு-உம்.

பிறந்தகுலமாயும்பேராண்மைமாயுஞ்
சிறந்ததங்கல்வியுமாயுங்-கறங்கருவி
கன்மேற்கழுஉங்கணமலைநன்னாட
வின்மைதழுவப்பட்டார்க்கு-எனக்காண்க. அற்றாரழிபசி தீர்த்தபொருள், பின்புதனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

உ௱உஎ. பாத்தூண்மரீஇயவனைப்பசியென்னுந்
தீப்பிணிதீண்டலரிது.

ப. எது-எஞ்ஞானறுமபகுததுணடலபயினறவனைபபசியெனறுசொலலபபடுநதீநோயதீணடுதலிலலையெனறவாறு.

வி. இவவுடமபினினறுஞானவொழுககஙகளையழிததததனாலவருமுடமபுகடகுநதுனபஞசெயதலிறறீபபிணியெனபபடடது-தனககுமருததுவனறானாகலிறபசிபபிணிநணுகாதெனபதாமிவையாறுபாடடாலுபீதலினசிறபபுககூறபபடடது.

பு. (பாத்-து) எ-இ-ள். பாத்தூண்மரீஇயவனை-(தினந்தோறும்) பகுத்து உண்பதை (வழக்கமாகத்) தழுவியவனை, பசியென்னுந்தீப்பிணி-பசியென்று சொல்லப்படுங் கொடிய நோய், தீண்டலரிது-தொடுவதில்லை, எறு.

வி. இந்த உடலிலேநின்றுஞானஆசாரங்களைக்கெடுத்து, அதினாலேவரப்பட்ட உடல்களுக்குந்துன்பத்தையுண்டாக்குதலாலே, தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு வைத்தியன்தானேயாகலாற் பசிப்பிணியணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டாலும், ஈதலின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உ௱உஅ. ஈத்துவக்குமின்பமறியார்கொறாமுடைமை
வைத்திழக்கும்வன்கணவர்.

ப. எது-தாமுடையபொருளையீயாதுவைததுபபினனிழநதுபோமருளிலலாதாரவறியாரககுவேணடியவறறைககொடுததவருவததலானருஞடையர்ரெயதுமினபததினைககணடறியாரகொலலோவெனறவாறு.

வி. உவககுமெனனுஙகாரணததினகணவநத பெயரெசச மஃதினபமெனனுஙகாரியபபெயாகொணடது-அறிநதாராயிறறாமுமவவினபதனையெயதுவதலலதுவைததிழவாரெனபதுகருதது.

பு. (ஈத்-வர்) எ-இ-ள். தாமுடைமை-தாங்களுடைத்தாயிருந்தபொருளை, வைத்திழக்கும்வன்கணவர்-(பிறர்க்குரியாது) வைத்துப்பின்பு இழந்துபோகின்ற அருளில்லாதவர், ஈத்து-(தரித்திரருக்குவேண்டியவற்றைக்) கொடித்து, உவக்குமின்பம் (அவர்) மகிழ்ச்சிகூர்தலிற்றலே (அருளுடையவர்அடையும்) சுகதீதை, அறியார்கொல்-கண்டி அறியார்களோ, எறு.

வி. ஈந்து என்பது, ஈத்து எனவிகாரப்பட்டுநின்றது. உவக்குமென்னும்பெயரெச்சவினைச்சொல், காரணப்பொருட்டாய்நின்று, அதிற்மேலேவரப்பட்டகாரியமாகியஇன்பமென்னும்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது. அறிந்தாராஞல், தாமுமந்த இன்பத்தை அண்டவாரேயல்லாமல், பொருளைவைத்து இழந்துபோகமாட்டார், என்பதுகருத்து.

உரு உசு. இரத்தலின்ஞுமன்றநிரப்பிய தாமேதமியருணல்.

ப. எது-பொருடகுறைநிரபபவேணடிவறியாராகியோதுதாமேதனித்துணடலெருவாகருபபிறாபாறசெனறிரத்தலினு மினஞுொருதலையாக வெனறவாறு.

வி. பொருடகுறைநிரபபலாவதொரோவெனைலேகுறிததுதுணையிடுதுமெனவீடடதையேமேறகொணடிவறிகூடடிதல-தினிதல - பிறனையொழிதல-இரததறகுளளதபபொழுதையிளிவரவேபினனலகுரவிலலதமியருணடறகவையிரணடுமுளவாமாகவினிரததலினனுதெனறா - நிரபபிய வெனபதறகுதகதெடியவுணவுகளேபெனறுரைபபாருமுளர.

பு. (இர-ணல்) எ-இ-ள். நிரப்பிய-(பொருளின்குறைவு தீர) நிரப்ப (விரும்பி,) தாமேதமியருணல்-(தரித்திரர்க்குக் கொடாமல்) தாங்களேதனித்து உண்பது, இரத்தலின்-(ஒருவர்க்குப்பிறரிடத்துச்சென்று) யாசிப்பதிலும், மன்ற இன்னுது-நிச்சயமாகவே இனிதாகாது, எறு.

வி. பொருட்குறைதீரநிரப்பலாவது, ஒவ்வொருதாகைகளேக்குறித்து அவ்வளவுகூட்டுவோமென்றுகூட்டுவதையேமேற்கொண்டாசைப்பட்டுக்கூட்டுவது. தனித்தல், பிறனையொழிதீதிருத்தல். இரப்பதற்கு உள்ளது அந்தவேளையேமே, பின்பு தரித்திரமில்லை. தனித்து உண்பார்க்கு, ஈனமுந்தரித்திரமு

மாகிய இரண்டிற்; உண்டாமாதலால், இரத்தலின் இன்னாதென்றார். நிரப்பியவென்றதற்குத், தேடிய உணவுகளை நிரப்பிய, எனப்பெயரெச்சம் ஆக்குவாருமுண்டு.

உஅஅய. சாதலினின்னாதில்லையினீதலினியதூஉ மீதலியையாக்கடை.

ப. எது-ஒருவாக்குச சாதலோலவினாற்தொனறில்லையதனாலைமத தாகியசாதலுமவறியாராகீதனாழடியாதவழியினிதெனறவாறு.

வி. பிறர்க்குப்பயனபடாதவுடறபொறைநீங்குதலானினிதெனறா--இவைமூனறுபாடடாலுமீயாரஃமையினாகுறறங்கூறப்பட்டது.

பு. (சாட்டை) எ-இ-ள். சாதலின்-(ஒருவர்க்கு) சாவது போல, இன்னாததில்லை-துன்பமாவது (ஒன்று) இல்லை, அதனா லும்-அப்படிப்பட்டசாதலும், ஈதலியையாக்கடை. (தரித்திரர்க்குக்கொடுக்கக்கூடாத இடத்தி,) இனிது-இன்பமுடையதாம், எறு.

வி. பிறர்க்குப்பிரயோசனப்படாத உடலின்பாரம்நீங்குதலாலே, இனிதென்றார். முற்றுமற்றொருவழியென்னுஞ்சூத்திரத்தால், அது, என்னும்முற்றுகரத்தின்மேல் இழிவுசிறப்புவும்மையின் உயிரொறி, அதும், எனநின்று, பின்செய்யுள்இசைநிறைக்கவேண்டிக்குறில்தெடிலாய் அளபெடுத்து அதூஉம், எனநின்றது. இவைமூன்றுபாட்டாலும், ஈயாமையின்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உசா. அதிகாரம்.

புகழ்.

ப-ம. புகழ-அஃதாவது-இல்வாழ்கைக்குதலீகைபோகசசொலலப படடவிலலறதினவழுவாதாகிமமைபபயனுடியிவவுலகினகணிகழ்தியவாறு றஞருங்கோதி யிதுபெருமபானமையுமீகைபறறிவருதலினதன பினவைகக்கப படடது.

பு-ம். (புகழ்) அதாவது-இல்வாழ்க்கைக்குதல்ஈகைக்கடையாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறத்திலே குற்றமில்லாமல்நடந்தவர்க்குஇம்மையின்பிரயோசனமாகி இந்த உலகத்திலேநடந்

தியபடிநிற்குங்கீர்த்தியைச்சொல்வது. இதுமிகுதியும் ஈகைப
ற்றிவருவதால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

உ௱௩௧. ஈதலிசைபடவாழ்தலிதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு.

ப. எது-வறியாரக்கீவதனாற்புகழுண்டாகவாழ்கவப்புகழல்லதுமக்களு
யிரக்குப்பயனபிறிதில்லையாகலானென்றவாறு.

வி. இசைபடவாழ்தற்குக்கல்வியாண்மைமுதலியபிறகாரணங்களுமு
ளவேனுமுணவினபண்டமுண்டிமுதற்றாதலினீதலசிறந்ததென்பதற்குஞாபக
மாகவீதலேன்றார்-உயிர்க்கென்பது-பொதுப்படக்கூறினாரேனுமவிலங்குயிர்
கடகேலாமையினமக்களுயிர்மேனின்றது.

பு. (ஈத்-கு) எ-இ-ள். அதுவல்லது-அந்தப்புகழல்லாம
ல், உயிர்க்கு ஊதியமில்லை-(மனித) ருயிர்க்கு இலாபமில்லை,
(ஆதலால்)-ஈதலிசைபடவாழ்தல்-(தரித்திரர்க்கு) ஈவதினாலே
புகழுண்டாகவாழ்க, எறு.

வி. இசைபடவாழ்வதற்குக், கல்வி, வீரம், முதலாகிய
வேறேகாரணங்களும், உண்டாயினும்; அவைசிறந்தனவல்ல,
என்பதற்கும்; உண்ணும்பண்டமும், போசனமும், ஈவதுமு
தன்மையானது ஆதலால், அதுசிறந்தது என்பதற்கும்; ஞா
பகமாக, ஈதலென்றார். இந்த ஈதலென்பது, நூலை-ஈவோன்
றன்மையீதலியற்கையென, வேறுபொருளைக்குறித்துநிற்பினு
ம்; உண்டியீதன்மாட்டொத்திபெரும், எனவும்; சிறிதுவயிற்
றுக்குமீயப்படும், எனவும்; ஈயாச்சிறுவிலைக்காலத்தாயினும்,
எனவும், பெரும்பாலும் உண்ணும்பண்டங்கள் உண்வுமுதலி
யவற்றையேகுறித்துவழங்கிவருவதுகாண்க. உயிர்க்கு எனப்
பொதுப்படச்சொன்னாரானாலும், ஈகையா லிசைபடவாழ்வ
து, மிருகமுதலாயினவற்றிற்குப்பொருந்தாமையால் அது, ம
னிதருயிரையேகுறித்துநின்றதெனக்காண்க.

உ௱௩௨. உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மேனிற்கும்புகழ்.

ப. எது-உலகத்தொன்றுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாம்வறுமையானி
ரப்பார்க்கவாவேண்டியதொன்றையீவாரகணிற்கும்புகழாமென்றவாறு.

வி. புகழ்தானுரையும்பாட்டுமென்விருவகைப்படுமவற்றுளுரைப்பாருரைப்பவையெனவெல்லாரக்குமுரியவழக்கினையேயெடுத்தாராயினுமினம்பற்றிப்புலவர்க்கேயுரியசெய்யுளுங்கொள்ளப்படும்--படவேபாடுவார்பாடுவனவெல்லாம்புகழாமென்பதூஉம்பெற்றாம்- ஈதற்காரணஞ்சிறந்ததமையிதனுள்ளுங்காண்க-இதனைப்பிறர்மேலும்நிற்குமென்பார்தாமெல்லாஞ்சொல்லுக்புகழீவார்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர்-அதுபுகழதுசிறப்புநோக்காமையறிக.

பு. (உரை-ழ்) எ-இ-ள். உரைப்பாருரைப்பவையெல்லாம்-(உலகத்து) ஒன்றைச்சொல்லுவார் சொல்பவையெல்லாம், இரப்பார்க்கொன்று-(தரித்திரத்தினாலே)யாசிப்பவர்க்கு(அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேனிற்கும்புகழ்-கொடுப்பவரிடத்துநிற்கும்புகழ்களாம், எறு.

வி. புகழ், உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும். அவற்றுள், உரைப்பார் உரைப்பவையென, எல்லார்க்கும் உரியவழக்கையேயெடுத்துச்சொன்னாரரனாலும்; இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளாகியபாட்டுங்கொள்ளப்படும். படவே, பாடுவார்பாடுபவையெல்லாம் ஈவார்மேல்நிற்கும்புகழாம் என்பதும், பெற்றோம். புகழ்படவாழ்வதற்குஈதற்காரணஞ்சிறந்தது, இந்தக்குறளினுள்ளுங்காண்க. இதனைப்பிறர்மேலும்நிற்குமென்பார்தாமெல்லாஞ்சொல்லுக. (இதனைப்பிறர்மேலும்நிற்குமென்பவர்தாமெல்லாஞ்சொல்லட்டும்,என்றொருமுடிவாக்கி, மற்றோர்முடிவாகப்புகழீவார்மேல்நிற்கும்.என்றுசொல்லுவாருமுண்டு; அது, பேசுவார்பேசுபவையும், பாடுவார்பாடுபவையும், ஈவார் புகழ் என்றதுபோலப்புகழின்சிறப்பைக்குறியாததன்மைகாண்க.

உ௱௩௩. ஒன்றாவுலகத்துயர்ந்தபுகழல்லாற்
பொன்றாதுநிற்பதொன்றில்.

ப. எது-தனக்கிணையினறாகவோங்கியபுகழல்லதுலகத்திறவாதுநிற்பதுபிறிதொன்றில்லையென்றவாறு.

வி. இணையினறாகவோங்குதலாவது-கொடுத்தற்கரியவுயிருறுப்புப்பொருளகளைக்கொடுத்தமைபற்றிவருதலாற்றனனோடொப்பதினறித்தானேயுயாதல்-அத்தன்மைத்தாகியபுகழேசெய்யப்படுவதென்பதாம்--இனியொன்றாவென்பதற்கொருவாரத்தையாகச்சொல்லினெனவுமொருதலையாகப்பொன்றாதுநிற்பதென்னவுமுரைப்பாருமுளர்--இவைமூன்றுபாட்டானும்புகழதுசிறப்புக்கூறப்பட்டது.

பு. (ஒன்-றில்) எ-இ-ன். ஒன்று-(தனக்கு) இணையில்லாதது ஆக, உயர்ந்தபுகழல்லால்-ஓங்கியபுகழ் அல்லாமல், உலகத்து-உலகத்திலே, பொன்றுதுநிற்பது-இறவாமல்நிற்பது, ஒன்றில்-மற்றொன்று இல்லை, எறு.

வி. இணையில்லாததாக ஓங்குவதாவது, கொடுப்பதற்கு அரிதாகிய உயிர் உடற் பொருள்களைக்கொடுத்தபயற்றிவருவதிலே, தன்னைடொப்பது இல்லையாகத்தானேயுயர்வது. அப்படிப்பட்டபுகழே, செய்யப்படுவது, என்பதாம். ஒன்று க என்பது, ஒன்று எனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. இனி, ஒன்றுவென்பதற்கு, ஒருவார்த்தையாக எனவும், ஒருதலையாக்(நிச்சயமாக) எனவும், சொல்லுவாரும் உண்டு. இவைமூன்றுபாட்டாலும், புகழின்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

உஈங. நிலவரைநீள்புகழாற்றிற்புலவரைப்
போற்றுதுதேவருலகு.

ப. எது-ஒருவனிலவெலலகணணேபொனறுதறுமபுகழைசெயயுமாயிறபுதேவருலகமவனையலதுதனனையெயதினறஞானிகளேப பேணுதெனறவாறு.

வி. புகழுடமபானிவவுலகுமபுதேவுடமபானவவுலகுமொருங்கேயெயதாமையிறபுலவரைபபோறறுதெனறா--அவனிரணடிலதுமொருஙகெயதுதல--புலவாபாமிமபுகழுடையோரவிசுமபின- வலவனேவாவானவூதி-யெயதுபவெனபதஞசெயவினைமுடிததெனபபிறராலுஞசொலலபபடடது.

பு. (நில-கு) எ-இ-ள். நிலவரை-நிலத்து எல்லையில், நீள் புகழாற்றின்-(ஒருவன் இறவாமல்) நீட்டித்துநிற்கும் புகழைச்செய்வானால், புத்தேளுலகு-தேவருலகமானது, (அவனை விட்டுப்) புலவரைப்போற்றுது-(தன்னையடைந்த) ஞானிகளைப்பேணுது, எறு.

வி. புகழுடம்பினாலே இந்த உலகமும், தேவ உடம்பினாலே யந்த உலகமும், ஒருமித்து அடையாததினாலே புலவரைப்போற்றுதென்றார். அவன்இரண்டுலகமும்ஒருமித்துஅடைவது, புலவர்பாமிம்புகழுடையோர்விசும்பின்-வலவனே வாவான்வூர்தி-யெய்துபவென்பதஞ்செய்வினைமுடித்து-எனப்பிறராலுஞ்சொல்லப்பட்டது-இதன்பொருள்-வித்துவான்கள்பா

டப்படும்புகழையுடையவர்கள், இவ்வுலகத்திலேதமது செய்தொழிலாகிய நல்வினையைச்செய்துமுடித்துக்கொண்டுபின்பு வானுலகிலேதேர்ப்பாகனிருந்து நடத்தாதுதானேசெல்கின்றவிமானத்தைப்பொருந்துவர் என்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர், எனக்காண்க. இனிப்புலவரைப்போற்றாது புத்தேளுலகு, என்றதற்கு, தேவருலகானது தன்னிற்றலைமைபெற்றகடவுளரைப்போற்றாது என்பதேதெளிவு. என்னவெனில், ஞானிகள்வீட்டுலகத்துக்கு உரியவர் ஆதலால் எனக்காண்க-இதனுள்-ஒருவன் என்பதும், இறவாமலென்பதும், அவனைவிட்டு என்பதும், வருவித்துச்சொல்லப்பட்டன.

உ௱௩௫. நத்தம்போற்கேடுமுளதாகுஞ்சாக்காடும்
வித்தகர்க்கல்லாலரிது.

ப. எது-புகழுடமபிறகாககமாகுஙகேடுமபுகழுடமபுளதாகுஞசாககாடுஞசதுாபபாடுடையாாககலலதிலலையெனறவாறு.

வி. நநதெனனுநதொழிறபெயாவிகாரததானததெனறாயபபினனமமெனனுமபகுதிபபொருளவிகுதிபெறறுநததமெனறாயிறறு-போலெனபதீணடுமாயசை-ஆகுமெனபதனைமுனனுஙகூடடியரிதெனபதனைததனிததனிகூடடியுரைககஆககமாகுஙகேடாவது-புகழுடமபுசெலவமெயதபபூதவுடமபுநலகூாதல-உளதாகுஞசாககாடாவது-புகழுடமபுநிறகபபூதவுடமபிறததல-நிலையாதனவறறாநிலையினவெயதுவாா-விததகராககலின-விததகாககலலாலரிதெனறா-இவையிரணடுபாடடாலுமபுகழுடையாரெயதுமேனமைகூறபபடடது.

பு. (நத்-து) எ-இ-ள். நத்தம்போற்கேடும்-ஆக்கமாகுங்கேடும், உளதாகுஞ்சாக்காடும்-உண்டாயிருப்பதாகியசாவும், வித்தகர்க்கல்லாலரிது-சாதுரியம்உடையவராகியபுகழாளர்க்கல்லது இல்லை, எறு.

வி. பொருந்தல், திருந்தல், என்னுந்தொழிற்பெயர்கள்; பொருத்தம், திருத்தம், எனநின்றதுபோல, நந்தல்என்னுந்தொழிற்பெயர், நத்தம் எனநின்றது-போல், என்பது இங்கே, அசைநிலை இடைச்சொல். ஆகும் என்பதை, நத்தம், என்ற இடத்துங்கூட்டுக. ஆக்கமாகுங்கேடாவது, புகழ் உடம்பு செல்வத்தைப்பொருந்தப், பூத உடம்புதரித்திரத்தைப்

பொருந்துவது. உளதாகுஞ்சாக்காடாவது, புகழ்உடம்புதோன்றிநிற்கப், பூத உடம்பு இறப்பது நிலையாத உடல் பொருள்முதலாயினவற்றைக்கொண்டு, நிலைத்தவையாகிய புகழைப் பொருந்துபவர், வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். ஞானத்தைக்குறித்துவருகின்ற, விது, என்னும்வடமொழி, வித்து, வித்தம், வித்தகம், எனவிகாரப்பட்டுவருதலால், வித்தகர், அறிஞர். அப்படியானால், வித்தகர்வினையுரைப்போர்விதியுழிவழியுரைப்போருத்தமமான பண்புற்றுரைப்பவர் தூதராகும். என்பதுநிகண்டாதலாலே, அறிஞர்க்கு எவ்வாறு சொல்வதெனின் நன்றுகூறினாய், தூது உரைத்தற்கு உரியவர் அறிஞரென்பது உணர்ந்திலைபோலும். வேதமாந்தர்வேந்தரென்றிருவர்க்குந் தூதுபோதற்றொழிலுரித்தாகும். என்றதினாலும், அன்புடைமையானர் குடிப்பிறத்தல்வேந்தவாம், பண்புடைமைதூதுரைப்பான்பண்பு. என்றதினாலும், அறிவுருவாராய்ந்தகல்வியிம்மூன்றின், செறிவுடையான்செல்கவினைக்கு-என்றதினாலும், உணர்க. இவையிரண்டுபாட்டாலும், புகழுடையார்பொருந்தும்மேன்மைசொல்லப்பட்டது.

உ௱௩௬. தோன்றிற்புகழொடுதோன்றுகவஃதிலார்
தோன்றலிற்றோன்றாமைநன்று.

ப. எது-மக்களாயபபிறக்கிறபுகழிறகேதுவாகியகுணததொடுபிறக்க-வக்குணமிலலாதாரமக்களாயபபிறததலினவிலஙகாயபபிறததனனறெனறவாறு.

வி. புகழீணடாகுபெயா- அஃதிலாரெனறமையினமக்களாயெனபதுமமக்களாயபபிறவாமையெனறவருததாபததியானவிலஙகாயபபிறததலெனபதும-பெறறும-இகழவாரினமையினனறெனறார.

பு. (தோன்-று) எ-இ-ள். தோன்றின்-மனிதராய்ப்பிறந்தால், புகழொடுதோன்றுக-புகழுக்குஏதுவாகியகுணத்தோடுபிறக்க, அஃதிலார்-அந்தக்குணம்படையாதவர், தோன்றலின்-(மக்களாய்ப்) பிறப்பதில், தோன்றாமைநன்று-பிறவாதிருப்பது (மிருகங்களாய்ப்பிறப்பது) நன்மை, எறு.

வி. புகழ், காரிய ஆகுபெயர். அஃதிலார் என்றதினால், மனிதராய் என்பதும்; (மக்களாயய்த்) தோன்றாமை என்ற அருத்தாபத்தியால், மிருகங்களாய்ப்பிறப்பதுஎன்பதும், பெற்றுக்கொண்டோம்-அருத்தாபத்திப்பிரமாணமாவது, காட்சியருத்தாபத்தியும், கேள்வியருத்தாபத்தியும், எனஇருவகைப்படும். இதன்பொருள். கண்டுநிச்சயிப்பதும், கேட்டுநிச்சயிப்பதும் ஆம். நித்திய உபவாசியென்பவன் தேகபலத்தைக்கண்டு ஒளித்து உண்பான் என நிச்சயிப்பது, காட்சியருத்தாபத்தி. பிழைத்திருக்கின்ற ஒருவன்வீட்டிலே இல்லையென்றதைக்கேட்டுமற்றொரு இடத்திலிருப்பானென்று நிச்சயிப்பது, கேள்வியருத்தாபத்தி. அவற்றுள் இது மக்களாய்த்தோன்றாமைநன்று, என்பதுகேட்டு, மிருகமாய்த்தோன்றுவதுநன்று, என்று நிச்சயித்ததினாலே, கேள்வியருத்தாபத்தி எனக்காண்க. மிருகங்களாய்ப்பிறந்தால், ஒருவரும்நிந்திக்கமாட்டாராதலாலே, நன்று என்றார். இனி, இந்தஅருத்தாபத்திப்பிரமாணங்கொள்ளாது, பிறத்தலிற்பிறவாமைநன்று, எனச்சொல்லின் முடிவினப்பொருள்முடித்தலே, தெளிவு.

உ௱௩௭. புகழ்படவாழாதார்தந்நோவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவதெவன்.

ப. எது-தமககுபபுகழுணடாகவாழமாடடாதாரதுபறறிப பிறரிகழநதவழியிவவிகழசசிநமமாடடாமையானவநததெனறுதமமைநோவாதேதமமையிகழநதவரைநோவதெனகருதியெனறவாறு.

வி. புகழபடவாழலாயிருககவதுமாடடாதகுறறமபறறிபபிறரிகழதலொருதலையாகவினிகழவாரையெனறார.

பு. (புகழ்-வன்) எ-இ-ள். புகழ்பட-(நெறிவழிநின்று முயற்சியைச்செய்துதொகுத்துவைத்த அறப்பொருளினாலே தென்புலத்தார்முதல் இறந்தார்கடையாகமேலேசொல்லப்பட்டவர்களைப்பாதுகாத்து அதனாலேதமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார்-(இல்லறத்திலேஇனிது)வாழாதவர், (அதுபற்றியப்படிவாழ்வார்கண்டு நிந்தித்தபோது)-தந்நோவார்-(இந்தநிந்

தைநாம்புகழ்படவாழாததினாலேவந்ததென்று) தம்மைநொந்துகொள்ளாதவராய், தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன்-தம்மைஇகழ்ந்தவரைநொந்துகொள்வது எதைக்குறித்து, எறு.

வி. இகழ்வாரையென்றது, இகழ்ந்தவினையால்அணைந்தபெயராதலால், இறந்தகாலம் எதிர்காலமாகமயங்கிநின்றதெனக்காண்க. தம்மைநோவது, அறிவுடைமையாதலாலே, அவர்நிந்தித்தல்புகழ்படவாழ்தற்கேதுவாகியபுத்தியெனக்காண்பார் ஆதலாலும்; இகழ்வாரைநோவது, அறிவின்மையாதலாலே, தாம்புகழ்படவாழாதகுற்றத்தின்மேலும் தம்மைநிந்தித்துப்புத்திசொன்னவரைநொந்துகொண்ட குற்றமும்வருதற்கேதுவெனக்காணாதுகெடுவார் ஆதலாலும்; தந்நோவார் தம்மையிகழ்வாரைநோவதெவன் என்றார். எவன், என்றது-ஐயக்கிளவி. என்னைக்கொல்லெவனேயாதே யிவையையக்கிளவி, என்பதுநிகண்டு.

உ௱௩௮. வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமிசையென்னு
மெச்சம்பெறாஅவிடின்.

எது-புகழெனனுமெச்சமபெறலாயிருககவதுபெறாதொழிவராயினவையகததாரககெலலாமதுதானேவசையெனறுசொலலுவா நலலோரெனறவாறு.

வி. எசசமெனறா-செயதவரிறநதுபோகததானிறவாதுநிறறலின-இகழபபடுவதறகுபபிறிதொருகுறறமவேணடாதெனபதுகருதது.

பு. (வசை-டின்) எ-இ-ள். இசையென்னுமெச்சம்பெறாவிடின் - புகழென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுஞ்சேடத்தைப் (பெறுவதாயிருக்கப்) பெறாதொழிவாரானால், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப - உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் (அதுதானே) நிந்தையென்றுசொல்லுவர் (நல்லோர்,) எறு.

வி. செய்தவர் இறந்துபோகத்தான்இறவாமல்நிற்பதாதலால், எச்சமென்றார். எச்சமெனவொருவன் மக்கட்குச்செய்வனவிச்சைமற்றல்லபிற-எனப்பிறருமிவ்வாறுகூறுதல்காண்க. இகழப்படுதற்குவேறொருகுற்றமவேண்டாது, என்பதுகருத்து.

இனி இக்குறளுக்குவேறுரை.. இசையென்னுமெச்சம்பெறுவிடின்-(ஒருவன் இல்லறமென்னும் மனைவியைத்தழுவிப்) புகழென்னும்புத்திரனைபெறுவிட்டால், வையத்தார்க்கெல்லாம்வசையென்ப-(அது) எல்லாவுலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தபழியென்றுசொல்லுவர் (அறிந்தோர்,) எறு.

இதற்கு-வி. ஒருவனியல்பாகியபுத்திரனைப்பெறுவிடின், அவனுக்குநற்கதியில்லையென்று இந்த ஒரு உலகத்தார்க்குச் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; மகப்பேறு எட்டினுள் ஞ்சிறந்தபுகழாகியபுத்திரனைப்பெற்றாலுயின் இயல்பாகிய புத்திரனைப்பெறுதபழியும்நீங்கி எல்லாவுலகத்தாரும்புகழப்படுதலால், இசையென்னுமெச்சம்பெறுவிடின் எல்லாவுலகத்தார்க்குஞ்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும்; நூல்வழக்கென்றுசொல்லவந்தவர், என்பவென்றார். இசையென்னுமெச்சம்பெறுவிடின் என்றதனால், இல்லறமாகியமனைவியைத்தழுவியென்பதும்; இயல்பாகியபுத்திரனைப்பெறுவிடின் என்பதும்; வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லாமென்றதனால்; இந்த ஒருலகத்தார்க்குச்சொல்லக்கிடந்தநிந்தையென்பதும், பெற்றும். இதனுள், சொல்லக்கிடந்த என்பது, அவாய்நிலையாய் வந்தது. இசையென்னுமெச்சம்பெற்ற வுலகத்தார்க்கெல்லாம் அதுவிழுமதாமாதலால், வையத்தார்க்கெல்லாம் வசையென்றஇடத்துக்கு, உருபு,பகைப்பொருள்படநின்றதெனக்காண்க. வையத்தாரெல்லாராலுஞ் சொல்லக்கிடந்தநிந்தையெனக்கொண்டு, உருபுமயக்கமெனினுமாம், அமையும். இந்தக்குறளை, எச்சம்பெறுவிடின்வசையென்ப, எனத்தன்மையணிக்கும், இசையென்னுமெச்சம்பெறுவிடின், என உருவகவணிக்கும், பிரித்துக்கூறுக. இறையாகுமெச்சந்தானிவ்விருபாற்குமேற்குமென்ப-என்பதுநிகண்டாதலால்-எச்சம் என்பதுபுதல்வன் புதல்வி என்கின்ற இருபாலுக்குமொத்ததாயினும், வசையென்பவன்னுங்குறிப்பிலே, புதல்வனென்பது-பெற்றும். என்னெனின், புதல்வியைப்பெறினும், வசையென்பது, நூல்வழக்கும் உலகவழக்குமாதலாலெனக்காண்க. புகழ்படவாழாதாரை, யெல்லாவுலகத்தாரும் இகழ்வர் என்பது கருத்து.

உ௱௩௯. வசையிலாவண்பயன்குன்றுமிசையிலா யாக்கைபொறுத்தநிலம்.

ப. எது-புகழில்லாவுடம்பைச்சுமந்தநிலம்பழிப்பில்லாதவளப்பத்தை யுடையவிளையுளகுன்றுமென்றவாறு.

வி. உயிருண்டாயினுமதனாற்பயன்கொள்ளாமையின்-யாக்கையெனவி மதுநிலத்திற்குப்பொறையாகலிற்பொறுத்தவெனவுங்கூறினார்- விளையுளகுன் றுதற்கேது-பாவயாக்கையைப்பொறுக்கின்றவெறுப்பு-குன்றுமெனவிடத்து நிகழ்பொருளின்றொழிலிடத்தினமேனின்றது-இவைநான்குபாட்டானும்புகழி ல்லாதாரதுதாழ்வுகூறப்பட்டது.

பு. (வசை-லம்) எ-இ-ள். இசையிலாயாக்கைபொறுத்த நிலம்-புகழில்லாத உடம்பைச்சுமந்தபூமி, வசையிலாவண்பய ன்குன்றும்-பழிப்பில்லாதவளம் (பொருந்திய) விளைச்சலாகி ய) பிரயோசனங்குறையப்படும், எறு.

வி. பிரயோசனங்குறைதலும், அதுகுறையப்படுதல்பூ மியுமாதலாலே, குன்றும் என்பது, செயப்பாட்டுவினைசெய் வினையாகநின்றது. உயிருள்ளதாயினுமதனாற்பயன்கொள்ளா ததினாலே, யாக்கையென்றும், அது, பூமிக்குப்பாரமாதலாற் பொறுத்த, என்றுஞ்சொன்னார். விளைச்சல்குறைதற்குக்கார ணம், பாவ உடம்பைச்சுமக்கின்றவெறுப்பு. இவைநான்குபா ட்டாலும், புகழ் இல்லாதவர்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

உ௱௪௰. வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வாரிசையொழிய வாழ்வாரேவாழாதவர்.

ப. எது-தமமாட்டுவசையுண்டாகாமலவாழவாரேயுயிர்வாழவாராவா ாபுகழுண்டாகாமலவாழவாரேயிறந்தாராவாரென்றவாறு.

வி. வசையொழிதலாவதிசையெனனுமெச்சமபெறுதலானமையினி சையொழிதலாவதுவசைபெறுதலாயிற்று--மேலிசையிலாயாக்கையென்றதனை விளக்கியவாறு-இதனாலிவ்விரண்டுமுட்டன்கூறப்பட்டன-மறுமைப்பயனவானு றையுந்தெய்வத்துள்வைக்கப்படுமென்மேலேகூறப்பட்டது-படவேயில்லற்த திற்கிவ்வுலகிற்புகழுந்தேவருலகிற்போகமும்பயனென்பதுபெற்றாம்- இனிமநு முதலியவற்றாலகளாற்பொதுவாகக்கூறப்பட்டவில்லறங்களெல்லாமிவாடுதா

குததுககூறியவிவற்றுள்ளேயடங்கும்ஃதறிநதடக்கிக்கொள்க-யாமுரைபபிற பெருகும்.

பு. (வசை-ர்)எ-இ-ள். வசையொழியவாழ்வாரேவாழ்வார்-தம்மிடத்திலேநிந்தையுண்டாகாமல் (இல்லிடத்து) வாழ்பவரே-யுயிரொடுகூடிவாழ்பவராம், இசையொழியவாழ்வாரே வாழாதவர்-புகழுண்டாகாமல்வாழ்பவரேயிறந்தவராம், எறு.

வி. இசைதோன்ற, வசைதோன்ற, என்றுசொல்லவந்தவர், அருத்தாபத்தியால், வசையொழிய, இசையொழிய, வென்றாரல்லது; அவையிரண்டுமுன்பு உளவாய்ப்பின்புநீங்க வென்றாரல்லர். புகழில்லாதவர் உற்றறிபுலனொன்றுமில்லாதசடப்பொருளோடொப்பரென்பதாயிற்று. இதினாலே, குணமுங்குற்றமுஞ்சொல்லப்பட்டன. மறுமைப்பயன்,

வையத்துள்வாழ்வாங்குவாழ்பவன்வானுறையுந்

தெய்வத்துள்வைக்கப்படும். எனமேலேசொல்லப்பட்டது. ஆதலால், இம்மைப்பயன் ஒன்றாவுலகத்துயர்ந்தபுகழல்லாற் பொன்றாதுநிற்பதொன்றில். என்றதனாற், புகழ் எனப்படும். படவே, இல்லறத்திற்குப்பயன் இவ்வுலகிற்புகழுந்தேவருலகிற்போகமுமென்பது அறிந்தோம். இனிமநுமுதலாகிய தருமசாத்திரஙகளிலே பொதுவாகச்சொல்லப்பட்ட இல்லறப்பண்புகளெல்லாம், இவர்தொகுத்துச்சொல்லிய இவற்றுள்ளேயடங்கும். அவையறிந்து அடக்கிக்கொள்க. நாம் சொல்வோமானால், விரியும்.

இல்லறவியல்முடிந்தது.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	இதுபிழை.	இதுதிருத்தல்.
க	௰௩	பொருபடொ	பொருட்டொ
எ	௩	(வே-ல்)	(வே-ல)
அ	௰௫	முக்கு	மூக்கு
உ௫	உஅ	நிவவுலகத்தின	நிலவுலகத்தின்
௩௯	௩உ	நின்றது	நின்றன
௬௩	உச	(இவ்வளவென்று	(இவ்வளவென்று)
அ௩	உக	மினானதாகவின	மின்னாதாகவின
அச	எ	பொருளவிசேடிதது	பொருளைவிசேடித்து
அ௯	உஉ	(ஒருவன்செய்த உதவியை,	(ஒருவன்செய்த) உதவியை,
௯௰	௰அ	பாதஙகளை	பாதகங்களை
௱ச	உஉ	கிடபபினுனததினகண	கிடப்பினுமனத்தின்கண்
௱௯	க	வி-(மற-ம்)	பு-(மற-ம்)
௱௰ச	உ௬	ஒமுக்கத்தையும்	ஒழுக்கத்தையும்
௱௰எ	உ௯	கணிறபான	கணிறப்பான
௱உ௬	௰௯	பொருள்வாதல்	பொருளவாதல்
௱அஎ	உ	(மக்களாயய்த்)	(மக்களாய்த்)
௱அஅ	௰௩	என்னைக்கொல்	என்னைகொல்

THE CURAL

ON VIRTUE.*

CHAPTER I.

PRAISE OF GOD.

1. As the letter A is the first of all letters, so the eternal God is first in the world.[1]

2. What profit have those derived from learning, who worship not the good feet of him who is possessed of pure knowledge?

3. They who are united to the glorious feet of him who passes[2] swiftly over the flower *of the mind*, shall flourish long above all worlds.[3]

4. To those who are united to the feet of him who is without desire or aversion, evil shall never come.

---

* This is divided into the two parts of "domestic virtue," and "ascetic virtue:" the former is treated of in the Twenty-four Chapters which are now published, but as it is not agreed whether the subject commences with the first or with the fifth Chapter, I have not introduced the heading.

1 More literally, "As all letters have the letter A for their first, so the world has the eternal God for its first;" or cause, as a secondary meaning of முதல். "World stands for creatures," says the commentator; so that the stanza may be more freely rendered, "As A is the first among all letters, so God is supreme over all creatures."

2 மலர்மிசைஏகினான்; "who *has passed* over the flower," the past tense being used to denote swiftness. The commentator says, "Because he comes *swiftly* into the flower of the mind of those who think of him with love, in whatever shape they think of him, therefore he has said 'he passed' in the past tense."

3 நில்மிசை, "above the earth;" but நிலம் is here used for the plural.

5. [4] The two-fold deeds that spring from darkness shall not adhere to those who delight in the true praise of God.

6. Those shall long prosper who abide in the faultless way of him who has[5] destroyed the five[6] *desires* of the senses.

7. Anxiety of mind cannot be removed, except from those who are united to the feet of him who is without likeness.

8. None can swim the sea of[7] vice, but those who are united to the feet of that gracious being who is a sea of virtue.

9. The head that worships not the feet of him who is possessed of eight attributes, is profitless as a sense without the power of sensation.

10. None can swim the great sea of births, but those who are[8] united to the feet of God.

CHAPTER II.

THE EXCELLENCE OF RAIN.

11. [1] Because by the continuance of rain the[2] world is preserved in existence,[3] it is worthy to be called ambrosia.

12. [4] Rain produces food, and is itself food.

---

4 The two-fold deeds are good deeds and evil deeds, virtue and vice. Both these the poet describes as connected with, or caused by darkness!

5 அவித்தான். This seems to imply that the Divine Being once possessed these five senses and the desires that "go out by them." The language of the commentator is equally strong; he employs the word அறுத்தான், "*he who has cut off* the five desires."

6 பொறிவாயிலைந்து, "the five (desires) that go out by the way of the organs of sense."

7 பிறவாழி. The other sea. I have rendered this the sea of vice, which is the opposite of the sea of virtue; but the commentator says that பொருள் and இன்பம் are intended by பிற.

8 The word translated "united," is said by the commentator to mean "to be engaged in continual thought."

1 Another translation: "Because the world continues as long as rain abides, it is worthy to be called ambrosia."

2 உலகம்வழங்கிவருதல். "The world continues its custom." The commentator gives the meaning "the world continues," and says that "world" is used for "creatures," and that "the world continuing," means "the continual birth of living creatures." See other uses of வழங்கல் in Sections 19 and 99.

3 தான்றழுதுமென் றுணர்த்தற்று. "It has the quality of being considered ambrosia."

4 Literally, "Rain produces good food for those who eat, and is itself food for those who eat."

13. If the cloud withholding rain deceive (our hopes;)[5] hunger will long give distress in the sea-surrounded spacious world.

14. If the[6] abundance of wealth-imparting rain diminish[7] the labour of the plough must cease.

15. Rain destroys; and on the other hand helping, restores what it has destroyed: rain[8] does all this.

16. If no drop fall from the cloud, not a green[9] blade of grass will be seen.

17. Even the[10] wealth of the wide sea will be diminished, if the cloud that has drawn (its waters) up give them not back again (in rain.)

18. If the heaven dry up, neither *yearly* festivals, nor daily worship will be offered in this world, to the[11] inhabitants of heaven.

19. [12] If rain fall not, penance and alms-deeds will not dwell within the spacious world.

20. If it be said that the[13] duties of life cannot be discharged by any persons without water; *so* without rain there cannot be the flowing *of water*.

---

5 தின் றுடற் றும்பசி. "Hunger abiding will distress."

6 புயலெ ன் றுமவாரிவளம். "The abundance of that source of profit which is called rain."

7 ஏரி னுழா தமருழவர். "The husbandmen cannot plough with the plough."

8 எல்லாமழை. "Rain all," i. e., rain is powerful to effect all this. This is an instance of (ஒசால்லெச்சம்) "defect of a word;" எல்ல தூ should be supplied.

9 பசும்புற்றலை, "a head of green grass."

10 நீரைமை. "Nature." The belief is that pearls are produced by the pearl-oyster drinking in the drops of rain; and that these and other precious stones cannot be formed, nor fish spawn, without rain.

11 வாழுநர். "Gods."

12 வானம்வழங்காது. "If the heaven does not continue its custom," i. e., if it does not pour forth rain.

13 உலகு, "world," here used for the habits and employments of the inhabitants of the world, உலகநடை. Thus உலகு may have the following meanings; world, living creatures (in the world,) the actions (of those living creatures.)

CHAPTER III.

THE GREATNESS OF ASCETICS.[1]

21. The clear sense of every treatise[2] desires, beyond all other excellence, the greatness of those who, while abiding in the rule of conduct *peculiar to their state*, have abandoned all desire.

22. To describe the measure of the greatness of those who have forsaken *the two-fold desires*, is like counting the dead.[3]

23. The greatness of those who have discovered the properties of both states of being, and clothed themselves in virtue, shines forth in this world, (beyond all others).[4]

24. He who guides his five senses by the[5] hook of wisdom, will be a seed in the world of excellence.

25. Indran himself, the king of the inhabitants of the spacious heaven, is a sufficient[6] proof of the strength of him who has subdued his five senses.

26. [7] The great will do those things which it is difficult to do; the mean cannot do those things which it is difficult to do.

27. [8] The world is within *the knowledge of* him who knows the properties of taste, sight, touch, hearing, and smell.

---

1 நீத்தார். "Those *who have abandoned* all desire of all created things." This word is synonymous with துறந்தார், and is used for what is considered the highest exercise of religion, a forsaking of all desire; which desire is said to be two-fold; external, புறப்பற்று, or that which says "this is mine," and internal, அகப்பற்று, or that which says "this is I." It denotes the order of Sanniyāsis, whose duties are called துறவரம், the duties of the householder are called இல்லறம்; and these two form the two grand divisions of duty treated of (in the அறத்துப்பால்) under the head of "Virtue."

2 Declares that the greatness of those ascetics is *to be desired.*

3 i. e. It is indescribable, immeasurable. வையத்திறந்தார். Those who have died in the world.

4 i. e. It even exceeds the greatness of Kings.

5 தோட்டி, is the hook by which the elephant is guided: the five senses are compared to five elephants.

6 This is an allusion to the curse pronounced on Indran by the Rishi Gautama.

7 That is, the great alone can perform the difficult work of restraining their passions.

8 According to the Sank'yha philosophy the five senses are (at one stage of creation) the causes of all that exists. He therefore who possesses a knowledge of all that relates to the five senses is supposed to know all that is in the world, which is here expressed by saying (தெரிவான் கட்டேயுலகு) "the world is within him."

28. The hidden[9] words of the men[10] whose words are full, will shew their greatness to the world.

29. The anger of those who have ascended the mountain of[11] goodness, though it continue but for a moment, cannot be resisted.

30. The virtuous are truly called[12] Andanar; because in their conduct towards all creatures they are clothed in kindness.

CHAPTER IV.

THE POWER OF VIRTUE.

31. Virtue will confer heaven and[1] wealth; what greater source of happiness can man possess?

32. There can be no greater source of good than (the practice of) virtue; than the forgetfulness of it, there can be no greater source of evil.

33. As much as possible, in every way, incessantly practise virtue.

34. Whatever is done with a[2] spotless mind is virtue; all else is vain show.

35. That conduct is virtue which is free from these four things; malice, desire, anger, and bitter speech.

36. Say not we will hereafter make[3] choice (of virtue): be virtuous now; in the hour of death, she will be to you a deathless help.

37. You need not describe (in books) the course of virtue; (point out to the sight) the bearer of a palankeen and him who[4] rides in it.

---

9 மறைமொழி, this is said to mean their Mantrams.

10 நிறைமொழிமாந்தர், "full-worded men;" men whose every word will be accomplished, whether it be a curse or a blessing.

12 குணம, "Good dispositions" those which are enjoined on the Ascetic are of course referred to.

13 அந்தணர், "Beautiful, cool-minded." This is a name given to brahmins; and the author thus insinuates that the virtuous man is the true brahmin. அந்தணன is also one of the names of God.

1 செல்வம். I have rendered "wealth:" but it is said to include in its meaning in this passage Swarga and other inferior places of reward.

2 A mind free from improper motives. Charity performed for the love of praise is mere ostentation; இடம்பம்.

3 அறிகொன்றம். "We will know."

4 ஊர்ந்தான். "He who makes it move." The meaning of the distich is, that the one, as the fruit of his virtues in a former birth, enjoys the luxury of riding in a palankeen; while the other, from former sin, is doomed to the drudgery of bearing it.

38. [5] He who suffers no[6] day to pass unimproved, but (continually) does some good, such conduct will be a stone to stop the approach of other births.[7]

39. That pleasure only which flows from virtue is[8] pleasure; all else is not pleasure, and it is without praise.

40. That which it is meet to do is virtue; that which it is meet to abandon is vice.

CHAPTER V.

THE DOMESTIC STATE.[1]

41. He will be called a (true) householder, who is a firm support to the virtuous of the[2] three orders in their good path.[3]

42. He will be said to flourish in domestic virtue who aids the forsaken, the poor, and the dead.[4]

43. The chief (duty of the householder) is to preserve the[5] five-fold rule (of conduct) towards the[6] manes, the Gods, his guests, his relations, and himself.

---

5 "He who acting well permits no falling days; this will be a stone to stop the course of life. The meaning is, that such a man delivered from the numerous births and deaths to which other creatures are liable, will obtain absorption.

6 வீழ்நாள். "Fallen day;" a day in which no virtuous action is performed.

7 வாழ்நாள். "The days of life," in the different births.

8 In this distich the author praises the married state, and condemns illicit intercourse.

1 இல்வாழ்க்கை. There can be no doubt that in this and the following Chapter வாழ்க்கை and இல்வாழ்க்கை are used to designate simply *domestic life*; but as வாழ்க்கை expresses the idea of happiness, the Chapter might be entitled "The excellency of the domestic state." See the Scholia.

2 மூவர். The three orders of Bramachari, Vānaprastan and Sanniyāsi.

3 I have given the meaning of this passage as it is explained by the Scholiast, but it is capable of another rendering.

4 By bearing the expense of suitable funeral obsequies.

5 Hence it is said that a sixth part of all property was to be paid to the Sovereign, and the remaining five portions to be employed for the discharge of these five-fold duties.

6 தென்புலத்தார். "The inhabitants of the southern region," to whom ceremonies for the dead are performed. Yaman is their king; hence his name is தென்திசைக்கோன், "the king of the southern region." I use "manes" to avoid circumlocution; as that word is employed to denote both the gods who rule over the dead and the ghosts of the departed.

44. [7] His descendants shall never faild who, living in the domestic state, fears vice (in the acquisition of property) and shares his food (with others.)

45. If the married life possess love and virtue, these will be both its[8] duty and reward.

46. What will he who lives virtuously in the domestic state gain by going into the[9] other state?

47. Among all those who[10] labour (for future happiness) he is greatest who lives[11] well in the household state.

48. The[12] householder who, not serving from virtue, helps the ascetic in his way[13] endures more than those who endure penance.

49. The marriage-state is truly called virtue. The[14] other state is also good, if *others* do not reproach it.[15]

50. He who on earth has lived in the conjugal state as he should live will be placed among the gods who dwell in heaven.

CHAPTER VI.

THE VIRTUE OF A WIFE.[1]

51. She who has the[2] excellence of home virtues, and can[3] prudently expend the property of her husband, is a help in the domestic state.

---

7 Literally "That domestic state shall never be without descendants which fears vice (in the acquisition of property) and shares its food (with others.)

8 பண்பு. "Nature, quality."

9 By becoming an Ascetic.

10 முயல்வார். "Those who perform penance," for முயற்சி though used for any strenuous exertion, is especially used for the performance of austerities to obtain absorption. The author therefore in this distich, as in some others, exalts domestic above ascetic virtue.

11 இயல்பினில்வாழ்வான். "He who lives in the domestic state with the dispositions that become it."

12 இல்வாழ்க்கை. I have taken as an அதிகாரம் for householder.

13 He endures more, for he not only sustains himself, his family, &c. but in various ways supports the Ascetic also.

14 The Ascetic.

15 For the vices of those who profess it. The author has a chapter against the vices of seeming ascetics.

1 வாழ்க்கைத்துணைநலம். நலம். "goodness, excellence." வாழ்க்கைத்துணை. "a help in the domestic state." It is the author's intention to describe a "help-meet" for the man in his married life.

2 மனைத்தக்கமாண்பு. "excellence suited to the house."

3 வளத்தக்காள். "She who is adapted to his income." Who will maintain a mode of living suited to his circumstances.

52. If the wife be without domestic excellence, whatever (other) greatness[4] (be possessed in) the conjugal state, it is nothing.

53. If his wife be eminent (in virtue) what does (that man) *not* possess? If she be without excellence, what *does* (he) possess?

54. What is more excellent than a wife, if she possess the stability of chastity?

55. She who does not worship God, but who on rising worships her husband; if she say "Let it rain," it will rain.[5]

56. She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband, and preserves an unsullied fame.[6]

57. What avails the guard of a prison? The chief guard of[7] woman is her chastity.

58. If women shew reverence to their husbands they will obtain great excellence in the world where the gods flourish.

59. [8] The man whose wife seeks not the praise (of chastity;) cannot walk with lion-like, stately step, before those who revile him.

60. The excellence of a wife is the good of her husband: and good children are the jewels of that goodness.

CHAPTER VII.

ON OBTAINING CHILDREN.[1]

61. Among all the benefits that may be acquired, we know no greater benefit than the acquisition of intelligent children.

62. The evils of the seven births shall not touch those who obtain children of a good dipsosition, and free from vice.

---

4 Literally. "However great the domestic state may be, it is not (great).

5 Such will be her power with God (it is said), although she does not worship him, from the reverence she shews to her husband! I cannot pass by this strange passage without observing that it shews the manner in which woman is degraded where God is not known, and where the creature is set above the Creator.

6 தலைசான்றசொல், சொல் "word" is here used for praise. The literal meaning of the clause is "praise full of greatness;" for herself and for her husband, as the scholiast explains.

7 மகளிர், "Women."

8 புகழ்புரிந்தில்லிலோர், "Those who have not a wife desirous of praise."

1 புதல்வர், "புத்திரர் sons."

63. [2]Men will call their sons their wealth, because it flows to them through the deeds which they perform on their behalf.

64. The rice in which the little hand of their children has dabbled will be far sweeter (to the parent) than ambrosia.

65. The touch of children gives pleasure to the body, the sound of their voice is pleasure to the ear.

66. "The pipe is sweet, the lute is sweet," say those who have not heard the prattle of their own children.

67. The benefit which a father should confer on his son is to give him [3]precedence in the assembly of the learned.

68. It is pleasant to all the [4]powerful creatures of the great earth that their children should possess more knowledge than themselves.

69. The mother who hears her son called [5] "a wise man" will rejoice more than she did at his birth.

70. (So to act) that it may be said "by what great penance did his father obtain him," is the benefit which a son should render to his father.

CHAPTER VIII.

ON LOVE.

71. Is there any [1]fastening (that can shut in) love? The sorrowful tear of the affectionate will publish the love that is within.

72. Those who are destitute of love appropriate all they have to themselves; but those who possess love consider even their[2] bones to belong to others.

---

2 The meaning of this mystical passage is that the alms-deeds and the prescribed rites which children by their wealth perform in this world to the பிதிர்க்கள் manes with especial reference to their parents will enrich them in the next world.

3 i. e. To imbue with learning.

4 மனுஷ்யர்கள். "Men." The commentator gives the meaning of this passage as follows; "to see children possessed of knowledge will give more pleasure to the powerful creatures of the great earth than to their parents." I think the meaning given in the text is the correct one.

5 சான்றோன். A "full man."

1 தாழ், "bolt, bar."

2 They will not withhold their body, their life, if it may benefit other

73. They say that the union of soul and body in [3]man is the fruit of the union of love and [4]virtue (in a former birth).

74. [5]Love begets desire: and that (desire) begets the immeasurable excellence of friendship.

75. [6]They say that the felicity (of heaven) and the happiness (of earth) are the fruit of [7]virtue and love (in the conjugal state).

76. The ignorant say that love is an ally to virtue only, but it is also a [8]help to vice.

77. [9]Virtue will burn up the soul which is without love, even as the sun burns up the creature which is without bone.[10]

78. The domestic state of that man whose mind is without love is like the flourishing of a withered tree upon the hard desert.

79. What will all the [11]external members (of the body) avail those who are destitute of love, the internal member of the body?

80. That body which is the dwelling of a soul came in the[12] path of love: the body of those who are without love is merely bone covered with skin.

---

3 ஆருயிர். "The life which it is difficult to attain;" the most difficult to be attained of the births that take place on earth.

4 வழக்கு-வழி-நல்வழி அல்லது நீதி-நீதியின்பயன்.

5 The meaning is, that the love which is shewn by the affectionate to their relatives and friends will produce in those who see it the desire of their friendship: hence, says the Scholiast, enemies and strangers will become the friends of the affectionate.

6 Or more literally, "They say that the felicity (in heaven) which those obtain who have enjoyed the pleasure (of the conjugal state) in this world is the fruit of virtue united with love."

7 அன்புற்றமர்ந்தவழக்கு. "Conduct suited to the domestic virtues and the exercise of love." For the gradation in the meanings of வழக்கு see above (73 Note 4) Before அமர்ந்த the Scholiast understands இல்லறம்.

8 i. e. To keep from the commission of vice. This is a play upon words.

9 அறம். Virtue, justice, the God of justice.

10 Worms.

11 The meaning is explained thus. The external members of the body, hands, feet, &c. are useless without the heart, its internal member. Even so the external members of the domestic state, lands, wealth and servants are useless without love, its internal member.

12 It is the reward of the exercise of love in a former birth.

CHAPTER IX.

ON HOSPITALITY.

81. The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the benevolence of hospitality.

82. It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.[1]

83. The family[2] of the man that daily entertains the guests who come to him shall not be laid waste by poverty.[3]

84. Lakshmi[4] with joyous mind shall dwell in the house of that man who with cheerful countenance entertains the good as guests.

85. Is it necessary to [5]sow seed in the field of the man who having feasted his guests eats what may remain?

86. He who, having entertained the guests that have come, looks out for others who may yet come will be [6]a welcome guest to the inhabitants of heaven.

87. The advantages of benevolence cannot be measured: the measure (of the virtue) of the guests (entertained) is the only measure.[7]

88. Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length lament) saying, "we have laboured and laid up wealth and are now without support."

89. That stupidity which exercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.[8]

90. As the Anicham flower fades in smelling, so fades the feast when the face[9] is turned away.

---

1 சாவா மருந்து, one of the meanings of மருந்து is அமுதம், "ambrosia, the food of the Gods."

2 வாழ்க்கை, "domestic state, or prosperity."

3 பருவத்துப்பாழ்படுதல், "shall not be in trouble (by poverty) and suffer desolation."

4 The goddess of prosperity.

5 No: for corn will grow of itself; prosperity will come to him without labour and unsought.

6 நல்விருந்து, "a good guest."

7 To feast the worthless therefore, Tiruvallaver would say, can be of no advantage.

8 This seems to be an unnecessary repetition in order to fill up a line.

9 Either the face of the host in disgust at providing for many guests, or the face of the guests in disgust at the unsuitable provision made for

CHAPTER X.

ON SWEETNESS OF SPEECH.

91. Sweet speech flows from love, is free from deceit, and is the word of the mouth of the [1]virtuous.

92. Sweet speech with a cheerful countenance is [2]better than a gift made with a joyous mind.

93. Sweet speech, flowing from the heart, (uttered) with a cheerful countenance and a sweet look is true virtue.

94. Sorrow-increasing poverty shall not come upon those who use in all cases pleasure-increasing sweetness of speech.

95. Humility and sweetness of speech are the ornaments of man, all others are not (ornaments).

96. If a man while seeking to speak usefully, speaks also sweetly, his sins will diminish and his virtue increase.

97. That speech which, while imparting benefits, ceases not to please will yield righteousness (for this world) and merit (for the next world).

98. Sweet speech, free from meanness, will give pleasure both in this world and in the next.

99. Why does he use harsh words who sees the pleasure which sweet speech yields?

100. To say disagreeable things when agreeable are at hand, is like eating unripe fruit when there is ripe.

---

them. In giving this translation in the text I have taken விருந்து as an ஆகுபெயர் (metaphor) for feast. The passage however by a retention of the literal meaning of விருந்து, "guest" is usually rendered as follows; "as the anicham flower fades in smelling, so fades (the mind of) the guest when the face (of his host) is averted."

[1] ஒசம்பொருள். "The right thing, virtue," கண்டார் "those who have seen—approved."

[2] This is explained as follows, when a liberal man has been reduced to poverty and sees the needy come to him for alms, though he have nothing to give, if he meet them with pleasure and declare with kindness his inability to give, it is better even than former gifts in the time of his wealth.

CHAPTER XI.

ON GRATITUDE.

101. (The gift of) heaven and earth is not an equivalent for a benefit which is conferred where none had been received.

102. A favour conferred in the time of need, though it be small (in itself,) is (in value) much larger than the world.

103. If we weigh the excellence of a benefit which is conferred without weighing the return, it is larger than the sea.

104. Though the benefit conferred be as small as a millet seed, those who know its advantage will consider it as large as a palmyra tree.

105. The benefit itself is not the measure of the benefit; the worth of those who have received it is its measure.

106. Forget not the benevolence of the blameless: forsake not the friendship of those who have been your staff in adversity.

107. (The wise) will remember throughout their seven-fold births the love of those who have wiped away the falling tear from their eye.

108. It is not good to forget a benefit: it is good to forget an injury even in the moment (in which it is inflicted).

109. Though one inflict an injury great as murder it will perish before the thought of one benefit (formerly) conferred.

110. He who has killed every virtue may yet escape: there is no escape for him who has [1]killed a benefit.

CHAPTER XII.

ON EQUITY.[1]

111. That [2]equity which consists in acting with equal regard to each of (the three) divisions of men is a pre-eminent virtue.

112. The wealth of the man of rectitude will not perish, but will bring happiness to his posterity.

---

1 i. e. by forgetting it.

[1] This is defined to be the acting with equal justice towards the three divisions of men; enemies, strangers and friends.

[2] Literally "fitness."

113. Forsake even in the moment (of acquisition) that gain which though it should bring advantage is without equity.

114. [3]The upright and the crooked may be known by (the character of) their offspring.

115. Loss and gain come not without cause: it is the ornament of the wise to preserve evenness of mind (under both).

116. Let him whose mind departing from equity commits sin well [4]consider thus with himself, "I shall perish."

117. The [5]great will not regard as poverty the low estate of that man who dwells in the virtue of equity.

118. To incline to neither side, but to rest impartial as the even fixed scale is the ornament of the wise.

119. Freedom from crooked speech is rectitude if it be accompanied by steady freedom from crookedness within.

120. The true merchandize of merchants is to guard and do by the things of others as they do by their own.

CHAPTER XIII.

ON SELF-CONTROL.

121. Self-control will place (a man) among the Gods;—the want of it will drive (him) into the thickest darkness (of hell).

122. Let self-control be guarded as a treasure; there is no greater source of good for man than that.

123. If a man, knowing that self-control is knowledge, in the appointed way control himself, such self-control, known by the wise, will bring distinction.

124. More lofty than a mountain will be the greatness of that man who without swerving from his proper state controls himself.

125. Humility is good in all; but especially in the rich it is (the excellence of) a higher riches.

126. He who throughout one birth like a tortoise keeps in his five senses will obtain happiness throughout the seven births.

---

3 தக்கார், தகவிலர். "The fit—the unfit."

4 அறிக. "Let him know."

5 உலகு. "The world;" said here to mean the great or the wise, because they alone are capable of forming such a judgment.

127. Though you guard nothing else, guard your tongue; as for those who do not guard it, their words will be drawn into evil and they will suffer distress.

128. Good will be changed into evil [1]if (a man speak) even one word of evil meaning.

129. The wound which has been burnt in by fire may heal, but a wound burnt in by the tongue will never heal.

130. [2]Virtue seeking for an opportunity will come into the path of that man who guards against anger and has learnt to control himself.

CHAPTER XIV.

OBSERVANCE OF THE PROPRIETIES OF LIFE.

131. Propriety of conduct leads to eminence, therefore should it be preserved more carefully than life.

132. Let propriety of conduct be laboriously preserved and guarded; though one know and practise and excel in many virtues, *that* will be an eminent aid.

133. Propriety of conduct is true greatness of birth; improper conduct will sink into a mean birth.

134. A Brahmin though he should forget the Veda may recover it by reading; but if he fail in propriety of conduct even his high birth will be destroyed.

135. Even as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without greatness.

136. The firm in mind will not slacken in their observance of the proprieties of life, knowing the misery that flows from the transgression of them.

137. From propriety of conduct men obtain greatness: from impropriety comes insufferable disgrace.

138. Propriety of conduct is the seed of virtue: impropriety will ever cause sorrow.

---

1 ஒன்றானுங்கீச்சொற்பொருட்பயனுண்டாயின். If there be the injury which is the fruit of the meaning of one evil word.

2 அறம். Virtue here signifies the god who rewards virtue as in Ch. 8, Sec. 7, it is used for the god who punishes vice or justice.

139. Those who study propriety of conduct will not [1] speak evil, even forgetfully.

140. Those who know not how to act agreeably to the [2]world, though they have learnt many things, are still ignorant.

CHAPTER XV.

AGAINST DESIRING THE WIFE OF ANOTHER.

141. The folly of desiring her who is the property of another will not be found in those who know (the attributes of) virtue and (the rights of) property.

142. Among all those who stand on the outside of virtue there are no greater fools than those who stand outside their neighbour's door.

143. Certainly they are no better than dead men who desire evil towards the wife of those who undoubtingly confide in them.

144. However great one may be what does it avail if [1]without at all considering his guilt he goes unto the wife of another.

145. He who thinks lightly of going unto the wife of another acquires guilt that will abide with him imperishably and for ever.

146. Hatred, sin, fear, disgrace; these four will never leave him who goes in to his neighbour's wife.

147. He who desires not the womanhood of her who should walk according to the will of another will be praised as a virtuous householder.

148. That noble manliness which looks not at the wife of another is the virtue and dignity of the great.[2]

149. Is it asked, "who are those who shall obtain good in this world surrounded by the terror-producing sea?" Those who touch not the shoulder of her who belongs to another.

150. Though a man perform no virtuous deeds and commit (every) vice, it will be well if he desire not the womanhood of her who is within the limit (of the house) of another.

---

1 வாயாசம். "Will not speak with their mouths."

2 உலகம். Here explained to mean "the great" உயர்ந்தோர்.

1 தெளிந்தோர். "Those whose minds are cleared from doubt" i. e. by long acquaintance.

2 சான்றோர். "The full" (of wisdom).

CHAPTER XVI.

ON PATIENCE.

151. To bear with those who revile us even as the earth bears up those who dig it is the first of virtues.

152. Bear with reproach even when you can retaliate; but to forget it will be still better than that.

153. To neglect hospitality is poverty of poverty. To bear with the ignorant is might of might.

154. If you desire that greatness should never leave you preserve in your conduct the exercise of patience.

155. (The wise) will not at all esteem the resentful. They will esteem the patient even as the gold which they lay up with care.

156. The pleasure of the resentful continues for a day. The praise of the patient will continue until (the world) passes away.

157. Though others inflict injuries on you, yet compassionating the sorrow (that will come upon them) it will be well not to do to them any thing contrary to virtue.

158. Let a man by patience overcome those who through pride commit excesses.

159. Those who bear with the uncourteous speech of the insolent are purer than ascetics.

160. Those who endure abstinence from food are great, next to those who endure the uncourteous speech of others.

CHAPTER XVII.

AGAINST ENVY.

161. Let a man esteem that disposition which is free from envy in [1]the same manner as propriety of conduct.

162. Amongst all [2]attainable excellencies there is none equal to that of being free from envy towards every one.

163. Of him who instead of rejoicing in the wealth of others envies it it will be said "he neither desires virtue nor wealth."

164. (The wise) knowing the misery that comes from transgression will not through envy commit unrighteous deeds.

---

1 He had before said that propriety of conduct should be preserved more carefully than life: he refers to this here.

2 அருஞ்செயல்—Excellent acquisitions.

165. To those who cherish envy that is enough. Though enemies fail (in their attempts,) that will bring destruction.

166. He who is envious at a gift (made to another) his relations and even his clothing and his food will utterly perish.

167. Lakshmi envying (the prosperity) of the envious man will depart and introduce her [3]sister to him.

168. The sinner's envy will destroy (a man's) wealth (in this world) and drive him into the pit of fire (in the next world).

169. The wealth of a man of envious mind and the poverty of an upright man will be [4]pondered.

170. Never have the envious become great: never have those who are free from envy been without greatness.

CHAPTER XVIII.

AGAINST COVETOUSNESS.

171. If a man departing from equity covet the property (of others) at that very time will his [1]family be destroyed and guilt be incurred.

172. Those who blush at the want of equity will not commit disgraceful acts through desire of the profit that may be gained.

173. Those who desire the [2]higher joy will not act unjustly through desire of the trifling joy (of this life).

174. The wise who have conquered their senses and are free from crime will not covet (the things of others), saying "we are destitute."[3]

175. What is the advantage of extensive and accurate knowledge if a man through covetousness act [4]senselessly towards all.

176. He who through desire of the favour (of God) abides in

---

[3] Mūdēvī—the goddess of adversity.

[4] Such an unusual occurrence will attract attention—it will not happen.

[1] குடி, குடித்தனம்.

[2] மற்றின்பம். "The other joy," the joy of the other world.—சிற்றின்பம "little joy," the joy of this world.

[3] Even in poverty they will not covet.

[4] வெறிய. "Drunken deeds."

the path (in which it may be obtained); if he covet (the property of others) and think of evil methods (to obtain it) he will perish.

177. Desire not the gain of [5] covetousness. In the enjoyment of its fruits there is no glory.

178. Do you ask "what is the indestructibility of wealth?" It is to be free from coveting the possessions of others.

179. Lakshmi knowing the manner (in which she may approach) will immediately come to those wise men who knowing that it is virtue covet not the property of others.

180. Without regard (of consequences) to covet (the wealth of another) will bring destruction. That [6]greatness (of mind) which covets not will give victory.

CHAPTER XIX.

AGAINST BACKBITING.

181. Though one do not even speak of virtue and live in sin, it will be well if it be said of him "he does not backbite."

182. Deceitfully to smile (in another's presence) after having reviled him to his destruction (behind his back) is a greater evil than the commission of (every other) sin and the destruction of (every) virtue.

183. Death rather than life will confer upon the deceitful backbiter the profit which (the treatises on) virtue point out.

184. Though you speak[1] without kindness before another's face, speak not behind his back words which regard not the subsequent (guilt).

185. The emptiness of that man's mind who (merely) praises virtue will be seen from the meanness of reviling another behind his back.

186. [2]The character of the faults of that man who publishes abroad the faults of others will be sought out and published.

187. Those who know not with laughter-producing speech to

---

5 பிறன்கைப்பொருள். "The property in the hand of another."
6 தெருக்கு-கள்ளப்பு-பெருமை-மயக்கம்.

1 கண்ணறை, seeing as if he saw not—without patience in the eye. See the chapter on கண்ணோட்டம்.
2 தனபழியுள்ளுந்திறன்.

live in friendship will separate friends with division-producing speech.

188. What will those not do to strangers whose nature leads them to publish abroad the faults of their intimate friends?

189. The world through [3]charity supports the weight of those who, observing that others are absent, speak reproachful words.

190. If they observed their own faults as they observe the faults of others [4]would this evil of backbiting still exist among men?

CHAPTER XX.

AGAINST PROFITLESS CONVERSATION.

191. He who to the disgust of many speaks useless things will be despised by all.

192. To speak useless things in the presence of many is a greater evil than to do unkind things towards friends.

193. That conversation in which a man utters forth useless things will say of him "he is without virtue."

194. [1]The words without profit or pleasure which a man speaks with many persons will have no union with virtue and will remove him from goodness.

195. If the good speak vain words their eminence and excellence will leave them.

196. Call not him a man who parades forth his empty words. Call him the chaff of men.

197. If you will speak things without excellence speak them. It will be well for the wise not to speak useless things.

198. The wise who seek for great advantage will not speak words that have not much profit.

199. Those wise men who are without faults and are freed from ignorance will not even forgetfully speak things that cannot profit.

200. [2]If you speak, speak what is useful. If you speak, speak not useless words.

---

[3] From a regard to charity alone.

[4] Or "would any evil happen to men?"

[1] பண்பில்சொல், words without the quality either of truth or sweetness.

[2] சொல்வில்.

CHAPTER XXI.

ON THE FEAR OF SIN.

201. The evil will not fear—the excellent will fear the pride of sin.

202. Because evil produces evil therefore should evil be feared more than [1]fire.

203. To do no evil even to [2]enemies will be called the chief of all the virtues.

204. Even through forgetfulness meditate not the ruin of another. Virtue will meditate the ruin of him who thus meditates.

205. Commit not evil, saying, "I am poor:" if you do you will become poorer still.

206. Let not him do evil to others who desires not that sorrows should pursue himself.

207. However great be the enmity men have incurred they may live. The enmity of sin will incessantly pursue and kill.

208. Destruction will dwell at the heels of those who commi evil even as their shadow that leaves them not.

209. If a man love himself let him not commit any sin however small.

210. Know ye that he is freed from destruction who commits no evil, going to neither side of the right path.

CHAPTER XXII.

ON [1]BENEVOLENCE.

211. Benevolence seeks not a return. What does the world give back to the clouds?

---

1 There is an alliteration in Tamil which is lost in the English word "fire."

2 இன மையாக்கு.

1 ஒப்புரவு அறிதல். The knowing and discharging of those acts of benevolence which are approved by the world.

ஒப்புரவு. That which is meet or suitable. There are certain ceremonies and duties *suitable* to every one respectively according to the custom of the world. The benevolence prescribed in this chapter is that a man should know these duties, and if he see others unable to perform them should render such assistance as may enable them to do so. Thus, a Brahmin lad must according to the custom of the world put on the பூணூல் before he pass his twelfth year. The father of the lad is poor and has not had this done. A friend who knows this ஒப்புரவு and sees it is not done comes forward and gives the father the money required to bear the expense of the ceremony.

212. To exercise benevolence towards the worthy is the whole design of labouring and acquiring property.

213. It is difficult to obtain another good equal to benevolence either in the world of the gods or in this world.

214. He truly lives who knows (and discharges) the proper duties (of benevolence). He who knows them not will be reckoned among the dead.

215. The wealth of that man of eminent knowledge who desires (to exercise the benevolence approved of in) the world is like [2] the full waters of a city tank.

216. The wealth of a man (possessed of the virtue) of benevolence is like the ripening of a fruitful tree in the midst of a town.

217. Wealth is like a tree which as a medicine is an infallible cure for disease, if it be in the possession of a man who has the great excellence (of benevolence.)

218. The wise who know what is *duty* will not diminish their benevolence even when they are without wealth.

219. To be in sorrow through inability to perform the benefits which should be performed is the poverty of a benevolent man.

220. If it be said that loss will result from benevolence such loss is worth being procured by the sale of one's self.

CHAPTER XXIII.

ON ALMS-DEEDS.

221. To give to the destitute is true charity. All other gifts have the nature of (what is done for) a measured return.

222. To beg is evil, even though it were said that it is a good path (to heaven). To give is good, even though it were said that those who do so cannot obtain heaven.

223. (Even in a low state) not to adopt the mean expedient of saying "I have nothing," but to give is the characteristic of the man of noble birth.

224. To see men begging from us is disagreeable, until we see [1] the pleasant countenance of those who beg.

---

2 All may come and draw from it. மணக்குடவர்.

1 "Pleasant" in consequence of their distress having been liberally relieved.

225. The power of those who perform penance is the power of enduring hunger. It is inferior to the power of those who remove the hunger (of others.)

226. The removal of the killing hunger of the poor is the place for one to lay up his wealth.

227. The fiery disease of hunger shall never touch him who habitually distributes his food to others.

228. Do the hard-eyed who lay up and lose their possessions not know the happiness which springs from the pleasure of giving?

229. Solitary and unshared eating for the sake of fullness of riches is certainly much more joyless than begging.

230. Nothing is more joyless than death: yet even that is joyful where charity cannot be exercised.

CHAPTER XXIV.

ON PRAISE.

231. By giving live with praise. There is no greater profit to man than that.

232. Whatsoever is spoken in the world will abide as praise upon that man who gives one alms to the poor.

233. There is nothing that stands forth in the world imperishable, except fame, exalted in solitary greatness.

234. If one has acquired extensive fame within the limits of the earth the world of the Gods[1] will no longer praise the Gods.

235. Prosperous destruction and [2] living death will abide with none but the illustrious.

236. If you appear (in this world) appear with fame. For those who are destitute of it it will be better not to be born than to be born.

237. Why do those who live without praise [3]grieve those who despise them, though they do not grieve themselves.

---

1 They will all praise this man.

2 The wise are said to have two bodies, their natural body and the body of fame. Therefore, though the natural body suffer poverty, the body of fame will flourish; and though the natural body die the body of fame will live.

3 By reviling them in return.

238. [4]Not to beget fame will be esteemed a disgrace by all who are in the world.

239. The ground which supports a body without fame will[5] diminish the reproachless riches of its produce.

240. Those live who live without disgrace. Those who live without fame live not.

---

[4] "Not to leave fame behind as one's posterity."

[5] The earth will become unfruitful through supporting such a body. வசையிலாவண்பயன். "It's reproachless rich produce."

INDEX VERBORUM.

அகம் 78, 79, 92, 93, 194.
அகரம் 1.
அகலம் அகலென்றுணர்ந்தது 25.
அகழ்தல் 151.
அகன அகத்தோடுசூட்டுக 84, 92.
அச்சம் 146.
அஞ்சல் 44, 201, 202.
அஞ்சாமை 201.
அடக்கம் 121, 122.
அடக்கல் 8, 126.
அடங்கல் 124, 130.
அடங்காமை 121.
அடல் 206, 207.
அடி 3, 4, 10, 208.
அடைத்தல் 38, 71.
அணி 95, 115, 118.
அது 32, 38, 49, 76, 80, 152, 162, 170, 220, 226, [236.
அந்தணர் 30.
அந்தணன் 8.
அமரர் 121.
அமர்தல் 75, 84, 92, 93.
அமிழ்தம் 11, 64.
அமைதல் 20, 118, 219.
அரிது 7, 8, 16, 26, 29, 101, 177, 213, 227, 235.
அருமை 198, 210.
அருள் 176.
அல் 61, 95, 115, 116, 150, 157, 173, 231.
அல்லது 108, 231.
அல்லவை 96, 164, 182.
அல்லல் 7, 8, 16, 143, 233, 235.
அவ் 61.
அவர் 63, 65, 66, 79, 109, 114, 125, 159, 187, 174, 199, 218.
அவா 35.
அவாவுதல் 215.
அவிழ்தல் 6, 25.
அவ்வியம் 169.
அழிதல் 226.
அழித்தல் 182.
அழுக்கறுத்தல் 163, 166.
அழுக்காறு 35, 135, 161, 162, 164, 165, 167, 168, 170.
அளவு 224.
அளாவல் 64.
அஃதல் 91.
அறம் 8, 23, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 39, 40, 45, 46, 76, 77, 93, 96, 130, 141, 181, 183, 185, 204.
அறவோர் 30.
அறன் 34, 40, 45, 48, 49, 142, 147, 148, 150, 157, 163, 173, 179, 182, 189.
அறிதல் 61, 116, 123, 136, 164, 179, 210, 214, 218.
அறியாமை 76, 228.
அறிவன் 2.
அறிவாம் 36.
அறிவு 61, 68, 123, 140, 175, 179, 198, 203.
அறுதல் 88, 106, 184, 199.
அற்றார் 226.
அற்று 22, 78, 208, 215, 216, 317.
அனிச்சம் 90.
அனைத்து 34.
அன்பு 45, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80.
அன்ன 109.
அன்று 36, 82, 105, 108, 113.
அஃகல் 175.
அஃகாமை 178.

ஆக 92, 100, 104, 117, 119, 122, 128, 155, 161.
ஆகி 17, 51, 133, 217.
ஆகும் 94, 134, 138, 205, 235.
ஆகுலம் 34.
ஆக்கம் 31, 32, 113, 122, 135, 163, 169, 177, 183.
ஆக்கு 15, 16, 43, 50, 171, 179.
ஆடல் 187.
ஆண்மை 148.
ஆதல் 95, 219.
ஆதி 1.
ஆமை 126.
ஆம் 91, 93, 113, 125, 144, 146, 175, 177.
ஆயார் 106.
ஆயின் 44, 45, 49, 52, 127, 128, 144, 209.
ஆய்தல் 198.
ஆரிருள் 121.
ஆர்வம் 74.
ஆர்வலர் 71.
ஆழி 8.
ஆளன் 215.
ஆறுமை 129.
ஆறு 37, 41, 43, 46, 48, 123, 130, 164, 176, 219, 222.
ஆறுதல் 129.

ஆற்றல் 25, 38, 46, 64, 67, 70, 101, 126, 189, 211, 212, 225.
ஆற்றுவார் 225.
ஆனதல் 148.

இகந்தீதல் 113, 146.
இகழ்தல் 59, 151, 237.
இசை 231, 238, 239, 240.
இடல் 85.
இடம் 218.
இடும்பை 138.
இடை 37.
இந்திரன் 25.
இம்மை 98.
இயலல் 35.
இயல்பு 41, 47, 147, 161.
இயைதல் 73, 230.
இரத்தல் 224, 229, 232.
இருத்தல் 67, 81, 86, 100.
இருமை 23.
இருவினை 5.
இருள் 5, 121.
இல் 39, 91, 119, 191, 192, 193, 195, 197.
இலன் 34, 174, 193, 205, 223.
இவார் 72, 114, 135, 140, 170, 236.
இல் 4, 7, 9, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 56, 59, 77, 78, 79, 80, 81, 84, 94, 115, 141, 142, 144, 145, 146, 147, 161, 170, 174, 194, 196, 198, 200, 218, 222, 233, 239.
இல்லை 32, 59, 61, 87, 110, 122, 135, 162, 170, 230, 231.
இழத்தல் 228.
இழிதல் 133.
இழுக்கல் 35, 48.
இழுக்கு 48, 127, 133, 136, 137, 164.
இறப்பு 145, 146, 152, 159.
இறல் 180.
இறைவன் 5, 10.
இனிது 64, 66, 68, 93, 96, 99, 100, 181, 230.
இனைத்து 87.
இன்பம் 39, 65, 98, 156, 178, 228.
இன்பு 75, 91, 92, 93, 94, 95, 98, 99, 224.
இன்மை 89, 119, 153.
இன்றி 13, 20, 112, 166, 171, 184.
இனது 35, 100, 109, 159, 160, 224, 229, 230.

ஈகை 221.
ஈண்டு 18, 23, 213.
ஈதல் 92, 221, 222, 223, 228, 230, 231.
ஈரம் 91.
ஈவார் 232.
ஈனும் 31, 74, 180.
ஈன்றல் 69, 97, 99, 165.

உடம்பு 80.
உடல் 65.
உடற்றல் 13.
உடுத்தல் 166.
உடைத்தாதல் 44, 45, 48, 112, 126, 220, 221.
உடைமை 41, 62, 68, 72, 74, 89, 95, 112, 133, 139, 154, 165, 167, 179, 200, 219, 223, 228.
உணர்தல் 11.
உணல் 82, 160, 166, 229.
உண்டாதல் 54, 110.
உண்டு 71, 89, 110, 190.
உண்ணுமை 160.
உதவி 70, 101, 103, 105.
உயர்வு 40, 135, 233.
உயிர் 31.
உயிர்நிலை 80.
உய்தல் 110, 207.
உய்த்தல் 121, 169.
உரன் 24.
உரிமை 72, 149.
உரை 193.
உரைத்தல 189, 193, 232.
உரையாமை 223.
உலகம் 11, 13, 19, 140, 213, 222, 233.
உலகு 1, 20, 23, 27, 58, 117, 140, 211, 215, [234.
உவத்தல் 69, 228.
உவமை 7.
உழல் 14.
உழவர் 14.
உழி 168, 226.
உள் 13, 50, 61, 89, 93, 119, 126, 129, 142, 156, 203, 214, 216.
உள்ளது 53, 54, 100, 223, 235.
உள்ளல் 107, 109, 125, 186.
உள்ளார் 25.
உள்ளூர் 216.
உறுதல் 75, 94, 207.
உறுப்பு 79.
உறைதல் 50, 84, 208.

ஊக்கு 31, 32, 122.
ஊண் 44, 227.

ஊதியம் 231.
ஊருணி 215.
ஊர்தல் 37.
ஊறு 27.

எச்சில் 44.
எஞ்ஞான்றும் 44, 145.
எடுத்தல் 15.
எண் 9.
எண்ணல் 22, 190.
எதிர்ப்பு 221.
எய்துதல் 75, 137, 145.
எல்லாம் 1, 15, 33, 39, 47, 66, 72, 79, 81, 142, 203, 212, 221, 232, 238.
எல்லார் 125, 191.
எவன் 31, 46, 57, 79, 99, 237.
எவ்வம் 223.
எழில் 55.
எழிலி 17.
எழு 62.
எழுத்து 1.
எழுமை 107, 126.
எளிது 145.
எள்ளல் 191.
என் 145, 146, 168.
எனின் 2, 19, 20, 82, 149, 178, 210, 220, 222.
என் 2, 52, 53, 144, 175, 188, 211.
என்னில் 41, 42, 47, 60, 63, 66, 75, 76, 87, 88, 114, 116, 147, 163, 193, 203, 210, 238.
என்பு 72, 73, 77, 80.
என்னல் 24, 29, 36, 37, 49, 54, 55, 69, 70, 111, 130, 181, 196, 201, 223, 227, 238.
என்று 11, 43, 174, 205.
என்றும் 139, 152.

ஏ 1, 9, 16, 25, 27, 33, 39, 40, 49, 57, 64, 76, 77, 92, 93, 108, 111, 113, 125, 129, 132, 139, 155, 171, 173, 179, 182, 213, 215, 221, 222, 223, 229, 240.
ஏதம் 136, 164.
ஏதிலார் 188, 190.
ஏமாப்பு 112, 126.
ஏர் 14.
ஏறல் 29, 59.

ஐந்து 6, 24, 25, 126.
ஐம்புலம் 43.

ஒக்கல் 43.
ஒட்டுதல் 140.
ஒத்தல் 162, 194, 214.
ஒப்புரவு 213, 218, 220.
ஒரால் 153.
ஒருங்கு 119.
ஒருநாள் 156.
ஒருபால் 118.
ஒருபாவி 168.
ஒருமை 126.
ஒருவன் 38, 40, 95, 161, 181, 220, 226.
ஒல்கல் 136, 218.
ஒல்லுதல் 33, 139.
ஒழிதல் 113, 240.
ஒழுகல் 30, 111, 140, 141, 143, 154.
ஒழுக்கம் 6, 21, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139.
ஒழுக்கல் 48.
ஒழுக்கு 20, 48, 148, 161.
ஒளி 27.
ஒறுத்தல் 155, 156.
ஒன்று 109, 111, 128, 148, 155, 209, 221, 232, ஒன்னார் 165. [233.

ஓ 31, 71, 85, 99, 148, 190, 211.
ஓசை 27.
ஓடல் 210.
ஓடு 73.
ஓத்து 134.
ஓம்பல் 43, 81, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 131, 132.
ஓரும் 40.
ஓர் 24.

கடப்பாடு 211.
கடல் 10, 17, 103.
கடன் 213.
கட்டு 27.
கண்டம் 29.
கண் 34, 52, 78, 89, 107, 117, 135, 141, 146, 179, 184, 192, 206, 216, 217, 223, 226.
கண்டார் 91, 141.
கண்ணீர் 71.
கதம் 130.
கரி 25.
கலம் 66.
கல் 38.
கல்லாமை 140.
கவர்தல் 100.
கவலை 7.
கழிபு 84.

கற்றல் 2, 130, 140.
கனி 100.

காட்டல் 28, 167.
காட்சி 174, 199, 218.
காணுதல் 16, 99, 185, 190, 114, 224.
காதல் 209.
காத்தல் 24, 29, 56, 57, 122, 127, 130, 132.
கார்ப்பு 57.
காய் 100.
காய்தல் 77.
காலம் 36, 102.

கு 4, 7, 8, 12, 15, 18, 20, 24, 26, 31, 40, 41, 59, 65, 67, 68, 73, 76, 79, 80, 86, 94, 95, 101, 110, 112, 115, 118, 121, 125, 138, 148, 149, 156, 165, 177, 178, 190, 203, 212, 218, 221, 231, 232, 235, 238.
குடைமை 133, 171.
குணம் 9, 20.
குலம் 223.
குழல் 66.
குழைதல் 90.
குறி 221.
குற்றம் 171, 188, 190.
குன்றல் 14, 17, 134, 239.
குன்று 29.

கூர்தல் 219.
கூழ் 64.
கூறல் 183, 186.
கூருமை 181.

கெடுதல் 116, 117, 134, 166, 176, 208.
கெடுத்தல் 15.

கேடு 32, 115, 165, 169, 204, 210, 220, 235.
கேட்டல் 65, 69.
கேண்மை 106.
கேளாமை 66.
கேளிர் 187.

கை 178.
கைம்மாறு 211.

கொடுத்தல் 166.
கொல் 2, 70, 85, 99, 188, 189, 211.
கொல்லல் 109, 110.
கொழுநன் 55.
கொளல் 22, 51, 56, 104, 134, 161, 110, 221, 222.

கோடாமை 115, 118.
கோட்டம் 119.
கோமான் 25.
கோல் 118.
கோள் 9, 220.

சமம் 118.

சாக்காடு 235.
சாதல் 183, 214, 230.
சாராமை 194.
சார்பு 15, 76.
சாலுதல் 56, 69, 115, 118, 148, 165, 197.
சால்பு 25, 105.
சாவாமை 82.

சிதைவு 112.
சிலேடை 37.
சிறப்பு 18, 31, 58, 74, 75, 195.
சிறுமை 64, 98, 102, 173.
சிறை 57.

சீர் 118, 123, 195.

சுடுதல் 129.
சுவை 27.
சுற்றம் 166.

சூழ்தல் 176, 204.

செத்தார் 214.
செத்தின்மை 30.
செப்பம் 112, 119.
செம்பொருள் 91.
செயல் 26, 33, 36, 40, 57, 67, 79, 81, 101, 102, 103, 104, 105, 109, 110, 116, 118, 150, 157, 158, 175, 181, 182, 192, 206, 208, 212, 219.
செய்யாமை 26, 101, 157, 164, 172, 173, 174, 203, 210, 219.
செய்யாள் 84, 167.
செய்நன்றி 110.
செருக்கு 180, 201.
செவல் 33, 36, 207.
செல்லாமை 18.
செல்வம் 31, 125, 178, 216, 217.
செவி 65.
செவ்வி 130.
செவ்வியான் 169.

செறிவு 13.
செயுதல் 166. 205.

சேர்தல் 3, 4, 5, 7, 8, 179.
சேரணமை 5, 10.

சொல் 130, 160, 184, 185, 187, 191, 192, 193, 195, 197, 200.
சொலவு 96.
சொல் 35, 56, 65, 66, 70, 91, 92, 94, 95, 97, 98, 99, 110, 127, 128, 159, 160, 184, 189, 194, 196, 198, 200.
சொல்லாமை 197, 198, 199.

சோகாப்பு 127.
சோர்வு 56.

ஞாலம் 102, 141.

ஞாஞ்சி 51, 54, 111, 114, 158, 212, 220.
ஞை 56, 125.
ஞங்கல் 117.
ஞங்காமை 19.
ஞடிதல் 17.
ஞதீமை 67, 70.
ஞப்பாமை 217.
ஞம் 63, 66, 68, 72, 107, 120, 151, 158, 190, 237.
ஞருதல் 71, 98, 113, 131, 138, 171, 183, 212.
ஞலை 9, 16, 43, 47, 57, 88, 97, 151, 203.
ஞவம் 19.
ஞளிர்த்தல் 78.
ஞன் 7, 17, 51, 56, 69, 116, 157, 161, 186, 208.

ஞாங்கல் 151.
ஞாம் 158, 229.
ஞாய் 69.
ஞாழ் 71.
ஞாழ்வு 117.
ஞாளாத்றல் 212.
ஞான் 2, 7, 8, 9.
ஞானம் 19.
ஞான் 11, 17, 43, 185, 206, 209.

ஞிண்மை 54.
ஞிரிதல் 90.
ஞிரியாமை 124.
ஞிரு 168, 179, 215.
ஞிறை 157, 179, 186.
ஞினை 104, 144.

ஞீ 126, 129, 136, 168, 202, 206, 227.
ஞீணடல் 65, 227.

ஞீண்டாமை 62.
ஞீது 182, 190, 192, 222.
ஞீமை 143.
ஞீயவை 202, 203, 205, 208, 139.
ஞீர்தல் 6, 170, 199.
ஞீர்த்தல் 226.
ஞீவினை 201, 209, 210.

தடைத்தல் 107, 221.
தணிவு 21.
தமை 22, 36, 41, 42, 51, 76, 87, 104, 132, 144, 156.
தட்பு 12, 106.
தவ்வாமை 42, 94
தனி 16.
தறுத்தல் 22, 42, 106, 159.
தன்னல் 188, 209,
தன்பு 94, 106.

தாக்கல் 119.
தாக்காமை 103.
தாய்மை 159.
தாற்றல் 188.

தெய்வம் 43, 50, 55.
தெரிதல் 23, 27, 104, 132, 186.
தெளிதல் 143.
தென்புலத்தார் 43.

தேய்தல் 96.
தேராமை 144.
தேர்தல் 132.
தேற்றமை 187.

தொடர்வு 73.
தொழார் 2, 55.
தொழுதல் 55.

தோட்டி 24.
தோயாமை 149.
தோல் 30.
தோள் 149.
தோற்றம் 124.
தோன்றல் 209, 236.
தோன்றுமை 236.

தௌவை 167.

நகை 182, 187.
நடிவு 116, 117, 171, 172,

நடை 59.
நட்பு 187, 192, 106, 107.
நண்பு 74.
நத்தம் 235.
நயவாமை 147, 150.
நயன் 97, 103, 192, 193, 194, 197, 216, 219.
நலம் 149.
நல் 2, 41, 84, 86, 138, 171, 119, 222.
நல்காமை 17.
நல்கூர்தல் 219.
நல்லவை 96, 213.
நன்மக்கள் 60.
நன்மை 60, 103, 185, 194, 162, 185.
நன்றி 67, 97, 102, 104, 108, 110, 117, 138.
நன்று 38, 49, 92, 109, 111, 113, 125, 128, 150, 152, 157, 197, 222.

நாடல் 96.
நாடாமை 74.
நாணுதல் 172.
நாம் 149.
நாவு 127, 129.
நானே 156.
நாற்றம் 27.
நான் 3.
நான்கு 35, 146.

நிலம் 3, 28, 68, 151, 239.
நிலவரை 234.
நிரப்புதல் 229.
நிலை 124.
நிழல் 208.
நிறை 57, 154, 215.
நிறைதல் 28.
நிற்றல் 6, 11, 13, 41, 142, 145, 233, 29, 176, 184.
நினைத்தல் 169.
நீக்கல் 194.
நீங்கல் 98, 195.
நீங்காமை 154.
நீடல் 3, 6, 97.
நீட்சி 234.
நீத்தல் 21.
நீத்தல் 8, 10.
நீத்தாமை 10.
நீர் 13, 20, 149, 215, 221.
நீர்மை 17, 34, 195, 219.
நுழைதல் 130.

நெஞ்சம் 115, 116, 161, 169, 185.
நெடுமை 17.
நெறி 6.
நோக்கல் 90, 93, 159, 189.
நோக்காமை 148, 184, 189.
நோதல் 157.
நோய் 157, 206.
நோவாமை 237.
நோற்றல் 48, 159, 160.
நோன்மை 48.

பகவன் 1.
பகுதி 111.
பகுத்தல் 187.
பகை 146, 207.
பசி 13, 225, 226, 227.
பசுமை 16.
படாமை 38, 88.
படரு 91.
படுதல் 49, 50, 105, 114, 127, 131, 136, 154, 164, 169, 172, 185, 186, 191, 214, 216, 217, 224, 231, 237, 202.
பண்பு 45, 62, 97, 194.
பணிவு 95, 125.
பதடி 196.
பயத்தல் 97.
பயன் 2, 45, 87, 97, 103, 104, 128, 172, 177, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 200, 216, 239.
பரிதல் 88, 132.
பருவம் 218.
பல் 140.
பல்லார் 191, 192, 194.
பழி 40, 44, 62, 137, 145, 146, 172, 186.
பழித்தல் 49.
பழுத்தல் 216.
பற்று 88.
பனுவல் 21.
பனை 104.

பாராட்டல் 196.
பாரித்தல் 193.
பார் 78, 160.
பார்த்தல் 86, 130, 44, 227.
பார்ப்பான் 134.
பால் 206, 209.
பாவம் 146.
பாவி 168.
பாழ்படுதல் 83.
பாதிபடுதல் 111.
பாற்று 11, 82.

பிணி 227.
பிரிதல் 97.
பிரித்தல் 187.

பிரியாமை 97.
பிற 8, 34, 61, 95, 120, 213.
பிறக்கை 23, 62.
பிறப்பு 62, 133, 134.
பிறர் 72, 149, 157, 160, 206.
பிறவி 10.
பிறன் 49, 72, 141, 142, 144, 147, 148.
பின் 100, 190.

பீடி 59.

புகல் 144.
புகழ் 5, 39, 59, 156, 232, 233, 234, 236, 237.
புண் 12.
புத்தேள் 58, 213, 234.
புயல் 14.
புரிதல் 5, 59, 143.
புலம் 85, 174.
புலவர் 234.
புல் 16.
புறக்கூறல் 183.
புறங்கூறுமை 181.
புறம் 39, 46, 79, 82, 182, 183, 185, 189.

பூசல் 71.
பூசை 18.
பூணுதல் 23, 30.

பெட்பு 141.
பெண் 54, 56.
பெண்டிர் 48.
பெண்மை 147, 150.
பெயர்த்தல் 205.
பெய்தல் 55.
பெரிது 69, 102, 103, 124, 160.
பெருகல் 96.
பெருக்கம் 115, 170.
பெருந்தகை 217.
பெருமை 10, 21, 22, 23, 26, 28, 54, 58, 198.
பெருமை 238.
பெறுதல் 46, 54, 58, 61, 62, 92, 111, 119, 123, 162, 213, 226.

பேணுமை 163.
பேணுதல் 56, 120.
பேதைமை 141, 142.
பேரறிவு 215.
பேராண்மை 148.
பை 60, 61, 162.
பொச்சாப்பு 199.
பொதிதல் 155.
பொய் 6.
பொய்த்தல் 13, 182, 183.
பொருட்டு 81, 212.
பொருள் 5, 63, 122, 126, 141, 171, 176, 178, 198, 212, 226.
பொல்லாப்பு 176.
பொழுது 69.
பொறி 6, 9.
பொறுத்தல் 37, 151, 152, 155, 156, 239.
பொறை 153, 154. 169.
பொன் 155.
பொன்றுமை 36, 233.
பொன்றுதல் 36, 155, 171.

போதல் 46.
போதுதல் 77, 135, 151.
போல் 59, 118, 126, 155, 190, 235.
போர்த்தல் 80.
போற்றல் 154.
போற்றுமை 234.

மகளிர் 57.
மகன் 67, 69, 70, 110, 196.
மக்கள் 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 196, 118.
மங்கலம் 60.
மடமை 89.
மடவார் 89, 153.
மதப் 188.
மதம் 78, 216, 217.
மருங்கு 210.
மருந்து 82, 217.
மருவல் 227.
மருள் 199.
மலர் 3.
மலை 124.
மழலை 66.
மழை 12, 15, 55.
மறத்தல் 32, 106, 108, 134, 152, 204
மறம் 76.
மறுமை 98.
மனை 28.
மற்று 15, 16, 30, 39, 60, 65, 68, 95, 173, 205, 221
மற்றை 214.
மனம் 7, 34.
மனிதன் 122.
மனை 51, 52, 60, 148.
மன்னுதல் 190.

மோ 68.
மோசு 34.
மோட்கி 52, 60.
மோட்டு 5, 94, 162, 175, 188, 211.
மோனமை 53.
மோனுதல் 102, 424, 177.
மோண்பு 3, 51, 53.
மோந்தர் 28.
மோரி 211.
மோழ்தல் 7, 225.

மீக்கலை 158.
மிசை 3, 85.
மிச்சில் 85.

முகம் 84, 90, 92, 93, 224.
முதல் 1.
முந்துதல் 67.
முயலுதல் 47.
முனிதல் 191.
முன் 59, 134, 192.

மூவர் 41.

மெய் 65.

மேல் 222, 232.

மொழி 28.

மொத்தல் 90.

யா 54, 127.
யாக்கை 79, 239.
யாண்டு 4.
யாது 178.
யாம் 61.
யார் 20, 94, 149, 162, 175.
யாழ் 66.
யான 116, 214, 217.

வகை 23, 27, 33.
வசை 238, 239, 240.
வடு 129.
வணக்காமை 9.
வண்மை 239.
வயின் 177.
வரன் 24.
வருதல் 11, 39, 63, 83, 86, 220
வலை 105, 150, 234.
வலையாமை 150.
வழங்கு 73, 75.
வழங்கல் 11, 99.
வழங்காமை 19.
வழி 38, 44, 80.
வழுக்கல் 139, 165.
வளம் 14, 51.
வளத்தல் 18.
வறுமை 221.
வற்றல் 78.
வன்கண்மை 223.
வன்பார் 78.
வன்மை 99, 172, 153.

வாணிகம் 120.
வாயில் 6.
வரம் 33, 91, 139, 159.
வாரி 14.
வால் 2.
வாழாமை 237, 240.
வாழ்க்கை 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 78, 83.
வாழ்தல் 3,6, 41, 42, 47, 50, 53, 91, 47, 183, 214, 231, 240.
வாழ்நாள் 38.
வாழ்வாங்கு 50.
வாறு 219.
வானகம் 191.
வானம் 18, 19, 86.
வாரோர் 18.
வான் 11, 20, 50.

விகுப்பு 16, 25.
விடல் 17, 120, 113, 121, 128, 133, 152, 167, 166, 203, 238.
வின் 13.
வித்தகர் 235.
வித்து 24, 167.
வியன் 13, 19.
விரிதல் 13.
விருந்து 43, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 153.
விழுப்பம் 21, 131.
விழுமம் 107, 162, 201.
விளைதல் 143.
விளையாமை 145.
விழைதல் 177.
விறல் 180.
விற்றல் 220.
வினை 33, 63, 207.

வீழ்தல் 16.
வீழ்தாள் 38.
வீயாமை 207, 208.

வெகுளி 29, 35.
வெயில் 77.
வெல்லுதல் 153, 174.
வெறி 175.
வெஃகாமை 178, 179.
வெஃகுதல் 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 180.

வேண்டாமை 4, 37, 163, 180, 206, 211.
வேண்டுதல் 4, 21, 32, 35, 154, 173, 177, 178.
வேளாண்மை 81, 212.
வேள்வி 37, 38.
வேறு 143.

வைகல் 33.
வைத்தல் 50, 155, 214, 228.
வைப்பு 24, 149, 155.
வையகம் 75, 101.
வையம் 22, 50, 109, 238.
வையாமை 117, 155.